زبور

پنجابی نظم تے دیسی راگاں وچ

پنجاب ریلیجس بک سوسائٹی

انارکلی ۔ لاہور

۱۹۶۹ء

زبور

پنجابی نظم تے دیسی راگاں وچ

پنجاب ریلیجس بک سوسائٹی

انارکلی۔ لاہور

۲۰۰۰ 1969ء سولھویں بار

زبور دی کتاب دا ایہہ ترجمہ پنجابی نظم وچ قریب چوٹی پنجی ورہے ہوئے ہین کہ پادری آئی۔ڈی شہباز صاحب ڈی۔ڈی نے یو۔پی سنڈ پنجاب دے واسطے تیار کیتا۔تے دوجی واری چھپوان تھوں پہلاں سنڈ دی کمیٹی نے صاحب موصوف دی مدد نال نظر ثانی کر کے اصل عبرانی زبور دی کتاب نال مقابلہ کیتا تے سنہ ۱۹۱۶ء وچ دوجی واری شائع کیتا۔ایتے چر وچ دوجے چھاپے دیاں دس ہزار جلداں وک گئیاں تے ہور بہت مانگ ہوئی۔ایس لئی سنڈ پنجاب نے اپنے اجلاس مورخہ ۳۰ مارچ سنہ ۱۹۲۵ء وچ اپنی کتاباں چھپوان والی کمیٹی نوں حکم دتا پئی تیجی واری ایس کتاب نوں چھپوان دا بندوبست کرے جھنے سنڈ دے اختیار نال پنجاب ریلیجس بک سوسائٹی نوں چھپوان دا اختیار دتا۔

سانوں بڑی خوشی اے پئی ایہہ قیمتی کتاب جیہڑی خدا دیاں ساریاں لوکاں نوں بڑی پسند ہے۔پنجاب دے پیارے مسیحیاں واسطے تیار ہوئی۔ایس کتاب وچ قدیمی۔الہامی تے روحانی گیت پائے جاندے ہین۔ایہدے باجھوں ہور اجیہی تعریف دی کتاب نہیں جیہڑی خدا دیاں لوکاں لئی ایڈی ضروری اے۔کیوں جو قریب ترن ہزار ورہیاں تھوں ایہو ای تعریف دی کتاب ہر حالت وچ ایمان داراں واسطے بہت ہی فائدہ مند تے دلچسپ رہی اے۔پاک روح دے الہام نال لکھی گئی۔تے سینکڑیاں پیڑھیاں تھوں خدا

دا کلام ثابت ہوئیا۔ ایسے لئی اوس دی حمد واسطے ایمانداراں دیاں مختلف حالتاں وِچ ساریاں کِتاباں نالوں بُہتی ورتی گئی اے۔ خُدا دے عجب کم تے اُہدی مہربانی۔ نیکی۔ وڈیائی۔ پاکیزگی تے نجات جیہڑی پچھلیاں دِناں وِچ ظاہر ہوئی اِہدے وِچ بیان ہُندی اے سبھناں تھوں ودھ کے ایس کِتاب وِچ ساڈے خُداوند یسُوع مسیح تے اُہدی بادشاہی دی بابت بُہت ساریاں پیشینگوئیاں ہین جنہاں وِچوں بعض پُوری ہون والیاں ہین۔

بڑی اُمید تے یقین اے پئی جس طرح پچھلے دِناں وِچ ہوئیا اگے نوں وی خُدا ایس تعریف دی کِتاب دے وسیلے بُہتیاں لوکاں نوں رُوحانی علم تے ایمان دی ترقی تے دل دی پاکیزگی بخشے گا۔ آمین

سِنڈ دی کمیٹی ولوں

ستمبر ۱۹۲۵ء

زبورِ پنجابی منظوم

پہلا زبور
مُبارک حال اِنسان

پہلا وزن

۱ اوہ دھن ہے جو نہ من دا ہے صلاح شریراں دی
نہ ٹُردائے اوہ بُریاں دے راہ اُتّے کدی وی

۲ مخولیاں دے جلسے وِچّ نہ کدی بہندائے
پر دِنے راتیں شرع نُوں اوہ سوچدا رہندائے

۳ حال اوہدائے اوس بُوٹے وانگ جو لگّا پانی تے
پھل اپنے ویلے دیوے گا نہ پتّر سُکّن گے

۴ اوہ اپنے سارے کمّاں وِچّ پھل دائک ہووے گا
پر تُوڑی وانگر وادے نال بدکار اُڈجاوے گا

۵ شریر تے وِچّ کچہری دے کھلو نہ سکّن گے
تے منڈلی وِچّ سچیاراں دی بدکار نہ ٹھہرن گے

۶ کیوں جو یہوّاہ پاک خُدا راہ جان دا صادق دا
پر راہ جو ہے شریراں دا سو اُڈ پُڈ جاوے گا

	پہلا زبور	دوجا وزن
ہے کیا ہی مُبارک اوہو آدمی	۱	صلاح تے شریراں دی چلدا نہیں
نہ بُریاں دے راہ اُتّے رہندا کھڑا	۲	مخولی دی جھُنڈی وِچّ نہ بیٹھدا
شرع وِچّ یہوّاہ دی ہے اوہ مگن	۳	ہے دن رات اوسے دی اوہنوں لگن
اوہ اوس بوٹے وانگر ہے رہندا ہرا	۴	جو نہراں دے اُتّے ہے لگیا ہویا
اوہ پھل دیندا ہے اپنے ویلے سیتی	۵	نہ سُکدا کوئی اوہدا پتّر کدی
اوہ سب اپنے کماں دے وِچّ ہے بھلا	۶	تے رہندا ائے پھلدا تے پھلدا سدا
اجیہا نہیں پر شریراں دا حال	۷	اُہ اُڈ جاندے بھوہ اُڈ داجیوں وا دینال
عدالت دے تھاں نہ کھلوون بدکار	۸	نہ بد اوتھے ٹھہرن جتھے ہون سچیار
خُدا سچیاں دا ہے راہ جان دا	۹	شریراں دا راہ ناس ہو جاوے گا

زبور ۲- تُو میرا بیٹا ہیں

پہلا وزن

دُنیا دی بغاوت

کورس: لوک کاہدے لئی پاندے ڈنڈ   کاہدے لئی پاندے ڈنڈ
سردار تے سب بادشاہ
مسیح تے ربّ دی ضد دے وِچّ   کیوں کردے ہین صلاح

اوہ رل کے کہندے آؤ بند اوہناں دے کھولاں گے
اوہناں دے رسّے اپنے تھوں تروڑ کے سُٹّاں گے

۲ آسماناں تے جو بیٹھا ہے اوہناں تے ہسّے گا !
ربّ اوہناں نوں مخولاں نال ہُن آپ اُڈا وے گا
۳ تد غُصّے ہو کے اوہناں نوں کرے گا پریشان،
تے غُصّے دے وِچّ اوہناں نوں ایہ کرے گا فرمان
۴ صیُون دے پاک پہاڑ تے مَیں بٹھایا اپنا شاہ
یہوّاہ دا فرمان جو ہے مَیں اوہ سُناواں گا
۵ توُں ہیں بیٹا میرا اَج تھوں ہیں باپ تیرا اِی مَیں ہاں
توُں مینھوں منگ تے تینُوں مَیں سب قوماں دیاں گا
۶ تے کُل زمین دے حِصّے وی مَیں تینُوں دیاں گا
اوہناں نوُں لوہے دے سوٹے نال توُں آپ تروڑیں گا
۷ گھمیار دے بھانڈے وانگر توُں بھنّیں گا اوہناں نوُں
سب بادشاہو تے مُنصفو منّو نصیحت نُوں
۸ پُوجو ڈر نال یہوّاہ نوُں خوف نال کرو خوُشی
بیٹے نوُں چُمّوں تاں راہ وِچّ نہ ہووُ فنا دی
۹ کیوں جو ہُن قہر خُداوند دا چھیتی نال بھڑکے گا
اوہ جیہڑے اوس تے رکھدے آس مُبارک ہین سدا

پہلا حِصّہ	زبُور ۲ -	دُوجا وزن

جوش وِچّ قوماں ہویاں کیوں بے حال	۱	لوکی کیوں کردے رہندے جھُوٹے خیال
بادشاہ جنگ کردے ہو تیّار	۲	آپو وِچّ رل کے بہندے سب سردار

آیت	پہلا مصرع	دوجا مصرع
۳	ہاں یہوّاہ تے مسیح اُتّے	جوڑ دے رہندے جھوٹے منصوبے
۴	اوہناں دے بند توڑ دیئے اسیں،	رسّے اپنے تھوں کھول دیئے اسیں
۵	رَبّ جو اَسماناں اُتّے بیٹھا اے	اِہناں منصوبیاں تے ہسدا اے
۶	ٹھٹھے وِچّ اوہناں نوں اُڈاویگا	اپنا غُصّہ پھیر اوہ وکھاوے گا
۷	اوہناں دے نال ہوکے بُہتا خفا	وِچّ پریشانی دے اوہ سُٹّے گا

دُوجا حِصّہ۔ دُوجا وزن

آیت	پہلا مصرع	دوجا مصرع
۸	بادشاہ اپنا مَیں بٹھایا ہے	تخت صیحُون وِچّ وِچھایا ہے
۹	حُکم جو ہے مَیں اوہ سُناواں گا	میری بابت خُدا نے فرمایا
۱۰	میرا بیٹا ہیں توُں میرا بیٹا	اَج دے دِن تھوں مَیں تیرا باپ ہویا
۱۱	منگ میتھوں کہ سبھناں قوماں دا	تینوُں مالک مَیں ہُن بناواں گا
۱۲	تینوُں مَیں دے دیاں زمین ساری	توڑیں گا لے کے لوہے دی لاٹھی
۱۳	بھانڈے گھمیار دے جیویں ٹُٹدے	ایسے اوہ چکنا چوُر ہوون گے
۱۴	بادشاہو تُسیں ہو ہُن ہُشیار	مُنصفو سِکھّن نوُں ہو تیّار
۱۵	ڈر دیاں بندگی کرو رَبّ دی	کمبدیاں کمبدیاں کرو وی خُوشی
۱۶	بیٹے نوُں چُموّ تاں نہ ہووے خفا	رستے دے وِچّ تُسی نہ ہووُ فنا
۱۷	جدا چانک اوہ ہووے غُصّےور	اوہدے غُصّے دے بلن گے بھانبڑ
۱۸	ہین مُبارک مُنکھ اوہ سارے	جیہڑے اوس اُتّے آسرا رکھدے

زبور ۳۔ صبح دا زبور

خُدا دی حفاظت مضبوط ہے

۱ اوہ کیڈے وَدھے اَے خُدا جو دُشمن میرے ہین
جو میرے وَیر وِچ اُٹھدے ہَین سو اوہ بتھیرے ہَین
۲ جان میری وَلّوں کردے ہَین بتھیرے ایہو بات
خُداوند اوہنُوں کدی وی نہ دیوے گا نجات
۳ پر میرے واسطے توُں ہے ڈھال یہوّاہ اَے خُدا
توُں میری عزّت مینوُں ہُن توُں آپ وَدھاویں گا
۴ جد اُچّی کرناں ہاں آواز مَیں طرف یہوّاہ دی
اوہ اپنے پاک پہاڑ اُتوّں آواز سُنے گا وی !
۵ مَیں لمّاں پے کے سوں رہیا آرام تے چین دے نال
جاگ اُٹھیا مَیں جو مینوں رَبّ آپ لیندا ہے سنبھال
۶ نہ مینوُں ڈر کجھ ہووے گا جے لوکی دس ہزار
اکٹھے ہو کے میرے نال ہون لڑن نوُں تیّار
۷ اُٹھ تاں یہوّاہ میرے رَبّ بچا ہُن مینوُں توُں
تماچے توُئیں مارے ہَین سب دُوتی وَیری نوُں
۸ دَند توُئیں آپ تروڑے ہَین چنڈال شریراں دے
نجات ہے تیتھوں۔ برکت وی ہے تیرے لوکاں تے

زبور ۴۔ شام دے لئی زبور،

ایمان داراں دا بھروسہ تے سلامتی

۱ جدوں تینوں پکاراں میں توں سن سچیائی دے ربّا
میرا دکھ دور کیتا توں دعا سن رحم وی فرما
۲ تسی لوکو میری عزّت کروگے خوار کد تیکر؟
رکھوگے جھوٹھ نوں پیارا چلوگے جھوٹھ دے راہ پر؟
۳ یقین جانو یہوّاہ نے ہے چنیاں دینداراں نوں
جداوس نوں میں پکاراں گا سنے گا اوہ پکاراں نوں
۴ نہ جانا پاپ دے نیڑے پر اُس تھوں کمبدے رہنا
تے اپنے بسترے اُتّے دلاں وچّ سوچ چپ رہنا
۵ چڑھاؤ سچ دی قربانی بھروسہ رکھ یہوّاہ دا
بتھیرے کہندے سانوں کون چنگی شے وکھاوے گا
۶ یہوّاہ اپنے چہرے دا اساڈے اُتّے چانن کر
میں خوش ہاں اوہناں تھوں ودھ کے جوخوش ہین اپنی دولت پر
۷ میں سوں جاواں گا نسچے نال جدوں میں لیٹ جاواں گا
یہوّاہ چین دے وچّ مینوں توئیں آپیں رکھیں گا

زبور ۵۔ صبح لئی زبور

پہلا حصّہ ۔ مناسب طور نال خدا دے حضور جانا

کورس یہوّاہ میریاں باتاں دے اُتّے اپنا کن توں دھر
جو میرے دل دیاں سوچاں دھیان اوہناں تے اپنا کر

۱ تُوں میرا بادشاہ رَبّ ہیں سُنیں سب میری فریاداں
دُعاواں اپنیاں تیتھوں مَیں منتّاں نال منگدا ہاں
۲ سُنیں گا فجرے تُوں آواز میری اَے یہوّاہ تُوں
اُڈیکاں گا مَیں راہ تیرا تیاری کرکے فجرے نُوں
۳ کہ تُوں نہ اوہ خُداوند ہیں جو بُریائی تھوں خُوش ہووے
شرارت کرن والے سب نہ تیرے کول ٹھہرن گے
۴ کدی وی سامنے تیرے نہ شیخی باز ٹھہرے گا
تُوں گھن تے دُشمنی رکھدا اجیہاں تھوں خُداوندا
۵ کریں گا بھسم اوہناں نُوں جنّہاں دی جھوٹ عادت ہے
دغا بازاں تے خُونی تھوں یہوّاہ تینوں نفرت ہے

دُوجا حِصّہ۔ بدکار دُشمناں دے سبب دُعا

۶ تیرے فضل تے رحمت نال مَیں تیرے گھر وِچّ آواں گا
مَیں تیری پاک ہیکل ول سِر اپنا ہُن نواواں گا
۷ یہوّاہ ہُن میرے اَگے تُوں اپنے راہ نُوں سِدّھا کر
میرے دُوتی بتھیرے ہَین تُوں ہو سچیائی وِچّ رہبر
۸ نہ سچ ہے اوہناں دے مُنہ وِچّ دِلاں وِچّ جھوٹھ وسدائے
گلا کھُلّی قبر وانگر خوشامد مُنہوں کردائے
۹ تُوں اوہناں دے گُناہاں تھوں گُناہیں اوہناں نُوں کردے
صلاحاں اپنیاں وِچّ اوہ ہُن آپے آپ ڈِگّن گے
۱۰ گُناہ اوہناں دے بھارے ہَین تے کڈھ اوہناں نُوں دھکّا
تے باغی ہو گئے ہَین اوہ تیرے کولوں خُداوندا

۱۱ خُدایا تیرے مومن سب سدا للکارے مارن گے
تُوں حامی ہیں سو تیتھوں خُوش سب عاشق تیرے ہوون گے
۱۲ یہوّاہ سچّیاں نُوں ہُن تُوں برکت آپیں دیویں گا
تیری ہے ڈھال اوہناں تے تُوں رحمت وِچّ چھپاویں گا

زبور ۶۔ توبہ دا زبور

مصیبت تے توبہ دی بابت

۱ اَے یہوّاہ اپنا غُصّہ نہ وِکھا — قہر وِچّ اپنے نہ مینوں دِہ سزا
۲ اَے یہوّاہ رحم کر بیتاب ہاں — ہڈیاں کمبدیاں یہوّاہ دِہ شفا
۳ جان تے میری ہے ڈاہڈی کمبدی — غصّے کد تیکر یہوّاہ رہیں گا
۴ اَے یہوّاہ آ چھڈا تُوں میری جان — اپنی رحمت نال تُوں مینوں بچا
۵ موت دے وِچّ کِسنوں تیری یاد ہے — قبر دے وِچّ شکر کیہڑا کرے گا؟
۶ تھک گیا ہیں کردا کردا ہائے ہائے — بھج گیا رو رو کے میرا بسترا
۷ رات ساری بیت جاندی روندیاں — ہنجوآں نال پلنگ بھجدا ہے میرا
۸ اکھیاں دُھندلائیاں ٹُوئے پیے گئے — وَیریاں دے وَیر دا غم کھا گیا
۹ دُور ہو بدکارو میتھوں دُور ہو — سُنی رَبّ نے میرے رووَن دی صدا
۱۰ میری منّت ہُن یہوّاہ نے سُنی — ہاں دُعا میری یہوّاہ سُنیں گا
۱۱ شرم وِچّ دُوتی میرے کنبن گے سب — خوار و خجل پھر کے ہوون گے سدا

پہلا حِصّہ — زبور ۷۔ دُشمناں دی بابت فریاد — پہلا وزن

بے انصاف ستان والیاں دے خلاف درخواست

کورس	میری پناہ ہیں تُوئیں یہوّاہ میرے خُدا اوہ سب جو میرے پچھے پئے اوہناں تھوں بچا
۱	دُشمن تے مینُوں شیر دے وانگر نہ کھاوے پھاڑ اوہ ٹوٹے میرے کرے جدوں ہو نہ مددگار
۲	جے میرے ہتھوں ہووے یہوّاہ کوئی بدی یا اپنے میلی نال بدی کیتی ہو کدی
۳	یا اوہنوں جیہڑا میرا ویری اینویں ہو گیا تے ظُلم کرکے اوہنوں کدی ئیں ہو لُٹ لیا
۴	تاں ویری پچھّا کرکے میرا لوے میرا جی عزّت ملا دے مٹّی دے وِچّ مارے جان میری
۵	اُٹھ اپنے غُصّے وِچّ اَے یہوّاہ تے ہو بُلند تے دُشمناں دے جوش نُوں تُوں آپے کردے بند
۶	تُوں میرے لئی جاگدا رہ اَے میرے خُدا اِنصاف سارا تیری ہی طرفوں تے ہے سدا
۷	قوماں تے سب اکٹھیاں ہویاں تیرے حضُور اوہناں دے لئی ہو تُوں بُلند اَے میرے غفُور

دُوجا حصّہ	خُدا دی عدالت تے اوہدا ڈاہڈا غضب آون والے ہین	دُوجا وزن

۸	تُوں کریں گا عدالت سب قوماں دی یہوّاہ سچّیائی جیسی میری اِنصاف کر تُوں میرا
۹	بُد دی بدی مٹا دے۔ دِہ زور صادقاں نُوں اَے سچّے رَبّ ہمیشہ دِل گُردے جاچدا تُوں

۱۰ رَبّ نال ڈھال میری۔ اوہو میری پناہ ہے
اوہ صاف سدّھیاں نُوں چھُٹکارا بخشدا ہے
۱۱ رَبّ سچیاں دا آپیں انصاف ہے مُکاندا
ہر روز بُریاں اُتّے اوہ غُصّہ ہے وکھاندا
۱۲ رَبّ تیز کردا خنجر جے باز اوہ نہ آئے
تیّار اوہنے کیتی اپنی کمان کس کے
۱۳ تے اوہدے لئی کیتے سمیاں مارنے دے
تے بلدے تیر اپنے تیّار اوس کیتے
۱۴ بُریاں نُوں پیڑ لگی ڈاہڈی بُرائیاں دی
جمدا ہے جھُوٹھ ہُن اوہ۔ دُکھاندا پیٹ ہیسی
۱۵ پُٹ پُٹ کے اوس نے ٹویا اِک ڈُونگھا سی بنایا
اوس ٹوئے وِچّ اوہ آپیں ڈِگّا تے قابُو آیا
۱۶ اوہ چاہندا سی کہ ہووے نُقصان دُوجیاں دا
پر اوہدا ظُلم مُڑ کے نُقصان اوہدا کردا
۱۷ سچیّاریاں ہے رَبّ دا شُکر اوہدا میں مناواں
تے اوس دے پاک ناں دی تعریف دِل تھیں گاواں

زبور ۸۔ یہوّاہ دے ناں دی خُوبی

خُدا دی بزرگی تے اِنسان دی سرفرازی

کورس ہے کیہا تیرا نام بزرگ یہوّاہ دھرتی تے
وِکھایا اپنا توُں جلال سبھناں آسماناں تے

تُوں تخت تھیں نیاں دے سچّا نیاں ہے کردا
۵ قوماں نوُں شرم دِتیّ بدکار سارے مارے
کٹ دِتّے سدا تیکر ناں تھیہ اوہناندے سارے
۶ اُجڑے ہمیشہ تیکر حک گئے سارے ویری
تے اُجڑے شہراں داہُن چیتا رہیا نہ کجھ وی

پہلا وزن	خدا اپنی رحمت دے سبب تعریف دے لائق ہے	دُوجا حِصّہ

کورس ۷. دائم یہوّاہ یا رَبّ! قائم ہے تخت تیرا
تُوں واسطے نیاں دے تخت اپنا ہے وچھایا
۸ دُنیا دا تُوں کریں گا انصاف سچّا یا رَبّ
سچیّائی ناں ہوندے قوماں دے فیصلے سب
۹ دُکھیاریاں لئی ہے مُحکم مکان یہوّاہ
اوہناندے دُکھ دے ویلے ہے اوہناندی پناہ گاہ
۱۰ آس اوہناں دی ہیں توُہیں جیپ دے جو نام تیرا
جو ڈھونڈدے نے تینُوں اوہناں نُوں چھڈّ نہ دیندا
۱۱ صیحُون وِچّ یہوّاہ. تعریف اوہدی گاؤ
سب کمّ اچرج اوہدے قوماں نوُں جا سُناؤ
۱۲ پچھّ کرداخون دِی جد اوہناں نوُں یاد کردا
فریاد عاجزاں دِی ہرگز نہیں اوہ بھلدا

تیجا حِصّہ ——— دُوجا وزن

دُکھ دیندے دُشمن بندے نُوں	۱۳	یہوّاہ کر رحمت ویکھیں توُں

کہ موت دے بوہیاں تھوں سدا		اُٹھاندا ایں نوں - اے خدا
صیہون دی دھی دے در تے جا	۱۴	تد گاواں تیری ایں ثنا
تیری نجات دا کر خیال		ایں نچاں ٹپاں خوشیاں نال
اوس کھوہ وچ قوماں ڈگیاں تاڑ	۱۵	جو رکیتا اوہناں آپ تیار
جو اوہناں جال وچھایا سی		اوہ پھسے اوس وچ آپے ہی
مشہور یہوواہ دا ہے ناں	۱۶	کہ اوس نے کیتا ٹھیک نیاں
آپ اپنے کماں وچ بدکار		پھس جاندا ہوندا - ہو تیار
شریر پلٹائے جاون گے	۱۷	دُکھ دوزخ دا اُٹھاون گے
غیر قوماں وی جو ہین تمام		بھُل جاندیاں اوہ خدا دا نام
کہ عاجز تے مسکین سدا	۱۸	بھُلایا نہیں جاوے گا
اُمید تے آس غریباں دی		نہ سدا توڑی جاوے گی
اُٹھ اے یہوواہ پاک رحمان	۱۹	نہ غالب ہووے ایہہ انسان
تیرے حضور وچ اے خدا		نیاں سب ہووے قوماں دا
یہوواہ آپ توں نظر کر	۲۰	وکھا اوہناں نوں اپنا ڈر
تاں قوماں نوں ہو ایہہ پہچان		کہ اسیں فانی ہاں انسان،

زبور ۱۰ - یہوواہ دیکھدا تے سُندا ہے — پہلا وزن

پہلا حصہ - شریر دا غرور تے شیخی

۱ یہوواہ اپنے تائیں ہُن توں ساتھوں کیوں چھپایا ئے؟
کھلوتا دور کیوں رہندا جدوں دُکھ سر تے آیا ئے؟
۲ کلیجا جلدا عاجز دا ہنکاراں تھوں شریراں دے

جو منصوبے اوہ بنھدے ہین اوہ آپے اوہناں وِچّ پھسدے

۳ تے اپنے دِل دی خواہش تے شریر ہنکار دا رہندا
لُٹیرے نُوں بھلا کہندا نہ ربّ دی رکھ دا کُجھ پرواہ

۴ شریر اپنے تکبّر وِچّ خُدا نُوں ناہیں لبھدائے
اوہ کہندائے۔ خُدا ناہیں نہ اوس نُوں خوف ربّدائے

۵ تے اوہدیاں عادتاں بُریاں برابر رہندیاں قائم
نیاں تیرے۔ خُداوندا چھپے ہین اوس تھوں دائم

۶ اوہ اپنے ویریاں اگے ہے آکڑدا تے ایہہ کہندا
نہ دُکھ میرے تے آوے گا کدی وِی میں نہ ڈگّاں گا

دُوجا وزن	شریر دی طبیّت تے چال چلن	دُوجا حِصّہ

۷ لعنت دغابازی ظلم نال اوس دا مُنہ سب بھریائے
اوس دی جیبھ دے ہیٹھاں بدی فِتنہ جھگڑا دھریائے

۸ بے گُناہ نُوں چھُپ کے ماردا۔ داء اُتّے اوہ بہندائے
عاجز تے مِسکیناں نُوں اوہ ٹک کے تاڑدا رہندائے

۹ چھُپ کے داء اوہ لاندا رہندا جھاڑی وِچّ جیوں ہووے شیر
عاجز نُوں پھساون لئی تاڑدا رہندا۔ ہو دلیر

۱۰ عاجز نُوں اوہ اپنے جال وِچّ کھچ کے پکڑ لیندائے
زبردستی تھوں شریر دی عاجز تد ڈِگ پیندائے

۱۱ کہنداہے اوہ اپنے دِل وِچّ ہاں بھُل گیاہے خُدا
اوس نے اپنا مُنہ لُکایا اوہ نہ کدی ویکھے گا

تیجا حصہ	اُٹھ اے خداوند اپنا ہتھ ودھا	دُوجا وزن

کورس
اے یہوّاہ قُدرت والے اُٹھ تے اپنا ہتھ ودھا
نظر کر توں دُکھیاں اُتّے کدی نہ اوہناں نوں بُھل جا

۱۳ کیوں شریر خُدا دی بابت کُفر تول دا رہندا اے
کدی نہ اوس نوں پُچھینگا توں" اپنے جی وچ کہندا اے

۱۴ ویکھ لیا توں بدلہ دے ہیں اوہناں دی بُریائی دا
دُکھیاں دا بھروسہ توُئیں توں یتیماں دی پناہ

۱۵ یارب۔ توڑیں بانہہ اجیہی توں بدکار شریراں دی
ڈھونڈن لگیئے تاں نہ لبھّے اوہناں دی بُریائی وی

۱۶ مُڈھوں لے کے اوڑک تیکر پاک یہوّاہ ہے بادشاہ
ایہو جیہیاں قوماں ہوئیاں اوسدی دھرتی تھوں فنا

۱۷ اے یہوّاہ توں سُن لئی جو دُعا مسکیناں دی
دیندا زور کمزور دِلاں نوں کن دھرُندا اوہناں دی

۱۸ توئیں آپ نیاں ہے کردا دُکھیاں تے یتیماں دا
خاک دا پُتلا پھیر نہ کدی اوہناں نوں ڈراوے گا

زبور ۱۱۔ خُدا دی راست بازی

خُدا صادقاں نوں جانچدا تے شریراں کولوں نفرت کردا ہے

کورس
آس میری ہے یہوّاہ تے کیوں کہندے ہو سدا
جان میری توں۔ وانگ چڑی دے پہاڑاں نوں اُڈ جا

۱ کہ ویکھ بدکار کماناں تے چلّہ چڑھاندے ہین
تیر اپنے جوڑ کے چلّے وِچ ٹک کے چلاندے ہین
۲ تاں مارن سچیاں لوکاں نوں ہنیرے دے وِچ اوہ
تد سچے کیہہ کر سکدے ہین ؟ جد نینہہ ای وِگڑی ہو؟
۳ یہوّاہ ہے پاک ہیکل وِچ تخت اوہدا ہے آسمان
اوہ ویکھدا تے آزماندا ہے جو سارے ہین انسان
۴ خُداوند جاچدا صادق نوں رُوح پاک خُداوند دی
گھِن رکھ دی ہے اوہ ظالم تھوں بدکاراں کولوں وی
۵ بدکاراں اُتّے گندھک اگ انگیار ورھاوے گا
ہنیری جھکھّڑ ہووے گی۔ تد حصّہ اوہناں دا
۶ کہ آپ یہوّاہ سچّا ہے اوہ سچّ نوں چاہندا ہے
تے چہرہ اپنا سچیاں تے اوہ صاف چمکاندا ہے

پہلا حصّہ | زبور ۱۲۔ خُداوندا مدد کر | پہلا وزن

دینداراں دا گم ہو جانا

مدد کر توں یہوّاہ ہمارے	۱	دیندار جاندے رہے ہین سارے
بنی آدم وِچوں جو بھلے لوک ہین	۲	اوہ وی سب ہین چلّن ہارے
جھوٹھ بولدے ہنڈدے گواہنڈیاں دے نال اوہ	۳	دو دِلے رہندے تے خُوشامد کردے سارے
ایہو جیہی جیبھ نالے ایہو جیہے ہونٹھ وی	۴	کٹّے گا یہوّاہ اک دم دے وِچ سارے
۵		جو کہندے ۔ اپنی جیبھ نال جِتّاں گے مالک ہُن ہے کیہڑا ؟ ساڈے ہونٹھ ہین ہمارے

دُوجا حِصّہ	دِینداراں دی پکّی حفاظت	دُوجا وزن

کورس
آپ یہوّاہ اپنی گل فرمائی
عاجزاں غریباں جدوں دِتّی ایہہ دوہائی!

۶ آپ ہُنی ہیں اُٹھاں گا۔ ایہہ کہے اللہ تعالیٰ
جیہڑا ہے اوہدے اُگے آکڑن والا
اوہدے ہیں کولوں اوہنوں دیاں گا رہائی

۷ گل یہوّاہ نے جو اپنے مُنہوں کہی ہے
ست واری اوہ صاف کیتی گئی ہے
اوس چاندی وانگر جو اگ وِچّ ہے تائی

۸ اوہناں دا یہوّاہ! توں آپ ہیں نگہبان ہے
نسل بُری تھوں جیہڑی وِچّ ایس جہان ہے
اوہناں نُوں سدا تیکر رکھینگا بچائی

۹ بدمغروری وِچّ پھِرن دوانے
اونے اوہ نیویں ہوندے بے فرنے
جتنی ہے پھِری اوہناں آپ اُچائی

زبُور ۱۳- یہوّاہ کد تیک
بھُلّے ہوئے ایماندار دی فریاد تے آخری خوشی

کورس
کد تیکر یہوّاہ مینوں بھُلائی رکھیں گا
کد تیکر میتھوں اپنا مُنہ لُکائی رکھیں گا

۱ کد تیکر جی وِچّ سوچاں میں؟ غم کھاواں میں دن بھر

کد تیکر ویری رہے گا۔ ہُن اُچّا میرے پر؟

۲ یا ربّا میری سُن دُعا۔ کر نظر رحمت دی
نہ موت دے وِچّ سَوں جاواں مَیں دِہ مینوں چانن دی

۳ نہ دُشمن آکھے خوشی نال "مَیں فتح پائی ہے"
مَیں ڈِگ پواں تے کہے اوہ "بھانج ڈاہڈی کھائی ہے"

۴ پر تیری رحمت اُتّے ہے آس میری اَے خُدا
تیری نجات تھوں میرا دِل خوشیاں مناوے گا

۵ یہوّاہ دی تعریف دے وِچّ گیت گاواں دِل دے نال
کہ اوس دی مہربانی تھیں مَیں ہویا ہاں نِہال

زبور ۱۴- احمق

اِنسان دی وِگڑی ہوئی حالت

۱ احمق کہندا ہے دِل وِچّ خُدا ای نہیں — بدی کردا ہے اِک وی بھلائی نہیں،

۲ بنی آدم تے یہوّاہ نے تکیّا — ڈھونڈن والے داناواں نوں ویکھے کہیں

۳ ہوئے سبھّو گراہی تے گندے پلیت — اوہناں وِچّ بھلا لوک رہیا اِک وی نہیں

۴ کیہہ بدکاراں نوں ہوئی نہ کُجھ وی خبر؟ — اوہناں وِچّوں کسے نوں وی سمجھ ای نہیں

۵ میرے بندیاں نوں کھاندے وانگوں روٹی دے اوہ — پر یہوّاہ داناں لیندا کوئی نہیں

۶ اوتھے ڈرے تے خوف وِچّ ہوئے سبّ بدکار — کیوں جو نیکاں نوں ربّ چھڈدا کدی ای نہیں

۷ یہوّاہ ہے عاجز دی پناہ سدا — صلاح عاجز دی کہندے اوہ چنگی نہیں

۸ اِسرائیل نوں صیہون وِچّوں ہووے نجات
قیدی مُڑن تے یعقوب نوں پھیر دُکھ ای نہیں

زبور ۱۵ - خدا دا رفیق

خُدا دا حقیقی عابد

کورس	اَے یہوّاہ تیرے گھر - کون سلامت رہے گا؟
	کون جو تیرے پاک پہاڑ اُتّے رہے گا سدا
۲	سِدّھی چال جو چلدا ئے اوہ راستی نال کمّ کردا
	اپنے دِل نال بول دا سچّ تے چُغلی نہیں کردا
۳	اپنے حق ہمسائے نال اوہ کردا نہ بُرِیائی ،
	عیباں والی اوہناں تے گل اوس کدی نہ لائی
۴	جِنہدے اُگّے بُرا آدمی ہے نکمّا بندہ
	پر یہوّاہ تھوں جو ڈردا ! اوہنوں عزّت دیندا
۵	اپنی سونہہ تھوں کدی نہ مُڑدا بھانویں گھاٹا کھاوے
	دیندا اوہ اُدھار - پر اُس تے کدی بیاج نہ لاوے
۶	نیکاں دے ستاون لئی وڈّھی کدی نہ لیندا
	جیہڑا کمّ اجیہے کردا سدا سلامت رہندا

زبور ۱۶ - خُدا میرا حِصّہ

پہلا حِصّہ — ایمان دار دی میراث — پہلا وزن

۱	اَے خُداوند میرے تُوئیں کر رکھوالی
	میرا سب بھروسہ تُوئیں ہیں ربّ والی
۲	میری جان خُدا نُوں ایہو کہندی آہی

۲ تیرے باہجوں میری نہیں ہے بھلیائی
۳ جو ہے دھرتی اُتے بھلا لوگ چنگیرا
اوہناں دے نال راضی رہندا ئے دل میرا
۴ غیراں دے نال بنھ دے قول قرار ہن جیہڑے
اوہناں دے دُکھ سدا وَدھن گے بتھیرے
۵ نہ تیاون خُون دے اوہناں دے تپاواں
نہ مَیں اپنے مُنہ تے اوہناں دا ناں لیاواں
۶ تُوں میراث ہیں میری میرا تُوں پیالہ
جیہڑا میرا حِصّہ اوہدا تُوں رکھوالہ
۷ تھاں ہے مِنیا گیا میرے واسطے جیہڑا
اوہ ہے جگہ سوہنی سُتھرا حِصّہ میرا

دُوجا حِصّہ	یہوؔاہ دی حضُوری	دُوجا وزن

کورس ۸۔ گاواں یہوؔاہ دی ثنا مَینُوں جو دیندا ہے صلاح
رات دے وِیلے دِل میرا مَینُوں سِکھاندا ہے سدا
۹ میری نگاہ یہوؔاہ تے ہے اوہو تے ہے میرا خُدا
رہندا ہے میرے سجے دِل مَیں تے کدی نہ تھڑکاں گا
۱۰ ایسے سبب تھیں میرا من خوش ہے تے رُوح دی ہے نہال
ایسے سبب تھیں میرا تن پاوے گا چین اُمیداں نال
۱۱ گور دے وِچ توں میری جان کدی نہ رہن دیویں گا
ہاں مُقدّس اپنے نوں کدی نہ سڑن دیویں گا

۱۲	تُوئیں تے زِندگی دا راہ دسّیں گا مینُوں اَے خُدا تیرے حضُور سجّے ہتھّ خُوشیاں تے مَوجاں ہَین سدا

پہلا حِصّہ ۔ تِیجا وزن

کورس ۔ تُوں کر میری رکھوالی میرے خُدا	۱	نہیں تیرے باجھوں میرا آسرا
میری جان یہوّاہ نُوں ہے آکھیا	۲	کہ "تُوں مالک میرا نہ تُدھ بِن بھلا"
زمین اُتّے جو پاک ہَین دین دار	۳	خُوشی میری نال اوہناں دے ہے سدا
جو رَبّ دے سوا دُوجے نُوں من دے ہَین	۴	مصیبت تے دُکھ اوہناں تے آوے گا
کرانگا نہ اوہناں دی نذراں قبُول	۵	نہ اوہناں دے ناں ہونٹھاں تے لیاوانگا
میرا مال میرا پیالہ ہے رَبّ	۶	تُوں ہیں میرے بخرے دا رکھا خُدا
جو تھاں میری خاطر ہے مِنیا گیا	۷	اوہ چنگا تے سوہنا ہے حِصّہ میرا

دُوجا حِصّہ ۔ تِیجا وزن

کورس ۔ مُبارک یہوّاہ نُوں ہیں آکھاں گا	۸	کہ دِتّی ہے جِس مینُوں چنگی صلاح
کہ راتیں دے ویلے ایہہ گُردے میرے	۹	سِکھاندے رہی رہندے ہین مینُوں سدا
یہوّاہ تے میری نگاہ ہے ہمیش	۱۰	اوہ ہے میرے سجّے نہ ٹل جاوانگا
میرے دِل نُوں ایسے سبب ہے خُوشی	۱۱	ہے خُوش میری عزّت میرا مرتبہ
سنویں گا میرا جسم ۔ اُمیّد وِچّ ،	۱۲	نہ جان میری نُوں گور وِچّ رکھینگا
تیرے پاک قدّوس دا جسم وی	۱۳	ذرا قبر دے وِچّ نہ سڑ جاوے گا
کہ راہ زِندگی دا جو سِدّھا ہے صاف	۱۴	خُداوندا تُوں مینُوں دِکھلاویں گا
تیرے گھر دے وِچّ ہے خُوشی تے خُوشی	۱۵	تیرے سجّے ہتھّ عشرتاں ہَین سدا

زبور ۱۷ - آسُودگی

پہلا حِصّہ - صفائی

۱ سچ نُوں سُن تُوں اَے یہوّاہ میرے نالے دِل کَن لا
کَن دھر اپنا اُس تے یارَبّ دِل تھیں منگدا ئیں دُعا

۲ تُوئیں میری کر عدالت آپیں دیکھ سچیّائی نُوں
جاچیا تایا تُوئیں مینوں راتیں خبر لیندا تُوں،

۳ میرے وِچّ نہ کُجھ بُرِیائی پاویں گا خُداوندا
میرا مُنہ خیال تھوں میرے ودھکے کُجھ نہ بولے گا

۴ آدم زاد دے کمّ نُوں ویکھ کے تیری شرع دے سبب
بھیڑے راہ تھوں اپنے آپ نُوں مَیں بچایا میرے رَبّ

۵ میرے پیراں نے ہے پکڑیا اَے خُداوند تیرا راہ
اپنی جگہ تھوں ہُن کدی میرا پَیر نہ ہٹے گا

دُوجا حِصّہ - دُعا

کورس یارَبّ مَیں پکاریا تینُوں تُوئیں میری سُنیں گا
کَن دھر میری عرضاں اُتے میری سُن لے تُوں دُعا

۷ آس جِنہاں دی تیرے اُتّے اوہناں نُوں بچاندا تُوں
اپنے سجّے ہتھ دے زور نال رحمت وِی وکھاندا تُوں

۸ یارَبّ میری کر رکھوالی وانگر اکھ دی پُتلی دے
اپنے پراں دی چھاں ہیٹھاں مینوں ہُن پناہ تُوں دے

۹ اوہناں بُریاں تھوں بچالے جیہڑے دُکھ پُچاندے ہین

میری جان دے ویری رل کے مینوں گھیرا پاندے نیں

۱۰ اپنی چربی وچ ٹک گئے بولدے بول تکبر دا

گھیردے تنگ دے راہ اساڈے تاں اسانوں دین ڈگا

۱۱ شیر دے وانگر حال اوہناں دا چیھڑا پاڑنا چاہندا اے

ہاں اوس شیر دے بچے وانگر جو چھپ مار کے بہندا اے

تیجا حصہ	دعا	پہلا وزن

کورس: میرے واسطے لڑ یہوواہ مینوں بریاں تھوں بچا

اپنی خنجر نال جان میری توں بدکاراں تھوں چھڈا

۱۳ اے یہوواہ ہتھ ودھا کے دنیا تھوں بچائیں توں

آس جنہاں دی ایسے جگ وچ اوہناں تھیں چھڈائیں توں

۱۴ غیبوں پیٹ اوہناں دا بھردا رجے خوب اوہ دولت نال

اپنی آل اولاد دے واسطے اوہ چھڈ جاندے بہتا مال

۱۵ پر میں یا رب تیرا چہرہ وچ سچیائی ویکھاں گا

جاگ کے تیری صورت اِی تھوں میں آسودہ ہووانگا

پہلا حصہ	زبور ۱۷	دوجا وزن

کورس: میری سن لے آہیں دعا		آہیں دعا رحمان
سچ توں سن توں اے یہوواہ	۱	رکھ فریاد تے دھیان
میری دعا جو سچے دل تھوں	۲	اوس تے رکھ توں کان
میری کر عدالت یا رب	۳	سچ نوں توں پچھان
پرکھیا تایا توں ئیں مینوں،	۴	راتیں ہیں نگہبان

میرے وِچ نہ کُجھ بُریائی	۵	پاویں گا رحمان
میرا مُنہ نہ بولے اوہ گل	۶	جس تھوں ہو نُقصان
لوکاندے کمّ بھیڑے ویکھ کے	۷	شرع نُوں پچھان
بُریاں راہاں تھوں بچایا	۸	آپ توُں اَے سُبحان
میرے قدماں نے راہ تیرا	۹	پکڑیا ہے ہُن آن
میرے پَیر ہُن کدی نہ تھڑکن	۱۰	کدی نہ ٹھیڈا کھان

دُوجا حصّہ ۔ تیجا وزن

کورس: تینوں سدناں خُدایا		سدناں ہَیں واجاں مار
میرے تے دِل کن دھر توُں خُدایا	۱۱	سُن لے میری توُں پُکار
ظاہر کر توُں مہربانی	۱۲	آساں والیاں نُوں تار
اپنے سجّے ہتھّ نال ربّا	۱۳	وَیریاں نُوں پچھے مار
اَکھ دِی پُتلی دے وانگر تینُوں	۱۴	پَراں دے رکھ وچکار
اوہ شریر جھڑے اَت دُکھ دیندے	۱۵	جان دا کرن نہ اُدھار
اپنی چربی وِچ اوہ چُھپ گئے	۱۶	مُنھوں بولن ہنکار
گھیرن ساڈے قدماں نُوں اوہ	۱۷	ڈیگن دی رکھدے اوہ تاڑ
شیر بچّے وانگوں چھُپکے بہندے	۱۸	شیر جیوں کردا شکار

تیجا حصّہ ۔ تیجا وزن

اُٹھ یہوواہ ساہمنا کر توُں	۱۹	سب دُشمن میرے مار
جان میری رکھ لے شریر تھیں	۲۰	نال اپنی تلوار
اوہناں تھوں میری جان بچا توُں	۲۱	دُنیا نُوں کردے جو پیار
اوہناں دا حصّہ ہے ایسے جہان وِچ	۲۲	دولت توُں بخشنہار

رہیگی اوہناندی آل اولاد دی	۲۳	دھن چھڈ جان بے شمار
پر میں صداقت وچ چہرے تیرے نوں	۲۴	دیکھاں گا بار بار
جاگ کے تیری صورت تھوں میں	۲۵	رجاں گا کر دیدار!

پہلا حصہ	زبور ۱۸۔ یہوواہ میری چٹان تے پناہ رہائی دے لئی شکر گزاری	پہلا وزن

۱ اے یہوواہ زور توں میرا میرا پیار ہے تیرے نال
میرا گڑھ چٹان توں میری توئیں ہیں چھڈانے وال
توں زور میرا ہیں میرا پیار ہے تیرے نال

۲ میرا رب چٹان ہے میری اُس تے آس میں رکھاں گا
میرا ڈھال تے سنگ نجات دا اوہ ہے میری اُچی جا
اوہ زور میرا ہے میرا پیار ہے اوہدے نال

۳ منگاں گا میں اوہدے کولوں جو ہے اُستت جوگ خدا
اپنے دُوتیاں دے ہتھوں تد چھٹکارا پاواں گا
رب زور میرا ہے میرا پیار ہے اوہدے نال

۴ موت دے دُکھاں وچ ساں گھیریا بُرے لوک ڈراندے سان
گور دے بنّن موت دے پھندے گھیر دے تے پھساندے سان
رب زور میرا ہے میرا پیار ہے اوہدے نال

۵ تد یہوواہ نوں پکاریا میں ساں دُکھی ات لاچار
اپنے رب پاک دی درگاہ وچ تدوں کیتی میں پکار
رب زور میرا ہے میرا پیار ہے اوہدے نال

اپنی ہیکل وِچّوں اوس نے میری سُنی جھٹ صدا
اوس دے کنّاں تیکر میری پہنچی رووݨ دی دُعا
رَبّ زور میرا ہے میرا پیار ہے اوہدے نال

دُوجا حِصّہ	خداوند حشمت تے خوف نال اپنے آپ نوں ظاہر کردا	دُوجا وزن

کورس ۷- تھر تھر کمبی دھرتی ساری مُڈھوں مُولوں گُل پہاڑ
تھر تھر کمبے تھر تھر کمبے غُصّے وِچّ سی رَبّ قہار
۸ اوس دے قہر تھوں دُھوآں اُٹھیا مُنہوں نکلی اگ بھر مار
بھسم کرن والی اگّ اوہ جس تھوں بل اُٹھے انگیار
۹ اوہ آسمان نواں کے اُتریا پیراں ہیٹھ سی گھُپ ہنیر،
چڑھ کروبی تے اُڈ گیا وا دے پراں نال اوہ پھیر
۱۰ اوہدے اَنے بنّے پردہ ہے سی گھُپ ہنیرے دا
بدلیاں دی گھٹا دا تنبُو پھیر ہنیرا پانی دا
۱۱ بدلی اوہدے اَگے لِشکی جس دے چانن تھوں اِک وار
پاٹے سان پھر بدّل سارے۔ ویکھو گلے تے انگیار
۱۲ گجیا غُصّے نال اَسمان وِچّ تد یہوّاہ پاک خُدا
ویکھو گلے تے انگیارے ہے بُلارا اوسے دا!
۱۳ اوس نے تیر چلائے اپنے ہوئے سبھّو پریشان
بدلیاں لِشکا کے اوس نے کیتا اوہناں نوں حیران
۱۴ تیری جھڑکی نال یہوّاہ - قہر جو تیرا شِدّت دا
تہ سمندر دی کھُل گئی کھُلی دُنیا دی بناء

تیجا حصّہ	رہائی دا بیان	پہلا وزن

۱۵ آپے اُپرّوں ہتھّ ودھا کے مینوں رَبّ بچاویگا
اوہو ڈونگھے پانی وچّوں مینوں کھچّ لے جاوے گا

اوہ زور میرا ہے میرا پیار ہے اوہدے نال

۱۶ میرے بھارے ڈوتی دشمن جنھاں وَیر وَدھایا ہے
اوہناں کولوں میرے رَبّ نے مینوں آپ چھڈایا ہے

اوہ زور میرا ہے میرا پیار ہے اوہدے نال

۱۷ میرا کیتا ساہمنا اوہناں جدوں ساں میں بپتا نال
پر خداوند میرا رَبّ سی میرا اوہ چھڈانے وال

اوہ زور میرا ہے میرا پیار ہے اوہدے نال

۱۸ مینوں کھُلّے تھاں دے اُتّے آپیں کڈھ لیایا سی
مہربان ہے میرے اُتّے مینوں آپ چھڈایا سی

اوہ زور میرا ہے میرا پیار ہے اوہدے نال

چوتھا حصّہ	ایمان داراں دی سچیائی تے بدلا	دوجا وزن

کورس ۱۹- جیہی میری ہے سچیائی تیہا بدلہ دیوے گا
جیہی ہتھّاں دی صفائی مینوں دیوے گا جزا

۲۰ کیوں جو یادرامی رکھدّا ہاں میں ہردم راہ یہوّاہ دا
بدی کرکے میں نہ چھڈیا پاسا اپنے اللہ دا

۲۱ رکھدا ہاں میں اکھیاں اگےّ اوہدی سب شریعت نوں
اپنے تھوں فرمان اوہدے نوں میں نہیں کیتا مول جدا

۲۲ بسدھا سادہ میں رہیا ساں نال خداوند اپنے دے

	اپنے آپ نوں میں تے رکھیا بریاں کماں تھوں بچا
۲۳	میرے سچ دا بدلہ دتا مینوں آپ یہوواہ نے
	ہتھاں دی صفائی ویکھ کے مینوں دتی ہے جزا

پنجواں حصہ	خدا دی راہ بے طرفدار پوری تے رحم نال بھری ہوئی	دوجا وزن

۲۴	توں رحیم نوں اپنے تائیں آپ رحیم وکھاناں ہیں
	ہاں سچیار نوں اپنے تائیں توں سچیار وکھاناں ہیں
۲۵	خالص نوں وکھاندا خالص اپنے آپ نوں اے خدا
	ڈنگیاں نوں توں اپنے تئیں ڈنگا ہو وکھاویں گا
۲۶	کیوں جو توئیں ہیں بچاندا یا رب سارے دکھیاں نوں
	نیواں کریں گا خدایا توں سب اچیاں اکھیاں نوں
۲۷	اے یہوواہ آپیں توئیں میرا دیوا بالیں گا
	میرے سب ہنیرے نوں توں چانن کر دکھلاویں گا
۲۸	کیوں جو تیری مدد نال میں دوڑاں گا ہزاراں تے
	ہاں امداد نال اپنے رب دی کداں گا دیواراں تے
۲۹	خالص ہے کلام خدا دا کامل سچا اوہدا راہ
	جنہاں دا بھروسا اوس تے اوہناں دی اوہ ڈھال سدا

چھیواں حصہ	خداوند اپنے لوکاں نوں جنگ دے لئی تیار کردا	دوجا وزن

۳۰	کیہڑا باہج یہوواہ دے ہے دوجا کوئی پالنہار؟
	باہج اساڈے پاک خدا دے کون چٹان ہے پائدار؟
۳۱	میرے لک نوں کس کے بنھدا خوب مضبوطی نال خدا

میرے راہ نوں کامل کردا قدرت اوہدی ہے سدا

۳۲ میرے پیراں نوں اوہ آپہیں ہرنی وانگ بناندا ہے
مینوں اُچیاں تھانواں اُتّے اوہ کھلار بٹھاندا ہے

۳۳ میرے ہتھاں نوں جنگ کرنا آپ سکھاندا ہے خدا
میرے بازو دیندے ہین ہُن پتّل دی کمان جھکا

۳۴ ڈھال نجات دی بخشدا تُوئیں مینوں آپ سنبھالدا ہیں
اپنی رحمت نال نُوں مینوں اُچے تھاں بٹھالدا ہیں

۳۵ میرے پیر نُوں میرے ہیٹھاں بخشیں گا کشادگی،
میرے گِٹیاں وِچّ خدایا کدی نہ تھڑکن ہووے گی

دُوجا وزن	خداوند لڑائی وِچّ اپنے لوکاں نوں فتح بخش دا	ستواں حِصّہ

کورس پچھا کرکے ویریاں نوں چھیتی نال جا پکڑاں گا

۳۶ - جد توڑی اوہ ناس نہ ہوون مَیں نہ پچھے مُڑاں گا

۳۷ مَیں پٹکاواں گا اجیہا کدی اوہ اُٹھ نہ سکن گے
ڈِگن گے اوہ پُٹھے ہوکے ہیٹھاں میریاں پیراں دے

۳۸ میرا لک توں کس کے بدھا جنگ دے واسطے اَے خدا
میرے ویری میرے ہیٹھاں تُوئیں صاف جھکاویں گا

۳۹ یا رب میرے سارے ویری مینوں پٹھ وکھاون گے
میرے نال جو ویر کماندے سبھو اُڈ پُڈ جاون گے

۴۰ اوہ چِلاون گے نہ کوئی اوہناں نوں بچاوے گا
اوہ پکارن گے خدا نوں اوہ نہ کجھ وِی سُنے گا

۴۱	مَیں تے وا دے گردے وانگر اوہناں نُوں پیہہ سُٹاں گا اوہناں نُوں سُٹ دیاں اجیہا جیویں چِکڑ رستے دا
۴۲	مَینُوں جھگڑے تھوں بچا کے تُوں بناویں گا سردار جس دا مَیں ساں کدی نہ واقف ہوویگا اوہ تابعدار
۴۳	سُن مشہُوری منّے گی ڈر آل اولاد غیر قوماں دی اوہ کملاوے گی تے اپنے گھر وِچّ تھر تھر کمبّے گی

آٹھواں حِصّہ	رہائی دین والے دی تعریف ہووے	دُوجا وزن

کورس	۴۴۔ ہے چٹان میری مُبارک ہے یہوّاہ زندہ مَینُوں جو دیندا خلاصی۔ اوہ تے وڈّا ہے سدا
۴۵	کردا ہے قوماں نُوں ہیٹھاں اوہ میرے پَیراں دے اوہدی قُدرت ہے بڑی۔ لیندا جو بدلہ ہے میرا
۴۶	میری عزّت نُوں ودھاندا ہَیں میرے دُوتیاں تے ظالماں وَیریاں تھوں مَینُوں تُوں لیندا ہَیں چھڈا
۴۷	قوماں دے اَگے تیرا شُکر کراں دل دے نال نام تیرے دی یہوّاہ مَیں گاواں گا ثنا
۴۸	شاہ نُوں دیندا تُوں نجاتاں تیرا مسُوح داؤد اوہدی اولاد تے وی رحم ہمیشہ ہے تیرا

پہلا حِصّہ	زبور ۔ ۱۹	پہلا وزن

خُدا دی آسمان کردے بزُرگی تے اِک دِن دُوجے دن نال کردا باتاں	۱ ۲	فضا۔ کاریگری اوسے دی دسدی سمجھ دینڈیاں نیں اِک دُوجی نُوں راتاں

نہ اوہناں دی زبان نہ بات کائی	۳	نہ آواز اوہناں دی دیندی سنائی
ہے ساری دُنیا وِچ آواز پھیلی	۴	کلام اوہناں دی گل دھرتی تے پہنچی
خُدا نے واسطے سُورج دے تیار	۵	ہے تنبُو کیتا اِک اوہناں دے وِچکار
اوہ اپنے کوٹھے وِچوں ہوندا ظاہر	۶	نِکل دا جس طرح دُولہا ہے باہر
اوہ چڑھدا ہے جدوں تد کردا خُوشیاں	۷	کہ وِچ میدان دے جیوں دوڑے پہلوان
نِکل کے جدوں آسماناں تھیں باہر	۸	تے گھُمدا ہے اوہ دُوجے کنڈیاں تیکر
نہ دُنیا دے وِچ ہے کوئی شے اجیہی	۹	کہ جس تیکر نہ پہنچے اوہدی گرمی

دُوجا حصہ	خُدا دے کلام وِچ اوہدا جلال پاک تے قبول ہوون لئی دُعا	پہلا وزن

کورس | یہوّاہ دی شریعت ایسی کامل	۱۰	کہ اوہ ہے پھیر دیندی لوکاں دے دل
یہوّاہ دی شہادت ہے اجیہی	۱۱	کہ اوہ ہے سِدّھیاں لوکاں نُوں سکھاندی
یہوّاہ دی شرع ہے صاف ساری	۱۲	خُوشی ہے بخشدی دل وِچ اوہ بھاری
یہوّاہ دے ہے حکماں وِچ صفائی	۱۳	کہ ہوندی اکھّیاں نُوں روشنائی
اجیہا پاک ہے ڈر خوف ربّ دا	۱۴	سدا تیکر ہی اوہ قائم ہے رہندا
یہوّاہ دے نیاں ہین سچّے سارے	۱۵	اوہ کُندن سونے نالوں مہنگے پیارے
نیاں اوس شہت دا نگر مِٹّھا لگ دا	۱۶	کہ جیہڑا اپنے کھگّے وِچّوں وگ دا
نصیحت اوس تھوں سِکھ دا تیرا بندہ	۱۷	جو اوس نُوں یاد رکھ دا بدلہ پاندا
تے کیہڑا جانے اپنی بھُل چُک نُوں	۱۸	لُکے پاپاں تھوں مینُوں پاک کر تُوں
تکبّر دے گُناہ تھوں تُوں بچا لے	۱۹	کہ اوہ نہ میرے اُتّے غلبہ پاوے
تد ہوواں گا میں سچّا یا الٰہی !	۲۰	تد ہووے بھارے پاپاں تھوں صفائی
میری سب سوچ گل ہُن تینُوں بھاوے	۲۱	چٹان میری تے میرے مُکتی داتے

زبور ۱۹۔ اسماناں دی گواہی تے توریت

پہلا حصہ — خلقت وِچّ خُدا دا جلال — دُوجا وزن

کورس: اسمان بیان کردے خُدا دے کم سارے

اسمان بیان کردے خُدا دے کم سارے	۱	کردے ہین ربّ دی وڈیائی
دِن کردے رہندے دِناں نال گلّاں	۲	رات بخشدی رات نوُں دانائی
نہ ہے زبان نہ آواز سُنی جاندی	۳	تار زمین وِچّ لائی
ساری زمین دیاں کنڈیاں توڑی	۴	اپنی گل وی پوچائی
تنبوُ بنایا ربّ نے سُورج دے لئی	۵	اوہناں وِچّ رکھّی اُچیائی
لاڑے دے وانگر میدان وِچّ جو دوڑ دا	۶	دَوڑنے دے نال خُوشی آئی
اسمان دے کنڈے تھوں دُوجے کنڈے گھومدا	۷	سبھناں نوُں دیندا گرمائی

پہلا حصہ ۔ تیجا وزن

اکاش کردے ربّ دی مہماں بڑی	۱	تے بول دسدے اوسدے دی کاریگری
اِک دِن دُوجے دِن نال کردا ہے بیان	۲	اِک رات دُوجی رات نُوں ہے بخشدی پہچان
نہ اوہناں دی جیبھ نہ کلام ہے ذرا	۳	تے نہ سُنیا جاندا ہے بول اوہناں دا
آواز کھِلری اوہناں دی جگ وِچ تمام	۴	تے دُنیا دیاں حدّاں تیک پہنچیا کلام
تے سُورج دے لئی اِک تنبوُ شاندار	۵	وِچّ اوہناں دے ربّ نے ہے دِتّا کھلیار

زبور ۲۰۔ یہوّاہ تیری سُنے

پہلا حصہ ۔ خُدا دے چُنے ہوئے لئی دُعا

کورس: ۱۔ دُکھاں دے ویلے تیری یہوّاہ سُنے دُعا
عزّت تیری ودھاوے گا یعقوب دا خُدا

۲ ہیکل تھوں اپنی گھلے تیرے واسطے مدد
صیحون وچوں آپیں سنبھالے تینوں سدا
۳ قربانی تیری ساری کرے آپ اوہ قبول
تے نذراں تیریاں نوں وی اوہ یاد کرے گا
۴ بخشے گا تینوں سب جو تیرے دِل دی ہے مُراد
پورا کرے گا اوہ تیرا مطلب ذرا ذرا
۵ گاواں گے گیت یا ربا تیری نجات دے
جھنڈا کراں گے اپنے خداوندئی دا کھڑا
۶ درخواستاں اوہ تیریاں پوری کرے گا آپ
اپنی جناب پاک تھوں یعقوب دا خدا

دوجا حصہ ۔ یہوّاہ اپنے چُنے ہوئے دا چھڈاون والا

کورس ۷۔ ہُن چنگی طرح جاتی مَیں ایہہ گل کہ ربّ نے آپ
زور اپنے سجے ہتھ دا دِتا عجب دکھا
۸ اوہ پاک اسماناں تے بیٹھا ہے تخت تے
اوتھوں سُنے گا اپنے مسیحا دی اوہ دُعا
۹ ایہہ رتھاں دا اوہ گھوڑیاں دا چرچا کرن گے
چرچا اسیں کراں گے پر اپنے یہوّاہ دا
۱۰ اوہ جھک گئے تے جھکدیاں چھیتی ہی ڈگ پئے
اُٹھے اسیں تے سِدھے کھلوتے رہے ۔ بچا
۱۱ تُوئیں بچا یہوّاہ تُوئیں بخش دے نجات
عرضاں دُعاواں آپ سُنے ساڈا بادشاہ

زبور۔ ۲۱۔ زور تے نجات

پہلا حصّہ	اساڈے بادشاہ دی شان تے خوشی	پہلا وزن

۱ تیرے زور تھیں یہوّاہ خوشیاں دے وِچّ شاہ آیا
مُکتی تیری تھیں اوہنے دِل شاد کیہائی پایا
۲ مطلب ہے کیتا پورا توئیں ئی اوہدے دِل دا
مُنھوں جو کجھ اوہ منگدا سب کجھ ہے اوسنوں مِلدا
۳ توں نیک برکتاں تھیں نال اوہدے پیش آیا
سونے کھرے دا سِر تے اوہدے ہے تاج رکھایا
۴ تیرے ہی کولوں ربّا زندگانی اوہنے چاہی
اوڑک دے تیکر عمر اوہدی ہے توں ودھائی
۵ شوکت ہے اوہدی وڈّی تیری نجات تھیں ربّا
حشمت جلال توئیں اوہنوں خدایا دِتّا
۶ اوہنوں توں برکتاں دا آپے سبب ٹھہرایا
تیرے دیدار تھیں اوہ خوشیاں دے وِچّ ہے آیا
۷ ربّ تے ہے آس شاہ دی رحمت دا سایہ دائم
نہ بادشاہ ٹلے گا شاہی رہے گی قائم

دوجا حصّہ	اوہدی پوری پوری فتح	دوجا وزن

کورس			
ڈھونڈھ کے کڈھیگا خداوندا	۸	تیرے سب دشمناں نوں ہتھ تیرا	
سچّا ہتھ تیرا زور والا ہے	۹	تیرے سب ویریاں نوں پکڑے گا	
اگ دی بھٹھی دے وانگ اوہناں نوں	۱۰	غصّہ اپنا جدوں وکھاویں گا	

ویریاں اپنیاں نوں قہر دے وِچ	۱۱	نگلیں گا وانگ اگ دے کھاونیگا
اوہناں دا پھل تے اوہناندی اولاد	۱۲	دُنیا دے وِچّوں توں مٹاویں گا
تیرے وَلّوں بدی کھلاردے ہَین	۱۳	نہ متّا پورا ہوندا اوہناں دا
اوہناں دی پٹھ وکھاونیگا ساتوں	۱۴	تیر اپنے چِلّوں چلاویں گا
اپنی قوّت تھوں ہو یہوواہ بُلند	۱۵	قدرتاں تیریاں دی گائیے ثنا

زبور ۲۲- صلیبی زبور

پہلا حِصّہ	مسیح خُدا دا چھڈیا ہویا تے آدمیاں وِچ حقیر	پہلا وزن

کورس

۱- چھڈ دِتّا مینوں کیوں توں خُدایا میرے خُدا
میری خلاصی - دُکھاں تھوں - کیوں دُور توں رہیا
۲ چِلّاندا ہاں مَیں دِن نوں - توں سُندا نہیں میری
ہاں رات نوں وی پر نہیں آرام ہے خُدا
۳ پر پاک توں ہیں یا ربّا - تے اِسرائیل دی
حمد و ثنا ستائشاں وِچ تخت ہے تیرا
۴ پیو دادے ساڈیاں دی تیرے اُتّے آس سی
سو توُئیں آپ اوہناں نوں چھٹکارا بخشیا
۵ چِلّائے تیرے اگّے اوہ تد پائی مخلصی،
شرمندہ اوہ نہ ہوئے توں اوہناں دی آس سا
۶ مَیں کیڑے دی مثال ہاں۔ اِنسان مَیں نہیں
اِنساناں دی مَیں عار ہاں تے ننگ قوم دا
۷ سب ہسدے میرے اُتّے جو مینوں ہین ویکھدے

کہندے ایہہ مُنہ کھلار کے تے سِر ہلا ہلا

۸ اُس نے ہے اپنے آپ نوں رَبّ اُتّے چھڈیا
جے اِس تھوں ہے اوہ راضی تد آ کے چھُڈائیگا

۹ تُوئیں تے ماں دی کُکھ تھوں مَینوں سی کڈّھیا
تُوں ماں دی چھاتیاں اُتّے میرا سَیں آسرا

۱۰ مَیں تیرے اُتّے سُٹیا گیا پَیدا ہوندا ای
جد جمّیا مَیں اودوں دا تُوں ہیں میرا خُدا

دُوجا وزن	مسیح دیاں ظاہری تے اندرونی مصیبتاں	دُوجا حِصّہ

۱۱ ہُن تنگی آوندی سو تُوں مینتھوں رہ نہ دُور
نہ کوئی تیرے باہجوں مددگار ہے میرا

۱۲ بہتیرے بَلد میرے دوالے ہُن آ گئے
مضبوط ساہناں بسن دیاں مَینوں گھیریا

۱۳ جیوں شیر پہاڑ دا ہے تے گجدا ہے غُصّے نال
سو اوہناں میرے اُتّے ہے اوہن مُنہ پساریا

۱۴ مَیں پانی وانگ وگدا تے ہُن جوڑ وکھو وکھ
دِل موم وانگ سینے دے وِچّ پگھریا میرا

۱۵ تالُو دے نال جیبھ میری ہُن تے لگ گئی
ٹھیکرے دے وانگ زور میرا خُشک ہو گیا

۱۶ مِٹّی دے وِچّ تُوں موت دی مَینوں بٹھاندا ہیں
ہاں کُتّیاں نے گِرد میرے گھیرا پا لیا

۱۷ آلے دوالے میرے ہے ٹولی شریراں دی

ہتھ پیر میرے ٹھوک کے کِل چھید دے نیں چا

۱۸ گن سکدا ہاں مَیں اپنیاں ہُن ساریاں ہڈیاں
ده مینوں گھور دے نیں تے تکدے نے مُنہ میرا

۱۹ اوہ کپڑے میرے ونڈ دے سب رل کے آپو وِچ
ہاں چِٹھی سُٹ کے۔ سب میرا ہے جامہ ونڈیا

۲۰ پر اَے میرے یہوّاہ نہ رہ ہُن توں ایتھوں دُور
اَے میرے زور میری مدد نوں توں چھیتی آ

۲۱ تلوار تھوں بچائیں توں ہُن میری جان نوں
توں کُتیاں دے ہتھوں وحیدہ میری بچا

۲۲ ببر دے مُنہ تھوں میری خُدایا بچا توں جان
ساہناں دے سِنگاں وِچوں توں میری سُنیں دُعا

تیجا حصہ	انجیل دی منادی	دوجا وزن

کورس

۲۳- خُدایا اپنے بھائیاں نوں مَیں تیرا ناں سُناواں گا
ہاں تیرے ناں دیاں صِفتاں مَیں مجلس وِچ بتاوانگا

۲۴ یہوّاہ دا جو ڈر مندے تے اوسدا خوف رکھدے ہو
ثناواں اوہدیاں گاؤ تے گاؤ گیت صِفتاں دا

۲۵ خُداوند دی بزرگی کرتوں اَے یعقوب دی اولاد
اَے اِسرائیل دی پیڑھی توں ڈر رکھیں خُداوند دا

۲۶ نہ دُکھ عاجز دا تُجھ جاتا نہ اوس تھوں مُنہ لُکایا ہے
جدوں دیندا دوہائی اوہ خُداوند جھٹ اوہدی سُندا

۲۷ مَیں صِفتاں تیریاں گاواں جماعت وڈی دے اَگے

خُداترساں دے اَگے تینُوں نذراں مَیں چڑھاوانگا

۲۶ حلیم ہُن کھاکے رجّن گے تے طالب صِفتاں گاونگے
تہاڈا دِل سدا تیکر خُوشی دے نال جیوے گا

چوتھا حِصّہ	انجیل دا چنگا پھل مسیح دی بادشاہت بن دا	تیجا وزن

۲۷ یاد یہوّاہ دی سب کرن گے کنڈھے ساری دُنیا دے
دِل دے نال رجُوع لیاون گے اَگے پاک خُداوند دے

۲۸ ساریاں قوماں جُھک جُھک جاون ڈر رکھن گیاں اوسے دا
کیوں جو راج یہوّاہ دا ہے حاکم ہے اوہ قوماں دا

۲۹ دُنیا دے سب دولت والے کرن گے سجدہ کھاون گے
اپنی جان بچا نہ سکدے مِٹّی وِچ رَل جاون گے

۳۰ رَبّ دی کرے گی عبادت اِک پیڑھی جیہی آوے گی
آون والی پیڑھی نُوں اوہ رَبّ دی خبر پوچاوے گی

۳۱ دسّے گی سچیائی رَبّ دی اوہناں نُوں جو جمن گے
اوہناں اُتّے کرے گی ظاہر سچّے کم خُداوند دے

پہلا حِصّہ ـــــ چوتھا وزن

کورس ۱۔ اَے خُداوند اَے رَبّ میرے کیوں تُوں میری سُندا نہیں؟
میری مدد تے فریاد تھوں دُور کیوں رہندا سُندا نہیں؟

۲ اَے خُداوند رَبّ تُوں میرا ایں پُکار دا فجرے تینُوں
رات نُوں وِی مَیں چُپ نہ رہندا پر تُوں میری سُندا نہیں

۳ تُوں خُداوند پاک خُدا ہیں تُوں بُزرگی تُوں، مَیں بہن دا
آسرا رکھیا پیو دادیاں نے اوہناں نُوں تُوں چھڈیا نہیں

۴ جد دوہائی تیری دِتّی تُوئیں اوہناں نُوں چھڈایا
جنہاں آسرا تیرا رکھّیا اوہ شرمندہ ہوئے نہیں

۵ مینُوں سب ملامت کردے سارے ویکھ کے سانگ وی لاندے
سر ہلاندے رہندے اپنے مَیں ہاں کیڑا بندہ نہیں

۶ کہندے ہین اوہ ٹھٹّھا مار کے آس یہوواہ تے اوہ دھردا
جے خُدا ہے اوس تھوں راضی اوس نُوں کیوں چھُڈاندا نہیں

۷ تیرے ہتھوں جنم پایا۔ تُوں تے مینُوں اَے خُداوند
ماں دی گود وِچ آسرا دِتّا تُوں تے مینُوں چھڈیا نہیں

۸ تُوئیں میری پالنا کیتی جدوں دا مَیں پیدا ہویا
تُوئیں میرا رَبّ ہیں مالک تیرے باجھوں کوئی نہیں

دُوجا حصّہ ═══ چوتھا وزن

۹ اے خُداوند دُور نہ رہیو مددگار ہے کوئی نہیں
تنگی آوَندی بلدوَل لبندے نیڑے ہو تُوں دُور ہی نہیں

۱۰ بلد بسن دے اُت ہین ڈاہڈے شیر دے وانگر بھتاں مار دے
اڈّے ہوئے مُنہ اوہ آوَندے میرے کولوں ہلدے نہیں

۱۱ پانی وانگ مَیں وگداجاندا جوڑ وکھ ہوئے موم دے وانگر
سینے وِچ دِل پگھر گیا کجھ آرام بھی پاندا نہیں

۱۲ بیرے وانگر زور سُک گیا تالُو نال جیبھ لگدی جاندی
موت دی خاک تھوں اَے خُداوند مینُوں تُوں اُٹھاندا نہیں

۱۳ کیوں جو کُتّے گھیر دے مینُوں ہین شریر لوک گِردے میرے
ہتھّاں پیراں نُوں کلّ ٹھوکدے ایہہ بدکار تے مُڑدے نہیں

۱۴	اپنیاں ہڈیاں گن میں سکدا تکدے لوک تے گھوردے مینوں
	کپڑے ونڈدے کرتے اُتے گنے پاندے۔ پاڑ دے نہیں
۱۵	میری جان اکلی نوں تلوار تے کتیاں تھوں بچا لے
	مدد نوں ہن آویں چھیتی اے یہوّاہ دور رہ نہیں
۱۶	بلد دے سنگوں شیر دے منہوں دے خلاصی اے خداوند
	میں بزرگی لوکاں اگے کرناں ہاں چپ رہندا نہیں

زبور ۲۳۔ یہوّاہ میرا ایالی	پہلا وزن

۱	کدی نہ ہووے گی تھڑ مینوں رب جو میرا ایالی ہے
	ہری ہری گھاہ تے مینوں بہالے اوہو میرا پالی ہے
۲	مٹھیاں سوتیاں دے اُتے مینوں آپ لے جاوے گا
	جان میری نوں آپ خداوند مڑ کے پھیر جاوے گا
۳	اپنے پاک نام دی خاطر مینوں آپ چھڈاوے گا
	سچیاں راہاں دے اوہ اُتے مینوں آپ چلاوے گا
۴	موت دے سائے دا جو جنگل جد میں اُس وچ جاواں گا
	تد بلاواں کولوں ہرگز ذرا خوف نہ کھاواں گا
۵	کیوں جو تد وں اے خداوند ہوویں گا توں میرے نال
	تیری سوٹی تیری لاٹھی مینوں لین گیاں سنبھال
۶	میرے ویریاں دے اگے میرے واسطے اے خدا
	دستر خوان وچھا کے تیل توں میرے سر تے ڈوہلیں گا
۷	میرا پیالہ بھریا ہویا۔ مہر تے رحمت عمر بھر

میرے نال رہن رگیاں سدائیں رہاں گا رب دے گھر

دُوجا وزن

کورس	ربّ ایالی میرے کول میرے دِل نوں نہیں ڈول
۱	کدی نہ ہووے گی تھوڑ مینوں ربّ جو میرا ایالی ہے ہری گھاہ تے مینوں بہالے مِٹھّے پانی کول
۲	میری جان نوں آپ ہی خُداوند مُڑ کے جواوے گا اپنے ناں دی خاطر مینوں لیندا سچّائی کول
۳	موت دے سائے دا جو جنگل جدئیں اوس وِچ جاواں خوف بلاواں دا نہ ہرگز ہووے گا میرے کول
۴	تیری سوٹی تیری لاٹھی مینوں لین سنبھال کیوں جو تدوں توں خُداوند ہوویں گا میرے کول
۵	دُشمن اگےّ میرے واسطے ربّ وچھاندا میز تیل وِی میرے سِر دے اُتّے اوہو دیندا ڈوہل
۶	رحم تے مِہر ساری عُمر رہن رگیاں میرے کول مَیں یہوّاہ دے گھر سدا رہاں گا اوہدے کول

زبور ۲۳ ـ تیجا وزن

یہوّاہ آپ ہے میرا ایالی	۱	کِسے شے دی نہیں مینوں کمی وی
ہرے میداناں وِچ مینوں بٹھاندا	۲	تے مِٹھّے چشمیاں اُتّے لے جاندا
یہوّاہ واسطے اپنے ای ناں دے	۳	چلاندا مینوں سچیّاں رستیاں تے

ہے جنگل مَوت دے سائے دا جِھڑا	۴	کدی اوس وِچّ گُذر ہووے جے میرا	
نہ مینُوں ہووے گا کُجھ خوف ڈر وی	۵	کہ تُوں ہوویں گا آپے میرا ساتھی	
تیری لاٹھی۔ چھڑی تیری خُدایا	۶	ہے اِہناں تھوں میری ڈاہڈی تسلاّ	
خُدایا ساہمنے سب دُشمناں دے	۷	وچھاندا خوانچہ تُوں میرے اَگے	
تُوں میرے سِر دے اُتّے تیل مَلدا	۸	پیالہ میرا بھر کے ہے چھلک دا	
یقیناً تیری رحمت مہر تیری	۹	رہے گی نال میرے عُمر بھر وِی	
مقدّس گھر جو ہے میرے خُدا دا	۱۰	مَیں اُس گھر وِچ سدا زِنیکر رہانگا	

زبُور ۲۴۔ جلال دا بادشاہ

پہلا حِصّہ	مقبُول عابد	پہلا وزن

۱ زمین ساری تے جو کُجھ وِچّ ہے اوس دے
جہان سارا تے اوس دے رہن والے

۲ یہوّاہ دے ہَین۔ اوس نے نینْہہ اوہناں دی
سمندر پر تے نہراں پر ہے رکھی

۳ پہاڑ اُتّے خُدا دے کون جاوے
تے اوس دے پاک گھر وِچّ دخل پاوے

۴ کہ جو ہے پاک ہتھّ دا تے صاف دِل دا
نہ جھوُٹھی گل اُتّے دِل اپنا لاندا

۵ تے ٹھگاں نال اوہ نہ سونْہہ وی کھاوے
یہوّاہ کولوں برکت ڈھیر پاوے

۶ خُدا جو بندیاں نوُں مُکتی دیوے

سچائی اوہدی۔ اوہدے نال ہووے
۷ ایہو پیڑھی ہے جس دا ربّ ہے مطلوب
تیرے دیدار دا بُھکھا ہے یعقوب

دُوجا حِصّہ	جلالی بادشاہ	دُوجا وزن

کورس ربّ خُداوند بادشاہ ہے اوہ جلال دا بادشاہ ہے
۸ اُچے کرو سر دروازیو اُچےّ ہو سب دَرو!
جاں جلال دا بادشاہ آوے سر تند اُچےّ کرو
۹ ایہہ جلال دا بادشاہ کون ہے؟ کون بادشاہ کمال دا؟
ربّ جو جنگ وِچّ ہے زور آور اوہ بادشاہ جلال دا
۱۰ اُچےّ کرو سر دروازیو اُچےّ ہو سب دَرو
جاں جلال دا بادشاہ آوے سر تند اُچےّ کرو
۱۱ ایہہ جلال دا بادشاہ کون ہے؟ کون بادشاہ کمال دا؟
لشکراں دا ربّ یہوّاہ اوہ بادشاہ جلال دا

زبور ۲۵۔ الٰہی بھید

پہلا حِصّہ	حفاظت۔ تعلیم تے معافی لئی دُعا	پہلا وزن

۱ مَیں تیرے وَل یہوّاہ اُٹھاندا اپنی جان
یا ربّا تیرے اُتےّ ہے ہمیشہ میرا مان
۲ نہ ہووے مَینوں اَے خُدا کُجھ وِی شرمندگی
نہ میرے وَیری میرے تے خُوشیاں مناون وی
۳ جو تکدے رہندے تیرا راہ نہ ہوون شرمسار

پر چھیڑے ناحق دغا باز اوہ ہوون خجل خوار
۴ مَیں عاجز ہاں تے مَینوں ہُن توں دسّیں اپنا راہ
جو تیرے سارے رستے ہَین اوہ مَینوں صاف دِکھا
۵ لے چل مَینوں سچّائی وِچّ دیہہ مَینوں ایہہ پچھان
توں میرا مُنجّی تینوں مَیں دِن بھر اُڈیکدا ہاں
۶ توں اپنی مِہر تے رحمت دی یہوّاہ آپے خُدا
جو مُڈھوں کردا رہندا ہَیں ہُن مُڑکے یاد فرما
۷ بھُل جا گُناہ جوانی دے کر عیباں تھوں آزاد
پر اپنے رحم تے خُوبی نال کر مَینوں یا ربّ یاد

پہلا وزن	خداوند اساڈا اُستاد ہے	دُوجا حصّہ

کورس ۸۔ ہے سِدّھا سچّا مِہربان یہوّاہ پاک خُدا
ایس واسطے گُنہگاراں نُوں اوہ راہ وکھاوے گا
۹ حلیماں نُوں عدالت دا اوہ راہ وکھاندا ہے
مسکیناں نُوں اوہ اپنا راہ ہاں آپ سِکھاندا ہے
۱۰ سب رحمت تے سچیّائی ہین یہوّاہ دے سب راہ
جو اوہدے قول قراراں تے صاف رکھدے ہَین نگاہ
۱۱ بخش اپنے ناں دے واسطے توں یہوّاہ اَے غفّار
بُریائی میری بھاری ہے تُوں ڈاہڈا بخشن ہار
۱۲ جو اپنے دِل وِچّ رکھدا ہے ڈر خوف یہوّاہ دا
یہوّاہ چنگیاں راہاں آپ اوہنوں وِکھاوے گا

۱۳ ہاں چین دے وِچّ آرام دے نال جان اوہدی رہے گی
تے اوہدی نسل ورثے وِچّ زمین وِی پاوے گی
۱۴ خُدا دا بھید ہے اوہناں کول جو خوف خُدا دا کھان
اوہ اپنے عہد دی بخشے گا اجیہاں، نُوں پچھان

تیجا حِصّہ	ساڈی اکھّیاں خُدا وَل	پہلا وزن

کورس ۱۵۔ یہوّاہ دے وَل رکھدا ہاں مَیں اپنی اکھّ سدا
جال وِچوّں میرے پَیراں نُوں اوہ آپ چھڈاوے گا
۱۶ تُوں میرے اُتّے رحمت کر۔ کر میرے وَل دھیان
دُکھاں دے وِچّ ہُن پئی ئے اکلّی میری جان
۱۷ مُصیبت غم دِل میرے دے ودّھ گئے اَے خُدا
مُصیبت تھوں تے تنگی تھوں جان میری نُوں بچا
۱۸ خُدایا نظر کریں توُں ایس دُکھ مُصیبت تے
توُں میرے سب گناہاں دی معافی مَینوں دے
۱۹ یا ربّا میرے وَیری ویکھ کہ اوہ بتھیرے ہَین
وَیر رکھدے ڈاہڈا میرے نال تے وَیر کماندے ہَین
۲۰ رکھوالی کر خلاصی دِہ۔ جان میری ہے لاچار
آس میری تیرے اُتّے ہے نہ مَینوُں ہون دے خوار
۲۱ سچیائی تے صفائی وِی ہون میرے نگہبان
کہ تینوُں ہُن اُڈیکدی ہے خُدایا میری جان
۲۲ یا ربّا اِسرائیل نُوں توُں سب دُکھاں تھوں چھُڈا

نجات دے اپنے فضل نال توں اوس نوں آپ بچا

پہلا حصّہ	زبور ۲۵ ۔	دوجا وزن

کورس ۱۔ آس تیرے اُتّے رکھدا ئیں شرمندہ نہ توں ہوون دے
جنہاں دا آسرا توئیں ہیں کدی نہ شرم اُٹھاون گے
۲ جو دغا کرن والے ہین شرمندہ ہون گے سراسر
اے ربّ توں مینوں راہ دِکھلا تے اپنا راہ سکھلایا کر
۳ سچیائی وِچّ توں ہادی ہو تے مینوں وِی سکھلایا کر
توں میرا مُکتی دا خُدا اُڈیکدا رہندا ئیں دِن بھر
۴ توں اپنا فضل تے رحم وی یاد کر کہ اوہ ہے ازلی
میرے گُناہ جوانی دے بھُل جا تے نالے غفلت وِی
۵ نال اپنے فضل تے نیکی دے یاد مینوں کر خداوندا
یہوّاہ نیک تے سچّا ہے راہ پاپی نوں وکھاوے گا

	دوجا حصّہ ۔ دوجا وزن	

کورس ۶۔ حلیم جد کر دے منصفی یہوّاہ رہندا صلاح کار
تے اوہنوں راہ سکھاوے گا کہ اوہ ہے سکھن نوں تیار
۷ جو ربّ دے عہد نوں رکھدے یاد تے مندے ہین شہادت وِی
تے اوہناں لئی اوہدے راہ ہین رحمت وی تے راستی وِی
۸ یہوّاہ مینوں بخش توں کہ میں ہاں وڈا گنہگار
ربّ اوس نوں راہ سکھاویگا جو اوہدے خوف دا واقف کار
۹ جہان اوہدی ہووے وِچّ آرام تے رہیا کرے گی آنند

۱۰ جو رکھدے خوف یہوّاہ دا ربّ نال ہے دوستی اوہناں دی
تے اوہناں نوں صاف دسدا ہے اوہ اپنا عہدِ زندگی
زمین دی اپنے وِرثہ وِچّ سو پاون گے اوہدے فرزند

زبور ۲۶- میرا انصاف کر
سچّے پُجاری دی سچیّائی

یہوّاہ میرا کر نیاں	۱	مَیں سِدّھے راہ تے ٹُریا ہاں
ہے میری آس یہوّاہ پر		نہ ڈولن دا ہے مَینوں ڈر
مَینوں آزما یہوّاہ آن	۲	تے کر توں میرا اِمتحان
توں بیشک میرے گُردے تا		تے میرے دِل نوں وی آزما
کہ رحمت تیری ظاہر ہے	۳	اوہ حد حسابوں باہر ہے
جو سِدّھا صاف ہے تیرا راہ		مَیں اوس تے ٹُریا اَے خُدا
نہ جھُوٹھیاں لوکاں نال بہناں ہاں	۴	نہ نال مکّاراں رلناں ہاں
مَیں دُشمن ہاں بدکاراں دا		شریراں نال نہ بیٹھاں گا
بے عیبی وِچّ خُداوندا	۵	مَیں اپنے ہتھ خُوب دھوواں گا
تد کراں گا دِل کر کے صاف		مَیں تیرے مذبحے دا طواف
کہ تاں اُٹھاواں اَے خُدا	۶	ستائش تیری دی صدا
تے تیرے جو عجُوبہ کام !		مَیں کراں گا بیان تمام
یہوّاہ میرے اَے خُدا	۷	جو تھاں ہے تیرے رہنے دا
ہاں تیرا گھر جو ہے جلال		خُوش آیا مَینوں اوہ کمال
بدکار تے خُونی نال خُدا	۸	توں میری جان نوں نہ رلا

ہتھ بھریا نال بُریائی دے		ہاں سچا ہتھ نال وڈھی دے
پریں جو ہاں سوائے خُدا	۹	راہ رِسدھے اپنے ٹُراں گا
تُوں مینوں آپ خلاصی دے		کر رحمت اپنے بندے تے
جو جگہ صاف برابر ہے	۱۰	پَیر میرا قائم اُس پر ہے
مَیں مجلساں وِچّ گاواں گا		مُبارک ہیں تُوں اَے خُدا

پہلا حِصّہ	زبور ۲۷ - یہوّاہ دی چھائیں خطریاں وِچّ نڈر	

کورس	مَیں کِس تھوں ڈراں جد یہوّاہ خُدا	۱	خلاصی ہے میری تے چانن سدا
	خُدا ہے میری زندگی دی چٹان	۲	مَیں کیوں خوف کھاواں تے ہوواں حیران
	جدوں میرے دُشمن تے وَیری بدکار	۳	میرے اُتّے چڑھ آئے مارکے للکار
	کہ کھا جاواں گے اُس دا کچّا ئی ماس	۴	سو ٹھیں کر کے ڈِگّے نہ اُٹھن دی آس
	میرے اُتّے اِک فوج آوے جے چڑھ	۵	نہ تاں وی میرے دِل نوں ہوویگا ڈر
	جے جند میری وِچّ کوئی چھڑ جائے جنگ	۶	میری آس ربّ تے رہے گی نسنگ

دُوجا حِصّہ	خُدا دے گھر دی محبّت	دُوجا وزن

۷ ربّ اگّے کیتا اِک سوال تے ایہو منگدا ہاں
جو گھر وِچّ پاک یہوّاہ دے مَیں سدا تیک رہاں

۸ تاں اوتھے ویکھیا کراں مَیں یہوّاہ دا جمال
تے رہ کے اُس دی ہیکل وِچّ مَیں ڈھونڈاں دِل دے نال

۹ کہ مینوں اپنے تنبو وِچّ ہاں میرے دُکھ دی آن
خُداوند آپ چھپاندا ہے تے ہُندا نگہبان

۱۰ اوہ گجھے تھاں وِچّ تنبو دے مینوں چھپاوے گا

اُچیائی تے چٹاناں دی مینُوں چڑھاوے گا
۱۱ ہاں سارے دُشمناں دے وِچ خوب عزت ہووے گی
گُزراناں اوہدے تنبُو وِچ قربانی خوشی دی
۱۲ یہوّواہ دی تعریفاں تدھر ویلے گاواں گا
گیت گا کے اوہدیاں صفتاں دے مَیں خوب سُناوانگا

تیجا حِصّہ	خدا نُوں اُڈیکنا	

۱۳ یہوّواہ اُچی دِتی مَیں پُکاراں گا جدوں تینُوں
تُوں سُن میری تے رحمت کر دُعا دا اُتّر دِہ مینُوں
۱۴ "تُسیں چہرہ میرا ڈھونڈو" جدوں فرمایا سی ایہہ تُوں
مَیں بولیا تد کہ "ڈھونڈاں گا خدایا تیرے چہرے نُوں"
۱۵ تُوں ہویا میرا مددگار لُکا نہ اپنا مُنہ میتھوں
نہ دھکّا دے کے مینُوں کڈھ جو مدد نہیں بن تیتھوں
۱۶ نہ مینُوں چھڈ نہ ردّ کر دِہ تُوں میرا مُکتی داتا ہَیں
میرے ماپیوں نے چھڈ دِتّا یہوّواہ پالن ہارا ہَیں
۱۷ میرے دُشمن بتھیرے ہَین تُوں اپنا راہ وِکھا مینُوں
بر وبر سِدّھے رستے تے یہوّواہ ہُن چلا مینُوں
۱۸ نہ مینُوں چھڈ خداوندا نُوں مرضی دُشمناں دی تے
کہ جھوٹھے ویری آئے ہَین میرے اُتّے گواہ بن کے
۱۹ تے کیہہ ہُندا جے ایہہ اُمّید نہ ہوندی خداوندا
جو تیری خُوبیاں مَیں ایسے دھرتی اُتّے ویکھاں گا
۲۰ اُڈیکیں راہ یہوّواہ دا تے اپنے دِل نُوں رکھ تگڑا

اوہ تیرے دِل نوں دیوے زور اُڈیکیں راہ یہوّاہ دا

پہلا حِصّہ	زبور ۲۸ - اپنی قوم نوں بچا رہائی لئی دُعا	پہلا وزن

کورس منگناں تیتھوں مَیں دُعا کیتھوں چُپ نہ توں ہو جا

۱ میری اَے چٹان یہوّاہ! جے تُوں ہوویں چُپ
اوہناں وانگر ہوواں جیہڑے ٹوئے وِچّ پَیندے جا

۲ جدوں مَیں تیری ہیکل دے وِچّ اپنے ہتھ اُٹھاواں
تدوں توں سُن لے میریاں منّتاں میرے پاک خُدا

۳ بھیڑے بندے نال گواہنڈی مٹھوں رہندے مٹھے
دِل وِچّ بھریا مکر اوہناندے اوہناں تھوں بچا

۴ جیہے عمل اوہناندے بھیڑے تیہا توں اوہناں نوں
ہتھ اوہناں دے جو کجھ کر دے بدلہ توں پُچا

۵ اوہ یہوّاہ دے کمّاں تے مُول دھیان نہیں کر دے
ڈھاویں گا توں اوہناں تائیں نہ بناویں گا

دُوجا حِصّہ	تسلّی دین والا جواب	دُوجا وزن

کورس یہوّاہ مُبارک خُدا	۶	کہ جس نے سُنی ہے میری ہُن دُعا
یہوّاہ میری ڈھال تے زور ہے	۷	میرے دل دی ڈھارس اُمیداں دی بھا
او میری رَبّ ہے مَیں اُس تھوں ہاں خُوش	۸	مَیں گاوانگا غزلاں وِچّ اوہدی ثنا
یہوّاہ تے ہے اپنے لوکاں دا زور	۹	تے اپنے مسیح دی نجات دا قلعہ
چھُڈا اپنی اُمّت تے میراث دا	۱۰	ایالی ہو۔ برکت دِہ۔ عزّت وَدھا

زبُور ۲۹ - یہوؔاہ دی آواز
خُدا گرج دے نال ہنیری وِچّ

۱ زور والیو ظاہر کرو - یہوّاہ دا جلال!
یہوّاہ دی ای منّو سب قُدرت تے کمال
۲ جو اوہدے ناں دی عزّت سو دیؤ یہوّاہ نُوں
تے متھّا ٹیکو سج کے پاکیزگی دے نال
۳ ہے پانیاں دے اُتّے یہوّاہ دی آواز
اوہ کڑکدا ہے تے گجدا یہوّاہ پُر جلال
۴ ہے وڈّے پانیاں اُتّے یہوّاہ تخت نشین
یہوّاہ دی آواز ہے پُر زور تے پُر جلال
۵ بھن سُٹدی وڈّے رُکھ وی یہوّاہ دی آواز
دیودار لُبنان دے سارے توڑ سُٹّے حق تعال
۶ اوہ وچھّیاں وانگ ٹپاندا جنگل دیاں رُکھاں نُوں
لُبنان سِریُون ہَین ٹپدے پھرارنے دی مثال
۷ چیر سُٹدی ساریاں لمباں یہوّاہ دی آواز
بَن کمبدے تے قادس وِی ربّ دی آواز دے نال
۸ پیڑ ہرنیاں نُوں لاوَندی یہوّاہ دی آواز
سب جنگل صاف ہو جاندے اوہدی آواز دے نال
۹ خُدا دے گھر وِچّ سارے رَل کے کہندے ہَین
تعریف خُدا دی ہووے ہو اوسے دا جلال

۱۰ طوفان دے اُتّے بیٹھا سی یہوّاہ آپ خُدا
ہاں راج دے تخت دے اُتّے اوہ سدا ہے بحال
۱۱ زور بخشدا ہے یہوّاہ سب اپنے لوکاں نُوں
تے امن دی برکت دے کے اوہ کردا ہے خُوشحال

زبُور ۳۰- سرفرازی یہوّاہ ہی کولوں ہے
رون دے بعد خُوشی

پہلا حِصّہ

کورس			
کراں گا تیری وڈیائی یہوّاہ	۱	کہ توئیں آپیں ہے مینُوں ودھایا
میرے اُتّے میرے سب ویریاں نُوں	۲	نہیں خُوش ہون دِتّا یا ربّا تُوں
یہوّاہ جد تیری دِتّی دوہائی	۳	تدوں سب مرض میری تُوں ہٹائی
میری جان قبر تھوں باہر لے آیا	۴	تُوئے وِچّ پین تھوں مینُوں بچایا
خُدا دے پاک لوکو رل کے گاؤ	۵	خُوشی یاد یہوّاہ وِچّ مناؤ
کہ غُصّہ اوس دا بس اِک گھڑی ہے	۶	پر اُس دی مہر وِچّ ہی زندگی ہے
جے روناں شام نُوں ہووے کویلے	۷	تاں گانا ہوئے گا پھر فجر ویلے
مَیں اپنے چین وِچّ ایہہ بولیا سی	۸	گھٹے گا چین میرا نہ کدی وی
ہے تیری مہربانی یا الٰہی	۹	تُوں قائم کیتی میری بادشاہی
جدوں مُنہ اپنا تُوں میتھوں چھُپایا	۱۰	مَیں گھبرایا تے من وِچّ خوف آیا

دُوجا حِصّہ - خُداوند نال رفاقت

کورس			
مَیں چلّایا تیرے اَگے یہوّاہ	۱۱	تُوں کر رحمت دا میرے اُتّے سایہ
پواں جے قبر وِچّ تد فائدہ کیہہ؟	۱۲	نہ کر سکدی ہے تیرا شُکر مِٹّی
بھلا ایہہ خاک تے مِٹّی خُدایا	۱۳	بیان کیکر کرے تیری وفا دا؟

یہوّواہ توں سُنیں میری دُعانوں	۱۴	مدد کر اپنی رحمت ہُن وِکھا توں
خُوشی بخشی ہے میرا غم ہٹا کے	۱۵	خُوشی دا پٹکا بنّھیا ٹاٹ لاہ کے
رہے نہ چُپ تے شوکت گاوے رُوح میری	۱۶	سدا تیکر خُدایا حمد تیری

پہلا حِصّہ	زبُور ۳۰	دُوجا وزن

کورس

رَبّ لئی گاؤ اَے سب مومنو۔ گاؤ گاؤ پاک لوکو گاؤ
رَبّ دِی یاد کرکے پاکیزگی۔ گاؤ شُکر اَے مومنو!

یہوّواہ میں وڈیائی تیری ہی کراں گا	۱	توں موت دے ٹوئے وچوں ہے مینوں کڈھ لیا
جو ویری کھانے رہندے خُدایا میرے نال		خُوش ہون نہ میرے اُتّے جد ویکھن میرا حال
یارَبّ یہوّواہ میرے جد کیتی میں فریاد	۲	سب دُکھاں تھوں تد مینوں توں کیتا سی آزاد
توں اُپّر کڈھ لیایا۔ بچا لوں میری جان		نہ گور دے وِچّ پین دِتّا توں مینوں اَے رحمان
یہوّواہ دے پاک لوکو حمد گاؤ اوسے دِی	۳	پاک نام اُس دا یاد کرتے شُکر مناؤ دِی
کہ پل بھر دے ہے واسطے اوہدی ناراضگی		پر اُس دے رحم تھوں ظاہر ہے سدا زِندگی
جس گھر وِچّ نوبت ہووے شام ویلے رونے دی	۴	اُس گھر وِچّ وڈے ویلے پھر خُوشی ہووے گی
میں اپنے چین دے ویلے ایہہ کہندا رہندا ساں		نہ تھِڑکاں گا میں کدی پر قائم رہاں گا
پہاڑ سی میرا قائم خُوب تیری رحمت نال	۵	توں مُنہ لُکایا جیتھوں تد ہویا میں بیحال
پُکاریا سی میں تینُوں یہوّواہ پاک خُدا		اپنے یہوّواہ کولوں میں منگی سی دُعا
جے قبر وِچّ میں جاواں کیہہ فائدہ ہووے گا؟	۶	کیہہ خاک کرے گی شُکر کیہہ دسّے گی وفا؟
یہوّواہ میری سُن لے کر نظر مہر دی		خُداوندا ہُن توں ئیں کر مدد میری وِی
ٹاٹ لاہ کے پٹکا بنّھیا توں مینوں خُوشی دا	۷	دُکھ میرا توں دُور کیتا میں خُوش ہو جاؤنگا
تاں چُپ نہ رہاں کدی حمد تیری گاوانگا		شُکر کردا رہاں تیرا یہوّواہ اَے خُدا

پہلا وزن	زبور ۳۱- تیری حضوری دے پردے وچ مسیحی دا بھروسہ	پہلا حصہ

کورس — میری آس ہے تیرے اُتے۔ اے یہوواہ پاک خُدا

۱ میری آس ہے تیرے اُتے۔ اے یہوواہ پاک خُدا
کدی نہ ہوون دہ شرمندہ پر سچیائی نال چھڈا

۲ میرے ول توں کر کن اپنا مینوں چھیتی دہ ارمان
دہ پناہ۔ ہو قلعہ میرا۔ میری ہو مضبوط چٹان

۳ توئیں آپ چٹان ہیں میری قلعہ ہیں توں بندے دا
اپنے ناں دے واسطے میری کر اگوائی راہ دکھلا

۴ اوہناں نے اِک لُک کے کیتا میرے لئی جال تیار
کڈھ اوس وچوں توں ہیں میرا پکا زور تے مددگار

۵ سونپدا ہاں رُوح اپنی تینوں اے سچیائی دے خُدا
توئیں ہیں یہوواہ جس نے مینوں کیتا ہے رہا

۶ ہیں تے اوہناں دا ہاں ویری جیہڑے مندے جھوٹھ بطلان
میری آس یہوواہ تے ہے اُس تے میرا ہے ایمان

۷ تیری رحمت تے ہیں یا ربّ خوش ہو خوشیاں کراں گا
میری جان دے دُکھ توں جاندا کیتی اوہناں تے نگاہ

۸ اوہناں وچ نہ چھڈیا مینوں جیہڑے اُت ہتیارے ہین
میرے پیر ہُن کھُلے تھاں وچ توئیں آپ کھلیارے ہین

دُوجا وزن	غمگین مرد	دُوجا حصہ

کورس — مَیں تنگ حال ہویا / کر یہوّاہ تُوں دَیا

جان تے تن جاندا رہیا	۹	اکھّیاں میریاں غم نال بھریاں
ویلا میرا بیت گیا	۱۰	غم دے نال میری زندگی مُک گئی
ہڈیاں تُوں سوکڑا ڈھہیا	۱۱	زور میرا بُریائی نال گھٹیا
شرم اندر ہاں پیا	۱۲	وَیریاں تے گواہنڈیاں دے وِچّ مَیں
راہ وِچّوں وکھ لیا	۱۳	جان پچھان سبھّو میرے تھوں ڈردے
ہاں ٹُٹّے بھانڈے جیہا	۱۴	مویاں وانگ مَیں بُھلیا سب نُوں
تہمتاں نُوں مَیں سہیا	۱۵	سب طرف تھیں خوف ہے مینُوں
راہیہ آپو وِچّ کیہا	۱۶	مار مُکائیے اِہنُوں اسیں ہُن

دُوجا وزن	تعریف	تیجا حصہ

کورس — تیرے اُتّے آس یہوّاہ تُوں ہیں میرا ہیں خُدا

۱۷ ویلا میرا تیرے ہتھّ دے وِچّ ہے وَیریاں تھوں تُوں چھُڈا

۱۸ اپنے رحم نال مینُوں بچا تُوں چہرہ میرے تے چمکا

۱۹ اَے یہوّاہ مَیں تینُوں پُکاریا مینُوں نہ تُوں شرم دوا

۲۰ پر بدکار سب ہون شرمندے قبراں دے وِچّ اوہ فنا

۲۱ سچیّاں دے حق وِچّ جھُوٹھ جو بولدے اوہناں نُوں چُپ تُوں کرا

۲۲ نال گستاخی دے اوہ بولدے رہندے آکڑ دے شیخی وکھا

تیجا وزن	فتح	چوتھا حصہ

۲۳ خُوبیاں اپنی عجائب تُوں تے رکھیّاں ہین چھُپا

واسطے اوہناں دے جو ڈردے ہین تیتھوں اَے خُدا

۲۴ ساہمنے لوکاں دے اوہناں اُتّے کیتا رحم تُوں
یا ربا جو تیرے اُتّے رکھدے اپنا آسرا
۲۵ پردے وِچ اپنی حضُوری دے چھُپاندا اوہناں نُوں
لوکاں دیاں منصُوبیاں تے سازشاں تھوں اَے خُدا
۲۶ تُوں چھُپاندا رحم کر کے جھگڑیاں تھوں اوہناں نُوں
اپنے تنبُوئ دے اندر جتھّے رہندا تُوں سَدا
۲۷ شہر جو مُحکم ہے اُس وِچّ ربّ نے اپنی خُوبیاں
مَینُوں دکھلائیاں بُہت میرا مُبارک ہَے خُدا
۲۸ ویکھیا جد حال اپنا بولیا گھبرا کے مَیں
تیری اَکھّیاں تھوں خُدایا دُور ہاں سُٹیا گیا
۲۹ پَر جدوں دِتّی دُہائی تیرے وَڈّے نام دی
سُن لئی تُوں اوسے ویلے میری مِنّت دی صدا
۳۰ مومنو رکھّو مُحبّت سب یہوّاہ پاک نال
راکھا دینداراں دا ہے مغرُوراں نُوں دیندا سزا
۳۱ زور پکڑو جو یہوّاہ کولوں رکھدے ہو اُمید
بخشے گا دِل نُوں تُہاڈے خُوب مضبُوطی خُدا

پہلا حصّہ	زبُور ۳۲۔ آدمی جس دے گُناہ بخشے گئے توبہ۔ اقرار تے معافی	

اوہ دھن جس دے بخشے گئے سب گُناہ	۱	تے ڈھکّے گئے سارے اَوگن سَدا
نہ ربّ جس دے پاپاں دا کردا حساب	۲	اوہ دھن ہے تے دِل اُسدا نہیں خراب

مَیں جد چُپ رہیا تد میری ہڈیاں	۳	کراہندے ہوئے سارا دن گل گئیاں
دِنے وِی تے راتیں وِی میرے خُدا	۴	تیرا ہتھ میرے اُتّے بھارا رہیا
تے چربی میری ساری پگھر گئی	۵	تے گرمی دی خُشکی نال بدل گئی
تیرے کول کیتا گُناہ دا اقرار	۶	ہاں من لیا مَیں تے ہاں ڈاہڈا بدکار
مَیں کہیا یہوّاہ دے اگے ضرور	۷	مَیں منّاں گا اپنے گُناہ تے قصُور
سو میری بدذاتی دا بھارا گُناہ	۸	تُوں بخش دِتّا مَینُوں اَے میرے خُدا
ایس واسطے یار ربّا جو لوک ہین دینہدار	۹	تُوں جد تیکر لبھّیں اوہ کرن گے پُکار
تے بھاویں دریاواں وِچّ اُٹھّے طوفان	۱۰	نہ اوہناں دا ہوویگا کُجھ وِی نُقصان،
ہیں تھاں میرے لُکّن دا تُوں ہیں خُدا	۱۱	بچاندا ہیں دُکھاں تھوں تُوں ہیں سدا
خُوشی بخشدا مَینُوں کردا نہال	۱۲	تُوں گھیر دا چھٹکارے دے گیتاں دے نال

دُوجا حصّہ	بھائیاں نُوں تعلیم دینا تے مضبُوط کرنا	

سِکھاواں گا مَینُوں وکھاواں گا راہ	۱۳	میری اکھیاں تینُوں ویکھن سدا
نہ ہو گھوڑیاں خچراں وانگ تُوں	۱۴	کہ کُجھ وِی نہیں ہے سمجھ اوہناں نُوں
لگاماں تے واگاں ہین اوہناں دا ساج	۱۵	نہ اوہ رہندے قابُو وِچّ اوہناں دے باہج
مُصیبت شریر اُتّے رہندی سدا	۱۶	یہوّاہ جنہاں دا ہے پر آسرا
اوہ دل دی خُوشی وِچّ ہین رہندے نہال	۱۷	تے ربّ گھیر دا اوہناں نُوں رحمت دے نال
تسی صادقو سبھّو سدّھے دِلو	۱۸	یہوّاہ دے وِچّ رل کے خُوشیاں کرو

پہلا حصّہ	**زبُور ۳۳ - خُداوند وِچّ خُوش رہنا** خُدا اپنے نیاں نیکی تے سچیائی دے سبب تعریف دے لائق ہے	پہلا وزن

تسی اَے صادقو خُوشیاں مناؤ	۱	خُدا دے عشق وِچّ اِک گیت گاؤ

کہ ایہہ سدّھے دِلاں نوُں خوُب سجدا	۲	خُدا دی کرنی وڈیائی ہمیشہ
وجا بربط کرو حمد یہوّاہ	۳	وجا کے بین اوہدا ناں سراہو
نواں اِک گیت گاؤ ہُن خُدا دا	۴	وجاؤ گاؤ خُوشیاں نال واجا
یہوّاہ دے ہین سدّھے بچن پیارے	۵	امانت نال اوہدے کمّ سارے
سدھائی تے عدالت اُس نوُں پیاری	۶	زمین اُتّے ہے اُس دی مہر ساری
دوُجا حصّہ	خُدا مخلوقات وِچّ اپنی قدرت دے سبب تعریف دے لائق ہے	دوُجا وزن
بنائے ربّ نے ہین اسمان سارے	۷	تے سوُرج چن تے سب اَن گنت تارے
سمندر دا اکٹّھا کر کے پانی	۸	اوہ رکھدا ڈوُہنگیاں تھاں وِچّ امانی
زمین ساری تے جو کجھ وِچّ ہے اُسدے	۹	یہوّاہ اپنے ربّ دا خوف رکھّے
ہویا سب جو خُدا نے آکھیا سی	۱۰	جو اُس نے آکھیا سو ہو گیا سی
تیجا حصّہ	خُدا خلقت وِچّ فرمانروائی دے سبب تعریف دے لائق ہے	پہلا وزن
کورس: صلاح قوماں دی ردّ کردا یہوّاہ	۱۱	تے جھوٹھا کردا منصوبہ اوہناں دا
یہوّاہ دی صلاح رہندی ہے قائم	۱۲	تے رہندے اوہدے سب منصوبے دائم
مُبارک قوم ربّ جس دا یہوّاہ	۱۳	اوہ اُمّت دی کہ جس نوُں اوس نے چُنیا
یہوّاہ ویکھدا آسماناں اُتوّں	۱۴	بنی آدم نوُں تکدا رہندا اوتھوں
بناندا اوہناں دے دِل اِکوّ جیہے	۱۵	تے اوہ ہے جاندا سب کمّ اوہناں دے
نہ بچدا بادشاہ ہے لشکراں نال	۱۶	نہ چھٹدا پہلوان ہے زور دے نال
بچا سکدا نہ گھوڑا زور لا کے	۱۷	نہ بچ سکدا کوئی اوہنوں بھجا کے
چوتھا حصّہ	خُدا اپنے لوکاں تے رحم کرن دے سبب تعریف دے لائق ہے	دوُجا وزن

۱۸ یہوّاہ ویکھدا اوہناں نوُں جو اُس تھوں ڈر دے ہین
تے جیہڑے اوہدی رحمت تے آس اپنی دھر دے ہین

۱۹	تاں جان اوہ موت دے پنجے تھوں بچاوے اوہناں دی تے کال دے ویلے اوہناں نوں آپ بخشے زندگی
۲۰	یہوّاہ نوں اُڈیکدی ہے ہُن ہئی اساڈی جان یہوّاہ ہے اساڈے نال ۔ ہے اوہ نگہبان
۲۱	خُداوند کولوں ساڈا دِل ہُن اُت خوش ہووے گا کہ اوسے دے پاک نام اُتّے آس ساڈی ہے سدا
۲۲	یہوّاہ جیہی ہے اوڈیک ہُن ساںوں تیری دی توں اوہوجیہی ساڈے تے کرنگاہ رحمت دی

پہلا حصّہ	زبور ۳۴ - یہوّاہ خوب ہے اپنی نجات لئی خُدا دیاں صفتاں گاؤنا	پہلا وزن

یہوّاہ نوں ہر دم مُبارک کہاں گا	۱	میرا مُنہ سدا اُس دی اُستت کرے گا
میرا مان ہے سب یہوّاہ دے اُتّے	۲	غریب لوک ایہہ سُن کے خوشیاں کرن گے
کرو نال میرے خُدا دی وڈیائی ،	۳	تے سب رل کے دیو اُسدے ناں نوں اُچیائی
سُنی جد یہوّاہ نوں میں ڈھونڈھیا سی	۴	میرے سارے خوفاں تھوں دِتّی خلاصی
جنھاں تکیا چانن اوہناں نے پایا	۵	نہ اوہناں دے چہرے تے کجھ خوف آیا
سُنی جھٹ یہوّاہ نے میری دوہائی	۶	میری جان سبھناں دُکھاں تھوں چھڈائی

دُوجا حصّہ	ہورناں نوں اُبھارنا کہ اوہ وی چکھن	

فرشتہ یہوّاہ دا تنبو لگا کے	۷	بچاندا ہے اوہناں نوں جو اُس تھوں ڈردے
ذرا آؤ چکھو تے ویکھو تُسیں وی	۸	یہوّاہ خُدا دی عجب مہربانی
مُبارک ہے کیا حال اوس آدمی دا	۹	جو اپنا بھروسہ خُدا اُتّے رکھدا!

رہو پاک لوکو یہوؔاہ تھوں ڈردے	۱۰	نہ گھاٹا ہے اوہناں نوں جو خوف کردے
رہے شیر دا بچہ جیکر وی بھکھا	۱۱	کدی ربّ دا طالب نہ بھکھا رہیگا
تیجا حصہ	ایانیاں نوں نصیحت دینا	دوجا وزن
کورس — آؤ منڈیو سنو میں سناواں	۱۲	خوف ربّ دا تہانوں سکھاواں
اوہ ہے کیہڑا جو چاہندا ہے میری	۱۳	ہووے وڈی عمر تے چنگیری
جیواں چر تھوڑی جگ وچ میں بھائی	۱۴	نالے ویکھاں سدا میں بھلیائی
اپنی جیبھ نوں بدی وچ نہ کھولو	۱۵	اپنے منہوں وی نہ جھوٹھ بولو
نسو اوتھوں جتھے ہو بریائی	۱۶	سدا نیکی کرو تے بھلیائی
ڈھونڈو جتھے سلامتی پاؤ	۱۷	تسیں اوسے دے پچھے ای جاؤ
چوتھا حصہ	شکستہ جان صادقاں دیاں نعمتاں	تیجا وزن

۱۸ یہوؔاہ سچیاں لوکاں تے آپ نظر کردا ہے
فریاداں اتے اوہناں دی کن اپنا دھردا ہے

۱۹ بدکاراں دے ہے برخلاف چہرہ یہوؔاہ دا
ایس دھرتی اتوں اوہناں دی بنیاد مٹاوے گا

۲۰ جد صادق لوک چلاندے ہین یہوؔاہ سندا ہے
مصیبت وچوں اوہناں نوں اوہ کڈھ لیاؤندا ہے

۲۱ جو ٹٹے دل آپ اوہناں کول یہوؔاہ رہندا ہے
تے ٹٹی جان نوں رحمت نال اوہ صاف بچاندا ہے

۲۲ سچیاراں اتے آؤندے ہین دکھ تے مصیبت وی
یہوؔاہ آپ کراندا ہے خلاصی اوہناں دی

۲۳ اوہ اوہناں دی سب ہڈیاں دی آپ خبر لیندا ہے

	تے اوہناں وِچّوں اِک نُوں وی نہ ٹُٹن دیندا ہے
۲۴	بُریائی آپ بدکاراں دا ناس کرے گی تمام
	تے صادقاں دے دشمن نوں ہُن لگّے گا الزام
۲۵	یہوّاہ اپنے لوکاں دی بچاندا دُکھ تھوں جان
	نہ مُلزم ٹھہرن گے اوہ لوک جو رکھدے ہین ایمان

پہلا حِصّہ	زبور ۳۵- نیاں دے لئی جاگ رُوحانی جنگ وِچّ خُدا دی مدد منگنا	پہلا وزن

کورس	تُوں میرے لڑن والیاں نال یہوّاہ آپے لڑ
	جو مینوں نِگلیا چاہندے ہین اوہناں نوں فنا کر
۲	تُوں اُٹھ کے اپنی ڈھال سنبھال تے چھڑی اپنی پھڑ
	خُدایا اپنے بندے دی ہُن مدد چھیتی کر
۳	تے اپنا برچھا کڈھ لے آ- راہ بند کر ویریاں دا
	جان میری نوں کہہ "میں ای آپ تینوں بچاواں گا"
۴	جو میری جان دے ویری ہین شرمندہ ہون حیران
	اوہ بھاجڑ کھا کے خجل ہون جو چاہندے ہین نقصان
۵	جیوں تُوڑی اُڈدی وا دے نال اوہ اُڈ پڈ جاوے گا
	تے دھکّے دے کے کڈھے گا فرشتہ اللہ دا
۶	راہ اوہناں دے وِچ تلکن ہو، تے گھُپ ہنیرا وی
	یہوّاہ دا فرشتہ تد رگیدے پچھوں وی

دُوجا حِصّہ	فتح پا کے خوش ہونا	دُوجا وزن

کورس	۷- ناحق میرے واسطے اپنا جال وچھاندے

ٹویا پُٹ کے مَینُوں وِچّ ڈِگانا چاہندے

۸ بدکردار ناس ہووے دُکھ اچانک آوے

اوسے جال وِچّ پھسّے جیہڑا آپ وچھاوے

۹ یہوّاہ وِچّ جان میری خُوشیاں نِت مناوے

رَبّ بچایا مَینُوں گیت خُوشی دے گاوے

۱۰ میری ہڈیاں وِچّوں گیت سُنائی دیندا

اَے یہوّاہ کون ہے جو ہے تیرے جیہا

۱۱ زور آور دے ہتھّوں دُکھّیاں نُوں چھُڈاندا

تُوں لُٹیریاں تھوں عاجز نُوں بچاندا

تیجا حِصّہ	راست باز دا حِلم	تیجا وزن

۱۲ میرے اُتّے رَل کے سب جھُوٹھے اُٹھے ہَین گواہ

پُچھّن مَیتھوں اوہ سوال جیہڑا مَیں نہ جاں دا سا

۱۳ بدلے میرے نیکی دے میرا کردے ہَین نُقصان

مَینُوں دُکھ پُچاندے ہَین بیکس چھڈدے میری جان

۱۴ روزے رکھ کے پہنیا ٹاٹ اوہناں نُوں جد ماندگی سی

مُڑ کے میرے سینے وِچّ میری دُعا آوندی سی

۱۵ اوہناں نُوں مَیں جاتا سی جیہا ہووے دوست بھرا

غم وِچّ رہندی میری جان جیسے غم ہو مائی دا

چوتھا حِصّہ	راست باز دی فریاد	تیجا وزن

کورس	
	ایتھوں دیکھ مصیبت وِچّ رل اوہ خوشیاں کردے سی
	بے خبری وِچّ سب ذلیل میرے تے چڑھ آئے وی
۱۶	پاڑن تھوں نہ مڑدے اوہ رل کے نال کمینیاں دے
	ٹک جو کھاندے ٹھٹھے دا پیہندے دند اوہ میرے تے
۱۷	کد تیک ویکھدا رہیں گا توں ایہہ حال خداوندا؟
	اوہناں دی خرابی تھوں میری جان نوں توں بچا
۱۸	میری ایس وحیدہ نوں شیراں کولوں توں چھڈا
	مجلساں تے قوماں وِچّ تیری اُستت گاواں گا

پنجواں حصّہ	خدا دی عدالت لئی دعا	تیجا وزن

کورس	
	۲۰۔ خوش نہ رہن جو میرے نال ناحق ویر کھاندے ہین
	میرے ویروں اکھیاں مار گلاں کردے جاندے ہین
۲۱	میرے ویری صلح دی کجھ وی گل نہ کردے ہین
	صلح کراون والیاں تے جھوٹھی بندش بنھدے ہین
۲۲	اپنا مُنہ پسار دے ہین ویکھدے نیں جد میرا حال
	کہندے ہین "آہا آہا ویکھیا اساں اکھیاں نال"
۲۳	سچ تجھ توں ویکھیا ہے چپ نہ رہ ہن آ ے غفور
	اے یہوواہ میرے ربّ ایتھوں توں نہ رہیں دُور
۲۴	اُٹھ تے میرا کر انصاف یہوواہ پاک خدا
	جاگ تے اپنی رحمت نال میرا جھگڑا توں مکا

چھیواں حصّہ	خدا دے نیاں لئی دعا	تیجا وزن

کورس	اے یہوواہ راستی نال بندے دی عدالت کر

کدی نہ ہوون دئیں خوش میرے ویری میرے پر

۲۶ اوہ نہ دِل وِچ آکھن ایہہ "آہا ایہو چاہندے ساں
رکیتا اساں اوس نوں چٹ ایہو آس مناندے ساں"

۲۷ جو خوش ہین دُکھ میرے تھوں ہون شرمندہ خجل خوار
میری ضِدّ وِچ پھلدے جو اوہ سب ہون خوار لاچار

۲۸ جو سچیائی میری دا دھڑا دیندے دِل دے نال
خوشیاں نال چلاون اوہ خوشی مناون ہون نہال

۲۹ آکھن اوہ وڈیائی ہوسدا ہتیک یہوّاہ دی
جیہڑا اپنے بندے دی چاہندا ہے سلامتی

۳۰ میرا منّہ سناوے گا تیری راستی دا بیان
اوہ سناندا رہے گا تیریاں صفتاں ہر زمان

	زبور ۳۶- یہوّاہ دی رحمت شریراں دی بری طبیعت	پہلا حصّہ

۱ میرا دِل سوچ کردا ہے شریراں دی شرارت پر
نہ رکھ دے اکھیاں دے ساہمنے کجھ وِی خدا دا ڈر

۲ اوہ کہندا ہے میرے جیہا نہیں ہے نیک کوئی وِی
جو کردا ئیں بدی چھپ کے کدی وِی اوہ نہ کھلیگی

۳ ہاں اُس دے منّہ دیاں گلاں بدی تے مکر ہے سارا
ہاں نیکی تے بھلیائی نوں ہے اوس نے مولوں چھڈ دِتا

۴ بدی چھڈدا نہیں تے سوچدا ہے جھوٹھ بستر تے

تے اپنے پیر قائم رکھدا ہے وچّ جھوٹھے رستے دے

دُوجا حصہ | خُدا دِیاں چنگیاں صفتاں تے بُری حالت تھوں بچن لئی دُعا

۵ یہوّاہ اسماناں تے تیری رحمت تے بھاری ہے
تے بدلاں تیکر آ پہنچی تیری ایہہ وفاداری ہے
۶ یہوّاہ تیری سچیّائی ہے پربت وانگ جو بھارا ہے
نیاں تیرا ہے اُت ڈُوہنگا تُوں سب دا پالنہارا ہے
۷ تیری رحمت ہے کیائی بیش قیمت اُت خُداوندا
جو تیرے پَر دا سایہ ہے اوہ لوکاں نُوں پناہ دیندا
۸ تیرے گھر دے تھنّدے نال اوہ سب خُوشحال ہوون گے
تیرے دریائے عشرت تھوں اوہ رج کے پانی پیوون گے
۹ خُداوندا ہے تیرے کول اِک چشمہ زندگانی دا
اسیں لوکی تیرے چانن تھوں چانن پاواں گے بُہتا
۱۰ جو تیرے نام نُوں جانن ودھا پھر اپنی اوہناں پر
سچیّائی نال اپنی تُوں خُدایا سِدّھے دِل نُوں بھر
۱۱ گھمنڈی دے نہ پیراں وچّ تُوں میرے سر نُوں ٹّن دے
تے بدکاراں دے ہتھّاں تھوں تُوں مینُوں رَدّ نہ ہوون دے
۱۲ بُدی دے کرن والے سب تے اوتھے ڈِگے ہوئے ہین
دھکیلے گئے ہُن اوہ سب کدی وی اُٹھ نہ سکدے ہین

پہلا حصہ	زبور ۳۷ - گھبرانا نہیں شریر دے سبب سڑنا چنگا نہیں۔ سگوں نیکی کرنا تے خُدا دی راہ اُڈیکنا	پہلا وزن
کورس	دُکھ بُریاں لوکاں دے نہ کریئے ۔ بدکاراں تھوں نہ سڑیئے	

۲ اِک دم دے وِچّ گھاہ دے وانگر اوہ سب وڈّھے جاوَن
وانگ ہرے بھرے سبزے دے چھیتی اوہ کُملاوَن
۳ رکھ یہوّاہ تے بھروسہ توُں ہُن نیکی کر لے
دھرتی اُتّے عُمر گزاریں نال ایمانے چر لے
۴ خُوش رہ یاد یہوّاہ دی وِچّ کرسی مطلب پوُرے
چھڈّ یہوّاہ تے۔ بناسی تیرے کمّ ادھورے
۵ نوُر وانگر سچیّائی تیری آپے اوہ چمکاوے
وانگ دوپہر عدالت تیری روشن کر وکھلاوے
۶ چُپ رجُوع ہو وَل یہوّاہ ٹھہر اوڈِیک رَبّے نوُں
بدمنصُوبے بنّھ جو جِتدا اوس وَلوّں نہ کُڑھ توُں
۷ بدکرداراں وَلوّں تک کے دُکھ کریں توُں چیتا
چھڈ غضب نوُں آپ نہ بھڑکیں غصّہ کرن تھیں مُڑ جا
۸ ایسا نہ ہو۔ توُں ایہہ کر کے۔ وِچّ شرارت ڈگیں
بدکاراں دا حال توُں ویکھیں آپ جاوَن گے وَڈّھے
۹ وِرثے وِچّ زمین اوہ لیندے جنہاں بھروسہ رَبّ دا
پر بُریاں دا ویلا تھوڑا ڈھونڈیاں وی نہ لبھدا
۱۰ جنہاں وِچّ حلیمی وَسّے اوہ زمیناں پاوَن
بُہتیاں خُوشیاں کردے حاصل دِل وِچّ خُوشی مناوَن

دُوجا حصّہ	شریر تے بَد دا مقابلہ	دُوجا وزن

۱۱ سچیّار دی ضد وِچّ بدکردار منصُوبے بنھدا ہے
اُس نوُں پھسانا چاہندا ہے دند اُس تے پیندا ہے

۱۲	بدکاراں اُتّے ہسدا ہے یہوّاہ پاک خدا اوہ جاندا ہے کہ بُریاں تے دِن دُکھ دا آوے گا
۱۳	تلواراں ہُن کڈھدے ہین بدکار تے کھچدے ہین کمان ڈگاون عاجز دُکھئے نوں تے مارن اوہدی جان
۱۴	تلوار اوہناں دی اوہناں دے دِل وِچ مُڑ آوے گی تے اوہناں دی کمان جو ہے توڑ دِتّی جاوے گی
۱۵	سچیّاراں دی کمائی وِچّ ہے بُہتی برکت وِی اوس مال اسباب تے دولت تھوں جو سب بدکاراں دی
۱۶	کہ بازو سب بدکاراں دے توڑ سُٹّے جاون گے پر سچے لوک یہوّاہ تھوں ہُن مدد پاون گے

	تیجا حصّہ ـ دُوجا وزن	

کورس	۱۷- دِینداراں دے دن جاندا ہے یہوّاہ پاک خدا جو ہے دِینداراں دی میراث اوہ رہے گی سدا
۱۸	مُصیبت دُکھ دے ویلے اوہ نہ شرم اُٹھاون گے اوہ کال تے اوڑ دے سمے وِچ رجائے جاون گے
۱۹	شریر ہلاک ہو جاون گے سب ویری ربّ دے وِی اوہ دُھوں وانگ اُڈّن پگھلن گے جیوں چربی لیلے دِی
۲۰	ادا نہ کردا ہے شریر جد قرض لیندا ہے پر صادق رحم کردا ہے خوشی نال دیندا ہے

چوتھا حِصّہ	سچیّاراں دی میراث	

کورس	زمین دے وارث ہوون گے مُبارک اللہ دے

پر جنہاں اُتے لعنت ہے اوہ کٹے جاون گے
۲۲ یہوواہ قائم رکھدا ہے نیک مرد دے قدماں نوں
یہوواہ کردا ہے پسند نیک مرد دے راہاں نوں
۲۳ جے کدی اوہ ڈِگ پوے وِی نہ ڈِگیا رہے گا
تے اوہدا ہتھ سنبھالدا ہے خداوند پاک خدا
۲۴ مَیں بچہ ساں ہُن بڈھا ہاں پر نسل صادق دی
نہ کدی ویکھی ہے لاچار تے ٹکر منگدی وِی
۲۵ اوہ قرض دیندا رہندا ہے۔ رحم کردا ہے سدا
تے اوہدی آل اولاد وی سب ہے سبب برکتدا

	سچیاراں دی چال	پنجواں حصّہ

۲۶ بدی تھوں نس تے نیکی کر رہ سدا برقرار
عدالت کرنے والے نوں ربّ کردا ہے پیار
۲۷ نہ چھڈدا ہے پر کردا آپ راکھی مومن دی
پر جو بدکاراں دی اولاد کٹ سٹی جاوے گی
۲۸ زمین دے وارث ہوون گے جو سچے تے دِینْدار
ہمیشہ تیکر رکھن گے رہائش برقرار

	سچیاراں دی برکت	چھیواں حصّہ

کورس ۲۹ سچیاراں دا منہ کردا ہے کیا بات دانائی دی
اوہ اپنی جیبھوں کڈھدا ہے سب گل سچیائی دی
۳۰ خدا دی پاک شریعت نوں اوہ دِل تھوں چاہندا ہے
سو ایسے لئی کدی وِی نہ ٹھیڈا کھاندا ہے

۳۱ بد مارنا چاہندا صادق نوں تے لاندا رہندا داء
یہوّاہ اوہدے قابو وچّ نہ اوہنوں چھڈّے گا

۳۲ یہوّاہ دی کچہری وچّ جد ہووے گا نیاں
تد ٹھہرے صادق بے قصور نہ ہوسی کجھ زیاں

۳۳ یہوّاہ نوں اُڈیکدا رہ یاد رکھ توں اوہدا راہ
زمین دا مالک کرے گا تینوں وڈھاوے گا

۳۴ توں اپنی اکھیں ویکھیں گا نال حکم یہوّاہ دے
تمام شریر تے بدکردار کٹ سُٹے جاون گے

ستواں حصّہ	نیک تے شریر دا آخر	دوجا وزن

۳۵ شریر دا ویکھیا مَیں ایہہ حال زور والا تے شاندار
اوس ہرے رکھ وانگ پھلدا سی جو ہووے خوب تیار

۳۶ اجیہا ہویا اوہ نابود نہ اُگیا کدی سی
ہاں اوس نوں لبھدا رہیا مَیں نہ لبھا کتے وی

۳۷ پر ویکھ رکھ کامل آدمی نوں رکھ سِدھے اُتے دھیان
سلامتی اوہدی رہندی ہے جو صلح دا انسان

۳۸ فناہ ہو جاون گے بدکار برگشتہ باغی وی
تے اوڑک نوں شریراں دی جڑھ پٹی جاوے گی

۳۹ پر صادقاں دی ہے نجات یہوّاہ پاک خدا
اوہ دکھ دے ویلے اوہناں دی خوب ہے مضبوط پناہ

۴۰ آس جنہاں دی یہوّاہ ہے اوہ مدد پاون گے
شریراں دے اوہ قابو تھوں بچائے جاون گے

پہلا حصّہ	زبور ۳۸۔ مینوں نہ چھڈیں گناہ تے توبہ	پہلا وزن
غُصّے نال نہ جِھڑکیں مینوں اَے خُدا	۱	جوش وِچّ اپنے قہر دے دئیں نہ سزا
مینوں تیرا تیر ہُن لگّا کاری ہے	۲	میرے تے ہتھ تیرا ڈاہڈا بھاری ہے
تیرے غُصّے نال ہے تن میرا بیمار	۳	ہڈیاں بے آرام ہین میں ہاں گنہگار
میرے سر تھوں لنگھّے میرے سب گُناہ	۴	ایڈے بھارے ہوئے چُکّے جاندے ناہ
میرے زخم ہوئے بدبُودار کمال	۵	سڑے بالکل میری بے عقلی دے نال
کُبّا ہو میں جُھک گیا روندا صُبح شام	۶	پِٹھ ہے سڑدی رہندی تن وِچ نہ آرام
میں بیتاب ہو گیا پیٹھا جاندا ہاں	۷	دِل ہے روندا رہندا میں چلاندا ہاں
یا ربّ میرا شوق ہے تیرے ہی حضُور	۸	میرا آہیں مارنا تیتھوں نہیں دُور
دُوجا حصّہ	سزا یعنی بیماری دا حال	پہلا وزن
کورس دھڑکوں دھڑکوں کردا میرا دل خُدا	۹	زور دی جاندا رہیا چانن اکھیاں دا
میرے دوست یار ہُن رِشتے دار تمام	۱۰	میتھیں نٹھے دُور ہُن میں ہاں بے آرام
چاہندے میری جان جو لبھندا اوہ وچھان	۱۱	بنھدے اوہ منصُوبے میرا کرن زیان
پر میں بولے وانگ ہاں کُجھ نہ سُنے جو	۱۲	کھولاں اپنا مُنہ نہ گُنگا رہیا ہو
وانگ ہاں اوس گُنگے دے جو نہ سُندا ہے	۱۳	دیندا جو جواب نہ چُپ کر رہندا ہے
تیجا حصّہ	بے پرواہی تے دُکھ پان وِچّ فروتنی تے خُدا تے بھروسہ	دُوجا وزن
کورس آسرا میرا ہیں تُوئیں اَے خُدا	۱۴	میرا مالک ہیں تُوں میری سُنیں گا
خُوش نہ ہوون میرے ویری میرے تے	۱۵	اوہ نہ پُھلن ویکھ میں ہاں ڈِگ پیا
میں ہاں ڈِگن والا دُکھ ہے سامنے	۱۶	شرم دے نال اپنے مَندا ہاں گُناہ

میرے ویری جیوندے ہین زور آور	۱۷	اینویں کردے ویر میرا اے خدا
نیکی دے بدلے اوہ کردے ہین بدی	۱۸	نیکی کردائیں اوہ دُکھ دیندے سدا
مینوں نہ چھڈیں یہوّواہ نہ رہ دُور	۱۹	کر مدد توں مکتی داتے اے خدا

پہلا حصّہ

زبور ۳۹- عُمر دے دِن گننا

بے صبر گڑگڑاہٹ

پہلا وزن

کورس — اپنے راہ دی میں راکھی کرانگا	۱	میتھوں نہ ہو قصور زبان دا
جدوں بد میں کوئی ویکھ پاواں	۲	اپنے مُنہ نوں لگام میں چڑھاواں
ہویا گونگا تے میں چُپ چپاتا	۳	بھلا کہنوں گیا میں گواتا
تازہ غم ہویا تے چھاتی تپدی	۴	میرے سوچن دے وچ اگ بلدی
تدوں کہیا میں اپنی زبان تھیں	۵	اے یہوّواہ توں ایہہ کیتوں دسیں
"میرا اوڑک ہے کیہہ؟ عُمر کتنی؟	۶	تاں میں جاناں اوہ رہندی ہے کتنی"
عُمر میری ہے گٹھ بھر چھوٹیری،	۷	تیرے اگے نہ کجھ جان میری
ایس آدم دا کجھ نہ بھروسا	۸	بھاویں کیڈائی ہو زور والا
جندڑی سب دی نری ہے خیالی	۹	وہم وانگوں ہے اُس دی بحالی
اینویں اوہناں دی ہے بیقراری	۱۰	نہیں جانن کہ دولت ایہہ ساری
جیہڑی اسیں اکٹھی ہاں کردے	۱۱	کون سانبھے گا ایہہ ساڈے پچھے؟

دُوجا حصّہ — دُوجا وزن

کورس — بھلا کس دی خدایا تیرے باہجوں کینوں آس ہے

۱۲ — سارے گناہ تھیں مینوں توں ہیں نجات دے

جاہلاں دے ٹھٹھے دا مینوں کجھ نہ وسواس ہے

۱۳ ہویا مَیں گنگا اپنا مُنہ دِی نہ کھولاں
تُوئیں ایہہ کیتا ربّا سب کُجھ تیرے پاس ہے

۱۴ اپنی سزا تُوں ایتھوں دُور کر خُدایا
تیرے ہی ہتھّوں میرا ہو تے رہیا ناس ہے

۱۵ تُوئیں گُناہ دِی سزا دیناایں اوہناں نُوں
کیڑے دے وانگر اوہناں دی خُوبی داناس ہے

۱۶ آدم دی جندڑی دا کُجھ نہ بھروسا
مِٹّی دا پُتلا اِہنُوں کُجھ نہ دھرواس ہے

۱۷ میری دُعا تے رونا سُن کے نہ چُپ رہیں
ہاں مَیں مسافر نے پردیس وِچّ واس ہے

۱۸ غُصّے دی پھیریں اکھّ تاں جو مَیں ساہ لواں
جاواں مَیں ایتھوں تے نہ رہنے دی آس ہے

پہلا حِصّہ	زبُور ۴۰ - ویکھ مَیں آؤناں ہاں اِک وڈّی نجات	پہلا وزن

کورس
مَیں صبر دے نال آس رکھ کے
تد اوس نے میرے تے ترس کھا کے
اوہ خطرے دے ٹوئے تے کھوبیاں تھوں
چٹان اُتّے رکھّے پَیر میرے
خُدا نے گیت اِک نواں سکھایا
بتھیرے منّن گے خوف اُس دا

۱ یہوّاہ دی کردا انتظاری
سُنی میری ساری آہ و زاری

۲ ہے مَینُوں کڈھ کے لے آیا باہر
تے بخشی قدماں نُوں اُستواری

۳ کہ جس تھوں ہووے تعریف اُسدی
تے آس رکھن ربّ اُتے ساری

مُبارک اوسے دا حال جانو	۴	یہوّاہ اُتّے بھروسا جس دا
گھمنڈیاں کول اوہ نہیں جاندا		نہ جھُوٹھیاں نال رکھدا یاری
دُوجا حِصّہ	مسیح دے کفارے تھوں نجات	دُوجا وزن
کورس یہوّاہ ہین نال کثرت دے	۵	عجُوبے تیری قُدرت دے
تدبیراں تیریاں میرے ربّ		جو ہین اساڈے واسطے سب
نہ ایسا کوئی ہے اِنسان	۶	جو کرے وکھّو وکھ بیان
مَیں کِیکر کراں سب اِظہار؟		کہ اوہ بے حدّ ہین بے شمار
قُربانی نُوں تے ہدیئے نُوں	۷	خطیعت تے چڑھاوے نُوں
نہ منگدا ہیں تُوں اَے رحمان		پر تُوں ہین کھولے میرے کان
مَیں آؤناں ہاں ایہ آکھیا ہے	۸	تے میرے حق وِچّ لکھیا ہے
نوشتے دے وِچّ ربّ رحمان		کہ پُورا کراں سب فرمان
سو تیری مرضی میرے ربّ	۹	خُوش ہاں کہ پُوری کراں سب
مضمُون شریعت تیری دا		ہے میرے دِل وِچّ اَے خُدا
سچیائی رحمت تیری وی	۱۰	مَیں وڈّی بھیڑ نُوں دسّی سی
ویکھ جاندا ہیں تُوں اَے خُدا		مُنہ اپنا بند نہ رکھاں گا
تیجا حِصّہ	فضل تے رحم لئی دُعا	دُوجا وزن
مضمُون سچیائی تیری دا	۱۱	نہ دِل وِچّ رکھدا ہاں چھُپا
نجات تے وفا دا بیان		مَیں کردا رہندا ہاں ہر آن
میں گل سچیائی تیری دی	۱۲	بے اوڑک رحمت تیری وِی
نہ کدی رکھدا ہاں چھُپا		جماعتاں کولوں اَے خُدا
دریغ نہ رکھیں مینتھوں ربّ	۱۳	تُوں اپنی مہر تے رحمت سب

وفا تے رحمت ہر زمان — ہین میریاں ہُندیاں نگہبان

۱۴ بُریائی ایئوں آپھڑیا ہے — جو ولّی مینوں گھیریا ہے

گُناہ وِچ جیہا پھسیا ہاں — کہ اکھ اُٹھا نہ سکدا ہاں

۱۵ اوہ سِردے وال تھوں بے شمار — دِل میرے دِتّی ہمّت ہار

یہوّاہ رحمت نال چھُڈا — میری مَدد نُوں چھیتی آ

۱۶ جو لینا چاہندے میری جان — شرمندہ ہوون پشیمان

جو میرے دُکھ دے روادار — اوہ سبھو ہوون خجّل خوار

۱۷ جو مینوں ہسدے رہندے ہین — تے آہا آہا کہندے ہین

نال اپنی ئی بُریائی دے — برباد ویران ہو جاون گے

۱۸ پر تینُوں ڈھونڈن ولے ربّ — مناون خُوشیاں رل کے سب

ہے قول نجات دے عاشق دا — بزُرگ یہوّاہ ہو سدا

۱۹ مَیں بھاویں دُکھی ہاں کنگال — پر ربّ نُوں میرا ہے خیال

تُوں ای میرا مددگار سدا — ہُن دیر نہ کرتُوں اَے خُدا

پہلا حصّہ — زبور ۴۱ - بے وفا دوست — پہلا وزن

غریباں دی پرورش خُداوَلوں

کورس — مُبارک ہے جو فکر عاجزدی رکھّے ۱ یہوّاہ چھڈاوے گا بپتادے ویلے

۲ یہوّاہ رکھوالی اوہدی کرے گا — سدا تیک اوہ اُس نُوں جیوندا رکھّیگا

۳ مُبارک اوہ ہوویگا دھرتی دے اُتّے — نہ چھڈیں گا ویری دی مرضی دے اُتّے

۴ جدا اوہ ماندہ ہووے یہوّاہ بچاوے — تے مُڑ بسترا اوہدا آپیں وچھاوے

۵ مَیں ایہہ بولیا رحم کر میرے اُتّے — یہوّاہ میری جان نُوں تُوں شفادے

گنہگار مَیں تیرا ہی ہاں خُدایا	۶	بُرا کہندے وَیری کہ کداوہ مرے گا
اوہ کہندا مِٹے گا کدوں نام اوہدا	۷	جدوں مِلداآ تد بھیڑیاں گلاّں بکدا
بدی بھرکے دِل وِچّ جدوں جاندا باہر	۸	تے پھیر اوس نُوں کردا پھردا ہے ظاہر
میرے نال سب جتنے ہین وَیر کردے	۹	میرے وِ تُوں رَل مِل کے گُھس پھُس اوہ کردے
اوہ منصُوبے بنھدے کہ ایس نُوں ستاؤ	۱۰	اوہ روگی ہے بھارا دِل اوس دا دُکھاؤ
کہ ہُن ایسی بیماری ہے اوہنُوں لگی	۱۱	کہ ہوویگا چنگا نہ اُس تھوں کدی وی
میرا دوست جو نال میرے سی کھاندا	۱۲	میرے اُتّے ہے لت اوہ اپنی چلاندا

دُوجا حِصّہ	داؤد اپنے دُشمناں دی دغابازی بابت دُعا کردا ہے۔	دُوجا وزن

تُوں مینُوں رحمت نال اُٹھا	۱۳	تاں بدلہ لاں خُداوندا
مَیں ایس تھوں جانداخُوش ہیں تُوں		نہ غلبہ پاندا ہے عدُو
تیرے سنبھالن نال غفّار	۱۴	مَیں رہیا ہاں دیانت دار
اپنی حضُوری وِچّ سدا		مضبُوطی مینُوں بخشیں گا
ہاں پاک یہوّاہ شاہنشاہ	۱۵	جو اِسرائیل دا ہے خُدا

ہمیشہ تیکر مُقدّس ہے
آمین آمین مُبارک ہے

پہلا حِصّہ	زبُور ۴۲- ترہائی رُوح خستہ جان خُدا دی مُشتاق	

۱ پانی دے سوتیاں دی ہرنی ہو جیوں ترہائی
رُوح میری تینُوں ربا تیری تہائی آہی
۲ رُوح میری ترسے پئی زِندہ خُدا دی خاطر

	مَیں کدوں جاواں تیرے ساہمنے ہوواں حاضر؟
۳	میرے اتھرو میری دن رات دی ہوئے ہین غذا
	پچھدے رہندے جدوں مینوں تیرا کتھے ہے خدا
۴	جان اپنی نوں جھکاندا ہاں مَیں ایہہ کرکے یاد
	جاندا ساں عید مناون نوں جدوں مَیں دل شاد
۵	جاندا ساں گھر نوں خدا دے جدوں مَیں ٹولیاں نال
	شکر دے گاؤندا ساں گیت تدوں ہو کے نہال
	دوجا حصہ
۶	ڈِگدی ڈھیندی ہیں تے بے چین ہیں کیوں میری جان
	شکر کراں گے توں وی ربّ دا تے رکھ اوہدے تے مان
۷	اوسے دے چہرے تھوں میرا تے ہے چھٹکارا سدا
	مَیں دلوں گاواں گا شکرانے تے اوسے دی ثنا
۸	یا ربّا جی میرا ڈھیندا ہے تے جان ہے برباد
	یردن حرمون تے مصغار دے وچ کراں گا یاد
۹	رلے گھراؤ سُن آواز تیری دھاراں دی
	تیریاں موجاں تے ڈھا لنگھے میرے اُتوں وی
۱۰	دِن نوں ربّ رحم کرے رات نوں مَیں گاواں گا
	جان میری دا جو مالک ہے کراں اوس تھوں دعا
۱۱	مَیں کہاں گا کہ توں کیوں بھلّیا ربّ میری چٹان؟
	ظلم تھوں ویریاں دے پھردا ہاں مَیں کیوں حیران؟
۱۲	توڑدے طعنیاں دے نال میری ہڈیاں سدا

دے کے دُکھ پچھدے اوہ مینوں تیرا کتھے ہے خدا؟

۱۳ ڈگدی ڈھیندی ہیں تے بے چین ہیں کیوں میری جان
شکر کرکے اگے توں وی ربّ دا تے رکھ اوہدے تے مان

۱۴ اوسے دے چہرے تھوں میرا تے ہے چھٹکارا سدا
اوہو مالک ہے میرا اوہو خدا ہے میرا

زبور ۴۳ - خدا میری پوری خوشی
خدا دے گھر دی خواہش

کر عدالت میری خداوندا	۱	کر توں بے رحم قوم نوں جھوٹھا
بھیڑے کم کردا ہے جو مکراں نال	۲	توں اجیہے منکھ تھوں مینوں چھڈا
مینوں کیوں کیتا اپنے تھوں توں دور	۳	یا ربا آپیں توں ہیں میری پناہ
دشمناں دے میں ظلماں تھوں یا ربّ	۴	کیوں دکھی ہو کے روندا میں رہندا؟
اپنا چانن وکھا تے سچیائی	۵	اوہ دسّن گے مینوں راہ تیرا
تیرے گھر وِچ پہاڑ پاک اُتے	۶	یا ربّا تد میں پہنچ جاواں گا
تد میں مذبح دے کول تیرے حضور	۷	خوشیاں دے نال بھر کے جاواں گا
بین بربط وجا وجا کے میں	۸	گاواں اُستت تیری خداوندا
اے میرے جی توں ڈگدا جاندا کیوں؟	۹	تینوں ڈاہڈا پیا ہے کیوں گھبرا؟
آس اپنی توں رکھ خدا اُتے	۱۰	اوہدی تعریف میں تے گاواں گا

میرے چہرے دی ہے نجات اوہ آپ
اوہو میرا خدا ہے پاک خدا

پہلا حصہ — زبور ۴۴ - خدا میرا بادشاہ — پہلا وزن

کلیسیا اپنی پہلی فتح نوں یاد رکھ کے اُکسائی جاندی

کورس	اساں سبھو سُنیا ہے ساڈے خُدایا	
۱		جو پیو دادیاں نے ہے سانوں سُنایا
۲	اوہ سب کم وی جیہڑے توں دسے اوہناں نوں	تے پچھلے دناں وچ جو کجھ توں بتایا
۳	توئیں ساریاں قوماں نوں کرکے خارج	تے اہناں نوں پچھلے دناں وچ وسایا
۴	توں کڈھ دتے سب جو پہلے رہن والے	تے اوس ملک وچ اہناں نوں جا پھیلایا
۵	نہ اوہ اپنی تلوار تھیں ہوئے مالک	نہ بازو دے نال اپنے ایہہ ملک پایا
۶	تیرے زور تے نور تے سجے ہتھ نے	تیری مہربانی نے مالک بنایا
۷	توں یعقوب دے چھٹنے دا حکم کر دے	کہ توئیں میرا بادشاہ ہیں خدایا
۸	دھکیلاں گے دشمن مدد نال تیری	لتاڑاں گے لے نام تیرا خدایا
۹	کماں اُتے اپنی نہیں آس میری	نہ تلوار میری نے مینوں بچایا
۱۰	بچاندا ہیں توں دشمناں تھوں سانوں	توئیں ویریاں نوں خجل ہے کرایا
۱۱	تیرے نام دا مان ہے سانوں دن بھر	سدا تیری اُستت کراں گے خدایا

دوجا حصہ — کلیسیا ہن دکھاں لئی شکایت کر دی ہے — دوجا وزن

۱۲	پر ہن سانوں چھڈ دتا خجل تے خوار	نہ رہیا نوں فوج اساڈی دا مددگار
۱۳	اسیں کھانے ہاں دشمناں تھوں شکست	اوہ لُٹ لیندے ہین ساڈی سب چیز وست
۱۴	ہاں بھیڈاں وانگ اوہناں دی اسیں خوراک	تے قوماں دے وچ ساڈی اُڈی ہے خاک
۱۵	توں ویچدا ہیں مُفت اپنے لوک اے خدا	نہ اوہناں دے مُل وچوں توں کجھ لیا
۱۶	توں کیتا ہمسایاں دے وچ سانوں خوار	محالے دے اندر بے عزت لاچار
۱۷	توں کیتا ہے قوماں وچ سانوں نشر	تے لوک سانوں ویکھ کے ہلاندے نے سر
۱۸	ہمیشہ اہانت اُٹھاندا ہاں میں	تے شرم نال منہ اپنا لکاندا ہاں میں

مَیں دُشمن دے اَگے شرمندہ ہاں وی	۱۹	جو بولدا ہے کُفر تے ہے تہمتی ،

تیجا حِصّہ — کلیسیا اپنے آپ نُوں سِدّھا جان کے زیادہ مدد منگدی ہے — **دُوجا وزن**

کورس — ایہہ سب کُجھ ہے بیتی پر تینُوں خُدا	۲۰	نہ بُھلّے اَسیں نہ ہوئے بے وفا
ہاں ساڈے دِل تیتھوں نہ باغی ہوئے	۲۱	نہ راہ تیرے تھوں پیر ساڈے ہٹے
تُوں جنگلاں دے وِچّ سانُوں ہے کُچلیا	۲۲	تے مَوت دے ہے سائے وِچّ دِتّا لُکا
جے بُھلّے اَسیں اپنے اللہ دا نام	۲۳	جے کیتی ہو جُھوٹھے بُتاں نُوں سلام
نہ کریگا کیا اوہدی رَبّ تحقیقات؟	۲۴	کہ جاندا ہے اوہ دِل دی پوشیدہ بات
تیرے لئی دن بھر مرے جاندے ہاں	۲۵	قُربانی دی بھیڈاں گِنے جاندے ہاں
جاگ جاگ ہُن رہندا ہیں سوں کیوں خُدا؟	۲۶	جاگ جاگ تے نہ چھڈّ دے تُوں سانُوں سدا
تُوں مُنہ اپنا ساتھوں لُکاندا ہیں کیوں	۲۷	مُصیبت اساڈی بُھل جاندا ہیں کیوں؟
تے جان ساڈی مِٹّی دے وِچّ رل گئی	۲۸	تے ڈِھڈ ساڈا لگیّا زمین نال وِی
تُوں کر ساڈی مدد تے اُٹھ اَے خُدا	۲۹	تے رحمت دے نال ہُن تُوں سانُوں چھڈا

پہلا حِصّہ

زبُور ۴۵ - بادشاہ دی تعریف

مسیح دِی فضل امن تے شان والی بادشاہی

کورس ۱- میرے دِل وِچّ شاہ دے وَلّوں خُوش خیال جو آیا ہے
اوہدا ئیں بیان ہاں کردا جو مضمُون بنایا ہے

۲ میری ایہہ زبان ہے قلم چھیتی لِکھّن والے دِی
بنی آدم تھوں ہے وَدھ کے تیری سوہنی صُورت دِی

۳ تیرے ہوٹھاں نے اَے بادشاہ رحم تے فضل پایا ہے

ایس لئی مبارک تینوں رب نے آپ ٹھہرایا ہے

۳ اے جبار اُٹھ پہن لے اپنی توں بزرگی دی تلوار
اپنی عزّت تے بزرگی حشمت دے نال ہو اسوار

۵ توں سچیائی تے حلیمی اپنی راستی لئی بادشاہ
آپ اپنے اقبال دے اندر اُگے اُگے ودھدا جا

۶ تیرے ہتھ اے بادشاہ تینوں ڈاہڈے کم سکھاون گے
تیرے تکھے تیریاں دے نال لوکی ڈِگ ڈِگ جاون گے

۷ تیرے دُوتی دُشمناں دے دِل دے اندر اے بادشاہ
تیرا تکھا تیر ہے ڈاہڈا دُسر پار ہو جاوے گا

۸ اے خُداوند تخت جو تیرا سدا قائم رہے گا
تیری سلطنت دا عصا۔ عصا ہے سچیائی دا

۹ توں سچیائی نوں ہیں چاہندا دشمن ہیں بُریائی دا
تیرے رب نے تیرے سر تے ملیا تیل ہے خوشی دا

۱۰ سب مصاحباں تھوں ودھ کے توں ہیں چُنیا خاص الخاص
عُود تے مُر تے تج نال رچیا تیرا خوشبودار لباس

۱۱ دند کھنداں دے محلاں اندر اوہناں تینوں کیتا پیار
تیرے گھر وِچ بادشاہاں دی بیٹیاں رہندیاں عزّت دار

۱۲ سونا پہنیا ہے اوفیر دا گہنا گُٹا موتی ہے
تیرے سجے ہتھ شہزادی ادب نال کھلوتی ہے

دوجا حصہ	کلیسیا دی منگنی۔ ویاہ تے خوشی

کورس	۱۳ سُن اے بیٹی توں اِسے سوچ لے اپنا کن توں ایدھر کر

اپنی قوم تے اپنے پیو دادے گھر نوں دِل تھوں تُوں بھلا دے

۱۴ تاں جو بادشاہ عاشق ہووے تیری خوش جمالی دا
اوہدے اگے سجدہ کر تُوں اوہو تیرا ہے خُدا

۱۵ صُور دی بیٹی تیرے اگے نذراں تحفے لے آوے گی
قوم دے دولت والے ہوون تیرے سب خوشامدی

۱۶ گھر دے اندر ہے شہزادی کُل جلال نال جلوہ گر
اوہدا سب لباس سُنہرا بُوٹے دار ہے سراسر

۱۷ شاہ دے کول لیائی جاندی رنگا رنگ پوشاکاں پہن،
سب کواری سہیلیاں اوہدیاں پچھے پچھے آوندیاں ہین

۱۸ اوہ پچائی جاندیاں ہین سب دِل وِچ خوشی ہے کمال
شاہ دے محلاں اندر داخل ہُندیاں اوہ سب خوشیاں نال

۱۹ تیرے سارے پُتّر ہوون تیرے پیو دادیاں دی جا
اوہناں نُوں ایس دھرتی اُتّے تُوں سردار ٹھہرا دینگا

۲۰ سب قوماں دے اندر تیرا نام کراواں گا میں یاد
تیری صفتاں سدا تیکر گاون گے سب آدم زاد

پہلا وزن	زبور ۴۶ - یہوواہ اساڈا زور خُدا اساڈی پناہ تے خُدا دا شہر	پہلا حصّہ

کورس ۱. ربّ اساڈا زور ہے تے نالے ساڈی ہے پناہ
دے مدد اوہ سختیاں وِچ جیہڑا ساڈا ہے خُدا

۲ ایس لئی کُجھ ڈر نہیں بھاویں زمین جاوے اُلٹ

سارے پربت رُڑھ کے بھاویں وِچ سمندر پین جا
۳ بھاویں جیکر ہڑِوی آوے نالے پانی کرن شور
خوف نہ کریئے پہاڑاں دا بھاویں چھڈ جان جا
۴ اِک ندی ہے دھاراں جہدیاں شہر نوں خوش کردیاں
پاک رَبّ دے مسکناں نوں جس دا مالک ہے خُدا
۵ ہے خُدا وِچّ اوس دے اوہنوں نہ جُنبش ہووے گی
فجرے ئی ہووے گا مددگار ربّ اوس شہر دا
۶ قوماں آئیاں جوش وِچّ تے بادشاہیاں ہِل گئیاں
دَھرتی سب پگھر گئی رَبّ تے جَدوں کیتی صدا
۷ جو یہوّاہ لشکراں دا آپ ساڈے نال ہے
جو خُدا یعقوب دا ہے سوئی ساڈی ہے پناہ

	دُوجا حِصّہ - دُوجا وزن	

۸ اَے لوکو آؤ ویکھو ہُن ایہہ کمّ خُداوند دے
اوہ کُھلدا ہے ویرانیاں کِیکر زمین اُتّے
۹ زمین دِیاں حدّاں تیکر اوہ جنگ مِٹاندا ہے
کمان تے برچھی توڑدا ہے رتھّاں جلاندا ہے
۱۰ کُجھ دھیرے ہوتے جانوں ایہہ کہ مَیں ئی ہاں خُدا
زمین اُتّے سب قوماں وِچّ بلند مَیں ہوواں گا
۱۱ اساڈے نال یہوّاہ ہے جو مالک فوجاں دا
یعقوب دا جو خُداوند ہے اوہ ساڈی ہے پناہ

زبور ۴۷- دھرتی دا بادشاہ

خُدا جو جہان دا بادشاہ ہے اوہدی تعریف

۱ سب لوکو ماہنگے مارو ہُن رَل مِل کرو خُوشی
اپنے خُدا دے اَگّے جا نعرے مارو تُسی

۲ یہوّاہ دی شان ڈاہڈی ہے جو دھرتی دا بادشاہ
اوہ ساڈے ہیٹھاں کرے گا کُل اُمّت دُنیا دِی

۳ اوہ ساڈے واسطے آپ میراث پسند ہُن کرے گا
یعقُوب تے ہووے سربلند ہے خواہش اوسے دِی

۴ یہوّاہ چڑھیا اُپّر نُوں للکار نرسنگے نال
ستائش کرو اوسے دِی گیت گاؤ وِی تُسی

۵ جہان دا خالق مالک ہے خُداوند پاک خُدا
گیت گاؤ سوچ تے سمجھ نال تعریف کرو اوس دِی

۶ سب قوماں اُتّے پاک خُدا بادشاہی کردا ہے
جلال دے نال اوہ بیٹھا ہے پاک تخت دے اُتّے وِی

۷ خُدا جو اِبراہیم دا ہے منّیا سب قوماں نے
جہان دِی ڈھال سب ربّ دِی ہے ذات اُچّی اوسے دِی

پہلا حصّہ

زبور ۴۸- صیحُون خُوشی دا سبب

صیحُون پہاڑ دِی خُوبصُورتی تے مضبُوطی

۱ اساڈے ربّ دے شہر وِچّ تے پاک پہاڑ اُتّے

	یہوواہ پاک خدا ہے اَت لائق صِفتاں دے
۲	اوہ خوب صاف شفاف ہے سب خوشی دُنیا دی
	خداوند دا شہر صیہون جو طرف ہے اُتّر دی
۳	ایہہ محلاں وِچ مشہور ہے "رب ساڈی ہے پناہ"
	سو ویکھو سب لنگھ گئے جو چڑھ آئے سان شاہ
۴	اوہ نسّے اوتھوں بھجّ کے ویکھ ہوئے سان حیران
	جیوں پیڑاں لگّن ڈاڈھیاں کنبّ گئی اوہناندی جان
۵	توں پُرے نال ڈوباندا جہاز ترسیس دے وی
	خُدا دے شہر وِچ ویکھیا جو اساں سُنیا سی
۶	ہاں اپنے رب دے شہر وِچ جو فوجاں دا بادشاہ
	خُداوند اوہنوں قائم ہمیشہ رکھّے گا

	دوجا حصہ	

کورس	۷۔ تیری ہیکل دے وِچ کیتا تیری رحمت تے دھیان
	بھرپور ہتھ سجا تیرا سچیائی نال رحمان
۸	نام پاک ہے جیہا تیرا ہاں تیہی اَے خُدا
	زمین دیاں حداں تیک حمد تیری ہے سدا
۹	عدالتاں تھوں تیری خوش ہے صیحون پہاڑ
	یہوداہ دیاں بیٹیاں خوش ہندیاں نعرے مار
۱۰	صیحون دے دوالے پھرو بُرج گنو عالی شان
	تے اوہدی شہر پناہ تے دِل نال کرو دھیان
۱۱	محل اوہدے سارے ویکھو دھیان کرو خوشی نال

۱۲ تاں آون والی پُشت نُوں دسّ سکّو سارا حال
کہ ایہہ خُدا ہمیشہ اساڈا ہے خُدا
ہاں ایہو مردے دم تِیک ہدایت کرے گا

زبور ۴۹ - دھن اُتّے بھروسہ رکھن والے دولتمند شریراں دی بے وقوفی

کورس سُنّے دھرکن ادنے اعلے محتاج تے دولت والا
میرے مُنہ نے حِکمت والے ۱ کلمے نے خُوب نکالے
میرا دِل ہے دانش والا
تمثیل اُتّے کن لاواں ۲ نالے بربط خُوب وجاواں
کھول دسّاں بھید نرالا
ڈراں دُکھ دے کیوں دِہاڑے ۳ بدگھیرے مارکے واڑے
جیہڑا دولت دا متوالا
اوہناں وچّوں نہ کسے نُوں یارا ۴ جو بھائی دا دے کفّارہ
ایہہ بدلہ نہیں سوکھالا
ایہہ کم کدی نہ ہوگا ۵ اوہ سدا نہ جیون جوگا
کرے موت نہ اُس تھیں ٹالا
اوہ ویکھے دانا مردے ۶ مُورکھ دی وانگ ڈنگر دے
دھن دُوجیاں ایہہ سنبھالا
اوہ سوچے ساڈے گھر دی ۷ سدا قائم رہندے دردی
میں ہاں زمیناں والا"

اوہ سدا نہ عیش کماندا ۸ وانگ ڈنگر دے مرجاندا
اِنسان جو دولت والا

نادانی راہ اوہناں دا ۹ جو مگر اوہناندے جاندا
منّے اوہناں دا چالا

بھیڈاں وانگر قبرے پائے ۱۰ چرَ موت اوہناں نوُں جائے
سچّیار ہون حاکم اعلےٰ

موت شکلاں سب وگاڑے ۱۱ جدجاپئن قبرے سارے
رہیا کوئی نہ پھِر گھر والا

دُوجا حصّہ	راستبازاں نوُں مرن دا تے ڈرن دا کوئی سبب نہیں	دُوجا وزن

خُدا گور دے قابُو تھوں میری جان	۱۲	چھُڈا دے گا اوہ ہے بڑا مہربان
پتالوں میری جان کڈھ لیائے گا	۱۳	تے کول اپنے چنگی طرح رکھیگا
نہ ڈراوس منکھ تھوں جو ہووے دھنی	۱۴	تے شان اوہدے محلّاں دی ہووے بڑی
تے اوڑک نوُں ہتھّ خالی مرجائیگا	۱۵	تے نہ مال کجھ نال لے جائے گا
سُدا کردا رہندا سی اوہ ایہہ بکھان	۱۶	توُں دھن ہیں توُں دھن ہیں توُں دھن میری جان
توُں سب کیتی بھلیائی اپنے لئی	۱۷	خوشامد تیری کردے سن لوک وی
اوہ پیو دادیاں نال رل جائے گا	۱۸	کدی وی نہ ویکھے گا چانن سدا
جو رکھدا ہے صرف اپنی دولت تے آس	۱۹	تے اوہ ڈنگراں وانگ ہووے گا ناس

پہلا حصّہ	زبور ۵۰۔ مَیں یہوّاہ تیرا خُدا ہاں خُداوند عدالت لئی آئندا	پہلا وزن

کورس ۱- یہوّاہ قدرت والے نے ایہہ گل فرمائی ہے
تے چڑھدے تھوں تا لہندے تیک زمین سدائی ہے

۲ صیہُون توں جو اَت سوہنا ہے۔ ہے جلوہ گر خُدا
خُدا اساڈا آوے گا تے چُپ نہ رہے گا
۳ اَگ اوہدے اَگے کھاوے گی تے کرے گی وِیران
ہاں اوہدے آس پاس چلیگا اَت ڈاہڈا اِک طوفان
۴ بُلاوے گا اوہ اُپرّ تد آسمان زمین نُوں وِی
کہ تاں عدالت کرے آپ سب اپنے لوکاں دِی
۵ اکٹھے کرو میرے کول سب میرے ایمان دار
قُربانی تے جو کردے ہین نال میرے قول قرار
۶ آسمان تد کرن گے بیان اوہدی سچیائی دا
کہ کردا ہے عدالت آپ خُداوند پاک خُدا

دُوجا وزن	راست باز نُوں اِک سبق	دُوجا حِصّہ

کورس

۷۔ سُن میری قوم اَے اسرائیل مَیں آپیں کردا ہاں بیان
گواہی دیندا ہاں کہ مَیں ہاں تیرا ہی خُدا رحمان
۸ ذبیحے اُتّے تینُوں مَیں ملامت کُجھ نہ کراں گا
کہ میرے اَگے تیرے ہُن چڑھاوے سبھّو ہین سدا
۹ نہ تیرے گھر دے واڑے تھوں مَیں بیل تے بکرے لینگا
پہاڑ تے جنگل دے جان دار ایہہ سبھّو میرے ہین سدا
۱۰ پکھیرو جو پہاڑ دے ہین مَیں اوہناں نُوں پچھاندا ہاں
جو جنگل دے وِچ چردے ہین مَیں اِک اِک نُوں آپ جاندا ہاں
۱۱ جے بُھکھا ہوواں تینُوں مَیں نہ کدی کراں گا سوال
تے دُنیا تے جو اُس وِچّ ہے سو میرا ہے ہمیشہ مال

۱۲ کیہ کھا کے گوشت بیلاں دا ئیں کدی رج جاوانگا؟
یا لہو پی کے بکرے دا ئیں کدی خوش ہو جاوانگا؟
۱۳ شکرانے دی قربانیاں گزران خداوند نوں ضرور
کرندراں اپنیاں ادا توں حق تعالےٰ دے حضور
۱۴ توں دکھاں دے وچ مینوں سدیں تینوں آپ چھڈاواں گا
بزرگی میری سدا تیک تد آپ توں ظاہر کریں گا

تیجا حصہ	شریراں نوں اک سبق	پہلا وزن

کورس
پر رب شریر نوں کہندا ہے کہ تیرا ہے کیا کام
میرے حکم سنادیں توں یا لویں عہد دا نام؟
۱۶ کہ توں تنے سدھرن نال سدا عداوت رکھدا ہیں
کہ میریاں گلاں باتاں سب پٹھ پچھے سٹدا ہیں
۱۷ جد ویکھدا ہیں توں چوراں نوں خوش رہندا اوہناں نال
بدکاری کرن والے نال توں رہندا ہیں خوشحال
۱۸ شرارت بدی دے سپرد توں کیتا ہے دہان
فریب دغا کردی ہے جو تیری ہے زبان
۱۹ توں بیٹھ کے اپنے بھائی دی بدگوئی کردا ہیں
تے اپنی ماں دے بیٹے تے توں تہمت دھردا ہیں
۲۰ ایجہے کم توں کیتے ہین میں چپ کر رہیا ہی
تے مینوں توں دل اپنے وچ آپ جیہا جاتا سی
۲۱ میں تینوں دیاں گا سزا تے تیرے برے کام
میں ساہمنے تیریاں اکھیاں دے وکھاواں گا تمام

چوتھا حصہ	اِک ملائم نصیحت	

کورس

جو رب نوں بھُلّے پھردے ہو کجھ سوچ دھیان کرو
۲۲- میں پاڑاں تے نہ کوئی وی چھڈاون والا ہو
۲۳ قربانی جو گذراندا ہے میری تعریفاں دی
اوہ ایس تھوں ظاہر کردا ہے میری بزرگی دی
۲۴ تے جو انسان درستی نال ہے چلدا اپنے راہ
اوہنوں خداوندی نجات وکھاواں گا

پہلا حصہ	زبور ۵۱- توبہ دا زبور گناہ دا اقرار	پہلا وزن

کورس

۱- فضل نال اے ربّ بخش گناہ سب میرے
وانگوں فضل رحم کر توئیں اُتّے میرے
۲ چنگی طرح دھو دے میری کر صفائی،
مینوں کر توں پاک صاف بخش دے سب بُرِیائی
۳ کیوں جو سب بُرِیائی اپنی میں مَن لیندا
میرا جو گناہ ہے میرے اگّے رہندا
۴ اے خدا میں تیرا گناہ کیتا بھاری،
تیرے ہی حضور وِچّ بدی کیتی ساری
۵ تاں توں اپنی گل وِچّ سچّا ہو ہر حالت
راستی ظاہر ہووے کریں جد عدالت
۶ میں وی پیدا ہویا ویکھو وِچّ بُرِیائی،

مینوں وِچ گناہ دے جمیاں میری مائی		
دُوجا حِصّہ	معانی۔ پاکیزگی خوشی تے مضبوطی لئی دُعا	پہلا وزن

کورس	۷۔ ویکھ خدا توں دِل دی چاہندا ہیں سچیائی
	میرے دِل وِچ اے ربّ مینوں بخش دانائی
۸	زوفے نال توں صاف کرتدوں پاک میں ہوندا
	برف وانگر ہوواں جد توں مینوں دھوندا
۹	مینوں ہن خوشخبری آپ سنائیں ربا
	ٹٹی ہڈیاں تدوں ہون رگیاں خوش سدا
۱۰	بخش خطا توں میری سب گناہ معاف کر
	دِہ توں اپنی پاک رُوح مینوں پاک صاف کر
۱۱	ہک نہ اپنے اگوں۔ رُوح نہ میتھوں لے توں
	مکتی دی بخش خوشی رُوح نال ڈھاسنا دِہ توں
۱۲	تدوں میں راہ تیرا بُریاں نُوں سِکھلاواں
	توبہ تد اوہ کرن گے جدوں میں سُناواں
۱۳	خُونوں مینوں پاک کر اے خدا ہمارے
	اُچّی دِتّی گاواں تیرے حکم نیارے

تیجا حِصّہ	توبہ کرن والے دا اِقرار تے دُعا	دُوجا وزن

کورس	یا ربّ میرے پاک خدا بزرگی تیری کراں گا
۱۴	یا ربّ میرے پاک خداوند کھول دے لب توں میرے
	میرا دِل تد خوشیاں دے نال گاوے گیت وی تیرے
۱۵	توں قربانی نُوں نہیں چاہندا نہیں تے تینوں دیندا

تُوں چڑھادیاں تھوں یا ربّا کدی نہیں خُوش ہُندا

۱۶ ٹُٹّی جان نُوں تیرے اُگّے جو کوئی لے کے آوے
ٹُٹّے دِل دِی ایہہ قُربانی تینُوں یا ربّ بھاوے

۱۷ اپنی رضامنّدی دے نال شہر صیُّون وسائیں
یروشلم دِیاں کنّدھاں تُوئیں یا ربّ پھیر بنائیں

۱۸ تد سچّیائی دِی قُربانی سارے پاک چڑھاوے
سوختنی قُربانی وِی تد تیرے من نُوں بھاوے

۱۹ تیرے منبے تے خُدایا سارے لوک تد آون
اپنے دِل دی خُوشیاں دے نال بیل قُربان چڑھاون

پہلا حِصّہ	زبُور ۵۲- بدکار دا اوڑک زور آور انسان نُوں جھڑکنا	

۱ کرکے بُریائی تُوں کیوں پھُلدا ہیں اے زور آور
رحمت ہر روز وکھاندا ہے خُداوند قادر

۲ کردی رہندی ہے تیری جیبھ خرابی دا بیان
اُسترے تیز دے وانگر ہے اوہ کردی نُقصان

۳ نیکی تھوں وَدّھ کے تُوں کردا ہیں شرارت نُوں پیار
کردا سچّیائی تھوں وَدّھ کے تُوں بطالت نُوں پیار

۴ گلّاں جو ماردیاں نیں تے ہین بالکل بُہتان
پیار تُوں اوہناں نُوں کردی ہیں دغا باز زبان

۵ سو خُدا تینُوں سدا تیک کرے گا برباد

	توڑ سُٹے گا اوہ تینوں تے نہ رکھے گا یاد
۶	جھاڑ سُٹے گا تیرے تنبو دے وِچّوں تینوں
	مُڈھوں پُٹ سُٹے گا زِندیاں دی زمین تھوں تینوں

دُوجا حِصّہ	راستباز ڈر دے تے خوشی مناندے ہین	دُوجا وزن

کورس ۷	صادقاں نُوں حال بد دا ویکھ کے ہووے گا ڈر
	ہس کے آکھن گے کہ ایہہ پُھلدا سی اپنے مال پر
۸	وَدّھدا جاندا سی شرارت وِچ نہ رکھدا رب تے آس
	ویکھو ایس بدکار دا ہُن کِس طرح ہویا ہے ناس
۹	مَیں ہرے زیتُون وانگر ربّ دے گھر وِچ رہنداں ہاں
	رب دے رحم اُتّے سدائیں آس اپنی رکھداں ہاں
۱۰	تیریاں تعریفاں دِل دے نال گاواں گا سدا
	کیوں جو تُوئیں کم اچھے سبھّو کیتے ہین خُدا
۱۱	نام تیرے دی سدا تکیہ کراں گا مَیں اُڈیک
	صادقاں دے واسطے ہے ایسا کرنا کیا ہی ٹھیک

زبور ۵۳

بے خُدا اِنسان دا خراب ہوجانا

۱	ایہہ جی وِچّ کہیا احمق نے کہ کوئی نہیں ہے خُدا
	بُریائی کیتی بُریاں نے نہ کوئی نیکو کار رہیا
۲	آسمانوں آپ ایں تکدا سی تاں ویکھے بنی آدم نُوں
	ہے عقل والا کوئی وِی جو ڈھونڈدا ہے رب اپنے نُوں

۳ سب ہوئے نیں گمراہ نادان نہ رہیا بھلا کوئی وی
ہاں وگڑ گئے سب انسان نہ کوئی چنگا رہیا سی

۴ کیا فہم نہیں بدکاراں نوں کہ ربّ دا نام نہ لیندے ہین
اوہ کھاندے میرے بندیاں نوں جیوں روٹی نوں کھان بیٹھے ہین

۵ خوف کھادا ڈاہڈا اوہناں سی نہ جتھے کجھ سی خوف دا تھاں
کہ تیرے گھیرن والیاں دی ربّ نے کھلاری ہڈیاں

۶ شرمندہ کیتا اوہناں نوں اوہ ڈاہڈے ہوئے خجل خوار
ردّ کیتا ربّ نے اوہناں نوں جو تیرے دشمن بدکردار

۷ کاش اسرائیل نوں صاف آزاد صیحون تھوں کرے پاک خدا
یعقوب خوش اسرائیل ہو شاد جد قوم نوں قیدوں موڑے گا

زبور ۵۴ - خدا میرا مددگار
مسیحی دا بھروسا

کورس ۱- ربّا اپنے ناں دے واسطے میری جان بچائیں
توئیں اپنے زور دے نال ہُن میرا ہو نیائیں

۲ میری گل تے رکھ کن اپنا میریاں سن دعاواں
اوپرے دشمن ضدّاں کردے تینوں حال سناواں

۳ ظالم میری جان دے پچھے پیندے پا کے گھیرا
اپنی اکھیاں دے ساہمنے ڈر نہ رکھدے تیرا

۴ میرا مددگار خدا ہے اوس تھوں ہے دلیری
اوہناں دے نال سدا اوہ رہندا تھمدے جان جو میری

۵ میرے ویریاں اُتے پئے اوہناں دی بُریائی
جڑھوں پُٹے گا اوہ وسّے گا سچیائی

۶ میں تے خوشیاں دی قربانی تیرے کول لیاواں
تیرے اچھے ناں دی اُستت میں چاوہ گاواں

۷ مینوں ساری تنگیاں تھوں تُوں ہیں آپ چھڈایا
میرے ویریاں دا مینوں بھیڑا احساں وکھایا

پہلا حصّہ	زبور ۵۵ — بے آرامی آرام دی خواہش	پہلا وزن

کورس: اَے خُداوند سُن لے میری تُوں دُعا

۱ تُوں میرے دل دی دھڑکے سُن میں کُڑھدا پھرناں ہاں
سختی شریر دی کولوں میں بھوندا پھرناں ہاں
ویر غضب دے نال لیا اوہناں نے پا

۲ میرا دل میرے وِچ دُکھدا اے ہول موت دے میرے پر
کمبنی میرے تے غالب اے تے آگیا اِی ڈر
کمبنا کمبنا میرے اُتّے پے گیا آ

۳ میں کہیا کبوتر دا اگر ہُن جے ہندے میرے پر
دُور اُڈدا پھردا کردا چَین - بناندا بن وِچ گھر
ڈاڈھے جھکّڑ ہنیری تھوں پاندا پناہ

دُوجا حصّہ	شریر دُشمناں دا تے خاص اِک نمک حرام دا بیان	پہلا وزن

کورس: اَے خداوند سُن لے میری تُوں دُعا

۴ توں اوہناں دے وِچّ گڑبڑ پا۔ مار اوہناں نوں خدا
کہ شہر دے وِچّ ویکھنا ہاں فساد تے ظلم پیا
راتیں دِنے اوہدی کنّدھاں اُتّے ٹپدے نیں جا

۵ اُس شہر وِچّ ہُندے رہندے نیں بُریائی تے نقصان
شرارت اُس وِچّ وسدی ہے۔ ہے بدی دا مکان
ہُندا گلیاں وِچّ اُس دے فریب تے دغا

۶ جے ویری ہو کے طعنہ دے سہہ لیندا میں ضرور
یا دشمن بن کے کردا ویر میں بھجدا اوس تھوں دُور
پر توں میرا سیں دوست برابر ہی دا

۷ میں تیرا کرداساں یقین توں میرا جان پچھان
تے آپو وِچّ اِک دوجے نال مل خوشیاں کردے ساں
اسیں ہیکل نوں لوکاں نال جاندے سدا

۸ موت آوے گی تد قبر وِچّ اوہ زندہ اُترن گے
دِل بدی دے نال بھرے نیں تے گھر وِی اوہناندے
اپنی رحمت دے نال ہن توں مینوں بچا

تیجا حصہ	خُدا داناں جیناں	دُوجا وزن

کورس ۹۔ ہُن تے میں یہوواہ اگے دیواں گا دوہائی
مینوں آپیں رحم کرکے بخشے گا رہائی

۱۰ شام۔ صبح۔ دوپہراں نوں میں فریاداں گزاراں
سُنے گا ربّ رونا میرا۔ نالے سب پکاراں،

۱۱ اوہناں دے جنگ وِچوں ربّ نے میری جان بچائی

اوہناں دا شمار سی بُہتا کردے جد لڑائی،

۱۲ دُشمناں دے طعنے سُن کے ربّ جواب سُناوے

مُڈھ قدیموں بیٹھا ہے۔ اوہ تخت نیاں دے اُتّے

۱۳ اوہ نہ ڈردے ہین خُدا تھوں نہ ویکھی تبدیلی

اپنے سجناں مِتراں دے نال۔ اوہناں تے ضِد کیتی

۱۴ قول قرار بتھیرے کیتے پَر نہ پوری پائی،

مکھّن نالوں مُنہ ہے کُولا۔ دِل وِچّ بھری لڑائی

۱۵ تیل تھوں وَدّھ کے نرم ملائم اوہدے مُنہ دیاں باتاں

پَر ننگی تلوار دے وانگہ تیز نے اوہدیاں گھاتاں

۱۶ اپنا بھار یہوواہ تے سُٹ آپیں اوہ سنبھالے

سچّے نُوں ہمیشہ ٹیکہ۔ کدی نہ تِلکن دیوے،

۱۷ پر سبھناں بدکاراں نُوں تُوں یا ربّ میرے سائیں

موت دے ڈُونگھے ٹوئے دے وِچّ آپیں مار مُکائیں،

۱۸ دغا باز تے خُونی کدی اَدّھی عُمر نہ پاوے

پر ہے میری آس ہمیشہ یا ربّ تیرے اُتّے

پہلا حصّہ	زبور ۵۶- میرے اتھرو اپنی مشک وِچّ رکھ خُدا اساڈی پناہ	پہلا وزن

کورس خُداوند تُوں رحم فرما۔ لوکی چاہندے نے مینوں کھا جانا

۱ اَے میرے خُدا۔ تُوں رحم فرما۔ لوکی چاہندے نے مینُوں کھا جانا

لڑدے میرے نال رہن سدا۔ کم اوہناں دا مینُوں ستانا

۲ ویری میرے ہر روز جھیڑے دوں چاہندے نے مینوں مُکانا
نہیں تھوڑے پر تیرے ہین شوخ لڑدے نیں کر کے بہانا
۳ جدوں ڈردا ہیں آس دھردا تیرے اُتّے میرے مہربانا
میرا مان ہے تیرے قول اُتّے کیہ مینوں منکھ نے ڈرانا؟
۴ گل بات میری ہر روز جھیڑی اوہدے روکن دا کرن سیانا
فکر اوہناں دی ہے ساری ایہہ بدی میرے نال چاہن کمانا
۵ اوہ رل سلے دا لان بھارے کھُرا پیڑا میرا دبانا
میری جان دی کرن اُڈیک اوہ مینوں چاہندے اوہ مُکانا

دوجا حصہ	رہائی دا پکا یقین	دوجا وزن

کورس

بچنے دی اُمید اوہ کردے بدی دے منصوبے نال
۶ توں ڈیگا دے اُمتاں نوں اے خداوند غصے نال
۷ توں تے گنیا میری بھُل نوں میرے اتھرو اے خدا
شیشے اندر رکھ ہے لکھیا دفتر وچ ذکر اوہناں دا
۸ سب مُڑ جان میرے ویری جد فریاد میں کراں گا
کیوں جو ایہہ یقین ہے پکا میرے ول ہے پاک خدا
۹ ربّ اُتّے تے اوہدے قول اُتّے میں ہاں سدا کردا مان
ربّ اُتّے تے اوہدے قول اُتّے میں ہاں سدا کردا مان
۱۰ میرا آسرا ہے ربّ اُتّے پھیر میں کاہنوں ڈراں گا
ایہہ منکھ جو خاک تھیں بنیا میرا کیہ کر سکے گا ؟
۱۱ میں گزراناں تیرے اگے نذراں تے شکرانے سب
کیوں جو میری جان چھُڈائی موت تھوں توں میرے ربّ

۱۲ میرے پیر نہ تِلکن دِتّے تاں مَیں چلّاں اَے خُدا
تیری اکھیاں دے اَگّے نُور وِچّ زِندیاں دے سدا

پہلا حِصّہ	زبُور ۵۷ - جان شیراں دے وِچّ آفتاں دے ویلے خُدا ساڈی پناہ	پہلا وزن

کورس: میرے اُتّے کر رحم میرے خُدایا	۱	کہ ہے جان میری نُوں تیرا بھروسا
نہ لنگھے جان جتھوں بلاواں جدوں تیک	۲	چھپاویگا مَینُوں تیرے پر دا سایہ
میرا ربّ جو کُل میرے سب کردا پُورے	۳	مَیں فریاد اوسے دے اَگّے کراں گا
مدد اپنی اسماناں تھوں بھیج دا اوہ	۴	میرے دُشمناں نُوں ملامت ہے کردا
میری جان شیراں دے وِچّ آگھری ہے	۵	خُدا رحم سچیائی ظاہر کرے گا
ہَین جنہاں دے دند برچھیاں تیراں وانگر	۶	تے انگیارے وانگر مزاج ہے جنہاں دا
ہے جیبھ اوہناں دی تیز تلوار وانگر	۷	اجیہاں منُکھاں دے وِچّ مَیں ہاں رہندا
بلند اسماناں دے اُتّے ہو یا ربّ	۸	زمین اُتّے وِی ظاہر ہو شان تیرا

دُوجا حِصّہ	پناہ دے سبب خُدا دی تعریف	

کورس: وِچھایا میرے واسطے جال اوہناں	۹	میری جان ڈِگّی ہوئی ہے خُدایا
اوہ اوس ڈُونگھے ٹوئے دے وِچّ ڈِگّے آپ ہیں	۱۰	میرے واسطے سی جو اوہناں نے پُٹیا
میرا دِل ہے قائم میرا دِل ہے قائم	۱۱	تیری حمد گا گا کے صفتاں کراں گا
میری بین بربط تے اَے میری شوکت	۱۲	تُسیں سبّھو جاگو مَیں فجرے اُٹھاں گا
کراں گا تیرا شُکر مَیں قوماں اندر	۱۳	گروہاں دے وِچّ تیری اُستت کرانگا
تیری راستی بدلیاں توڑی اُچّی	۱۴	تیرا رحم اسماناں تیکر ہے اُچّا
بلند اسماناں دے اُتّے ہو یا ربّ	۱۵	زمین اُتّے وِی ظاہر ہو شان تیرا

پہلا حصہ	زبور ۵۸ - سپ وانگر گناہ دی ڈونگی جڑھ تے اوہدی ظاہری خاصیت	

۱ کیوں سچ دے ویلے اے منکھ چپ چاپ توں رہندا ہیں؟
سچیائی نال نیاں دی گل کیہ سچ مچ کہندا ہیں

۲ ہاں دل ہی دے وچ کرناں ہیں بدکاری تے گناہ
زمین دے اُتے تولدا ہیں ظلم اپنے ہتھاں دا

۳ شریر تے ماں دی کُکھ ہی تھوں بیگانہ ہندا ہے
جھوٹھ بولدا پیدا ہندائی راہ اپنا بھلدا ہے

۴ زہر اوہدا ہے جیوں سپ دا زہر کن بند کریندا ہے
اوس بولے ناگ وانگ اوہدا حال جو کجھ نہ سُندا ہے

۵ اوہ منتر پڑھن والے دی آواز نہ سُنے گا
کہ اوہ تے وڈے منتر دی نہ رکھدا ہے پرواہ

دوجا حصہ	خدا دا نیاں	

۶ بھوّاہ توڑ دے اوہناں دے دند سبھو زور دے نال
تے داڑھاں دی شیر بچیاں دی توں کچھ کے لے نکال

۷ جیوں پانی رُڑھدا جاندا ہے رُڑھ جان ایئوں شریر
چڑھاون جد اوہ چلے وچ کٹ جان اوہناں دے تیر

۸ جیوں گھونگا گلدا جاندا ہے ہو جاون ایئوں فنا
نہ ویکھن کدی سورج نوں جیوں سقطہ تیمی دا

۹ تہاڈی دیگاں نوں سیک جد کنڈیاں دا لگے گا

خواہ کچّا ہو خواہ پکّا ہو پہلاں اُڈاوے گا
۱۰ تد صادق خوشی کرے گا جد بدلہ ویکھے گا
اوہ لہو وِچ شریراں دے پیر اپنے ڈوبے گا
۱۱ تد آکھے گا ایہہ آدم زاد ہے صادق نوں انعام
ایس دھرتی اُتّے کردا ہے ربّ آپ اِنصاف تمام

پہلا حصّہ	زبور ۵۹- یا خُدا رہائی دِہ شریر دُشمناں دے ہتّھوں چھٹکارا منگنا	

۱ توں مینوں میرے وَیریاں تھوں خلاصی دِہ خُدا
توں مینوں میرے وَیریاں تھوں آپ اُچّا کریں گا
۲ چھڈا توں مینوں بُریاں تھوں دِہ خونی تھوں امان
۳ کہ ویکھ داء اُتّے بیٹھے اوہ۔ تاں مارن میری جان
رَل کے کردے میرے نال سب زور آور شریر
یہوّاہ میرا نہ گُناہ۔ نہ میری ہے تقصیر
۴ نہ میری کجھ وی ہے خطا اوہ دَوڑ دے ہو تیّار
توں میرے مِلنے نوں ہُن جاگ تے ویکھ میں ہاں لاچار
۵ یہوّاہ اِسرائیل دے ربّ توں ربّ ہیں فوجاں دا
توں جاگ تے ویکھ سب قوماں نوں بدکاراں تے رحم نہ کھا
۶ اوہ مُڑ کے آؤندے شاماں نوں تے شور مچاندے ہین
تے بھونکدے پھردے کُتّے وانگ سب شہر بھون جاندے ہین
۷ ویکھ مُنہ تھوں اوہ ڈکار دے ہین تے ہونٹھاں وِچ تلوار

تے کون اساں نوں ویکھدا ہے ایہہ کہندے شیخی مار؟

۸ پر اوہناں اُتے ہسّیں گا یہوواہ! پاک خُدا
غیر قوماں نوں ہن ٹھٹھے وِچ توں آپ اُڈا دیں گا

۹ اَے میری قوّت! تیرے وَل مَیں تکاں گا سدا
توں میری مُحکم ہیں چٹان توں میرا ہیں خُدا

دُوجا حِصّہ	مدد لئی دُعا	

کورس — خُداوند اپنی رحمت نال پیش میرے آوے گا
۱۰ تے دُشمناں دے اُتے اوہ فتح وِکھاوے گا
۱۱ کر پست آوارہ اوہناں نوں پر جان تھوں نہ مُکا
نہ ہو کہ بھُلّن میرے لوک توں ساڈی ڈھال خُدا
۱۲ اوہ اپنے مُنہ دیاں گلّاں نال جھُوٹھ بولن دے سبب
اوہ طعنے مار دے شیخی نال سوانس وِچ پھسّن سب
۱۳ کر فنا سبھّو قہر دے نال کر سبھناں نوں فنا
نہ باقی رہے کوئی وی پر ناس ہو سبھناں سوا
۱۴ کہ تاں دھرتی دے کنڈھیاں تیک ایہ لوکی جانن سب
کہ اِسرائیل وِچ کردا ہے حکُومت آپیں ربّ
۱۵ اوہ مُڑ کے آؤندے شاماں نوں تے شور مچاندے ہَین
تے بھونکدے پھردے کُتّے وانگ سب شہر گھوم جاندے ہَین
۱۶ اوہ پھردے رہندے کھانے دی تلاش وِچ مُجّل خوار
جد لبھّے نہ تد بھُکھیاں ای رات لیندے ہَین گزار
۱۷ مَیں ثنا تیری قُدرت دی گیت تیری رحمت دا

میں اُچّی دِتی فجر نوں ہُن گاداں کراں گا	
کہ تُوہیں میرا قلعہ ہیں توہیں مضبوط چٹان	۱۸
ہیں تُوہیں میری پناہ گاہ مصیبت دُکھ دی آن	
اے میری قوّت تیری میں تعریفاں گاداں گا	۱۹
کہ ربّ ہے میری پناہ گاہ ہے مہربان خدا	

پہلا حِصّہ	زبور ۶۰ - سجّے ہتھّ نال بچا خُدا اپنے لوکاں نال ناراض ہُندا	

کورس	۱- ساڈوں توُں ہے ردّ کر دِتّا کیتا ہے آوارہ حال ساتھوں توُں ناراض ہیں ربّا پھر وی ساڈوں کر بحال
۲	دھرتی کمبّی تیرے کولوں توُہیں توڑیا اوہنوں ربّ ہلدی ہے تے تھر تھر کمبدی میل ہُن اوہدے رخنے سب
۳	اپنے لوکاں اُتّے سختی توُہیں کو دکھلائی ہے ساڈوں مدھ گھبراہٹ دی توُں اے خُدا پلائی ہے
۴	جھنڈا دِتّا اوہناں نوُں توُں تیتھوں ڈر دے جو سدا سچّ دے ظاہر ہوون لئی کھڑا کیتا جاوے گا

دُوجا حِصّہ	پہلیاں مہربانیاں یاد کراکے نویں سرے مہربانی کرن لئی دُعا

کورس	تاں جو تیرے سب پیارے پاون دُکھاں تھوں نجات توُں بچالے سجّے ہتھّ نال سُن دُعاداں مُناجات
۵	
۶	ربّ پاکیزگی وِچ فرماندا سو میں خوشی کراں گا ناپاں گا سُکات دِی وادی سِکم نوں میں ونڈاں گا

۷ ہے جلعاد میراث وِچّ میری، میرا ہے منسّی دِی
افرائیم تے میرے بہر دِی جگہ ہے حفاظت دِی
۸ میرے لئی ٹھیک یہوؔواہ سب قانُون بناندا ہے
ایہ موآب اِک میرے واسطے پَیر دھونے دا بھانڈا ہے
۹ مَیں چلاواں گا اَدُوم تے جُتّی اپنے پَیراں دِی
اَے فلسطینُوں میرے واسطے خوب وجا شدیانے دِی

تیجا حصّہ	خُدا دِی مدد نال اسیں بہادری کراں گے

۱۰ کون ہے اوہ جو محکم شہر دا مَینُوں راہ وکھاوے گا؟
کون اَدُوم دِی دھرتی تیکر مَینُوں ہُن پُچاوے گا؟
۱۱ اَے خُدا کیہ تُوئیں نہیں جس نے کیتا سانُوں دُور؟
نال اساڈی فوجاں دے تُوں نہیں سیں چلیا اَے غفُور؟
۱۲ جدوں دُکھ مُصیبت ہووے مدد کرکے تُوں چھُڈا
آدمی اُتّے آسرا رکھنا ہے بے فائدہ اَے خُدا
۱۳ بناں گے بہادر اسیں ربّ دے زور تے قُوّت نال
سب اساڈے دُشمناں نُوں اوہو کرے گا پامال

زبُور ۶۱- مَیتھوں اُچّی چٹان
آفتاں وِچّ خُدا اُتّے بھروسہ رکھنا

۱ دُعا میری تُوں سُن لے ہُن تے رونا وِی خُداوندا
کہ مَیں اپنی اُداسی وِچّ وِی تَینُوں یاد کراں گا
۲ چٹان اُچّی جو مَیتھوں ہو پُچاوے مَینُوں اوہدے تے

پناہ میری تے پکّا بُرج توئیں ہو ویریاں اگے
۴ ئیں تیرے پاک گھر دے وِچ رہاں گا ہُن خداوندا
پراں تیریاں دی چھاں ہیٹھاں پناہ یا ربّ ئیں پاواں گا
۵ خدایا میریاں نذراں توں خوش ہوئے لیاں سبھو
توں اوہناں وانگ وِرثہ دِی دِتّی جو رکھدے تیرا بھو
۶ وددھاویں گا عُمر شاہ دی توں پُشتاں نیکوں یا ربّا
توں رحمت تے سچیّائی نال آپ راکھا اوہدا ہوویں گا
۷ سدا تیکر تیرے ناں دی اسیں تعریف گاواں گے
تے تیرے ساہمنے ہر روز نذراں آ چڑھاواں گے

پہلا حِصّہ

زبور ۶۲ - اے میری جان خداوند نوں اُڈیک

ساڈا بھروسہ خدا اُتّے تے دشمناں دی کمزوری

کورس

خداوند نوں اُڈیکدی رہ آرام نال میری جان
کہ اُس تھوں میری ہے نجات اوہ میری ہے چٹان
۲ اوہ میری جان دا قلعہ ہے نجات تے پناہ گاہ
سو ئیں تے اپنی جاگہ تھوں نہ کدی ٹلّاں گا
۳ کد تیکر حملہ کردے اِک مرد وچارے تے؟
کد تیکر پچھے رہو گے ہاں اُس دی جان ہی دے
۴ تے اوہدا حال اجیہا ہے جیوں اُلری ہوئی دیوار
حال اوہدا ہے اوس واڑ دے وانگ جو ڈگن نوں تیار
۵ منصوبے رل کے بنھدے ہَین سب آپو وِچ بدکار

کہ اوہنوں اوہدے درجے تھوں ہُن دینے ہیٹھ اُتار،

۶ اوہ جُھوٹھی گُوکھی مُنہ دے نال ہُن برکت گھلدے ہین
پَر اپنے دِل دے اندر اوہ صاف لعنت کر دے ہین

دُوجا حصّہ	دوستاں لئی اِک ترغیب

۷ خُداوند نُوں اُڈیکدی رہ آرام نال میری جان
کہ اوس تھوں میری ہے اُمّید اوہ میری ہے چٹان
۸ اوہ میری جان دا قلعہ ہے نجات تے پناہ گاہ
سو مَیں تے اپنی جاگہ تھوں نہ کدی ٹلّاں گا
۹ خُدا تھیں میری ہے نجات ہے اوس تھیں میری شان
خُداوند میری پناہ ہے زور میرے دی چٹان
۱۰ آس اوہدے اُتّے رکھّو سب اَے اُمّتو سدا
جُھکاؤ اوہدے اَگّے دِل، کہ اوہو ہے خُدا

تیجا حصّہ	اوس دے بغیر ہور کوئی سچی بُنیاد نہیں

۱۱ کم قدرے لوک بیہودہ ہین تے جُھوٹے عالیشان
اوہ جُھوٹھ تھیں ہولے نکلن گے جد ہودے گا بیان
۱۲ لُٹ پُٹ کے نہ بیہودہ بن نہ رکھ ظلم اُتّے آس
دھن دولت اُتّے دِل نہ لا خواہ کِتنی ہوئے پاس
۱۳ اِک واری ربّ فرمایا ہے مَیں سُنیا ہے دوبار
خُداوند کولوں ہُندا ہے سب قُوّت دا اظہار
۱۴ تے رحمت تُوئیں کرنائیں رحیم خُداوند،
ہر اِک نُوں اُس دے کمّاں دا تُوں بدلہ دیویں گا

زبور ۶۳ - میری جان ترہائی

خدا دی محبت دے وچ سیری تے اوہدے نال خوشی

کورس	ترڑکے میں تینوں ڈھونڈاں - یا رب میرے خدایا
۱	میری جان تیری تہائی - تن میرا خشک سائی دھپ نے زمین جلائی - میں وی حال تیرا تہایا
۲	میں ویکھاں تیری قدرت - نالے تیرا زور تے حشمت جیہا تیرے گھر مقدس وچ مینوں نظری آیا
۳	تیری جو مہربانی - بہتر کہ زندگانی ہووے میری زبانی - وڈیائی وی خدایا
۴	جد تیک میں جیوندا رہانگا - دھن یاد تینوں کہانگا ناں تیرا جاں میں لاں گا - ہتھ اپنا تاں اُٹھایا
۵	رج میری جان جاوے - جیوں چربی گودا کھاوے منہ میرا گیت گاوے - خوشیاں دے وچ جو آیا
۶	راتیں جدوں میں سوناں تیرے خیال وچ بھوناں تیرے پراں دے ہیٹھاں خوش رہناں ہاں خدایا
۷	تدھ نال پریت ہے میری - ہتھ تیرا دے دلیری جو چاہندے جان میری متا مار داپکایا
۸	جاون پتال اوہ سارے - تلوار نال مارے بدحال موئے وچارے - گدڑاں نے سب نوں کھایا
۹	رب تھیں خوشی شاہ پاندا - اوس دی قسم جو کھاندا

خوش ہو خوشی مناندا جھوٹھے نوں چپ کرایا

زبور ۶۴- شریراں دا منصوبہ
شریراں دے برخلاف دُعا

١ جد تیتھوں کراں میں فریاد آواز سُن اَے خُدا
تے دُشمناں دِی دہشت تھوں توں میری جان بچا

٢ خُدایا توں شریراں دِی پوشیدہ صلاح تھوں
بدکاراں دے ہنگامے تھوں توں مینوں لے بچا

٣ اوہ اپنی کردے تیز زبان جیوں ہوندی ہے تلوار
تے مُنہوں سڑیاں گلّاں دے اوہ دیندے تیر چلا

٤ کہ چھپ کے کامل بندے نوں اوہ جانوں سُٹن مار
اچانک تیر چلاندے ہین نہ رکھدے خوف ذرا

٥ اِک بھیڑے کم وِچ اپنے نوں ودھاندے جاندے ہین
تے چھپ کے پھاہی لاون دِی اوہ کردے ہین صلاح

٦ اوہ کہندے ہین کہ کیہڑا ہے جو ویکھے ساڈوں وِی
اوہ کھوج تے لاندے رہندے ہین سب بھیڑے کماں دا

٧ اوہ کہندے ہین کہ کیتی ہے کیا اساں خُوب تدبیر
شریر دا بھیڑا باطن ہے دِل ڈونگھا بُریاں دا

٨ رَبّ اوہناں تے چلاوے گا اچانک اپنے تیر
تے ہراِک اوہناں وِچوں تد زخمی ہو جاوے گا

٩ اپنی زبان دِی پھاہی وِچ اوہ آپ پھس جاون گے
حال اوہناں دا جو ویکھن گے اوہ لنگھن سِر ہلا

۱۰ سب آدمی ڈر کے کرن گے خُدا دے کمّ بیان
اوہ سمجھن گے دھیان دے نال سب کمّ خُداوند دا
۱۱ آس صادق وی ربّ اُتّے ہے اوہ اوس وِچّ ہے اَنند
سب سِدّھے دِل دے رکھن مان یہوّاہ تے سدا

	زبور ۶۵- سُکال عبادت دیاں نعمتاں	پہلا حِصّہ

۱ صیحون دے وِچّ اُڈیکدی حمد تینوں اے خُدا
ہاں تیرے اَگّے نذراں سب کرن گے ادا
۲ دُعا دا سُنن والا ہیں توئیں اے رحمان
تے آون گے کول تیرے سب جتّے ہین اِنسان
۳ گُناہ نے مینوں ڈھایا خُداوند پاک خُدا
کفّارہ دیندا توئیں اساڈے پاپاں دا
۴ توں چُنیاں جس نوں یا ربّ مُبارک اوہ اِنسان
نزدیکی بخشی اوس نوں وِدھائی اوہدی شان
۵ بارگاہ وِچّ تیری وَسّے تا ہووے خوب نہال
رجّاں گے اسیں تیرے پاک گھر دی خوبی نال
۶ چھُڈاون والے ربّا توں ساڈی عرضاں دا
ڈر والا اُتّر سانوں نیاں نال دے دیں گا
۷ سرحدّاں تے سب کنڈھے زمین سمندر دے
خُدایا تیرے اُتّے بھروسا رکھن گے

دوجا حصّہ	خُدادِیاں برکتاں کثرت نال	

۸ ہے تُوئیں جو لک بدّھا سب زورتے قُوّت نال
پہاڑ ہَین سب کھلوتے صرف تیری قُدرت نال
۹ سمنّدر دا سب جوش وِی تے زور سب ٹھاٹھاں دا
موقُوف کراندا تُوئیں شور غُل وِی قوماں دا
۱۰ زمین دیاں کنڈھیاں ریکر جو قوماں ہَین آباد
عجائب کمّ سب تیرے نال خَوف دے رکھّن یاد
۱۱ جس جا تھوں لالی دِسّدی تے شام پے جاندی ہے
اوہ جگہ تدھ وِچّ یاربّ خُوشیاں مناندی ہے
۱۲ زمین تِہائی ویکھ کے رجاندا پانی نال
خُدا دی وڈّی نہر تھوں توُں کردا مالا مال
۱۳ ریگھاریاں وِی اوہدیاں توُں سب ترکردا ہیں
تے اوہدے سارے ڈھیلے برابر کردا ہیں
۱۴ برساتاں دا مینہ گھل کے نرم اوہنوں کرناں ہیں
تے اُگّن دے وِچّ اوس دے توُں برکت دیناں ہیں
۱۵ توُں رحمت نال سال اُتّے اِک تاج رکھاندا ہے
جس راہ تھوں توُں لنگھ جائیں تیل وگدا جاندا ہے
۱۶ جنگلاں دی چراگاہ پہ کیا بُوندال پیندیاں ہَین
پہاڑیاں سب دِلوں خُوشیاں مناندیاں ہَین

پہلا حصہ	زبور ۶۶ - خداوند سچ مچ سُندا ہے خُدا دے وڈّے کماں دے سبب اوہدی تعریف	پہلا وزن

۱ خُداوند دے وَل کُل زمین للکارے خوشیاں نال
بزرگی اوہدی گاوے وِی حمد اوہدی لہراں نال

۲ تعریف اوہدی ہُن گاؤ تے بولو جے جے کار
خُدا نوُں آکھو کیا ہی ہین سب تیرے کمّ شاندار

۳ ہے تیری قُدرت بے شمار ہاں تیرے دُشمن سب
خوشامد تیری کرن گے دبّ جان گے تیتھوں ربّ

۴ کرے گی سجدہ کُل زمین تے سر جھُکاوے گی
تے ہر اک جان جو اوس وِچّ ہے تعریفاں گاوے گی

۵ ہُن آؤ ویکھو کردا ہے کیہہ کمّ خُداوند پاک
کمّ اوہدے بنی آدم پر ہین ڈاہڈے ہیبت ناک

۶ سمندّر بدلیا خشکی نال راہ کیتا اوس تیاّر
تے پیدل گاہن لگے اوہ سلامت دریا پار

۷ دِل ساڈا اوتھے ہویا سی اوس ربّ تھوں خوب نہال
جو سدا ازتیکر کردا راج ہے اپنی قُدرت نال

۸ خُداوند سبھناں قوماں نوں ہاں آپیں ویہندا ہے
مُنکھ جو اُس نہیں باغی ہے کیوں اُچّا ہُندا ہے

دوجا حصہ	مہربانی دے سبب خُدا دی ستائش	دوجا وزن

۹ ساریؤ لوکو ساڈے ربّ نوں دھن دھن آکھ کے گاؤ
اوہدی اُستت دے وِچّ سبھو خوش آواز سُناؤ

۱۰ ساڈی جندڑی نوں حیاتی آپ عطا فرماوے
ساڈے پیراں نوں خداوند تلکن تھوں بچاوے

۱۱ اے خداوند توں تے سانوں آپیں ہے آزمایا
تایا توں اجیہا سانوں۔ جیوں روپے نوں تایا

۱۲ ساڈیاں لکّاں تے دکھ بدّھا پھاہی وِچ پھسایا
توئیں ساڈیاں سِراں اُتّے لوکاں نوں چڑھایا

۱۳ پانی۔ اگّ۔ وِچّ پئے اسیں سب پر خدایا توئیں
سانوں کڈّھ کے چنگے تھاں وِچّ آپ بچایا توئیں

۱۴ سوختنی قربانی لے کے تیرے گھر وِچّ جاواں
تیرے اگّے اے خداوند نذراں سب چڑھاواں

۱۵ جیہڑیاں اپنے مونہوں منّیاں دکھ جد سِر تے آیا
اوہ سبھّو گزراناں گا ئیں۔ میرے پاک خدایا

۱۶ پالے ہوئے وچھّے بکری۔ بھیڈاں دی خوشبوئی
سوختنی قربانی ربّا تیرے اگّے ڈھوئی !

تیجا حصہ	ساڈے خاص تجربے دے سبب خدا دی ستائش			تیجا وزن
کورس	خدا ترسو آؤ سنو ایہ بیان	۱۷	میرے اُتّے ربّ نے جو کیتے احسان	
	مَیں چلّایا مونہ نال ربّ دے حضور	۱۸	تے اوہدی ستائش دے گائے زبور	
	بدی میرے دِل وِچّ جو ہووے ذرا	۱۹	کدی وی نہ میری سُنے گا خدا	
	سُنی پر خدا نے میری باربار	۲۰	سُنی دھر کے کن اوس نے میری پکار	
۲۱	مبارک خدا ہے مبارک خدا دعا سُن دا کردا ہے رحمت سدا			

زبور ۶۷- بشارتی زبور
قوماں تیری ستائش کرن

۱ ربّ اساڈا ساڈے اُتّے اپنا رحم دکھاوے
برکت دیوے، چہرہ اپنا ساڈے تے چمکاوے

۲ تیرا راہ ایس دھرتی اُتّے یا ربّ جاتا جاوے
سب قوماں وِچّ تیری مُکتی صاف پچھانی جاوے

۳ اَے خُدا سب لوکی تیری اُستت تے وڈیائی
تیری اُستت تیری مہماں گاوے سب لوکائی

۴ ساریاں قوماں آپس اندر خُوشی مناون تیری
خُوشیاں دے وِچّ لہراں دے نال اُستت گاون تیری

۵ کیوں جو لوکاں دی عدالت توُئیں آپ چُکاویں
دھرتی اُپّر اُمتّاں نُوں توُئیں راہ وِکھلاویں

۶ اَے خُدا لوک گاون تیری اُستت تے وڈیائی
تیری اُستت تیری مہماں گاوے سب لوکائی

۷ ہووے گی ہُن دھرتی اُتّے پیداوار بتھیری!
ساہنوں دیوے گا ربّ ساڈا برکت آپ گھنیری

۸ برکت دیوے گا ربّ ساڈا دھرتی دے کنارے
کمبّن گے سب لوک، خُدا تھوں منّن گے ڈر سارے

پہلا حصّہ	زبور ۶۸ - خُداوند اُٹھّیگا بزرگ یہوّاہ یعنی مسیح دی راہ تیاّر کرو	پہلا وزن

۱ ربّ اُٹھے۔ اوہدے ویری سب نکھڑ پکھڑ جان
تے اوہدے سارے دُشمن اوس کولوں بھاجڑ کھان

۲ دُور دفع کر سب ویری جیوں اُڈ پُڈ جاندا دھوں
اگ اُتّے موم جیوں پگھرے پگھراء شریراں نوں

۳ پر صادق ربّ دے اگے خوش ہوون تے خوش حال
تے پھُلے نہ سماون بھر جاون خوشیاں نال

۴ خُداوند دے گیت گاؤ۔ خُداوند دی ثناء
تے اوہدے واسطے کرو تیار اک کھُلا راہ

۵ جو اپنے ہی نام یاہ تھیں سوار ہو آؤندا ہے
تے بیاباناں وِچوں اوہ گُذر جاندا ہے

۶ خُوش ہو سب اوہدے سامنے اوہ باپ یتیماں دا
اوہ رنڈیاں دا ہے والی پاک مسکن وِچ خُدا

۷ اکلیاں نوں خُداوند گھر وِچ وساندا ہے
چھُڈا کے قیدیاں نوں خُوشحال بناندا ہے

۸ جو تیتھوں مُنہ ہین موڑ دے تے سرکش رہندے ہین
اجیہے خُشک زمین وِچ بسیرا کر دے ہین

دُوجا حصّہ	اپنی کلیسیا دی بابت اوہدیاں پہلیاں مہربانیاں	دُوجا وزن

۹ جدوں توں اگے اگے ٹُر پیا سَیں اپنے لوکاں دے
جدوں توں لنگھیا سَیں جنگلاں وِچوں خُداوندا

۱۰ زمین تھر کمبی۔ چوئے آسمان دی ساہمنے ربّ دے
ہاں اسرائیل دے ربّ اگے تھر تھر کمبیا سینا

۱۱ تُوں اپنی بخششاں دا مینہ وسا کے نال کثرت دے
ضعیف میراث اپنی کھیتی ہے مضبوط بنایا رَبّا
۱۲ کہ تیرے لوک وَسّن اوہدے وِچّ تُوں کھیتی تیاری
غریباں دے لئی نال اپنی رحمت دے خُداوندا
۱۳ خُوشی دی خبر دینے والیاں دی بھاری ٹولی سی
فتح دا حُکم جس ویلے یہوّواہ آپ فرمایا
۱۴ تدوں اُٹھ نسّے سارے بادشاہ دے اپنیاں فوجاں
ترمیت جو رہی گھر وِچّ سو ونڈیا مال اوس لُٹ دا
۱۵ تے اپنے واڑیاں دے وِچّ رہوگے جد تسلّی نال
تد ہوؤگے کبوتر وانگ جہدے بازو ہین جیوں رُپّا
۱۶ کہ جس دے کھنب چمکیلے سُنہری ڈاہڈے سوہنے ہین
کہ ہووے جس طرحاں کھنباں دے اُتّے سونا ہی مڑھیا
۱۷ ہٹاوے گا غنیماں نُوں جدوں قادر خُدا اوتھوں
تدوں ضلموں وانگر برف دے ہو جاوے گا چِٹّا

تیجا حصہ	اوہدا سوہنا تے سُندر واسا	تیجا وزن

۱۸ جو ہے پہاڑ بسن دا۔ سو ہے خُدا دا پہاڑ
ہاں ایہہ پہاڑ بسن دا ہے اُچّا چوٹی دار
۱۹ پہاڑو اُچیو۔ کیوں ڈاہ دے نال ہوندے
ایہہ اوہ پہاڑ ہے رَبّ وَسنا چاہندا ہے جس تے
۲۰ ہمیشہ تیک خُدا آپیں وَسّے گا ایس تھاں
ہین ویہہ ہزار تے بے اَنت اوہدیاں رتھّاں

۲۱	یہوّاہ اوہناں دے وِچّ آپئیں کردا ہے واسا ہاں پاک سینا پہاڑ اُتّے اوہ ہے رہندا سدا

چوتھا حصہ	صیہون پہاڑ تے اوہدا چڑھنا تے اوہدا اثر	پہلا وزن

۲۲	بُلندی اُتے چڑھ کے قید کیتے دُشمن سب تے لوکاں سرکشاں تھوں نذرانے لئے رَبّ
۲۳	تاں اوہناں دے وِچّ وسیں توں پاک خُداوندا ہر روز توں ہیں مُبارک یہوّاہ اے خُدا
۲۴	توں ساڈا بھار اُٹھاندا تکلیفاں کردا دُور خُداوند پاک خُدا ہے ساڈی نجات ضرور
۲۵	یہوّاہ پاک اساڈا بچانے والا ہے اوہ موت دے ہتھوں سانوں چھُڈانے والا ہے
۲۶	ربّ دُشمناں دے سِر نوں کرے گا چکنا چُور تے کھوپری والاں والی جو کردی ہے قصور
۲۷	رَبّ کہیا بسن تھوں ہیں موڑ لیاواں اوہناں نوں ڈونگھائیاں تھوں دریا دی بچاواں! اوہناں نوں
۲۸	تاں دُشمناں دے خُون وِچّ پیر تیرے دی ڈُب جان تے تیرے کُتیّاں دی ہو جاوے لال زبان!

پنجواں حصہ	پاک گھر وِچّ اوہدیاں چالاں	پہلا وزن

۲۹	اوہناں تیریاں چالاں ہین ویکھیاں اے خُدا مقدس وِچّ تیریاں چالاں اے میرے رَبّ بادشاہ
۳۰	گوئیے اگے سب گاؤندے جاندے سان

تے سازاں والے پچھے وجاندے جاندے سان
۳۱ کنواریاں وی رل کے پھیر اوہناندے نال نال
واجا وجا کے طبلے خوب ہوندیاں سان نہال
۳۲ جو تسیں اسرائیل دے چشمے دی ہو اولاد
گروہاں وچ خدا نوں کہو مبارک باد
۳۳ سر چھوٹا بنیامین ہے یہودا صلاح کار
نفتالی تے زبلون دے سب اوتھے ہین سردار

چھیواں حصہ	غیر قوماں دا آؤنا	پہلا وزن

۳۴ رب تیرے نے فرمایا ہن خوب مضبوط ہو توں
یا ربا توں مضبوط کر سب اپنیاں کماں نوں
۳۵ یروشلم وچ تیری جو ہیکل ہے خدا
سو تیرے اگے نذراں چڑھاون گے بادشاہ
۳۶ جو بیابان دے وحشی تے وگ جو ڈھگیاں دا
تے امتاں دے وچھے۔ توں سبھناں نوں دھمکا
۳۷ تاں چاندی دی اٹ لیاون ہاں تیرے تابعدار
لڑاکی قوماں توئیں نٹھائیاں سب مار مار
۳۸ تد مصر دے سردار وی سب رل کے آون گے
ودھاوے گا ہتھ کوش وی اگے خداوند دے

ستواں حصہ	لوکو خدا دی وڈیائی کرو	چوتھا وزن

کورس	زمین دے سب ملکو زمین دے سب شاہو	۳۹	خداوند دی تعریف دل دے نال گاؤ
آسماناں دے اتے اوہ مڈھوں سوار ہے		۴۰	ہاں اوسے دی تعریف زور نال گاؤ

اپنی آواز اوہ سُناندا ہے ویکھو،	۴۱	زور والی آواز اوہدی تے کن لاؤ
قُوّت ہے ربّدی ساری بدلاں وِچّ زور ہے	۴۲	ہاں اسرائیل وِچّ اوہدی بزرگی نوں پاؤ
توں پاک استھاناں وِچّ ڈاہڈا ڈراؤنا ایں	۴۳	سب اسرائیل دے ربّ دِیاں تعریفاں گاؤ
جو اپنیاں لوکاں نوں دیندا ہے زور	۴۴	ربّ دی مُبارک بادی ہر دم سُناؤ

پہلا حِصّہ	زبور ۶۹- صلیبی دُکھ ! مصیبت دا ماریا ہویا	پہلا وزن

میری جان دے تیک خُداوندا	۱	آ پہنچیا پانی- توئیں بچا
مَیں دھسیا ہاں ڈوُئے تے چِکّڑ وِچّ	۲	نہیں میرے کھلوون دِی کوئی جا
مَیں ہاں ڈُبّا ڈُونہگے پانی وِچّ ،	۳	میرے اُتّوں ٹھلّاں لنگھدیاں جا
مَیں تے تھک وی گیا ہاں چیخدیاں	۴	میرا گلا تے ڈاہڈا سُک وِی گیا
ایتھوں تیک اُڈیکیا ربّ نوں مَیں	۵	اکھیاں اگے ہنیرا آ وِی گیا
اوہ وَدھ گئے سِر دیاں والاں تھوں	۶	جنّہاں وَیر ناحق ہے پایا جا
میرے ناحق ویری زور آور،	۷	مَینوں مارنا چاہندے خُداوندا
جیہڑا مَیں نہ کدی وِی کھویا سی !	۸	مَیں تے اوہنوں وِی مُڑ دیواں گا
توں میری نادانی نوں جاندا ہیں،	۹	نہ گجھی ہے تیتھوں میری خطا

دُوجا حِصّہ	مُصیبت دے مارے ہوئے دا رونا	دُوجا وزن

۱۰ یہوّاہ لشکراں دے ربّ جو تینوں ہین اُڈیکدے سب
سو میرے لئی اوہناں دی نہ ہووے کُجھ بے عزّتی !

۱۱ کہ تیرے واسطے اَے خُدا دُکھ سہیا مَیں ملامت دا
شرمندگی نے میرے ربّ چھپایا میرے مُنہ نوں سب

۱۲ ہے اپنے بھائیاں وِچّ ایہہ حال مَیں ہاں پردیسی دی مثال

میں اپنی ماں دے گھر وِچّ وی ہاں اوپرا تے اِک اجنبی
۱۳ جوش تیرے گھر دی غیرت دا کھا گیا مینوں اے خُدا
جو طعنے تینوں ماردے ہین اوہ میرا اِی جی ساڑدے ہین
۱۴ میں رویا رکھّے روزے وی دُکھ اپنی جان نوں دِتّا سی
سو ایہہ وی میرے واسطے سب اِک ہویا خواری دا سبب
۱۵ جد پہنیا لباس ترپّڑ دا میں عاجز ہویا اے خُدا
تد اوہناں نے مخولاں نال۔ بنایا مینوں اِک مثال
۱۶ جو پھاٹک اُتّے بیٹھے ہین اوہ میرے اُتّے بکدے ہین
تے میرے حق وِچّ نشے باز۔ سناندے گِٹھے دی آواز

تیجا حصہ	مصیبت دے مارے ہوئے دی دُعا راہائی لئی	تیجا وزن

۱۷ اے یہوواہ تیرے کولوں میں تے منگدا ہاں دُعا
۱۸ اوسے ویلے منگدا ہاں میں جس ویلے توں سُنے گا
۱۹ تیری رحمت تے سچیائی ہے بے اَنت خُداوندا
۲۰ ایس دے نال توں دیندا خلاصی سُن لئی میری وی دُعا
۲۱ مینوں چِکڑ وِچوں کڈھ لے نہیں تے میں ڈُبّ جاداں گا
۲۲ ڈونگھے ساگر ویریاں کولوں میری جان نوں توں بچا
۲۳ ڈُبّاں نہ سمندر وِچّ میں ہڑ نہ مینوں لنگھن چا
۲۴ میرے اُتّے بند نہ ہووے کدی وی مُنہ کھوہے دا
۲۵ تیری رحمت ڈاہڈی ہیگی میری سُن لے اے خُدا
۲۶ تیری رحمت ہے بہتیری میرے دل دی کر نگاہ
۲۷ اپنے بندے کولوں یا ربّ کدی نہ اپنا مُنہ لکا

۲۸	میرے اُتّے بِپتا بھاری میری چھیتی سُن دُعا
۲۹	میری جان دے نیڑے آکے اوہناں دُکھاں تھوں چھُڈا
۳۰	میرے دُشمناں دے سبب مینوں کریں توں رِہا
۳۱	میرے طعنے میری ہتّک جیہڑا ہویا ئیں رُسوا
۳۲	توں ہیں جاندا میرے ویری تیرے ساہمنے ہین خدا
۳۳	میرا دِل ملامت توڑیا ئیں اَت ماندہ ہویا سا
۳۴	مَیں اوڈیکیا کوئی دردی میرے کول ہُن آوے چا
۳۵	جیہڑا آن دلاسا دیوے پر نہ کوئی آیا سا
۳۶	ترہ بُجھان نوں سِرکہ دِتّا دِتّی گوڑ کہ کھاواں چا

چوتھا حصّہ	ستاون والیاں دی بابت دُعا	

۳۷	پھاہی اوہناں واسطے ہووے دسترخوان سب اوہناندا
	جِس تھیں اوہناں دی بھلیائی اُسے وِچّ اوہ پھسّن جا
۳۸	اَنّھے ہوون دُشمن سبھّو ویکھ نہ سکّن اَکھّ اُٹھا
	سدا تیکر لک اوہناں دے کُمبدے رہن خُداوندا
۳۹	توں اِہناں بدکاراں اُتّے اپنا غضب ڈوہلیں چا
	قابو کرے سارے دُشمن تیرا قہر جو غضب دا
۴۰	اُجڑ پُجڑ جاوے یارَبّ تھاں مکان سب اوہناں دا
	باقی وی نہ کوئی بچے تنبوآں وِچّ جو رہے جا
۴۱	تیرے مارے ہوئے نوں اوہ کردے تنگ تے دین ستا
	تیرے زخمیاں دے دُکھ نوں گلّاں نال ودھاندے چا
۴۲	اوہناں دے گناہاں اُتّے ہر گناہ ودھاندا جا

۲۸	اوہناں تھوں سچیائی اپنی رکھیں باز خداوندا توں حیات دے دفتر وچوں اوہناں سبھناں نوں مٹا سچیاں وچ نہ لکھیا جاوے ناں کدی وی اوہناں دا

دوجا وزن	خدا دعاواں دا سنن والا ہے	پنجواں حصہ

کدس

	رب سچ مچ اُس دی سُندا ہے دعا جو اُس تھوں منگدا ہے اپنے اسیراں نوں خدا حقیر نہ کدی سمجھے گا
۴۴	مصیبت دے وچ پھسیا ہاں دکھیارا دکھ وچ وسیا ہاں خلاصی دیویں گا خدا بلندی مینوں بخشیں گا
۴۵	خدا دے ناں دی ایہہ زبان تد کرے گی تعریف بیان شکرانے نیں مناواں گا بزرگی اُس دی گاواں گا
۴۶	ایہہ گل یہوواہ دے حضور ہاں وَدھ کے ہُندی ہے منظور تے ڈھگے وچھے خوب تیار ہون سب کھر والے تے سنگدار
۴۷	تے بچھے دل ایہہ ویکھن گے خوش ہوون مارے خوشی دے جو ڈھونڈھدے راہ یہوواہ دا دل زندہ ہووے اوہناں دا

چوتھا وزن	خدا دی تعریف	چھیواں حصہ

خدا دی رل کے سب تعریف گاون	۴۸	زمین تے آسمان سب بسر جھکاون	
جو اُس وچ چلدے پھردے رہندے سہندے	۴۹	سمندر دی تے سب جاندار اوس دے	
یہوواہ دے اوہ شہراں نوں بناندا	۵۰	خدا صیحون نوں آپیں بچاندا	
تے مالک ہوون اوہ سب اوس جگہ دے	۵۱	تاں وسن اوہناں دے وچ اوہدے بندے	
اوہ مالک ہووے تے آباد ہووے	۵۲	جو اگے اوہناں دی اولاد ہووے	
سو اوہدے وچ خوشی دے نال وسدے	۵۳	خدا دے نام دا جو عشق رکھدے	

پہلا وزن	زبور ۷۰۔ مَیں تے محتاج تے مِسکین ہاں فضل تے رحم لئی دُعا

۱ تُوں میری مدد کرن نُوں یہوؔاہ چھیتی آ
تُوں میری مدد کرن نُوں یہوؔاہ چھیتی آ

۲ بدخواہ جان میری دے شرمندہ ہون لاچار
جو میرا چاہندے ہین نقصان اوہ ہوون خجل خوار

۳ پرتائے جاون اوہ شرمندہ بھیڑے حال
جو آہا آہا کہندے ہین اپنی عداوت نال

۴ اوہ سب جو ڈھونڈدے ہین تینوں خُداوندا
خوش رہن سدا اوہ تیرے تھیں دِل خُوش ہو اوہناندا

۵ تیری نجات نُوں جو پیار کروے دِل دے نال
اوہ سدا آکھن کرن ایہہ کہ ربّ دا ہووے جلال

۶ میں ہاں مِسکین محتاج جھب میرے وَل تُوں آ
تُوں چارہ مُنجی میرا ہیں کر چھیتی اَے خُدا

	دُوجا وزن	

کورس	آویں تُوں چھیتی ربّا تینوں چھڈائیں ربّا	
میرے بدخواہ سارے جان دے ویری	۱	ہون شرمندہ خجل مدد نوں آویں
چاہندے جو کرنا میری رل کے بُریائی	۲	اُلٹے پھرائیں سبھو خوار کرائیں
کردے بےعزّتی تینوں آہا جو کہندے	۳	اوہناں نوں آپیں ربّا اُلٹا پھرائیں
تینوں خُدایا جیہڑے ڈھونڈن والے	۴	اوہناں نوں بخشیں خوشی خوشیاں کھائیں

تیری نجات دا جو عشق ہین رکھدے	۵	سدا اوہ آکھن وڈا توئیں ہیں سائیں
مَیں ہاں محتاج ڈاہڈا اَت ہی لاچار ہاں	۶	میرے تُوں کول رَبا چھیتی ہُن آئیں
توئیں ہَیں چارہ میرا مُکتی دا داتا	۷	میرے یہوواہ ہُن ڈِھل نہ لائیں

پہلا حِصّہ	زبور ۷۱۔ بُڈھے ویلے لئی اِک زبور خُدا دی مدد منگنا	پہلا وزن

تیرے ہی اُتّے یہوواہ میرا ہے آسرا	۱	شرمندہ مینوں تُوں نہ کدی ہوون دیویں گا
سچّائی نال اپنی بچا مینوں دے نجات	۲	کن اپنا میرے وَل تُوں کر مینوں تُوں چھڈا
تُوں میرے رہن دے لئی مضبوط ہو چٹان	۳	تاں میرا آنا جانا تیرے کول ہو سدا
میرے بچانے دے لئی دِتّا ہے حکم تُوں	۴	توئیں میری چٹان ہَیں گڑھ میرا اَے خُدا
توئیں قابو تھوں شریر دے چھٹکارا مینوں دے	۵	بے مِہر کیتے بندے تھوں تُوں مینوں لے چھڈا

دُوجا حِصّہ	خُدا دیاں نعمتاں دا بیان	پہلا وزن

اُمید آس میری ہیں توئیں رہیا سدا	۶	اُس ویلے تھوں جدوں اَے یہوواہ مَیں بچہ سا
پیدا ہویا ہیں جد تھوں توئیں مینوں پا لیا	۷	تے ماں دے کُکھّوں مینوں کڈھ لیایا اَے خُدا
تعریف تیری گاواں ہمیشہ مَیں دِل دے نال	۸	حیران ہو کے ویکھدے تُوں میری ہیں پناہ
مُنہ میرا تیری صِفتاں کریگا سدا بیان	۹	ہر ویلے تیرے نام دی گاوے گا اوہ ثنا

تیجا حِصّہ	بُڈھے ویلے ویری دے زور دے سبب خُدا دی مِہتی دُعا منگنا	دُوجا وزن

۱۰ مینوں بُڈھے وارے ہُن اَے خُدا تُوں نہ دھکّا دے کے کریں دفع
میرا زور ہُن تے گھٹ ہو گیا مینوں چھڈ نہ دے ذرا ترس کھا

۱۱ گلّاں کردے رہندے نے میریاں میرے نال رکھدے عداوتاں
اوہ جو لینا چاہندے نیں میری جان کردے رہندے نیں آپو وِچّ صلاح

۱۲ کہندے رہندے نیں ایہ کہ ربّ نے دِی اوہنوں چھڈ دِتّا سو ہُن تُسی
بچّھا اوہدا کرو تے پکڑو وِی نہیں کوئی اوہنوں چھڈا دے گا

۱۳ میرے ربّا ہُن اپنے بندے تھیں غصّے ہوکے نہ دُور تُوں رہیں!
چھیتی آکے میری مدد کریں مینُوں تیری آس ہے اَے خُدا

۱۴ جیہڑے دُشمنی کردے میرے نال مَوت مِینے تے ہووے نیں بھیڑا حال
نالے خجّل خوار وِی ہون کنگال میری چاہندے بدی جو اَے خُدا

چوتھا حصّہ	ثابت قدم رہن دے لئی منّت	رتیجا وزن

۱۵ آس تیرے نے خُدا۔ مَیں ہر دم رکھاں گا
تعریفاں تے ثنا۔ ودھاندا جاواں گا
مُنہ میرا کرے گا ہر آن۔ سچیائی دا بیان

۱۶ نجات تے سچیائی دی۔ جو تیری ہے خُدا
جیبھ میری کرے گی۔ بیان ہی اوہناں دا
ہاں دِن بھر کرے گی اظہار۔ کہ اوہ ہَین بیشمار

۱۷ خُدا دِی قوّت نال۔ مَیں اندر جاواں گا
سچیائی دا احوال مَیں صاف سُناواں گا
سکھلایا تُوئیں یا ربّا۔ کہ جد مَیں لڑکا سا

۱۸ مَیں کردا رہندا ہاں۔ خُدایا ایہ اظہار
کمّ تیرے بے پایاں۔ عجائب بے شمار
جد بُڈھا ہوواں۔ چِٹّے وال مینُوں تُوں لے سنبھال

۱۹ تاں دُوجی پیڑھی نُوں۔ زور تیرے دا بیان
تے ہر اک آدمی نُوں۔ جد تیک سُنا نہ لاں

اوس ویلے تیک ایس بندے نوں نہ چھڈیں یا ربّ توں

پنجواں حصّہ	خُدا دی سچیائی تے امانتداری دے سبب تعریف	چوتھا وزن

کورس: اَت اُچّی تیری سچیائی وڈّے کم نیں تیرے الٰہی

اَے خُداوند تیرے جیہا ۲۰ کوئی نہیں ہو سکدا
سانوں توُئیں ہے تنگی وکھائی

توں جوادیں گا پھیر اسانوں ۲۱ اوتھوں لے آویں گا پھیر اسانوں
جیہڑی دھرتی دی ڈونگھیائی

تد توں کرکے نظر سولّی ۲۲ مینوں بخشیں گا تسلّی
توں ودھاویں میری وڈیائی

خُوش ہو کے مَیں بین وجاواں ۲۳ تیری وفا دی اُستت گاواں
میری عزّت توُئیں ودھائی

اسرائیل دا توُئیں پوتّر ۲۴ بربط دے نال گاواں دِن بھر
تیری اُستت تے وڈیائی

جد اُستت مَیں تیری گاواں ۲۵ تد من وِچ خُوشیاں مَیں پاواں
میری جان نوں دِتّی رہائی

سارا دِن سچیائی تیری ۲۶ دسّے گی ایہہ جیبھا میری
میرے وَیریاں شرم اُٹھائی

پہلا حصّہ	زبور ۷۲ - آون والا بادشاہ مسیح دی بادشاہی سچیائی صُلح تے رحم نال بھری ہوئی تے ہمیشہ قائم رہن والی	پہلا وزن

۱ توُں اپنے بادشاہ نوُں۔ یا ربّا اپنی عدالت دِہ
تے اپنے بادشاہ دے بیٹے نوُں اپنی صداقت دِہ

۲ تدوں اوہ تیرے مسکیناں دا تیری ساری اُمّت دا
عدالت تے صداقت نال سب جھگڑے مٹاوے گا
۳ خدایا کرن گے ٹلّے تیری سچّیائی نوں ظاہر
پہاڑ امن و امان وسّن گے تیرے لوکاں دی خاطر
۴ کرے گا اوہ عدالت آپ اُمّت دے غریباں دی
تے حاجتمنداں دی اولاد پاوے گی خلاصی دی
۵ کریگا ٹکڑے ٹکڑے ظالماں دے لوکی تد سارے
نیر ارکھّن گے ڈر۔ جد تیک سورج چن ہین تارے

دوجا حصّہ	ایہہ بادشاہ فضل نال بھریا ہویا مبارک تے بیحد ہے	دوجا وزن

اُترے گا اوہ نال اپنے فضل دے	۶	وڈّھے ہوئے گھاہ اُتّے جیوں مینہ ورھے
یا جھڑی جس طرح لگّے سر بسر	۷	کر دی ہے سُکی زمین نوں تر بتر
راج وچ اوہدے دھن گے صادقان	۸	چن ہے جد تیکر ودھے امن و امان
سب سمندر سارے دریا۔ کُل زمین	۹	راج وچ آون گے اوہدے بالیقین
وحشی وی نیون گے سب اوہدے حضور	۱۰	ویری اوہدے مٹّی چٹّن گے ضرور
ٹاپوآں دے بادشاہ ترسیس دی	۱۱	اوہدے اگّے ہدیئے گزرانن سبھی
ہاں سبا تے سیبا دے وی بادشاہ	۱۲	اوہدے اگّے ہدیئے گزرانن سدا
بادشاہ نیون گے سب اوہدے حضور	۱۳	سارے فرقے اوہنوں منن گے ضرور

تیجا حصّہ	شفقت تے پیار نال بھری ہوئی تے فتحمند بادشاہی	تیجا وزن

کورس چھڈاوے گا اوہ اوہناں نوں جو ہین کنگال لاچار
۱۴ دوہائی اوہدی دیندے ہین نہ رکھ دے مددگار
۱۵ مسکیناں تے محتاجاں تے اوہ ترس کھاوے گا

کنگال غریب دی جاناں نوُں اوہ آپ بچاوے گا

۱۶ بچاوے گا سب ظلماں تھوں جان آپیں اوہناں دی
کہ اوہدے سامنے وڈّی ہے ہاں قیمت اوہناں دی

۱۷ تد زندہ رہے گا مسکین تے سونا سبا دا
حضُور وِچّ اوہدے خوُشی نال دِل تھیں چڑھاوے گا

۱۸ تے اوہدے واسطے منگن گے دُعاواں صبُح و شام
ہر روز ایہہ کہیا جاوے گا ”مُبارک اوہدا نام“

۱۹ پہاڑ دی چوٹی تے اناج بتھیرا ہووے گا
لُبنان دے پھلاں وانگر اوہ بتھیرا جھڑے گا

۲۰ تد رہن والے شہراں دے سرسبز ہو جاون گے
میدان دے گھاہ دے وانگر اوہ خوُب لہلہاون گے

چوتھا حِصّہ	مسیح دا جلالی تے مُبارک باد نام	چوتھا وزن

رہے گا ناں سدا تیکر مسیح دا	۲۱	رہے گا جدتلک سوُرج رہے گا
تے اُس تھوں برکتاں سب لوک پاون	۲۲	تے قوماں اوس دیاں دُھن با دگاون
جو اسرائیلیاں دا ربّ خُدا ہے	۲۳	عجائب کمّ کرہ دا دُھن سدا ہے
خُدا دا پاک ناں ہے شان والا	۲۴	سدا تیکر مُبارک اوہ رہے گا
بزُرگی اوہدی ہے دُنیا تے ساری	۲۵	کہو آمین آمین پھر دُوجی واری

پہلا حِصّہ	زبُور ۷۳ - نِکلنے تھاوّاں وِچّ شریراں ولّوں سڑنا دانائی نہیں جد اوہ بہت کُفر بولن	پہلا وزن

۱ جو اسرائیل دے درمیان صاف دِل دے ہین اِنسان

ہے سچ مُچ اُتے اوہناں دے ربّ آپیں مہربان

۲ پر مَیں جو ہاں سو میرے پیر سان پھسلن نُوں تیار

ہاں سچّیں مُچّیں میرے پیر تے ہیسن تِلکن ہار

۳ مَیں سڑدا رہندا ویکھ کے حال گھمنڈی مُورکھ دا

شریراں دے مَیں وادھے نُوں جد ویکھیا کردا سا

۴ نہ بندھن موت وِچّ اوہناں دے نہ جان دُکھ سہندی ہے

نہ قُوّت گھٹدی اوہناں دِی پر قائم رہندی ہے

۵ نہ ہورناں وانگر اوہناں تے مصیبت آؤندی ہے

نہ ہورناں وانگر اوہناں نُوں آفت ستاؤندی ہے

۶ سو ہویا ہے گھمنڈ غرور اوہناں دے گل دا ہار

اوہ ظلم نُوں ایئوں پہندے ہین جیوں کپڑے بُوٹے دار

۷ تے اوہناں دِی اکھ اُبھری ہے ہُن موٹی چربی نال

تے حدّوں ودّھ کے کردے ہَین دِل اپنے وِچّ خیال

۸ اوہ ٹھٹّھے نال شرارت وِچّ مُنہ اپنا کھول دے ہَین،

ہنیر اوہ مار دے رہندے ہین گھمنڈ نال بولدے ہَین

۹ مُنہ اپنا اُچّا کردے ہَین اوہ طرف اسماناں دِی

زمین دے اُتّے کردی سیر زبان بھی اوہناں دِی

۱۰ لوک اوہناں دے مُنہ پھیر دے ہَین تے پانی کثرت نال

نچوڑیا جاندا اوہناں تھوں کر سختی دا خیال

۱۱ اوہ کہندے ہَین کس طرح نال خُدا وندا جاندا ہے

تے حق تعالیٰ کیونکر ایہہ سب حال پچھاندا ہے

دُوجا حِصّہ	جدوں شریر ایمان داراں نُوں گھمنڈ، کُفر بکن تے دولت وِچ زور پھڑن

۱۲ کہ ویکھو ہُن شریراں دا کیا وَدّھدا ہے اقبال
تے دُنیا دِی اوہ دولت نُوں ودھاندے کثرت نال

۱۳ مَیں سچ مُچ ایویں کیتا سی دِل اپنے نُوں صفا
تے دھو کے ہتھّ ایہہ کِہیا سی نہ کراں گا گُناہ

۱۴ کہ سارا دن مَیں رہندا ہاں بے چَین تے بے آرام
سویرے اُٹھ کے لیندا ہاں مَیں دُکھاں دا انعام

۱۵ مَیں ایسا کراں گا بیان جے مَیں ایہہ کِہیا سی
تد کر دا تیرے بچّیاں نال مَیں بے وفائی وِی

۱۶ جد سوچدا ساں کہ ایہو گل کِس طرح سمجھاں گا
تد میری نظر وِچّ ایہہ کمّ اِکّ وڈّا مُشکل سا

۱۷ جد ہیکل وِچّ خُداوند دی مَیں پہنچیا بے آرام
تد اوتھے جا کے جاتا مَیں شریراں دا انجام

۱۸ تُوں تِلکن والے تھاواں وِچّ بٹھاندا اوہناں نُوں
ہاں سچ مُچ تُوں ہلاکت وِچّ ڈِگاندا اوہناں نُوں

۱۹ اوہ چھیتی اُجڑ گئے سب تے ہوئے صاف وِران
برباد اوہ ہوئے دہشت نال نہ رہیا کُجھ نشان

۲۰ وانگ سُفنے جاگن والے دے جد جاگیں گا خُدا
تُوں آپ اوہناں دی صُورت نُوں گھنونا جانیں گا

۲۱ مَیں چھیدیا اپنے گُردیاں وِچّ دِل میرا پریشان
مَیں تیرے ساہمنے ڈنگر وانگ ہاں جاہل تے نادان

۲۲	میں تدوی رہندا ہندا ساں ہمیشہ تیرے نال ہتھ میرا سجا پکڑیا توں تے مینوں لیا سنبھال

تیجا حِصّہ	صادقاں دی نجات ولوں اوہناں دی کامل اُمید	دُوجا وزن

۲۳	صلاحاں دے دے کے اپنیاں توں کریں گا ہن میری رہنمائی جلال دے وچ توں مینوں شامل کریں گا آخر نوں یا الٰہی
۲۴	خُدایا ویکھ آسماناں اُتے نہ تیرے باجھوں ہے کوئی میرا سوائے تیرے میرا پیارا زمین دے اُتے نہیں ہے کائی
۲۵	ہے جسم میرا تے ڈِگدا ڈھیندا تے دل وی میرا ہے گھٹدا جاندا خُدا ہے پر میرے دِل دا حِصّہ چٹاں ابدی میرا پناہی
۲۶	جو دُور رہندے نیں تیرے کولوں اوہ ناس ہُندے نے مُڈھوں مُول لوں خُدایا توں ئیں ہلاک کیتے تمام باغی تے کُل زناہی
۲۷	یہوّواہ اُتے ہے آس میری میں دساں ناں اوہدے کم سارے رہاں سدا نیکر اوہدے نیڑے ہے میری ایسے دے وچ بھلیائی

پہلا حِصّہ	زبور ۷۴ - کیوں رد کیتا ! خُدا دی مدد لئی دُعا	پہلا وزن

۱	توں اسانوں سدا تیکر کیوں رد کیتا اے خُدا تیریاں بھیڈاں اُتے اُٹھیا دُھوں کیوں تیرے غُصّے دا
۲	اپنے لوکاں نوں پھیر یاد کر جنہاں نوں خریدیا سی اوہ گروہ میراث سی تیری جنہاں نوں چھڈایا سی
۳	اپنے اوس پہاڑ صیحون نوں اے خُداوند یاد فرما

جس وِچ رہندا بہندا سَیں توُں گھر سی تیرے رہنے دا

۴ پَیر دَوڑائیں اپنے یا رَبّ توُں اُجاڑاں وَل شتاب
پاک گھر تیرا دُشمناں نے کیتا ہے اُجاڑ خراب

دُوجا حِصّہ	کلیسیا دی ویرانی دا بیان	پہلا وزن

۵ تیری ٹولیاں وِچ آ کے دُشمن شور مچاندے ہَین،
اپنے ہی نشاناں نوُں اوہ خاص نشان ٹھہراندے ہَین

۶ اِک اِک تیرے دُشمن داہُن جاپدا ہے اجیہا حال
سنگھنے رُکھاں اُتّے مارے جیوں کہاڑا سختی نال

۷ تیری ہیکل وِچّ ہُن جِنّے اُکرے کمّ نقّاشی دے
مار کہاڑے تے ہتھوڑے توڑ دِتے ہَین نال سختی دے

۸ تیرے پاک مکان نوُں یا رَبّ اَگّ لگا کے کیتا خاک
تیری ہیکل پاک نوُں ڈھاہ کے اوہناں کیتا ہے ناپاک

۹ اوہناں نے ایہہ دِل وِچّ کیہا کریئے اِہناں نوُں فنا
سب عبادت گاہاں رَبّ دِیاں اَگّ لگا کے دیو جلا

۱۰ نہ نشان ہاں آسِیں ویکھدے نہ ہُن کوئی نبی وِی
کوئی نہیں جاندا ہے ایہہ حالت کد تک رہے گی

تیجا حِصّہ	خُدا اَتھوں مدد منگنا کیوں جو اوہو اسرائیل دا خُدا ہیگا تے کُل جہان دا خُدا ہے	پہلا وزن

۱۱ یا رَبّ طعنے مار کے دُشمن کد تیک گلّاں کرے گا؟
کد تیک تیرے ناں دے اُتّے کُفر بَک دا رہے گا؟

۱۲ اپنا ہتھّ پچھاں کیوں رکھدا یا ربّا کِچّھ وِچوں توُں
اپنے سجّے ہتھّ نوُں کڈھ کے فنا کریں اِہناں نوُں

۱۳ مُڈھ قدیموں پاک خُداوند مالک بادشاہ میرا ہے
اوہو ساری دھرتی اُتّے کم نجات دے کردا ہے
۱۴ توُں دریا دو حصّے کیتے یا ربّ اپنی قدرت نال
مگرمچھّاں دے وی توئیں سر پھیہ سٹّے وِچ پتال
۱۵ لویتا ناں دے سر توئیں ٹکڑے کیتے وِی
اوہناں نوُں خوراک بنائی جنگل دے وسکیناں دِی
۱۶ توئیں چشمے تے دریا وی چیرے ہین خُداوندا!
اوہ دریا سُکائے توئیں جیہڑے وگدے سن سدا
۱۷ دِن ہے تیرا رات وی تیری سوُرج چن دا توئیں ربّ
دھرتی دِی حدّ بنھی توئیں سردی گرمی تیتھوں سب

چوتھا حصّہ	خُداتھوں دُعا منگنا کیوں جو اوہ عہد نوُں یاد رکھدا ہے	دوُجا وزن

کورس
طعنے مار ستاندے تیرے ویری ربّا یاد کریں
بکدے نیں کُفر پئے۔ جاہل سارے

۱۸ فاختہ نہ دئیں اپنی۔ درندے دے ہتھ وِچ۔ قوم ہے اوہ ڈاہڈی بھیڑی
ربّا یاد کریں

۱۹ دُکھیاں دی ٹولی اپنی۔ بُھل وِی نہ جائیں۔ عہد نہ بُھلائیں اپنا
ربّا یاد کریں

۲۰ دھرتی دے سارے مکان ہنیرے۔ بن گئیاں ظُلم دیاں ٹھاراں
ربّا یاد کریں

۲۱ ایسا نہ ہووے کہ عاجز مسکین۔ اُلٹا پھرے ہوکے خجل
ربّا یاد کریں

۲۲ عاجز تے کنگال وی سبھو۔ گاون تیریاں صفتاں۔ تیرے ناں دی اُستت گاون
ربّا یاد کریں

۲۳ اُٹھ اے خداوند ہُن آپیں دے دلیلاں۔ احمقاں دے طعنے سارے
ربّا یاد کریں

۲۴ کدی وی نُوں بھُل نہ جائیں دُشمناں دا غوغا شور و دھاندے تیرے ویری
ربّا یاد کریں

پہلا حصہ	زبور ۷۵۔ خدا اک نُوں ڈیگاندا تے دُوجے نُوں اُٹھاندا خداوند راستی نال عدالت کردائے

۱ تعریف ہُن تیری کردے ہاں نے گاؤندے ہاں ثنا
ناں تیرا ساڈے نیڑے ہے رحیم خداوندا

۲ تیرے عجائب سبھو کم ہین ظاہر کردے صاف
جد موقع ملے راستی نال مَیں کراں گا اِنصاف

۳ زمین تے رہن والے وی سب بکھر گئے ہین
ہاں سارے تھم ایس دھرتی دے مَیں ہی سنبھالے ہین

۴ گھمنڈیاں نُوں ایہہ کہیا ہے نہ کرو ہُن گھمنڈ
شریراں نُوں کہ اپنے سنگ نہ کرو ہُن بُلند

۵ نہ اُچے کرو اپنے سنگ غرور بے ادبی نال
نہ خودسر ہوکے کرو وی باتاں گستاخی نال

دوجا حصہ	خدائے صادق نُوں اُچیاں کردا تے مغروراں نُوں ہیٹھاں کردا ہے
کورس	نہ چڑھدے لہندے دکھن تھوں اقبال کجھ آؤندا ہے

پر آپ خداوند سچ دے نال انصاف مکاندا ہے
۷ اوہ اک نوں عاجز کردا ہے اک نوں ودھاندا ہے
تے لال شراب پیالے وچ یہوواہ پاندا ہے
۸ مصالح اُس وچ ڈاہڈا ہے اوہ ہے مصالحے دار
نچوڑن اوہدی پیون گے سب دنیا دے بدکار
۹ پر میں سناواں کراں گا ایہو بیان سدا
یعقوب دے رب دیاں صفتاں ہن ہر روز میں گاواں گا
۱۰ کٹ سٹاں گا میں سارے سنگ شریر بدکاراں دے
پر سنگ ودھائے جاون گے ہاں سب سچیاراں دے

پہلا حصہ	زبور ۷۶ - تیتھوں ڈرنا مناسب ئے اک وڈی فتح تے کلیسیا وچ خداوند دی وڈیائی

کورس ۱۔ رب یہوواہ وچ مشہور ہے اسرائیل وچ وڈا ہے
سالم وچ ہے اوہدا تنبو اوہ صیہون وچ رہندا ہے
۲ تیر کمان سب اُس نے توڑے نالے توڑی ڈھال تلوار
سارے جنگ تے سبھو جھگڑے اوس مٹائے اکو وار
۳ ہاں شکاری پربت تھوں وی تیرا وڈا ہے جلال
سگوں اوس تھوں وی ہے ودھ کے تیری شوکت تے کمال
۴ زور آور سب لٹے گئے نیندر وچ سب ستے ہین!
اوہناں دے منکھ زور والے ہتھوں کم نہ کردے ہین
۵ تیری گھرکی دھمکی دے نال اَے یعقوب دے پاک خدا

رتھاں گھوڑے اوہناں دے سب ہوئے نیندر وِچ فنا

پہلا وزن	خُدا تھوں ڈرنا چاہیدا ہے	دُوجا حصہ

کورس ۶- تیرے کولوں ڈرنا چاہیئے تیرا ہی ڈر ہے درکار
ٹھہرے گا کون تیرے سامنے جد توں غصے ہو اکوار

۷ توں اسماناں اُتّے یا ربّ جدوں حکم دِتّا سی
تد ڈر اُٹھی دھرتی ساری ڈر دے نال تھم گئی وی

۸ جدوں اُٹھیا سی خُداوند کرے تاں نیاں دی بات
تاں حلیم زمین دے سارے پاون اوسے تھوں نجات

۹ گاوے گا انسان دا غصہ تیری ثنا اَے خُدا
غضب دے بقیے نال توں اپنی کمر کسیں گا

۱۰ جنّے پاک حضوری دے وِچ رہندے ہو یہوواہ دی
دِل دے نال سب نذراں منو سبھو ادا کرو وی

۱۱ ڈاہڈے ربّ دے اَگے سبھو ہدیے دیون ڈر دے نال
جان امیراں دی اوہ لیندا ڈرن اوس تھوں شاہ کمال

پہلا وزن	زبور ۷۷ - سمندراں نیں تینوں ڈیکھیا جان مصیبت وِچ پھس گئی	پہلا حصہ

۱ خُداوند دے وَل زور دے نال آواز اُٹھاواں گا
کن دھر کے میری سُنسے گا- اوہنوں پکاراں گا

۲ جنھاں دِناں وِچ میرے تے مصیبت تنگی سی
خُدا دِی سچے دِل دے نال تد ڈھونڈ مَیں کیتی سی

۳ دُعا وِچ ہتھ اُٹھائے سان نہ تھکّے ساری رات
نہ میری جان نوں لبھدی سی تسلّی دی کجھ بات

۴ مَیں یاد خدا نوں کرنا ہاں تے شور مچاندا ہاں
مَیں سوچدا ہاں تے ہاں بے حال غش کھاندا جاندا ہاں

۵ توں میریاں اکھیّاں اَے خدا آپ کھلیاں رکھیاں سان
مَیں کجھ وِی بول نہ سکدا ہاں تے ہویا ہاں حیران

دوجا حصّہ	نا اُمیدی دا مقابلہ	پہلا وزن

۶ مَیں اپنے اگلے دِناں دا جد کردا ہاں خیال
تے سوچدا ہاں کہ کیسے سان سب میرے گذرے سال

۷ مَیں اپنا گیت یاد کردا ہاں جو گاؤندا ساں ہر رات
تے اپنے دِل وِچ سوچدا ہاں رُوح پچھدی ہے ایہ بات

۸ کہ کیا خداوند سدا تیک ردّ مَینوں کرے گا؟
کیہ میرے اُتّے کدی وِی نہ راضی ہووے گا؟

۹ کیہ رحمت اوہدی سدا تیک ہُن جاندی رہی ہے؟
تے اوہدے سارے وعدے وِچ پھیر ڈھِل کیوں پئی ہے؟

۱۰ کیہ اپنی مہر محبّت نوں بھُل گیا ہے خدا؟
کر دِتّیاں بند ہُن قہر دے نال سب رحمتاں سدا؟

۱۱ تد بولیا مَیں کہ ایہو ای ضعیف ہے میرا حال
یاد رکھاں گا خداوند دے مَیں سجّے ہتھ دے سال

تیجا حصّہ	پچھلیاں نعمتاں نوں یاد رکھن نال دِل دی تسلّی !	پہلا وزن

۱۲ مَیں ذِکر کردا رہاں گا خدا دے کمّاں دا

میں تیرے سب عجائب کمّ یاد کراں گا سدا

۱۲ میں تیرے سارے کمّاں دی سوچ رکھاں گا ہر آن
ہاں تیرے سارے کمّاں تے میں رکھاں گا دھیان

۱۳ راہ تیرے وِچّ پاکیزگی میرے خُدایا ہے
ہے کیہڑا وڈّا پوجن جوگ جو تیرے جیہا ہے

۱۴ سب تیرے کمّ عجائب ہین تُوں قدرت والا ہے
تُوں قوماں اُتّے اپنا زور ڈاہڈا وکھایا ہے

۱۵ بچائے اپنے سارے لوک تُوں اپنے بازو نال
یعقوب تے یوسف دی اولاد تُوں آپیں لئی سنبھال

دُوجا وزن	خُدا دے وڈّے تے ڈاہڈے کمّ	چوتھا حصّہ

۱۶ پانیاں نے ویکھیا تینُوں وَڈّے پانی گئے ڈر
سبھّو ڈُونگھے پانی یاربّ کمب اُٹھے نیں سراسر

۱۷ بدلیاں نے پانی سٹّیا دِتّی بدلاں نے صدا
تیرے تیر چلّے تدوں چلدے سُن خُداوندا

۱۸ واورولے وِچّوں آئی صدا تیرے گجّن دی
بجلیاں دے چمکن نال تد دھرتی چانن ہوئی سی

۱۹ تدوں دھرتی تھرتھر کمبی ہے دریا وِچّ تیرا راہ
تیری لانگھ سمُندر وِچّ ہے کھوج نہ تیرے پَیراں دا

۲۰ اپنے لوکاں نُوں خُدایا وانگر کِسے اِجّڑ دی
مُوسیٰ تے ہارُون دے ہتھّوں تُوں ئیں راہ وکھایا سی

پہلا حصہ	زبور ۷۸ - اسرائیل نوں تنبیہ ! شریعت سُنن دے لئی درخواست

کورس	۱- کن رکھ اَے میری اُمّت میری شریعت پر تے میرے مُنہ دیاں گلّاں توں سن لے ہُن کن دھر
۲	مَیں اپنا مُنہ ہُن کھول کے مِثالاں کہاں گا پُرانے بھید دِیاں گلّاں مَیں ظاہر کراں گا
۳	گل جیہڑی اساں سُنی تے سمجھی کر کے دِھیان پیئو دادیاں نے اساڈے جو کیتی سی بیان
۴	سو اوہناں دی اولاد تھیں نہ کُجھ چھپاواں گے پر اگلی پیڑھی اَگے سب کھول سُناواں گے
۵	یہوواہ دیاں صِفتاں تے قدرت بے شمار سُناواں گے سب کھول کے اوہدے عجائب کار

دوجا حصہ	بچیاں نوں تعلیم دینا

کورس	۶- یعقوب دے وِچّ گواہی اوس قائم کیتی سی تے بنی اِسرائیل وِچّ شریعت رکھّی سی
۷	پیئو دادیاں نوں اساڈے ایہہ ہویا سی فرمان کہ اپنی کُل اولاد نوں ایہہ گلّاں سب سِکھلان
۸	تاں اگلی پیڑھی وِچّوں جو پیدا ہو اولاد آپ سِکھّے پھیر کراوے اپنی اولاد نوں یاد
۹	تاں ربّ دے اُتّے رکھّن بھروسا تے ایمان

نہ بھُلّن کمّ خُدا دے یاد رکھّن سب فرمان
۱۰ تاں ہووے نہ اوہ نسل شریر تے بدکردار
پیئو دادیاں وانگ نہ ہوون اوہ نافرماں بردار
۱۱ جس نسل نے نہ ربّ دا کجھ کیتا سی خیال
نہ لائے سان دِل اوہناں اپنے خُداوند نال

نتیجا حصّہ	اِسرائیل دا مِصر تھوں نکلنا	

۱۲ سب بنی افرائیم نے پِٹھ پھیری جنگ دِی آن
ہتھیار سن سبّھو لائے تے ہتھّ وِچّ تیر کمان
۱۳ خُدا دے عہد نوں اوہناں نہ یاد کجھ رکھّیا سی
پر اوسے دی توریت تھوں مُنکّر ہوئے دِی
۱۴ عجائب قُدرت اوہدی تے اوہدے سارے کمّ
جو اوہناں نوں وکھائے بھُلائے سب اِک دم
۱۵ پیئو دادیاں نے سبّھو ایہ ویکھے سن احوال
ضُوعین دے وِچّ تے مِصر وِچّ وکھائے سن کمال
۱۶ دریا نے دو حِصّے کرکے لنگھائے سبّھو پار
تے ڈھیر دے وانگر پانی پھیر دِتّے سن کھلیار
۱۷ تے بدلی دے وِچّ دِن نوں اوہ راہ وکھاندا سی
تے اگّ دے تھم وِچّ رات نوں اوہ اگے جاندا سی
۱۸ تے جنگل دے وِچّ اوس نے آپ چیرے سن چٹان
تے اوہناں وِچّوں پانی پھیر نکلیا اوسے آن
۱۹ چٹاناں وِچّوں ربّ نے پھیر ہڑ وگائے سان

تے نہراں وانگر پانی اوتھے چھڈائے سان

چوتھا حصہ	اسرائیلیاں دا جنگل وِچ خدا نوں آزمانا

۲۰ تد وی خدا دے ہوئے اوہ سبھو نافرمان
بغاوت اوہناں کیتی وِچ جنگل بیابان

۲۱ آزمائش اوہناں کیتی پھیر پاک خداوند دی
جد اپنے نفس دے واسطے عرض کیتی کھانے دی

۲۲ پھیر اوہناں ربّ دی ضدّ وِچ تد کیتا ایہ کلام
کہ جنگل وِچ اوہ ربکر دے سکدا ہے طعام؟

۲۳ چٹان نوں جد اوس ماریا تد پانی چھٹیا سا
تد اوس تھوں جاری ہویا اِک ہڑ وی دھاراں دا

۲۴ کیہ جنگل دے وِچ سانوں دے سکدا ہے اوہ نان؟
کر سکدا قوم دے واسطے کیہ گوشت داوی سمیان؟

پنجواں حصہ	خدا دیاں برکتاں لے کے وی اوہناں دا گناہ زیادہ رہندا

۲۵ خدا نے جد ایہ سنیا اَت غُصّہ ہویا سی
یعقوب تے اسرائیل وِچ اگ کھلی قہر دی

۲۶ کہ اوہناں ربّ دے اُتّے نہ بھروسا رکھیا سی
تے قدر کجھ نہ پائی ربّ دے چھٹکارے دی

۲۷ تد اوس نے آپیں کیتا پھیر بدلاں نوں فرمان
کھول دِتّا اوہناں لئی خداوند نے اسمان

۲۸ تد ربّ نے اوہناں اُتّے پھیر منّ ورھایا سی
بخش دِتّا کھاون لئی اناج اسمانی وی

۲۹	امیراں دانگر کھانا کھوایا سبھناں نوں خوراک اسانوں گھل کے رجایا سبھناں نوں
۳۰	آسماناں وِچّ دا پُروے دی اوس نے وگائی سی تد قدرت نال چلائی وا ربّ نے دکھن دی
۳۱	گوشت اوہناں تے وراہایا تد وانگ ہنیری دے دریا دی ریت دے وانگر بٹیرے گھلّے سے
۳۲	ہاں تنبواں دے وِچّ ربّ نے آلے دوالے دی جناور پراں والے اوس نے ڈگائے سی
۳۳	تد اوہناں تے خُوب کھادا رجّ گئے اوہ تمام جو مُنہوں منگیا اوہناں ربّ دِتّا اوہ طعام
چھیواں حصہ	خُدا دیاں نصیحتاں پا کے وی اوہ ایس گُناہ نُوں نہیں چھڈدے
۳۴	خُدا نے پُوری کیتی پھیر خواہش اوہناں دی پر تد وی کُجھ نہ بھری پھر نیّت اوہناں دی
۳۵	ایہہ چنگا کھانا اجے اوہ کھاندے پئے سے تد ربّ نے اپنا قہر وکھایا اوہناں تے
۳۶	تد اسرائیل دے وِچّوں مار سُٹّے سب پہلوان ڈگائے اوہناں وِچّوں زور والے سب جوان
۳۷	ایہہ سب کُجھ اوہناں ویکھیا پر کیتا پھیر گُناہ اوہدے عجائب کمّ دی نہ رکھی کُجھ پرواہ
۳۸	مصیبت دے دِن گھلّے خُدا نے اوہناں تے حیرانی دے وِچّ گزرے سب ورھے اوہناں دے

۳۹ جد رب نے اوہناں وِچوں کجھ قتل کیتا سی
خدا نوں ڈھونڈن لگے پھیر سنبھل کے وی

۴۰ خدا دے اگے کیتا پھیر توبہ دا اقرار
پھیر رب نوں ڈھونڈن لگے اوہ ہو کے اَت لاچار

۴۱ تد اوہناں نوں یاد آیا رب ساڈا سی چٹان
چھڑاون والا ساڈا خداوند پاک رحمان

۴۲ پر رب دے نال پھیر اوہناں گل کیتی مکر دی
خداوند دے حضور وِچ اوہ سب جھوٹ بولے وی

۴۳ دِل کجھ وی نال خدا دے نہ لگا اوہناں دا
اِقرار جو اوہناں کیتا نہ پورا کیتا سا

ستواں حصہ	بھانویں خدا نے اوہناں دیاں بدکاریاں بخش دتیاں پھیر وی اوہ بغاوت کردے

۴۴ خداوند نے بخش دتی شرارت اوہناں دی
رحم کر کے پھیر نہ چاہی ہلاکت اوہناں دی

۴۵ ہاں اوس نے قہر اپنا بار بار تھمایا سی
تے اپنا غضب غصہ نہ سب بھڑکایا سی

۴۶ کہ اوس نے یاد ایہہ کیتا ایہہ فانی ہین انسان
وا وگ کے جیوں لنگھ جاندی نہ پچھے کجھ نشان

۴۷ بغاوت رب نال کیتی وِچ جنگل دے بار بار
ویرانے وِچ ستایا تے کیتا اَت بیزار

۴۸ تے اوہناں نے خدا نوں پھیر وی آزمایا سی
تے اسرائیل دے پاک نوں اِک داغ لگایا سی

اٹھواں حصہ	خدا دے عجائب کماں نوں جیہڑے مصر وچ کیتے بھُل گئے	

۴۹ خدا دے ہتھ نوں اوہناں نہ رکھیا کجھ وی یاد
نہ اوہ دِن جدوں کیتے اوہ دشمن تھوں آزاد
۵۰ کہ مصر وچ وکھائے رب نے اچرج نشان
اپنے عجائب کم سب ضوعین دے درمیان
۵۱ پھیر نہراں دا سب پانی لہو بنایا سی
تاں اوہناں نہراں وچوں نہ سکن پانی پی
۵۲ زہر والی مکھی گھلی تاں کھاوے اوہناں نوں
پھیر ڈڈواں دا لشکر مکاوے اوہناں نوں
۵۳ تد کیڑیاں نے کھادے سب میوے اوہناں دے
چٹ کیتے ٹڈیاں نے سب پھل درختاں دے
۵۴ وَرہا کے گلے اوس نے انگور اجاڑے سان
تے پالے دے نال ہوئیاں انجیراں سب ویران
۵۵ سب گلیاں دے نال موہیا مال ڈنگر اوہناں دا
تے بجلی نے سب اجڑ پھیر کیتے سن فنا
۵۶ تد آفت دے فرشتے پھیر گھلے اوہناں تے
ہاں غضب۔ غصہ۔ تنگی تے دِن مصیبت دے
۵۷ تے اپنے غصے لئی اِک کڈھیا رب نے راہ
نہ دِتی موت دے ہتھوں کجھ اوہناں نوں پناہ
۵۸ پھیر وبا دے حوالے جان کیتی اوہناں دی
مار سٹے مصری سارے پلوٹھے رب نے وی

۵۹	تے حام دے ڈیریاں وچوں کر سٹے سب فنا خدا نے مار مکایا سب پھل جوانی دا
نواں حصہ	خدا دیاں نعمتاں نوں وی بھلا دِتا
۶۰	وکھایا اپنیاں نوں راہ وانگر بھیڈاں دے تے جنگل دے وچ چلیا رب اگے اوہناں دے
۶۱	نہ اوہناں نوں کجھ ڈر سی لے آیا نال آرام سمندر دے وچ دشمن ڈب گئے سن تمام
۶۲	اوس پاک پہاڑ دی حد تیک با امن پہنچایا سی جو اوہدے سجے ہتھ نے آپیں کمایا سی
۶۳	میراث جریب نال ونڈی کڈھ سٹے غیر اقوام وسائے اسرائیلی پھیر تنبواں وچ تمام!
دسواں حصہ	کنعان وچ گناہ کردے رہندے تے خدا نوں غصے کردے
کورس	آزمایا پھیر خدا نوں تے باغی ہووے دی
۶۴	پرواہ نہ کیتی اوہناں خدا دے حکم دی
۶۵	پیؤ دادیاں وانگر ہوئے گمراہ تے بے ایمان سب اکو طرف مڑے جیوں ڈنگی ہو کمان
۶۶	بنائے اچے مندر رب بھریا غصے نال بت خانے تے بت ویکھ کے ہویا ناراض کمال
۶۷	ایہ سب خرابی ویکھ کے اگ بھڑکی غصے دی تے بنی اسرائیل تھوں رب نفرت رکھی سی
۶۸	چھڈ دِتا اوس نے بالکل پھیر ڈیرا اسیلا دا

	جو لوکاں دے وِچّ اوس نے آپ کھڑا کیتا سا
۶۹	جلال خُدا نے اپنا تد لُٹّن دِتّا سا
	تے دُشمناں دے ہتھّ وِچّ زور اپنا دِتّا چا
۷۰	پھر اپنے لوکاں اُتّے تلوار چلائی سی
	اپنی میراث دے اُتّے اگّ بھڑکی غُصّے دی
۷۱	تے اگّ نے فنا کیتے جوان سب اوہناں دے
	سُہاگ کواریاں دے نہ گائے گئے سے
۷۲	تلوار دی دھار نال کاہن پھیر ہوئے سن فنا
	نہ رنّڈیاں نے کیتا سیاپا اوہناں دا

گیارھواں حِصّہ	آخر اوہناں نوں ردّ کر کے تے داؤد نوں چُن لیا	

۷۳	جیوں نیند تھوں کوئی جاگے تیوں جاگیا ربّ رحمان
	یا پی کے مَے للکار دا جیوں زبردست پہلوان
۷۴	سب اپنے ویریاں نوں پھیر مار ہٹایا سی
	پھیر گھلّی اوہناں اُتّے ڈاہڈی شرمندگی
۷۵	پھیر ردّ کر دِتّا اوسے جو تنبو یوسف دا
	تے فرقہ اِفرائیم دا نہ اوس نے چُنیا سا
۷۶	پر اوس نے چُنے اوہو سارے جہاں نال پیار
	یہوداہ دی ٹولی نالے صیحون پہاڑ
۷۷	بنائی اوس نے ہیکل جیوں اُچّا ہے آسمان
	زمین دی نینہہ دے وانگر سب اوہدیاں نیہاں سان
۷۸	داؤد نوں اوس نے چُنیاں تاں ٹہل کراوے دی

	ایالیاں دے کم تھوں اوس نے چھڈایا سی
۷۹	اوہ بھیڈاں بچّے والیاں چراندا پھر دا سی
	رابہ کم چھڈا کے ربّ نے اوس نوں چن لیتا سی
۸۰	یعقوب ہاں اسرائیل داتاں ہووے اوہ بادشاہ
	ایالی پکّا ہووے خدا دی امّت دا
۸۱	چرائی اوس نے امّت دل دی سچیائی نال
	راہ اوہناں نوں وکھایا ہتھّ دی صفائی نال

پہلا حصّہ	زبور ۷۹۔ تیرا خدا کتھّے اے کلیسیا دی بربادی دے سبب فریاد	پہلا وزن

میراث وچّ تیری اے خدا ناپاک کر سٹّی ہیکل وی یروشلم جو شہر شان دار تے لاشاں تیرے بندیاں دی ماس تیرے پاک لوکاں دا وی ہاں کثرت دے نال اے خدا یروشلم دے گرد نواح نہ رہیا ساتھی اوہناں دا اپنے ہمسائیاں وچّ لاچار	۱ ۲ ۳	غیر قوماں داخل ہویاں آن جو تیرے رہنے دا مکان کر سٹّیا ڈھیر تے صاف اجاڑ کھلائیاں ہین پرندیاں نوں کھلایا ہے درندیاں نوں وگایا ہے خون اوہناں دا لہو وگیا مانند پانی وی، جو اوہناں نوں ہُن دبے وی ہاں اسیں ہوئے خجل خوار

دوجا حصّہ	کلیسیا دی حالت دے سبب فریاد	پہلا وزن

اساڈے آس پاس رہندے جو	۴	اوہ ٹھٹھے نال ہنکار دے ہین

ہُن ٹھٹھے نال بات کردے اوہ		تے طعنے ساتوں ماردے ہین
سو توں کرتیکر اے خُدا		نال ساڈے رُٹھّیا رہیں گا؟
کدتیکر تیری غیرت ایہہ	۵	اگّ وانگر بلدی رہے گی؟
توں اوہناں مُلکاں قوماں تے		ہُن ڈوہل دے اپنا غُصّہ دی
جو تینوں نہیں جاندیاں ہین		نہ تیرا نام پچھاندیاں ہین،
یعقوب نوں نگلیا اوہناں نے	۶	اُجاڑیا اوہدا سارا گھر
توں بڑے کمّ سب اگلیاں دے		اساڈے حق وِچّ یاد نہ کر
جھب اپنی رحمت نال سنبھال		کہ ساڈا ہے ہُن بھیڑا حال

تیجا حِصّہ	کلیسیا دی رہائی دے لئی دُعا	دُوجا وزن

کورس: اے مُکتی دینے والے ربّا		نال تیرے دی ہووگی وڈیائی
اپنے بندے نوں بچائیں	۷	ساڈی مدد توں فرمائیں
ڈھک دے گُناہ۔ ڈھک دے گُناہ		اپنے نال تھیں توں دے رہائی
غیر قوماں کیوں ہس کے آکھن	۸	کتھّے اوہناں دا ہے ربّ ہُن
اے میرے خُدا۔ اے میرے خُدا		دیندا تیرے ہی نال دی دوہائی
تیرے بندیاں دا خُدایا	۹	اوہناں نے جو خُون بہایا
لئیں بدلا۔ لئیں بدلا		ساڈے ساہمنے تاں ویکھے لوکائی
قیدیاں دیاں آہاں سبّھا	۱۰	پہنچن تیرے تیکر ربّا
کنّ ہُن توں لا۔ کن ہُن توں لا		اوہ تے دیندے نے تیری دوہائی
اپنا وڈّا زور دکھائیں	۱۱	اوہناں سبّھناں نوں بچائیں
میرے ربّا۔ میرے ربّا		موت جنہاں دے لئی ٹھہرائی
جیہی گواہنڈیاں نے ہے کیتی	۱۲	پربھو نندیا نام تیرے دی

لے تُوں بدلا۔ لے تُوں بدلا تیریاں بھیڈاں تیرے ہاں لوکی کراں گے سدا۔ کراں گے سدا	۱۳	اوہناں کولوں ست گُنائی گاواں گے ہر دم اُستت تیری نسلاں اَگے تیری وڈیائی

پہلا حصّہ	زبُور ۸۰۔ مصروں اِک تاک دا نِکلنا بحال ہون واسطے درخواست	پہلا وزن

کورس ۱۔ اَے اِیالی اِسرائیل دے یُوسف نُوں وکھاندا راہ
کرُوبیم تے تُوں سوار ہیں اپنا جلوہ وِی وکھلا
۲ ہاں منسی اِفرائیم نُوں اپنا زور وکھائیں تُوں
بنیامین نُوں نال اساڈے آپیں آچھڈائیں تُوں
۳ تاں بچ جایئے دے بحالی سانُوں پاک خُداوندا
اپنا چہرہ ساڈے اُتّے تُوں ہُن جلوہ گر فرما
۴ اَے یہوواہ فوجاں دے ربّ کچرک غُصّے رہیں گا
کچرک سُنیں گا نہ قہر وِچّ اپنے لوکاں دِی دُعا؟
۵ ہنجُوآں دا کھانا ہُن تُوں اوہناں نُوں کھواندا ہیں
ہنجُوآں دے مٹکے بھر کے اوہناں نُوں پیاندا ہیں
۶ تُوں ہمسایاں اَگے سانُوں گل بناندا جھگڑے دِی
ساڈے اُتّے ٹھٹھا کر کے خُوشی مناندا دُشمن دِی
۷ تاں بچ جایئے دے بحالی سانُوں پاک خُداوندا
اپنا چہرہ ساڈے اُتّے تُوں ہُن جلوہ گر فرما

دُوجا حصّہ	کلیسیا دِی گری ہوئی حالت	دُوجا وزن

کورس	اَسِیں ڈِگّے ہاں ساہنوں اُٹھائیں ‏ اپنا چہرہ توں ساہنوں وکھائیں
۸	توں اِک داکھ دی ٹہنی مِصروں لے آیا غیر قوماں نوں کڈھیا کدائیں،
۹	وسائے توں لوک اپنے ایس مُلک دے وِچّ تے ہویا توں اوہناں دا سائیں
۱۰	زمین صاف کیتی تاں جڑھ ڈُونگی پکڑے لگایا توں ایس داکھ تائیں،
۱۱	اوہ کھِلّر گئی ساری دھرتی دے اُتّے اوہ وَدّھ گئی سی تھائیں تھائیں،
۱۲	پہاڑاں نوں اُس داکھ نے سی چھپایا! دیاراں نوں کیتی سی چھائیں،
۱۳	سُمندر تے نہراں دے کنڈھے اوہ پہنچی، کہ اوہ وَدّھ گئی ایتھوں تائیں،
۱۴	توں یا ربّا واڑ اوہدی کیوں توڑ سُٹّی دھرُوندے جو لنگھدے اوس راہیں
۱۵	اُجاڑی ہے اوہ داکھ جنگل دے سُوراں تے کھاندے سب جنگلی اوس تائیں

ریتھا حصہ	پھیر بحالی لئی دُعا	ریتھا وزن

۱۶	اَے فوجاں دے ربّ تیری کردے ہاں منّت توں اسماناں تھوں جھاتی پائیں
۱۷	توں مُڑ آ کے ویکھ اپنی ایس داکھ نوں ہُن

تے ویکھ اپنے ایس بیٹے تائیں

۱۸ توئیں آپیں سی پالیا جس نوں یا ربّ
توں رحمت دیاں کر نگاہیں،

۱۹ جلائی گئی داکھ اوہ نال اگّ دے
تے وڈّھ سُٹیا اوہدے تائیں

۲۰ تیرے چہرے دی دھوڑ دے نال یا ربّ
فنا ہو گئے تھائیں تھائیں

۲۱ تیرا سچّا ہتھّ ہوئے اوس مرد اُتّے
کہ جس بیٹے نوں میرے سائیں

۲۲ توئیں پالیا سچّے ہتھّ نال اپنے
بچ یا ربّا اوہدے تائیں،

۲۳ کدی وی نہ ہوواں گے ہُن تیتھوں گمراہ
توئیں مُڑ کے سانوں جوائیں

۲۴ تیرا نام جپیا کراں گے ہمیشہ،
توئیں سانوں مُڑ کے بچائیں

۲۵ کہ بچ جائیے مُڑ کے دے توں بحالی
اے فوجاں دے ربّ نہ بھلائیں

پہلا حصّہ	زبور ۸۱ - میرے لوکاں دھیان نہ کیتا خدا دی رحمت دے سبب اوہدی تعریف مناسب ہے

کورس	۱- پکار کے خداوند دی گاؤ ثنا کہ اوہ ساڈی قوّت تے زور ہے سدا

یعقوب دا جو مالک ہے رَبّ پُر جلال
للکارو سب اوسے نُوں خُوشیاں دے نال

۲ گیت گاؤ اِک سُر ہو کے طبلے دے نال
بین بربط وجاؤ تے گاؤ خُوشں حال
جَد چن نواں نِکلے جَد چن ہو تمام
وجاؤ قرنائی ہر عید نُوں مُدام

۳ کہ ہے اِسرائیل وِچّ ایہ سُنّت سدا
ایہ حق اوہدا ہے جو یعقُوب دا خُدا
ایہ یوُسف دِی نسل وِچّ رَبّ نے ضرُور
گواہی دے واسطے ٹھہرایا دستُور

۴ اوہ مصر دے مُلک وِچّوں نِکلیا جس آن
نہ جس نُوں مَیں جاندا اوہ سُنی زبان
پر اوہناں دا بھار تَد مَیں دِتّا اُتار
تے اوہناں دے ہتھّوں چھڈائے تغار

۵ مصیبت دے ویلے جَد کیتی فریاد
تد مَیں تینُوں دُکھّاں تھوں کیتا آزاد
جواب دِتّا پردے وِچّ گرج ہی دے
آزمایا مریبہ دے پانی اُتّے

دُوجا حِصّہ	خُداوند نُوں فرمانبرداری دی صلاح تے لوکاں دی بے پروائی	

سُن اَے میری اُمّت مَیں دساں گا چا نہ تیرا ہو کوئی وِی دُوجا خُدا	۶	جے توُں اِسرائیل میری گل سُنیں گا کہ جس اَگے دیویں توُں سر نُوں جھکا

۷	میں تیرا یہوواہ خدا ہاں ہر حال	جو مصر تھیں تینوں لے آیا نکال
	توں اپنا مُنہ کھولدے تے مَیں وی بھرؤ	ہاں برکت نال اوس نوں کر آنگا بھرپور
۸	پر اوہناں نے سُنی نہ میری صدا	نہ اسرائیل کیتی کُجھ میری پرواہ
	تد چھڈ دِتّا اوہناں نوں مَیں وی گمراہ	تے اوہناں نے پکڑیا مُڑ اپنا ہی راہ
۹	جے لوک میرے سُندے ایہہ میرا کلام	تے اسرائیل مَندا راہ میرا تمام
	تد ویری سب اوہناں دے کردا مغلوب	تے ہتھ اپنا پھیر دا مَیں اوہناں تے خوب
۱۰	جو ویر رکھدا دِل وِچ یہوواہ دے نال	نہ رہیگا کدی ہمیشہ خوشحال
	پر مومناں نوں کنک نال رجاندا خدا	چٹاناں وِچوں شہد وی کھلاندا خدا

زبور ۸۲۔ محتاج تے مسکین حاکماں نوں ملامت کرنا

کورس ۱۔ جماعت وِچ خدا دِی کھلوتا آپ خدا
اوہ کردا ہے عدالت ہُن اوہناں دِی سدا

۲ کد تیکر بے نیائیں ہُن کیتا کرو گے
بدکاراں دِی کد تیکر حمایت کرو گے؟

۳ مسکین کنگال یتیم دا ہُن کرو خوب اِنصاف
محتاج دِلگیر غمگین دا ہُن حق بچاؤ صاف

۴ محتاجاں نوں بچاؤ غریب مسکیناں نوں
شریر بدکار دے ہتھوں چھڈاؤ اوہناں نوں

۵ راہ اوہناں دا ہنیرا نہ جاندے کُجھ وی
ہِل گئی تے کنب اُٹھی بُنیاد ایس دھرتی دِی

۶ میں کیہا سی تہانوں ہو تُسیں سب اِلٰہ
فرزند ہو سبھّو اوہدے شان والا جو خُدا
۷ پر تُسیں وانگ مُنکھّ دے بیچ مچ مُرجاؤ گے
سرداراں وِچّوں اِک دی مانند گر جاؤ گے
۸ زمین دی کر عدالت توں اُٹھ اَے پاک خُدا
کہ توں ہیں ساریاں قوماں میراث وِچّ لویں گا

پہلا حصّہ

زبور ۸۳۔ اَے خُداوند چُپ نہ رہ

خُدا دے لوکاں دے برخلاف بندش

۱ خُدایا میرے چُپ نہ ہو نہ چُپ رہ توں مُدام
خُداوند قُدرت والے ربّ نہ ہُن توں کر آرام
۲ ویکھ تیرے دُشمناں نے ہُن کیہ شور مچایا ہے
تے تیرے ویریاں نے وی ہُن سر اُٹھایا ہے
۳ فریب نال تیرے لوکاں تے منصوبے گھڑ دے ہین
تیرے لکائے ہوئیاں تے صلاحاں کر دے ہین
۴ پُٹ سُٹیّے جڑھوں مُڈھوں مُول اِیہ قوم جو ہَے تمام
کہ اسرائیل دا اَگے نوں نہ ہووے کوئی نام
۵ کہ اوہناں رل کے آپو وِچّ اِک کیتی ہے صلاح
ہاں اوہناں تیرے برخلاف عہد کیتا اَے خُدا
۶ ادُوم دے ڈیرے تے موآب ہاں اسمٰعیلی دی
جبال عمون تے عمالیق تے سارے ہاجری

۷ فلست تے طیر دے سارے لوک اسور وی اوہناں نال
ایہ بنی لوط دی مدد نوں تیار ہین بنھ کے ڈھال،

دوجا حصہ	اوہناں دی بربادی دی خواہش

۸ توں اوہناں نال اجیہا کر جو کیتا سی اوس آن
مدیان۔ یا ہین تے سیسرا نال قیسون دے درمیان
۹ عین دور دے وچ جو مرمٹے ہلاکت دے فرزند
اوہ ہوئے سب زمین دی کھاد زمین دے نال پیوند
۱۰ عوریب۔ زئیب دے مانند توں اوہناں دے سالار
ذبح۔ ظلمنع وانگر سب کر اوہناں دے سردار
۱۱ کہ جنہاں نے ایہ آکھیا سی کہ ہو کے سب اک سر،
کر لیئے اپنے قبضے وچ خداوند دے سب گھر
۱۲ یا ربا اڈ پڈ جاون اوہ سب واورولے وانگ
جیوں وا دے نال اڈجاندا بھوہ اوہ اڈن اوہدے وانگ
۱۳ جیوں جنگل جلدا اگ دے نال تے شعلے نال پہاڑ
ہنیری نال کہ سب برباد طوفان دے نال اجاڑ
۱۴ خدایا کر اجیہاں نوں شرمندہ تے حیران
منہ اوہناں دے بھر خواری نال تد ڈھونڈن تیرا ناں
۱۵ اوہ سدا تیک شرمندہ ہون حیران تے شرمسار
ناس ہووے اوہناں سبھناں دا اوہ ہون سب خجل خوار
۱۶ تاں سمجھن اوہ کہ توئیں اک یہوواہ سچا ہے
خداوند داناں دنیا وچ بلند تے اچا ہے

پہلا حصّہ

زبور ۸۴۔ اِک دِن تیری بارگاہ وِچّ
خُدا دے گھر دی محبّت

کورس: خُداوندا توں لشکراں دا خُدا ہے ۱ ٹھکانا تیرا بہتوں چنگا لگا ہے

میری جان چاہندی تیری بارگاہ نوں ۲ میرا مَن میرا تَن وِی کردا ثنا ہے

اَیٹرن تے چڑیاں نے آہلنا پایا، ۳ بنائیو نیں بوٹاں دے رہنے دِی جا ہے

ہاں ایسے طرح اَے میرے بادشاہا ۴ تیرا مذبح میرے لئی اِک پناہ ہے

مُبارک تیرے گھر دے سب رہن والے ۵ ثنا تیری اوہناں دے مُنہ وِچّ سدا ہے

مُبارک ہے اوہ جیس دا ہے زور تیتھوں ۶ اوہناں دے دِلاں وِچّ تے تیرا ہی راہ ہے

اوہ ٹُردے نیں رونے دے جنگل وِچّوں وی ۷ تے لنگدے اوہ اوتھے ہی چشمہ بنا ہے

جدوں ہُندی ئے پہل چھلّے دِی بارش ۸ اوہنوں برکتاں نال لپیندی چھپا ہے

اوہ اِک زور تھیں دوجے زور تک ودھدے جاندے ۹ تے گھر پہنچ جاندے خُداوند خُدا ہے

میری گل تے کَن دھر توں یعقوب دے رَبّ ۱۰ تے سُن لئیں توں آپ ہیں میری جو دُعا ہے

دُوجا حِصّہ

خُدا دے گھر وِچّ رہن والیاں دِی مُبارک حالی

توئیں ڈھال توئیں پناہ ہیں خُدایا ۱۱ مسیح اپنے وَل ہُن توں کر دھیان اپنا

ہاں اِک دن جو گزرے تیرے گھر دے اندر ۱۲ ہزاراں دِناں نالوں ہے اوہ تے بہتر

تیرے گھر دی دربانی بہتوں ہے پیاری ۱۳ شرارت دے تنبوآں تھوں نفرت ہے بھاری

ہے رَبّ ساڈا سورج تے ساڈی پناہ ہے، ۱۴ بزرگی تے فضل آپ اوہ بخشدا ہے

خُدا اوہناں تھوں چال چلدے جو سدّھی ۱۵ لُکا دے گا نہ چیز چنگی کوئی وِی

بہوّاہ توئیں لشکراں دا خُدا ہے ۱۶ اوہ دھن ہے کہ جس نوں تیرا آسرا ہے

پہلا حصّہ	زبور ۸۵۔ رحمت تے سچیائی قوم دی بحالی دا شکر تے رہائی لئی دُعا	پہلا وزن

کورس ۱۔ رحمت تیری ایس دھرتی دے اُتّے ہے خُدایا
یعقوب دے سب قیدیاں نُوں تُوئیں چھُڈایا
۲ تُوں اپنے ہی لوکاں دی بدی ساری مٹائی
اُمّت دے گناہاں نُوں تُوئیں آپیں چھُپایا
۳ بے انت ہے رحمت تیری بے حد ہے محبّت
کر قہر و غضب دُور اساڈے تھوں خُدایا
۴ تُوں سانُوں اُٹھا ساڈے چھُڈاون والے
کر اپنا غضب دُور اساڈے تھوں خُدایا
۵ کیہ غُصّے رہیں گا تُوں سدا نال اساڈے؟
سب پیڑھیاں نُوں قہر وکھاویں گا خُدایا؟
۶ کیہ مُڑ کے نہ تُوں زندگی بخشیں گا اسانُوں؟
اُمّت تیری خُوش ہووے کہ جس نُوں تُوں جِلایا؟
۷ کر رحمتاں سب اپنیاں ہُن ساڈے تے ظاہر
ہاں بخش نجات اپنی تُوں ہُن سانُوں خُدایا

دُوجا حصّہ	خُدا دا پُر رحم جواب	دُوجا وزن

۸ مَیں گلّ خُدا دی سُناں گا جد کرے گا کلام
کہ اوہ تے اپنے بندیاں نال پاک لوکاں نال تمام
۹ گلّ کرے گا جو اُس دی بات ہے صُلح سلامتی دی

پرچاہیدا ہے جو مُڑیئے نہ ایس گل تھوں اسیں وِی

۱۰ ہے مُکتی نیڑے اوہناں دے جو رکھدے اُس دا ڈر
تاں ساری دھرتی ساڈی وِی جلال دا ہووے گھر

۱۱ سچیائی رحمت آپو وِچ ہُن دونویں رلیاں ہین
تے چُمیا ہے اِک دُوجی نُوں سچیائی صُلح نیں

۱۲ ہُن دھرتی وِچوں ویکھوگے سچیائی اُگے گی
سچیائی وِی اسماناں تھوں ہُن جھاتی پاوے گی

۱۳ جو چنگا ہے سو دیوے گا یہوواہ بایقین
تے اپنا حاصل دیوے گی ایہ ساڈی سب زمین

۱۴ سچیائی اوہدے اگے ہی نِت چلدی جاوے گی
تے اوہدے کھُرے پَینڑے نُوں اِک راہ بناوے گی

پہلا وزن	زبور ۸۶ - اپنے کن لا کے سُن رحیم تے بخشنہار خُدا کولوں مدد لئی دُعا	پہلا حصہ

۱ خُدایا توں کن دھر کے سُن ہُن مینوں دے جواب
کہ مَیں دُکھاں دا ماریا ہاں لاچار ہے حال خراب

۲ کہ مَیں ہاں تیرا ایمان دار جان میری نُوں توں بچا
آس میری تیرے اُتے ہے توں بندے نُوں چھُڈا

۳ مَیں تیرے ساہمنے اے خُدا ہُن روندا رہندا ہاں
توں میرے اُتے رحمت کریں مَیں عاجز بندہ ہاں

۴ توں جان نُوں اپنے بندے دی دے خُوشی تے ارمان
مَیں تیرے ول خُداوندا اُٹھاندا اپنی جان

۵	یا ربّا تُوئیں بھلا ئیں ہیں تُوئیں بخشن ہار رحم تیرا بُہتا اوہناں تے جو تیری کرن پُکار	
دُوجا حصّہ	قدرت تے شان والے خُدا کولوں مدد لئی دُعا	پہلا وزن
۶	خُداوندا کن دھر کے سُن ہُن میری تُوں دُعا تے میری مُناجاتاں دی آواز تے کن تُوں لا	
۷	میں اپنے دُکھ تے تنگی وِچ پُکاراں گا شتاب پھر سچ مُچ اپنے بندے نُوں تُوں دیویں گا جواب	
۸	نہ تیرے جیہا دیوتیاں وِچ ہے کوئی وی خُدا نہ تیرے جیہا کسے وِچ ہے کارج کسے دا	
۹	جو لوگ تُوں پیدا کیتے ہَین۔ کول تیرے آون گے تے تیرے ساہمنے اَے خُدا سب سر جھکاون گے	
۱۰	اوہ تیری گاون گے تعریف تُوں وڈّا ہیں سدا سب تیرے کم عجائب ہَین ہیں تُوئیں اِک خُدا	
تیجا حصّہ	ہمّت تے شکر گذاری	
۱۱	اَے خُداوند اپنا راہ اپنے بندے نُوں وکھا تیری ہی سچیائی دی کراں گا مَیں پیروی میرا دِل اِک پاسے کرتاں مَیں رکھاں تیرا ڈر	
۱۲	اَے خُداوند پُرجلال اپنے سارے دِل دے نال تیری اُستت گاواں مَیں سدا تیک سُناواں مَیں تیرے ناں دی اَے خُدا ہیں وڈیائی کراں گا	
۱۳	تیری رحمت ہے کمال اَے خُدا ایس بندے نال	

گور دے وِچّ سی میری جان تُوئیں اوس نُوں اے رحمان
قبر دے پتال تھوں وی تُوں خلاصی بخشی سی

چوتھا حصّہ — دُشمناں کولوں رہائی لئی دُعا

۱۴ میرے اُتّے چڑھ آیا میرے خُدا — گھمنڈی منکھاں دا بھارا جتھا
۱۵ تے ظالم مُنکھ ہین جو ڈاہڈے بُرے — اوہ پچھّے پئے سب میری جان دے
۱۶ کہ اوہناں نے تینُوں اے میرے خُدا — نہیں اکھّیاں دے سامنے رکھّیا
۱۷ پر ہے تیری یا ربّا رحمت بڑی — محبّت بڑی تیری شفقت بڑی
۱۸ تیرا صبر ڈاہڈا ہے میرے خُدا — ہے بے حد تے بے انت تیری وفا
۱۹ میرے اُتّے ہُن کر نگاہ مہر دی — تے رحمت تیری ہے خُدا یا بڑی
۲۰ کدی وی نہ تُوں اپنے بندے نُوں چھوڑ — تُوئیں بخشیں طاقت تُوئیں بخشیں زور
۲۱ تے ہُن اپنی گولی دے پُت نُوں سدا — تُوں بخشیں خلاصی اے میرے خُدا
۲۲ بھلیائی دا مینُوں وکھا کُجھ نشان — میرے وَیری دُشمن تاں ہوون حیران
۲۳ خُدایا مدد کیتی تُوئیں میری — تیرے وَلّوں مینُوں تسلّی ملی

زبور ۸۷ - صیحُون دے پھاٹک
کلیسیا دا جمال

کورس ۱۔ بُنیاد تاں اوہدی قائم ہے پاک پہاڑاں پر
یعقُوب دے ڈیریاں تھوں صیحُون دے سارے دَر

۲ خُدا نُوں ہین پیارے اے شہر خُدا وند دے
کہ تیرے ہُندے رہندے جلالی تذکرے

۳ مَیں بابل تے رہاب دا ہی کراں گا بیان

کہ "ایہ اوہ ہین جو رکھدے کجھ میری جان پچھان"
۴ فلست تے کوش نوں ویکھ توں کر ایہدے ول دھیان
"ایہ اوتھے پیدا ہوئے" ایہ ہووے گا بیان
۵ تے پاک صیحون دی بابت ایہہ کیہا جاوے گا
کہ "ایہ تے اوہ دی اوتھے ہاں پیدا ہویا سا"
۶ خداوند آپیں اوس نوں مضبوطی بخشے گا
جد دفتر دے وچ لکھے ناں سبھناں قوماں دا
۷ رب اوہناں نوں آپ گن کے تد ایہ فرمائے گا
کہ "ایہ تے پاک صیحون وچ ہاں پیدا ہویا سا"
۸ ہین گانے والے اوتھے وجانے والے وی
کہ تدھ وچ میرے چشمے موجود ہین سارے ہی

ماتمی زبور پہلا حصہ	زبور ۸۸۔ فریاد سن ڈونگھیاں تھاواں تھوں پکارنا	

۱ یہوواہ میرے ربا جو دیندا ہیں نجات
فریاداں تیرے اگے میں کیتیاں ہین دن رات
۲ میری دعا ہن پہنچے جھب تیرے پاک حضور
میری فریاد خدایا کن دھر کے سن ضرور
۳ مصیبت تنگی دکھ نال ہے بھریا میرا جی
تے قبر ہی دے نیڑے جان میری پہنچی وی
۴ میں اوہناں وچ شمار ہاں جو ڈگے ہین وچ گور

	اوس آدمی دانگر ہاں مَیں نہ جس وِچّ ہووے زور
۵	مَیں مویاں وِچّ مردُود ہاں اوس زخمی دِی مثال
	جو قبر دے وِچّ پیا۔ نہ جس دا تینُوں خیال
۶	پر اوہ تے تیرے ہتھوں سب وڈّھے گئے سے
	سو مَینُوں وِی تُوں سُٹیا وِچّ ڈُونگھے ٹوئے دے
	اَت ڈُونگھے ہَین اوہ ٹوئے ہنیرا چھایا ہے
۷	ہاں ڈاہڈے تیرے قہر نے مَینُوں دبایا ہے
۸	تُوں اپنی موجاں دے وِچّ ڈُکھ دِتّا مَینُوں آن
	دُور کیتے میرے کولوں سب میرے جان پچھان
۹	مَیں اوہناں دے وِچّ ہویا اِک سبب نفرت دا
	مَیں قید وِچّ ایسا پیا نہ نِکل سکّاں گا
۱۰	ہے جاندی رہی ڈُکھ تھیں روشنائی اکھیاں دِی
	ہر روز پُکاریا تینُوں تے ہتھ پھیلائے وِی

	دُوجا حِصّہ	

۱۱	کیہ کریں گا عجائب تُوں واسطے مویاں دے؟
	کیہ مُردے اُٹھ کے تیری ہُن اُستت کرن گے؟
۱۲	کیہ تیری مہربانی سچیائی دا بیان؟
	کیہ ہووے گا گور اندر یا موت دے درمیان؟
۱۳	کیہ ہووے گا عجوبہ ہنیرے وِچّ مشہور؟
	کیہ چمکے گا بُھل چُک وِچّ سچیائی داوِی نُور؟
۱۴	پر مَیں تے یا ربّ تیری دوہائی دِتّی سی

سویرے میری دُعا تدّھ تیکر پُہنچے گی

نِیچا حِصّہ

۱۵	یہوّاہ کیوں جان میری مردُود ٹھراندا ہَیں؟ تے اپنا چہرہ ایتھوں توُں کیوں لُکاندا ہَیں؟
۱۶	مَیں بچپن تھیں ہاں دُکھیا تے مرنے نُوں تیّار ہَیں تیرے ڈر ہاں سہندا حیران تے بے قرار
۱۷	ہے لنگھیا میرے سر تھوں قہر تیرا شدّت دا تے تیری دہشتاں نے کر سُٹیا ہے فنا
۱۸	اوہ میرے دوالے ہَین وِی جیوں پانی دا طوفان ہاں اوہناں نے اچانک ہے گھیری میری جان
۱۹	دُور توُں ہَیں کیتے ایتھوں سب میرے یار رفیق گھُپ گھیر تے انت ہنیرا ہُن میرے ہَین رفیق

پہلا حِصّہ	زبور ۸۹۔ خُدا دیاں رحمتاں خُدا وفادار تے بے مثل ہَے۔	پہلا وزن

کورس ۱۔	خُدا دِی رحمتاں دے گیت مَیں سدا گاواں گا سب پُشتاں نُوں سچیّائی دا بیان سُناواں گا
۲	مَیں بولیا رحمت سدا تیک دِکھائی جاوے گی اَسماناں دے وِچ رکھّیں گا سچیّائی قائم وِی
۳	سونہہ کھا کے مَیں داؤد دے نال ایہ کیتا سی قرار اوہ میرا چُنیا ہویا ہَے اِک خادم تابعدار

۴ تے تیری نسل سدا تیک ئیں قائم رکھاں گا
تے تیرے تخت نوں برقرار ئیں دائم رکھاں گا
۵ تیرے عجائب کماں دی حمد کرن گے اسمان
پاک لوک سچیائی تیری دا اصاف کرن گے بیان
۶ اسمان تے کون ہوسکدا ہے مثال یہوواہ دی
بنی اللہ وچ کیہڑا ہے خدا دے وانگر دی؟
۷ توں ہیبت ناک ہیں اوہناں وچ پاک لوک جو تیرے ہین
ات عزت والا اوہناں وچ جو تیرے نیڑے ہین

دوجا حصہ	خدا دی قدرت۔ انصاف تے رحم	دوجا وزن

کورس سب فوجاں دا رب توئیں یہوواہ ہیں خدایا
ہے کیہڑا برابر تیرے قدرت والا؟

سچیائی تیرے آلے دوالے رہندی	۸	یا رب ہے سمندر تے حکومت تیری
طوفان جدا اٹھے توئیں دھیما کردا	۹	راہاب نوں توں زخمی دے وانگر پھیہا
بازو ہے تیرا۔ یا ربا۔ ات زور آور	۱۰	دشمن تیرے سب ہوگئے تتر بتر،
آسمان بھی تیرا ہے۔ زمین وی تیری	۱۱	آباد دنیا تے جو کجھ ہے پیدائش اوسدی
اتر دی تے دکھن دی بناوٹ تیری	۱۲	حرمون تے تابور ہین تیتھوں راضی
یا ربا ہے بازو تیرا قوت والا	۱۳	ہتھ تیرا قوی ہتھ تیرا سجا اچا
انصاف تے سچیائی ہے نینہ تخت تیرے دی	۱۴	سچیائی تے رحمت تیرے اگے چلدی

تیجا حصہ	کلیسیا دی نیک بختی	تیجا وزن

کورس اوہ قوم ہے دھن، پچھاندی ہے جو تیری خوشی دی صدا
۱۵ اوہ نور وچ تیرے چہرے دے خوش ہوکے چلن گے صدا

۱۶	تیرے ہی نام دے سبب رہن گے خوش اوہ سارے دِن تیری سچیائی نال اوہ پان گے عزتاں سدا
۱۷	زور ہے تُوئیں اوہناں دا۔ توئیں ہے اوہناں دا جلال سنگ اساڈے مہرنال تُوئیں اُچے کریں گا
۱۸	ڈھال اساڈی ربّ تھوں ہے اوسے تھوں ہے اساڈی ڈھال ساڈا تے شاہ ہے اوہدے وَل پاک جو اسرائیل دا

چوتھا حصّہ	اپنے مسیح ریکھتے ہوئے نال خدا دا عہد	

کورس	سفنے دے وِچ توں اپنے بندے نوں دسیا
۱۹	اِک زور آور دی مدد کرن نوں مَیں اُٹھیا
۲۰	داؤد نوں قوم دے وِچوں مَیں چُنیا سی تے پاک تیل اوہدے سر اُتّے سی ڈوہلیا
۲۱	ہتھ میرا اوہدے نال رہے گا ہمیشہ تیک تے بازو میرا اوس نوں مضبوطی بخشے گا
۲۲	دشمن تے اوہدا کجھ وِی نہ کر سکے گا زیان بُریائی دا نہ پُت کجھ اوس نوں ستاوے گا
۲۳	سب ویریاں نوں پھیواں گا مَیں اوہدے ساہمنے تے اوہدے دشمناں نوں مَیں کرسّاں گا فنا
۲۴	سچیائی تے وفا نوں مَیں رکھّاں گا اوہدے نال سنگ اوہدا میرے نام تھیں ہوں اُچا ہووے گا
۲۵	مَیں کراں گا سمندراں نوں اوہدے اِختیار تے نہراں اُتّے اوس دا ہتھ اُچا ہووے گا

۲۶	مینوں پکارے گا کہ ہیں۔ بس توئیں میرا باپ توئیں میری چٹان خلاصی دی ہیں سدا
۲۷	میں اپنا پُت پلیٹھی دا اوس نوں بناواں گا دُنیا دے بادشاہاں تھوں اوس نوں ودھاواں گا
۲۸	رحم اپنا اوہدے نال رکھاں گا ہمیشہ تیک ہاں عہد اوہدے نال میرا پکّا ہووے گا

پنجواں حصّہ	مسیحی نسل دی ترقی	

۲۹	تے اوہدی نسل ہمیشہ تیک میں قائم رکھاں گا جد تیکر قائم ہے اسمان تخت اوہدا رہے گا
۳۰	جے اوہدے پُتّر میری ایہ شریعت چھڈّن گے یا جے اوہ میرے حُکماں تھوں مُنہ اپنا موڑن گے
۳۱	یا جے اوہ میرے سارے حق نہ کرن گے ادا یا میرے سارے حُکماں دی نہ رکھّن گے پرواہ
۳۲	تد چھڑی نال گناہاں دی میں دیواں گا سزا بُریائی کیتی اوہناں نے سو کوڑے ماراں گا
۳۳	پر اپنی رحمت اوہدے تھوں نہ میں ہٹاواں گا اپنی سچیائی نوں کدی نہ میں جھٹلاواں گا
۳۴	نہ ہرگز ہرگز ٹلاں گا جو میں فرمایا ہے نہ بدلاں گا میں کدی وی جو آکھ سُنایا ہے
۳۵	اِک قسم میں تے کھادی ہے پاکیزگی اپنی دی کہ میں تے جھوٹھ نہ بولاں گا داؤد نال کدی وی

۳۶ کہ نسل اوہدی رہے گی ہاں برقرار سدا
تے میرے ساہمنے اوہدا تخت جیوں سورج چمکیگا
۳۷ اوہ چن دے وانگر رہے گا ہمیشہ پائیدار
اسمان دے اُتے ٹھیک گواہ ہے جیہا برقرار

پنجواں وزن	نصیحت تے فریاد	چھیواں حصہ

۳۸ توں رد کیتا تے چھڈ دتا جاتا ہے توں خجل خوار
اپنے ہی مسوح تھوں ربا توں ہن ہویا ہیں بیزار
۳۹ اپنے قول نوں توں رد کیتا بنھیا سی جو بندے نال
اوہدا تاج زمین تے سُٹیا اوہنوں کیتا توں پامال
۴۰ اوہدے سب احاطیاں نوں توڑیا توئیں اے خدا
اوہدے سارے گڑھ مضبوط وی توئیں کیتے ہین فنا
۴۱ سب راہگیر مسافر اوہنوں لُٹ پُٹ کے لے جاندے ہین
اوہدے تے ہمسائے اوسدے طعنے خوب چلاندے ہین
۴۲ اوہدے دشمن اوہدے اُتے سجا ہتھ ودھاندے ہین
اوہدے ویری اوہنوں ویکھ کے خوشیاں خوب مناندے ہین
۴۳ توئیں آپیں موڑ ہے دتی اوہدی تیز تلوار دی دھار
توئیں رہن نہ دتا اوس نوں وچ لڑائی برقرار
۴۴ اوہدی شان نوں اے خدا اوند توئیں آپ گھٹایا سی
اوہدے کولوں اوہدے تخت نوں توئیں آپ گوایا سی
۴۵ اوہدے دن جوانی دے توں یا رب آپ گھٹائے ہین
توں شرمندگی دے کپڑے اوہنوں آپ پہنائے ہین

ستواں حصّہ	رہائی لئی دُکھئے دی دُعا	چھبیواں وزن

کورس
خُداوندا کدتیک؟ توں اپنا چہرہ
سدا تیک ایتھوں لُکائی رکھّیں گا؟

۴۷ رہیں گا خُداوندا کد تیک غُصّے
توں قہر اپنے دی اگّ چھپائی رکھّیں گا

۴۸ توں کر یاد دِن عُمر میری دے سارے
کہ ہین کِس قدر تھوڑے جیہے خُدایا

۴۹ توں کیوں آدمی زاد سبھّو بنائے
توں بے فائدہ اوہناں نوں پیدا کیتا؟

۵۰ اوہ اِنسان کیہڑا ہے جو زِندہ رہوے
کہ اوہ موت دے سواد نوں نہ چکھّے گا؟

۵۱ اوہ کیہڑا ہے جو موت دے زور ہتھّوں
ہاں جندڑی نوں اپنی بچائی رکھّے گا؟

۵۲ اوہ کتھّے گئی سب تیری مہربانی
تے اوہ اگلیاں رحمتاں دی خُدایا؟

۵۳ کہ توں بدّھا سی عہد داؤد دے نال
خُدایا قسم کھا کے اپنی وفا دا

۵۴ توں کر یاد قوم اپنی دی سب خواری
ملامت میری گودی وِچّ ہے خُدایا

۵۵ مسیح تیرے دے پیراں دے نقشیاں نوں
تیرے دُشمناں نے ہے ناچیز جاتا

اٹھواں حصہ	اُستت	چھیواں وزن
۵۶	مُبارک مُبارک سدا ہیک ہے تُو ہاں آمین آمین میرے خُدایا	
پہلا حصہ	زبور ۹۰ ۔ مُوسیٰ دِی دُعا خُدا شروع تھوں آخر توڑی ہے تے اِنسان ناپائیدار ہے	پہلا وزن

۱ تُوں پُشت در پُشت خُدایا رہیا پناہ اساڈی،
پہاڑ اَسمان تے دھرتی کُل اوہناں دِی آبادی

۲ جد اپنی قُدرت نال تُوں ایہ سبّھو کُجھ بنایا
تُوں اوہناں تھیں سبھیں پہلاں تے سدا ہیک خُدایا

۳ اِنسان نُوں خاک دے اندر تُوں پھیر دا ربّ ہمارے
تے کہندا ہیں کہ پھرو اَے بنی آدم سارے

۴ ہزار برس تیرے اَگےّ ہَن ایسے ہَین خُدایا
جیوں کل دا دِن ہے لنگھدا تے رات دے پہر دا سایا

۵ ہَڑ وانگ اوہناں نُوں روہڑ دا اوہ ہَین اِک نیندر جیہے
اوس گھاہ دے وانگر ہُندے جو فجرے نُوں اُگ پئے

۶ اوہ فجرے تازہ ہُندا تے ڈاہڈا لہلہاندا
پر شام نُوں وَڈھیا جا کے اوہ بالکل ہے سُک جاندا

۷ اَسیں ہُن قہر نال تیرے بھسم ہوئے ہاں خُدایا
ہاں تیرے قہر دے سبب نہ کُجھ آرام ہے پایا

دُوجا حصہ	اِنسان دے گُناہ تے خُدا دے غضب دے سبب اِنسان دی زندگی دا تھوڑا ہونا	دُوجا وزن

کورس	ساڈی بدکاری رکھی ہے ساری اپنے توں اگے خدا
۸	تیرا ہی چہرہ روشن ہے جیہڑا جاندا سب چھپے گناہ
	دن اساں سارے غم دے گزارے فہر وچ تیرے سدا
۹	ساڈی عمر وی گئی ہے گذروی جیوں اک گذرے خیال
	ستر ورھے ریک اسی ورھے ریک۔ آخر نوں پھیر وی فنا
۱۰	ہے ساری طاقت۔ محنت مشقت جاندی ہے رہندی شتاب
	جاندا ہے کیہڑا ات غصہ تیرا۔ تیرے غضب نوں خدا

تیجا حصہ	دانائی تے بھرپوری لئی دعا	پہلا وزن

کورس	دن ساڈی عمر دے سب توں گننا ہن سکھائیں
۱۱	تے دل دانائی والا توں بخشیں ساڈوں سائیں
۱۲	یارب توں مڑ آ چھیتی کد تیکر غصے رہسی ؟
	توں اپنے بندیاں نوں رحم اپنا ہن وکھائیں ،
۱۳	کٹ جاوے وچ خوشی دے تاں باقی عمر ساڈی
	نال اپنی رحمتاں دے سویرے توں رجائیں
۱۴	توں جتنے دن ہے رکھیا دکھاں دے وچ اسانوں
	سو اتنے سال یارب ہن خوشی توں وکھائیں
۱۵	کم اپنے ظاہر کریں توں اپنے لوکاں اتے
	اپنا جلال دسیں اوہناں دے بچیاں تائیں
۱۶	خداوند پاک خدا دا ہے جیہڑا رب اساڈا
	جمال ہو ساڈے اتے ظاہر ہمیشہ تائیں
	جو کم اساڈے ہتھ دا یارب توں قائم کریں

ہاں کمّ اساڈے ہتھّ دا توں قائم کر وکھائیں

پہلا حصّہ - تیجا وزن

کورس	توں رہیا ساڈی پناہ گاہ پیڑھی در پیڑھی خُدایا
۱	ایس تھوں پہلے جد کہ پربت دھرتی دُنیا نوں رچایا
۲	مُڈھوں لے کے ہیں سدا تیکر توئیں قائم خُداوند مِٹّی وِچ رَلدا مُنکھ ہے جدوں تیرا حکم آیا
۳	اِک ہزار ورہے دی مُدّت تیرے ساہمنے ہے اجیہی جیوں کل دا دِن ہے لنگھیا ہورات دا پہر بتایا
۴	روہڑ دا اوہ سب نوں ہڑ وانگر اوہ تے ہین اِک نیند دا ٹھونکا ہاں اوس ہرے گھاہ دے وانگر جو فجرے لہلہایا
۵	وڈّے ویلے تروتازہ پر جد ویلا شام دا آوے وڈھیا جاندا گھاہ اوہ سارا پھیر سُک جاندا ہے خُدایا
۶	تیرے غضب دے نال یا ربّ ہن تے اسیں فنا ہوئے اسیں تدوں اَت گھبرائے جدوں غصّہ توں وکھایا

پہلا حصّہ	زبور ۹۱ - مسافراں دا زبور خُدا دے پرچھاں اوہدے بندیاں دی سلامتی	پہلا وزن

کورس	خُدا دے پردے ہیٹھاں جو کوئی اِنسان رہندا ہے
۱	خُدا دے کھنب دی چھاں ہیٹھاں تے اوہ آرام پاندا ہے
۲	پناہ میری خُداوند ہے مَیں ایہو سب نوں آکھاں گا قلعہ میرا خُداوند ہے مَیں آسرا اوس تے رکھاں گا

۳ شکاری دیاں پھاہیاں تھوں خدا تینوں چھڈاوے گا
وبا نے مری بھاری تھوں تد اوہ تینوں بچاوے گا

۴ تے اپنے کھنب دے ہیٹھاں لکاوے گا خدا تینوں
اوہ اپنے پردی چھاں ہیٹھاں سو دیوے گا پناہ تینوں

۵ تیرے ہتھیار ہوون گے خداوند دی وفاداری
ڈراوے گا نہ دن دا تیر نہ تینوں رات اندھیاری

۶ نہ کجھ نقصان دیوے گی ہنیرے دی وبا تینوں
تپالی جیہڑی چپٹ کردی ہے ملکاں نوں دوپہراں نوں

۷ تپالی تیرے سجے ہتھ ہزاراں نوں لے جاوے گی
کدی وی کول تیرے ایہ تپالی پھیر نہ آوے گی

۸ توں اپنی اکھیاں تھوں حال ویکھیں گا شریراں دا
خداوند بدلہ دیندا آپ اوہناں دی شرارت دا

دوجا حصہ ۔ دوجا وزن

کورس یا رب توں میری پناہ ہے سو توں اے میری جان
خداوند دے وچ رہندی ہے۔ اوہ تیرا ہے مکان

۹ سو تیرے اتے کدی وی نہ آفت آوے گی
تپالی تیرے ڈیرے وچ نہ کدی جاوے گی

۱۰ رب تیرے واسطے کرے گا فرشتیاں نوں فرمان
کہ اوہ سب تیریاں راہاں وچ ہون تیرے نگہبان

۱۱ سو تینوں اپنیاں ہتھاں تے اوہ آپ اٹھاون گے
تد پتھراں دے نال تیرے پیر نہ ٹھیڈے کھاون گے

۱۲ تُوں شیر تے سپّ لتاڑیں گا شیر بچّہ اجگر دی
تُوں پَیراں ہیٹھاں پھیویں گا پھیر کھوپری اوہناں دی

	تیجا حصّہ دُوجا وزن	

۱۳ مَیں اپنے ناں دے عاشق نُوں آپیں بچاواں گا
اوہ میرا ناں پچھاندا ہے اوس نُوں ودھاواں گا
۱۴ پُکارے گا اوہ مَینُوں جد جھٹ دیاں گا جواب
تے اوہدے نال مَیں رہاں گا جد ہووے وِچّ عذاب
۱۵ خلاصی عزّت بخشاں گا عُمر ودھاواں گا
نجات پھر اوس نُوں اپنی دی مَیں آپ دکھاواں گا

پہلا حصّہ	زبور ۹۲ - شکر کرنا بھلا ہے خداوند دی ستائش	پہلا وزن

کورس: تیریاں صفتاں دے گاؤنے گیت - کرنا شُکر خدا
میرے ربّا ایہ ہے چنگی ریت - کرنا شُکر خدا

۱ رات دے ویلے رحمت تیری وڈّے تے ویلے شفقت تیری
کریئے یاد سدا

۲ بین بربط خُوش رنگ وجا کے دس تارا اِک ساز بنا کے
کریئے یاد سدا

۳ مَینُوں تُوں خُوشحال ہے کیتا اپنے کمّاں تھوں یا ربّا
کریئے یاد سدا

۴ ویکھ خُوشی دے ساز وجاواں تیرے ہتھّ دیاں کاریگریاں

کریئے یاد سدا		
دوجا حصہ	شریراں دی ہلاکت	پہلا وزن

کورس تیریاں صفتاں دے گاؤنے گیت۔ کرنا شکرِ خدا
میرے ربّا ایہ ہے چنگی ریت ۔ کرنا شکرِ خدا

یا ربّ تیرے کم وڈیرے ۵ ڈونگھے ہین منصوبے تیرے
کریئے یاد سدا

احمق اوس نوں کدی نہ جانے ۶ جاہل اوہنوں نہ پچھانے
کریئے یاد سدا

جد شریر گھاہ وانگر اُگدے ۷ تے بدکار خوشی وچ جھلدے
کریئے یاد سدا

ایس لئی ایہ ہے خدایا ۸ تاں اوہ ہون فنا ہمیشہ
کریئے یاد سدا

پر توں میرے پاک خدایا ۹ ہیں ہمیشہ تیکر اُچا
کریئے یاد سدا

کیونکہ تیرے دشمن ربّا ۱۰ ہوون گے سب ناس ہمیشہ
کریئے یاد سدا

سب بدکاری کرنے والے ۱۱ کھلر پلر جاون سارے
کریئے یاد سدا

گینڈے دے جیوں سنگ اُچیرے ۱۲ توں بناویں گا سنگ میرے
کریئے یاد سدا

لے کے سجرا تیل چنگیرا ۱۳ چوپڑیں گا توں آپ سر میرا

کریئے یاد سدا
میرے جو ہین دوتی ویری ۱۴ اوہناں دِی حالت ویکھاں بھیڑی
کریئے یاد سدا
بد جو کردے پچھا میرا ۱۵ اوہناں دا بدحال سُناں گا
کریئے یاد سدا

دوجا وزن	صادقاں دِی خوشحالی	تیجا حصہ

کورس خرمے دے درخت دے وانگر صادق لہلہاوے گا
۱۶ جیوں لبنان دا سرو وددھدا اوہ وِی وددھدا جاوے گا
۱۷ اوہ سب جو لگاتے گئے گھر دے وِچ خداوند دے
اوہ درگاہاں وِچ خدا دِی پھلدے پھلدے رہن گے
۱۸ بڈھے ویلے وِی سب صادق میوہ دیندے رہن گے
ہرے بھرے تے وددھدے پھلدے تروتازہ ہوون گے
۱۹ راست تے سچا ہے خداوند ناں اوہ کرن گے ایہ بیان
اوہدے وِچ نہ کجھ وِی جھوٹھ ہے اوہو میری ہے چٹان

زبور ۹۳ - خدا بادشاہی کردا ہے۔

خدا قدرت نال تے بزرگی نال راج کردا

کورس	بادشاہی کردا ہے خدا خداوند نے ہاں پہنیا ہے	۱	لباس ہے اوہدا شوکت دا لک اپنا زور نال کسیا ہے
	ایس لئی قائم ہے جہان تخت تیرا مڈھوں قائم ہے	۲	نہ ہندا جنبش نال نقصان رب مڈھوں ہے تے دائم ہے

۳ ہُن نہراں نے خُداوندا اُٹھائی اپنی ہے صدا
زور شور نال اپنی لہراں دے آواز اُٹھائی نہراں نے

۴ جو وڈے پانی دی صدا زور شور وی سب سمندر دا
یہوواہ سب توں ڈاہڈا ہے اُچیائی اُتے بیٹھا ہے

۵ تیری گواہیاں تمام سچ مچ یقینی ہین مدام
گھر تیرے وچ پاکیزگی یہوواہ ڈاہڈی سجدی وی

پہلا حصہ

زبور ۹۴ - رحمت تیری مینوں سنبھالیا ہے

گھمنڈیاں دی شرارت تے خُداوند دی نظر

۱ اَے بدلہ لینے والے ربّ - اَے بدلہ لینے ہار
یہوواہ آپ نوں ظاہر کرہو ساڈا مددگار

۲ توں اپنے آپ نوں اُچا کر اَے منصف دُنیا دے
ہر اِک مغرور گھمنڈی نوں توں چھیتی بدلہ دے

۳ یہوواہ کد تیک سب شریر ایہ مارن گے ہنکار
وجاون شادیانے وی کد تیکر ایہ بدکار؟

۴ کم بھیڑے کردے رہندے ہین آکڑ کے بولدے ہین
بریائی کرن والے سب اُنرتھ ہی تولدے ہین

۵ یہوواہ تیرے لوکاں نوں پیہہ سُٹدے ہین بدکار
تے تیری ہی میراث نوں وی اوہ دیندے ہین آزار

۶ اوہ بیوہ تے پردیسی نوں جانوں مکاندے ہین
یتیم نوں قتل کردے ہین کجھ ترس نہ کھاندے ہین

۷ اوہ کہندے ہَین کہ کدی نہ یہوّاہ ویکھے گا
خُدا یعقُوب دا جِھڑا ہے نہ کدی سُنے گا
۸ اَے قوم دے سارے احمقو ہُن ہووو سمجھدار
کد تیکر تُسی جاہلو نہ ہوگے خبردار؟
۹ اوہ جس نے کَن بنایا ہے کیہ اوہ نہ سُنے گا؟
تے جس نے اَکھ بنائی ہے کیہ اوہ نہ ویکھے گا؟
۱۰ جو کردا قوماں نُوں تنبیہ سزا نہ دیوے گا؟
جو دانش ویندا آدمی نُوں کیہ آپ نہ سمجھے گا؟
۱۱ یہوّاہ سب خیالاں نُوں جو سوچدے ہَین اِنسان
خُوب جاندا تے پچھاندا ہے کہ سبھّو ہَین بُطلان

دُوجا حِصّہ — دُھن ہَین جیہڑے خُدا تھوں تنبیہ پاوندے

۱۲ اوہ دُھن ہے تیرے ہتھاں تھوں جو پاندا ہے سزا
سِکھاندا اپنی شرع ہَیں تُوں جس نُوں اَے خُدا
۱۳ تُوں اوہنوں اوہدے دُکھاں وِچ آرام نال رکھیں گا
جد تیکر ٹوآ بُریاں دا نہ پُٹیا جاوے گا
۱۴ یہوّاہ اپنے بندیاں نُوں نہ چھڈدا کدی وی
تے جو کجھ اوہدی ہے میراث نہ بُھلدا کدی وی
۱۵ کہ ویکھ عدالت آوے گی ہُن کول سچیائی دے
تے اوہدے پچھے پچھے ہی صاف دِل لوک چلّن گے

تیجا حِصّہ — خُداوند اپنے بندیاں دا مددگار ہے

۱۶ اوہ کیہڑا ہے جو میرے لئی لگ نوں بنھے گا

بدکاراں دے خلاف لڑائی نوں اُٹھے گا

۱۷ جا رہندی میری جان چُپاں دِی خاموشی وِچ
جے ہُندا نہ مدد تے یہوواہ میرا خُدا

۱۸ جد بولیا کہ ہائے مَیں ڈگا مَیں ڈِگ پیا!
رحمت تیری نے مَینوں خُدایا سنبھالیا

۱۹ بھر جاندا میرا دِل جدوں فِکراں تے سوچاں نال
تیری تسلیاں مینوں خُوش کر دیاں سدا

۲۰ بُریائی دے ہے تخت دا کیہ تیرے نال میل؟
قانون اوہ بناندا ہے نقصاناں دے سدا

۲۱ صادِق دِی جان لین نُوں کردے نیں اوہ اِکٹھ
اوہ دیندے بے گُناہ اُتے وِی فتوے قتل دا

۲۲ پر میرا بُرج رَبّ ہے پناہ میری دِی چٹان
بدکاری اوہناں دے اُتے اوہ آپیں اُلٹے گا

۲۳ بُریائی اپنی نال اوہ سب ناس ہوون گے
ساڈا یہوواہ اوہناں نوں آپ کرے گا فنا

زبور ۹۵ - عبادت لئی زبور خُدا دِی تعریف اوہدی بزرگی دے سبب	پہلا وزن

۱ آؤ رَبّ دِی وڈیائی گائیے دِل تے زور دے نال
جیہڑا اساڈا مُکتی داتا اوس نوں پُوجئے آساں نال
اوہو چٹان ہے جس تھوں ساڈی مُکتی ہے

۲ کراں گا وڈیائی اوہدی جا کے اوسے دے حضور

نالے خوشی اسیں کریئے گاؤندے ہوئے پاک زبور
شکر اوہدا ہے جس تھوں ساڈی مکتی ہے

۳ کیوں جو اوہ اساڈا رب ہے جیہڑا وڈا ہے بادشاہ
سارے دیوتیاں تھوں اگیترا اوہ اِکلا ہے خدا
اوہو مالک ہے جس تھوں ساڈی مکتی ہے

۴ سب ڈونگھائیاں زمین دیاں ہین اوسے دے اختیار
رب دے قبضے وچ ہین سارے اُچے وڈے کل پہاڑ
سب کجھ اوہدا ہے جس تھوں ساڈی مکتی ہے

۵ اوہدی پوجا اسیں کریئے اپنے دل ہی نال سدا
اوہدے اگے متھا ٹیکیئے جیہڑا ساڈا ہے خدا
خالق اوہو ہے جس تھوں ساڈی مکتی ہے

۶ کیوں جو اوہ اساڈا رب ہے اسیں اوہدے بندے ہاں
اسیں اوہدی چوہ دے لوک ہاں اوہدے ہتھ دیاں بھیڈاں ہاں
اوس دی سنیئے جس تھوں ساڈی مکتی ہے

دوجا وزن	بلاہٹ تے آگاہی	دوجا حصہ

۷ جے اج دے دن سب سندے ہو آواز یہوواہ دی
نہ پتھر وانگر اپنا دل بناؤ تسیں وی

۸ جیوں کیتا سی مریبہ وچ جنگل دے درمیان
کہ جس دن دے وچ کیتا سی ہاں میرا امتحان

۹ تہاڈے اگلیاں نے جد مینوں آزمایا سی،
ہاں کیتا میرا امتحان مینوں آزمایا سی

۱۰	ہاں چالی ورہے رہیا ساں مَیں اوہناں نال بیزار
	تے بولیا مَیں کہ ایہ تے ہے اِک اُمّت خطا کار
۱۱	ہر ویلے ہُندے رہندے ہین دِل جنہاندے گُمراہ
	نہ رکھدے میرے راہاں دِی کُجھ ذرا وِی پرواہ
۱۲	کہ جنہاں لئی مَیں کھادی سَونہہ وِچ اپنے غُصّے دے
	کہ میرے چَین وِچ کدی وِی نہ داخل ہوَون گے

پہلا حِصّہ	زبور ۹۶- پوِتّرتائی دِی خُوبصُورتی غیر قوماں وِچ خُدا دِی تعریف	

کورس	آؤ اِک نواں گیت رَبّ لئی گاؤ	۱	سب جو زمین دے ہو گاوَن لئی آؤ
	کرو سب بزرگی یہوّاہ دے ناں دِی	۲	روز روز مُکتی اوس دِی سُناؤ
	اوہدے وڈّے کمّ تُسی لوکاں نُوں دسّو	۳	قوماں اگے بزرگی بتاؤ
	کیوں جو رَبّ ہے سب دیوتیاں نالوں وڈّا	۴	تُسی لائِق طور نال اوہنُوں وڈیاؤ
	لوکاں دے بُت سارے جھوٹے تے ناچیز ہین	۵	آسمان دے خُدا نُوں خالق بناؤ
	اوہدے حضُور وِچ ہے عزّت تے دولت	۶	پاک گھر وِچ اوہدے نیکی نال آؤ

دُوجا حِصّہ	خُدا دے گھر وِچّ سب تعریف کرن	

کورس	سارے لوکو تُسی رَبّ ہی نُوں جانو	۷	اوہدی بزرگی تے قوّت نُوں مانو
	جیسا رَبّدا ناں ہے تیسی عزّت اوہدی جانو	۸	سدا چڑھاوے ایمان دے گزرانو
	متھا ٹیکو اوہنُوں کرکے دِل دِی تیاری	۹	تھر تھر کمبے رَبّ دے اگے دھرتی ایہ ساری
	ہووے گا رَبّ آپ ہی سچّا نیائی	۱۰	قوماں تے ظاہر کرے گا سچیائی
	اکاش دھرتی خوش ہوکے ولجے وجائے	۱۱	بھرپُوری سمندر دی شور بن مچاوے

یہوواہ دے اگے میدان باغ ہو جاون	۱۲	تے جنگل دے سارے رُکھ لہلہاون
اوہ آؤندا تاں دُنیا دا ہووے نیائی	۱۳	عدالت دے وِچ اوہ وکھاوے سچیائی

پہلا حِصّہ	زبور ۹۷ ۔ زمین للکارے مارے خُدا خوفناک بادشاہ ہے	پہلا وزن

کورس	یہوواہ راج آپ کردا ہے زمین سب ہو نہال
	تے ٹاپو وَڈے چھوٹے سب خُوش ہوون خوشیاں نال
۱	ہین اوہدے آس پاس بدلیاں تے کالی گھٹا وِی
۲	سچیائی تے عدالت ہے رنیہہ اوہدے تخت ہی دِی
۳	تے اوہدے اگے اگے وِی اِک اَگ تے جاندی ہے
	ہر وَلوں دُشمناں نُوں اوہ جلاندی جاندی ہے
۴	تے اوہدیاں بجلیاں دے نال ہے روشن کُل جہان
	جد دھرتی نے ایہ ڈِٹھا حال تد تھر تھر کمبی آن
۵	یہوواہ اگے جو کہ ہے ایس دُنیا دا کرتار
	موم وانگر پگھر گئے سب ایس دھرتی دے پہاڑ
۶	اسمان منادی کردے ہین اوہدی سچیائی دی
	تے اوہدا ویکھدیاں جلال ایہ ساریاں قوماں وِی

دُوجا حِصّہ	اوہو سچا معبُود ہے	دُوجا وزن

کورس	ڈھیٹھ سب ہون بُتاں دے پُجاری		جنہاں بھروسا بُت ہی دا
	سارے دیوی دیوتے رَبّ ہی دے اگے	۷	دین اپنا سر جھکا
	تیری عدالتاں نال خُدایا	۸	صیحُون تے خُوش دِل ہے سُدا

بیٹیاں سبھو یہوواہ دیاں	۹	گیت رل کے گاون خوشی دا
ساری دھرتی اُتّے اُچا ہیں تو ہیں	۱۰	وڈا ہیں سب توں دیوتیاں دا
ویر بدی نال رکھن اوہ سبھو	۱۱	چہرہ جو ڈھونڈن یہوواہ ہی دا
اپنے ہی لوکاں دی جاناں دا آپیں	۱۲	رب ہی تے ہے رکھوالا سدا
بریاں دے پنجے نکھیں آپیں یہوواہ	۱۳	اپنے ہی لوکاں نوں لیندا چھڈا
صادقاں دے واسطے نور بھیجیا گیا	۱۴	سدھیاں دے لئی خوشی سدا
راست بازو تُسی یہوواہ وچ خوش ہو	۱۵	شکر کرو ہر دم پاک نام اوسے دا

زبور ۹۸- اک نواں گیت

خدا دی اُمّت نوں نجات ملن دی خوشی

پہلا وزن

کورس

گیت نواں گاؤ

گاؤ اک نواں گیت گاؤ اک نواں گیت

گیت نواں گاؤ

گیت اک نواں گاؤ ربّ دا رب دا گاؤ نواں گیت

۱ گیت اک نواں گاؤ ربّ دا اوہدے ہین عجائب کام

گیت نواں گاؤ وغیرہ

اوہدے سجّے ہتھ نے اوس نوں فتح بخشی ہے تمام

۲ پاک یہوواہ رحمت کر کے آپ نجات وکھائی ہے

قوماں اُتّے ظاہر کیتی جو اوہدی سچیائی ہے

۳ اسرائیل لئی یاد فرمائی رحمت تے امانت دی

دھرتی دے سب کنڈیاں ویکھی مکتی صاف یہوواہ دی

۴	اے سب دھرتی ربّ دے واسطے نعرہ مارئوں خوشی دا
	خوشیاں دے نال اُچی دِتی اپنے ربّ دِی اُستت گا
۵	گاؤ سب وجا کے بربط حمد خدا دِی خوشیاں نال
	گاؤ حمد وجا کے بربط ٹھیک سب ہووے سُرتے تال
۶	نرہیاں تے نرسنگے پھونکو خوشیاں دِی آواز سُنا
	اپنے ربّ دے اگے گاؤ جو یہوّاہ ہے بادشاہ
۷	کُل سمندر شور مچاوے اوہدی سب بھرپوری دِی
	سارا عالم رل کے گاوے کُل آبادی دُنیا دِی
۸	خوش پہاڑ ہوون ربّ دے اگے نہراں رل کے دیون تال
	دھرتی دِی عدالت کرن آوندا ہے ربّ پُر جلال
۹	دُنیا دِی عدالت آپیں راستی نال ربّ کرے گا
	قوماں دا انصاف کرے گا نال سچیائی دے خدا

	پہلا حِصّہ دُوجا وزن	

۱	یہوّاہ دے واسطے اِک نواں گیت گاؤ۔ کہ اُس نے ہُن کیتے عجائب سب کام
	ہاں اوہدے ہتھ سچے پاک بازُو نے اوہدے ہے بخشی خود اوسے نُوں فتح تمام
۲	یہوّاہ نے اپنی نجات ہے وکھائی سچیائی اپنی قوماں وِچ کیتی مشہور
	یعقوب دے گھرانے دِی بابت فرمائی یاد اپنی امانت تے رحمت ضرور
۳	زمین دیاں حداں نے ویکھی عجائب خداوندا ساڈے خدا دِی نجات
	للکارہُن یہوّاہ دے واسطے زمین سب نال خوشی دیگا اوہدی صفتاں دِن رات

دُوجا حِصّہ	تمام قوماں خوش ہو کے خدا دِی تعریف کرن	دُوجا وزن

۴	یہوّاہ دے واسطے نال بربط دے گاؤ ہاں سُر بنھ کے بربط وجاؤ سدا

یہوّاہ بادشاہ دی حضوری وِچ آ وڈے پھوکو نرسنگا تے نالے قرنا

۵ سمندر تے اوہدی بھرپوری شور کرے سب دُنیا تے جو کُجھ ہے اوس وِچ موجود

سب نہراں نال دیون پہاڑ تے سب ٹیلے ہاں آپو وِچ رلکے سب ہون دِن خوشنود

۶ یہوّاہ دے واسطے کہ اوہ تے ہے آوندا تاں کرے زمین دی عدالت تمام

سچیائی نال دُنیا دا منصف ہو دیگا تے راستی نال اپنی اوہ قوم دا مدام

پہلا حصّہ	زبور ۹۹ - خُدا دی سرفرازی یہوّاہ پاک تے سچّا بادشاہ ہے	

کورس

یہوّاہ راج آپ کردا ہے کُل لوک مناون ڈر

۱ اوہ کروبیم تے بیٹھا ہے کمبّے زمین تھر تھر

۲ صیحُون وِچّ ہے بزرگ خُدا بلنّد سب قوماں تے

اوہ پاک ناں وڈّے تیرے دی ستائش کرن گے

۳ بادشاہ دا زور تے اختیار ہے دوست عدالت دا

سچیّائی قائم کیتی ہے تُوئیں خُداوندا

۴ یعقُوب وِچ پُورا کیتا توں سچیائی تے نیاں

یہوّاہ رَبّ اساڈے نوں سب جانو عالیشان

۵ تے اوہدے پیر دی چوکی کول آ متھا ٹیکو سب

کہ اوہو پاک خُداوند ہے اکلّا ساڈا رَبّ

دُوجا حصّہ

۶ خُدا دے کاہناں وِچّ نال مُوسیٰ ہارون تمام

تے سموئیل دی اوہناں نال جو لیندے اوہدا نام

۷ پکاروے سن یہوؔاہ نوں اوہ سُندا اوہناں دی
تے بدلی دے وِچّ اوہناں نال اوہ گلّاں کرداسی
۸ سب ساکھیاں تے حکم وی جو ربّ نے دِتّے سان
یاد رکھّے اوہناں دِل دے نال تے منّے سب فرمان
۹ اساڈے ربّ خداوندا توں سُندا اوہناں دی
توں بخشن والا اوہناں دا تے پناہ اوہناں دی
۱۰ پر بدلہ لیندا اوہناں تھوں جد بدی کردے سان
اساڈے ربّ یہوؔاہ دا سب جانن وڈّا شان
۱۱ تے اوہدے پاک پہاڑ دے وَل سب سر جُھکائیو
یہوؔاہ ساڈا پاک خُدا اوہنوں سراہیو

زبور ۱۰۰
شکرگذاری دا زبور

کورس اَے سب زمین دے لوکو تعریف کرو ربّ دی
۱ خوشی نال تُسی کرو خُدا دی بندگی
۲ یہوؔاہ دی بزرگی سب کرو خوشی نال
حضُور وِچّ اوہدے حاضر ہو گیت گاؤندے ہوئے وی
۳ یہوؔاہ جانو تُسی جو اوہو ہے خُدا
بنایا اوس نے سانوں ہاں اوہدے اسیں وی
۴ اسیں اوہدی چوہ دیاں بھیڈاں تے اوہدے لوک
اوہدے حضُور وِچّ آن کے شُکر کرو تُسی

۵ ہاں تُسی سارے آکھو مُبارک اوہدا ناں
خُدا دے گھر وِچّ آؤ تے کرو بندگی
۶ کیوں جو خُدا بھلا ہے مِہر اوہدی ہے سدا
تے اوہدی وفاداری سدا نیک رہندی وِی

پہلا حِصّہ	زبُور ۱۰۱۔ رحمت تے عدالت دین داری لئی منّت منّنا	

کورس ۱۔ گیت تیرے نیاں دے مَیں گاواں رَبّا
ثنا رحم تیرے دِی سُناواں رَبّا
مَیں تے کامل راہ وِچّ چلاں گا ۲ مَیں تے راہ دانش دا مِلاں گا
میرے کول تُوں کد نیک آویں رَبّا
مَیں تے کامل دِل نال اپنے گھر ۳ پیا ٹہلاں گا بے خوف وخطر
کدی نیڑے بدی دے نہ جاواں رَبّا
دِل میرا نہ اوس نال رلدا ہے ۴ جیہڑا چال سِدّھی نہیں چلدا ہے
اوہناں نال نہ یاری مَیں پاواں رَبّا
کِتھیں دُور رہے جو ہے کھوٹ دِلا ۵ نہ مَیں میل بُرے نال رکھاں گا
کدی نال اوہناں دے نہ جاواں رَبّا

دُوجا حِصّہ	سِدّھی چال چلن لئی عہد	

کورس گیت تیرے نیاں دے مَیں گاواں رَبّا
ثنا رحم تیرے دِی سُناواں رَبّا
جیہڑا لُک کے حال سُناندا ہے ۶ ہمسائے تے عیب جو لاندا ہے

مَیں تے ایسے نُوں مار مُکاواں رَبّا

جیہڑا آکڑ دے وِچ آیا ہے ۷ جِہدے وِچ گھمنڈ سمایا ہے

مَیں تے اوہدی کدی نہ سہاراں رَبّا

میری نظر اوہناں اُتّے دائم ہے ۸ جیہڑا وِچ ایمان دے قائم ہے

مَیں تے ایسے نُوں ساتھی بناواں رَبّا

جیہڑا چال سِدھی پیا ٹُردا ہے ۹ سِدّھے راہ تھوں کدی نہ مُڑدا ہے

ایسے کولوں مَیں ٹہل کراواں رَبّا

جیہڑا دغا تے جھُوٹھ کماندا ہے ۱۰ میرے گھر وِچ رہن نہ پاندا ہے

اپنے سامنے مَیں نہ ٹھہراواں رَبّا

مَیں ناس کراں بدکاراں دا ۱۱ وڈّے ویلے اوہناں نُوں ماراں گا

تیرے شہروں بدی نُوں مٹاواں رَبّا

پہلا حِصّہ	زبُور ۱۰۲ - فریاد تے تسلّی مُصیبت دے مارے ہوئے دی فریاد	پہلا وزن

کورس

میری دُعا ہُن پُہنچے وِچ تیرے حضُور

مُنہ نہ پِچھوں نہ چھپائیں ۱ تنگی وِچ کن لگائیں

دئیں اُتّر ضرُور

دُھوں وانگ عُمر گئی میری ۲ ہڈیاں بالن دی ڈھیری

جیوں بلدا تندُور

دِل ہیلی وانگر میرا ۳ سُک سڑ گیا سارا جیہڑا

بھکھ وی ہوئی دُور

ہائے ہائے میں کردا رہندا ۴ ماس میرا سُکدا جاندا
بنیا اُلّو گدُّور

نہ سُتّا نہ اونگھلایا ۵ کلّے چھت وِچّ ڈیرا پایا
وانگ رِچڑی رنجُور

مینُوں کرن ملامت ویری ۶ ضِد وِچّ ہوئے پاگل زہری
پھٹکاں دین ضرُور

سواہ روٹی دے تھاں کھاواں ۷ پانی وِچّ اتھرُو ملاواں
ہویا بہت رنجُور

تیرے غُصّے نے خُدایا ۸ مینُوں چُک کے پھیر ڈگایا
ہویا تیتھوں دُور

میری عُمر دے دِن نیں سایہ ۹ میں گھاہ وانگر کُملایا
سُک کے ہویا چُور

دُوجا حصہ	الٰہی چھٹکارے تے بھروسہ	دُوجا وزن
یہوّاہ! سدا ہی توُں باقی رہیں گا	۱۰	ہر اِک پُشت وِچّ ذکر ہوندے گا تیرا
توُں اُٹھیں گا تاں رحم اپنا وکھاویں	۱۱	توُں صیحُون تے مہربانی کریں گا
جو کیتا سی توُں آپیں وی مُقرّر	۱۲	سو آپہنچّا ہے رحم کرنے دا ویلا
تیرے لوک چاہندے اوہدے پتھراں نُوں	۱۳	تے خاک اوہدی تے ترس کھاندے اوہ سبھّا
تیرے ناں دا رکھن گے ڈر سبھّے قوماں	۱۴	تے سب شاہ بزرگی تیری تھوں یہوّاہ
یہوّاہ نے صیحُون نُوں پھیر بنایا	۱۵	اوہ اپنی بزرگی نُوں ظاہر کرے گا
غریباں تے مسکیناں دی سب دُعاواں	۱۶	اوہ سُندا ہے آپیں کدی رَدّ نہ کردا

تیجا حصہ	خُدا دی رحمتاں دی یادگاری کرنی فرض ہے	تیجا وزن

	کورس
	ہاں واسطے اگلی پیڑھی دے ایہہ لکھیا جاوے گا
۱۷	کہ اگلی پیڑھی کرے گی یہوواہ دی ثنا
۱۸	یہوواہ نے اسماناں تھوں زمین ول تکیا سی
	بلند تے پاک مکاناں تھوں اوس نظر کیتی وی
۱۹	تاں آپیں سُنے قیدی دا کراہنا تے فریاد
	ہو جس نوں حکم قتل دا اوہ کرے سب آزاد
۲۰	صیحون وچ نام یہوواہ دا نِت ہووے گا بیان
	یروشلم وچ سارے لوک ہون اوہدے ثنا خوان
۲۱	جد اُمتاں سب جمع ہون تے سبھو قوماں وی
	یہوواہ دی سب کرن گے تِد دل کے بندگی

چوتھا حصہ	خدا دی پائیداری تے انسان دی ناپائیداری	ریتجا وزن

۲۲	سب میرا زور گھٹایا ہے راہ وچ خداوند نے
	تے اوس نے چھوٹے کیتے ہین دن میری عمر دے
۲۳	میں بولیا ایہہ کہ تیرے سال ہین پیڑھیاں تیک خدا
	سو میری اَدھی عمر وچ نہ مینوں توں اُٹھا
۲۴	توں مُڈھ قدیموں رکھی سی بُنیاد ایس دھرتی دی
	تے تیری کاریگری نال اسمان بن گئے وی
۲۵	اوہ سب فنا ہو جاون گے توں باقی رہیں گا
	پوشاک دے وانگر سارا ٹھاٹھ ہاں سڑ گل جاویگا
۲۶	پوشاک دی مانند اوہناں نوں یا ربّ توں بدلیں گا
	اوہ بدلن گے پر ربا توں ہمیشہ رہیں گا

۲۷	پر توں تے اوہو ہیں خدا ہمیشہ تیکر دی نہ کدی اوڑک ہووے گی ہاں تیرے ورہیاں دی
۲۸	جو تیرے لوکاں دی اولاد اوہ ہووے گی آباد حضور وچ تیرے رہے گی جو اوہناں دی اولاد

پہلا حصہ	زبور ۱۰۳- شکرگزاری دا زبور خداوند دیاں رحمتاں دی شکرگزاری	پہلا وزن

توں آکھ اے میری جان مبارک خدا ہے	۱	تے اوسے دا ہی ناں پوتر سدا ہے
کدی وی نہ بھُل بخششاں اوہدیاں نوں	۲	توں کہہ اے میری جان مبارک خدا ہے
تیرے سارے پاپاں نوں اوہے مٹاندا	۳	تینوں سارے روگاں تھوں دیندا شفا ہے
تیری جان نوں موت تھوں اوہ بچاندا	۴	تینوں تاج رحمت دا کردا عطا ہے
تینوں چنگیاں چیزاں نال اوہ رجاندا	۵	تیری عمر نوں اوہ خوشی بخشدا ہے
عقاباں دے وانگر تینوں زور دے کے	۶	اوہ تیری جوانی نوں کردا نیا ہے
ہاں سب دکھیاں کنگالاں دے لئی آپیں	۷	نیاں نال سچیائی کردا خدا ہے
وکھایا ہے راہ اپنا موسیٰ نوں اوس نے	۸	بنی اسرائیلاں دا اوہ رہنما ہے

دوجا حصہ	خدا دی رحمت اوہدے ڈرن والیاں تے	دوجا وزن

کورس

رحمت نال ہے بھریا ہویا۔ پاک یہوواہ ساڈا
رحمت نال ہے بھریا ہویا

۱ رحمت نال ہے بھریا ہویا پاک یہوواہ ساڈا
غصہ تے کرن دے وچ اوہ دھیرا پیار اُت اوس دا ہے ڈاہڈا

۲ ساڈے تے اُتے دی رب اساڈا سدا نہیں جھنجھلاوے

اوڑک ہتکر نہیں ساڈے اُتّے اپنا کرودھ وکھاوے

۳ جیہی ساڈی ہے بُریائی ہتیہا سلُوک نہ کردا
ساڈے پاپاں وانگر سانُوں بدلہ نہیں اوہ دیندا

۴ جناں اُچّا ایس دھرتی تھوں ایہ اَسمان ہے سارا
رَبّ دے ڈرن والیاں اُتّے رحم ہے اوہدا بھارا

۵ جناں چڑھدے تھوں ہے لہندا اوہیں دُور اساڈے
پاپ خُدا نے چُک کے سارے سُٹّے دُور دُراڈے

۶ اپنے پُتراں اُتّے جیہا ترس پِتا ہے کھاندا
اپنے ڈرن والیاں اُتّے تیہا رحم وکھاندا

۷ کیونکہ جاندا ہے اساڈی آپ بناوٹ ساری
بنے ہاں مٹّی دے اسیں ایہ گل نہ وساری

۸ عُمر مُنکھ دی گھاہ دے وانگر جنگلی پُھل وانگ پُھلدا
وَاجد دَگّے ناس ہو جاندا نِشاں تے مُڑ نہ لبھدا

۹ رحمت رَبّ دِی اوہناں اُتّے جیہڑے خوف مناون
نال اوہناں دے سچّ سدا ہے نسلاں جیہڑیاں آون

۱۰ اوہناں اُتّے وِی جو اوہدے عہد نُوں ہین یاد کردے
ہاں جو اوہدے حُکماں اُتّے اپنا دِل ہین دھردے

خُدا رحیم تے کریم ہے

کورس — تخت اَسماناں تے یہوّاہ وچھایا

تخت وچھایا اَسماناں اُتّے رَبّ نے	۱۱	شاہی اوہدی دا ہے سب اُتّے سایہ
کہو مُبارک یہوّاہ نُوں دُوتو	۱۲	تُسیں سبھّو جنہاں زور ہے دھایا

اوہدے سب حکماں نوں تسیں مندے	۱۳	اوہدے کلام اُتے کن قساں لایا
کہو مبارک یہوواہ خدا نوں	۱۴	ساریو فوجو جنہاں اُتے اوہدا سایہ
خدمت اوہدی سارے کرن والیو	۱۵	جنہاں نے اوہدی مرضی نوں بجایا
کہو مبارک یہوواہ خدا نوں	۱۶	اے سب رچنا جس نوں ہے اوس نے رچایا
اوہدے سارے راج وِچ اے جان میری	۱۷	تھاں تھاں پکاریں توئیں دھن ہیں خدایا

پہلا حصہ - چوتھا وزن

دھن آکھ اے میری جان توئیں خدا نوں	۱	اپنے سارے زور نال ربدے پاک ناں نوں
دھن آکھ یہوواہ نوں اے جان میری	۲	اوہدیاں بخششاں نہ بُھل جا توں
تیری سب بدی نوں اوہ بخش دیندا	۳	روگاں تھوں شفا دیندا اوہ تینوں
ناس ہوون تھوں تیری جان نوں بچاندا	۴	مہر دا تاج اوہ دیندا ہے تینوں
تیری عُمر چنگیاں چیزاں نال رجاندا	۵	نویں طاقت اوہ دیندا ہے تینوں
دُکھیاں ہویاں لئی خدا نیاں کردا	۶	موسیٰ تے ظاہر کیتا اوس راہ نوں

پہلا حصہ	زبور ۱۰۴ - خدا دیاں ان گنت کاریگریاں خلقت دی پیدائش وِچ خدا دی بزرگی تے شوکت	پہلا وزن

کورس: دھن کہہ یہوواہ نوں - توئیں ہی جان ہماری

حشمت جلال والا تیرا لباس ہے	۱	شان تیری وڈی ساری
پردے وانگر اسماناں نوں تان دا	۲	نور دی پوشاک اوہدی ساری
پانی وِچ چوبارے رتھ بدلاں نوں بناندا	۳	تیز اوہ چڑھ کے کرے پون دی اسواری
اپنے فرشتیاں نوں اوہ روحاں بناندا	۴	خدمت گزاراں نوں انگیاری
دھرتی بنائی اوہنے نیہاں تے دھر کے	۵	اوہ نہ کدی ٹلن ہاری

دوجا حصّہ	زمین تے سمندر اوہدی پروردگاری دسدے	پہلا وزن

کورس: دھن کہ یہوّاہ نوں توئیں ہی جان ہماری

کپڑے دے وانگر نال ڈھنکھیائی	۶	ڈھکّی گئی دھرتی ساری
اُچے اُچے پربتاں اُتّے وی خدا نے	۷	جل دِتّے کھلیاری
گھُرکی تھوں نسدے گجن تھوں ڈر کے	۸	بھجدے نیں مارو ماری
چڑھ کے پہاڑاں اُتّے وگدے نیں ہیٹھیاں	۹	ہُندے نیں بن وِچّ جاری
حدّ ہے بنھی اوہناں وی توئیں	۱۰	باہر نہ ہُندے جاری
دھرتی نوں اوہ چھپاون لئی	۱۱	کردے نہ پھیر تیاّری
چشمیاں تھوں اوہ ندیاں وگاندے	۱۲	پہاڑاں وِچّ ہُندیاں جاری
بن دے پشو تے سب جنگلی گدھے وی	۱۳	تریہہ بجھاؤندے ساری،
اوہناں دے آلے دوالے رہندے	۱۴	پنچھی سب مار اُڈاری
ڈالیاں اُتّے اوہ چہچہاندے	۱۵	کردے خوشی بہت ساری
اپنے چوباریاں تھوں ہے اوہ سنجدا	۱۶	سارے پہاڑ پہاڑی
تیری ہی کاریگری دے پھل تھوں	۱۷	رجّی ایہہ دھرتی ساری

تیجا حصّہ	خدا دی پروردگاری اوہدے انتظام وِچّ	دوجا وزن

کورس: ۱۸۔ بخشدا چارہ توئیں جانوراں نوں ربّا!

دھرتی تھوں سبزی توں انسان لئی پیدا کردا

۱۹ داکھ رس پی کے خوشی ہوندی ہے دل دے اندر

تیل چمکاندا ہے مُنہ روٹی تھوں قوّت پیدا

۲۰ تر بتر رہندے یہوّاہ دے رُکھ ہین سارے

سارا دیودار جو لبنان دے ہے جنگل دا

۲۱ آہلنے اوتھے بناندے ہین پکھیرو پنچھی
بگلا وی آہلناں ہے سروواں دے اُتے پاندا
۲۲ بکریاں رہندیاں ہن اُچے پہاڑاں اُتے
تے چٹاناں واسطے خرگوشاں دے ہے بھاری پناہ

چوتھا حصہ	سورج چن تے موسم خدا دی بزرگی ظاہر کردے	پنجواں وزن

۲۳ چن خداوند نے جو پیدا کیتا سی — وقت تے ویلا پچھانن دے لئی
۲۴ جاندا سورج وی ہے اپنی جگہ — اپنی تھاں ڈبن دی ہے پچھاندا
۲۵ رات ہندی توں ہنیرا گھلدا جد — چلدے پھردے جانور جنگل دے تد
۲۶ شیر بچے جنگلاں وچ گجدے ہین — ربّ دے کولوں اپنا کھانا منگدے ہین
۲۷ چڑھدا سورج جد اکٹھے آؤندے — اپنی اپنی غار وچ سوں جاوندے
۲۸ کم دی خاطر جاندا باہر آدمی — مڑکے گھر نوں آؤندا شاماں ہی

پنجواں حصہ	مخلوقات پرورش لئی ربّ نوں اُڈیکدی	چوتھا وزن

کورس: ربا گنی نہ جاندی تیری کاریگری

۲۹ تیرے ہی ہتھاں دی کاریگری وچ ڈاہڈی دانائی تے حکمت بھری
۳۰ تیری ہی دولت تیرے ہی مال نال سارا جہان تے ایہ دھرتی بھری
۳۱ ایہ جو سمندر ہے لماں تے چوڑا اوہدے وچ وی تیری رچنا بڑی!
۳۲ چھوٹے وڈے جانور رہندے وچ چلدے اوہناں دی گنتی کسے نہ کری
۳۳ اوسے دے وچ وی جہاز ہن چلدے لوی تیاں کھیڈدے تے کردے خوشی
۳۴ تیرے ہی ول اوہ سب تکدے رہندے بخشیں خوراک توئیں اوہناں نوں وی
۳۵ توں دیندا اوہناں نوں اوہ تیتھوں لیندے توں کھولدا ہے مٹھ تے رجاندا سبھی
۳۶ اوہناں تھیں منہ جد توں اپنا لکاندا ہیں تد اوہناں تے پیندی بڑی

۳۷ توں کھچدا دم اوہناں دا تد اوہ مَردے مٹی دے وچ پھیر مٹی رَلی
۳۸ توں گھلدا دم تدوں اوہ پیدا ہندے دھرتی نوں دیندا توں مُڑ زندگی

پنجواں وزن	خدا دی تعریف لئی عہد	چھیواں حصہ
اوہ ہے اپنی کاریگری وچ نہال	۳۹	ہمیشہ یہوواہ ہی دا ہے جلال
پہاڑاں نوں چھوہندا تے اُٹھدا ہے دھوآں	۴۰	اوہ کمبے اُٹھدی جد ویکھے ربّ دھرتی نوں
یہوواہ دی تعریف میں گاواں گا	۴۱	میں جیواں گا جد تیک گاواں ثنا
ہاں اوس وچ رہے گا میرا من انند	۴۲	میری سوچ ہووے گی ربّ نوں پسند
شریراں دا باقی رہے نہ پتا	۴۳	ہاں بریاں داناں ایس زمین تھوں مٹا
یہوواہ دی تعریف گاؤ ہر آن	۴۴	خدا نوں مبارک توں کہہ میری جان

پہلا وزن	زبور ۱۰۵- خدا دیاں لوکاں دی پروردگاری خدا دی تعریف تے عبادت لئی صلاح	پہلا حصہ

کورس: شکر کرو ربّ دا تے مہاں اوہدی گائیو

۱ شکر کرو ربّ دا تے لئو اوہدا ناں وی
کم اوہدے وڈے تسیں لوکاں نوں سنائیو

۲ اوہدے پاک ناں اُتے فخر کرو سارے
جو اوہنوں ڈھونڈدے ہو خوشیاں مناؤ

۳ ڈھونڈو تسیں ربّ نوں تے نالے اوہدے زور نوں
چہرے نوں اوہدے تسیں ویکھنا چاہیئو
کم اچرج اوہدے سب یاد کرو
سب فرمان اوہدے چیتے وچ لیائیو

۵ نبی یعقوب دے سارے چُنے ہوئے
ابراہام نالے سب اوہدے جائیو
۶ اوہو یہوّاہ ساڈا خُدا ہے
اوہدا رنیاں وِچّ دھرتی منائیو

دُوجا حِصّہ	خُدا ابراہام دِی خبر گیری کردا	دُوجا وزن

۷ یہوّاہ عہد نُوں جد اپنی یاد وِچّ لے آیا
ہزاراں پِیڑھیاں دے واسطے جو فرمایا
۸ جو ابراہام دے نال اوس نے عہد کیتا سی
کہ جس دے واسطے اضحاق نال سونہہ کھاہدی
۹ اِک عہد واسطے یعقوب دے سی ٹھہرایا
ہاں اِسرائیل لئی عہد سی ہمیشہ دا
۱۰ کہ تینُوں دیواں گا کنعان دِی زمین ساری
ایہ دھرتی تیرا ہی مُوروثی حِصّہ ہووے گی
۱۱ جدوں شمار دے وِچّ گھٹ اوہ سن تے تھوڑے جیہے
تے اوس دھرتی دے وِچّ اوپرے مسافر سے
۱۲ اوہ قوم قوم رہے پھِردے۔ مُلکیں مُلکیں وی
خُدا نے آپیں ہی رکھوالی اوہناں دِی کیتی
۱۳ تے اوہناں واسطے دھمکایا اوس نے شاہاں نُوں
نہ لوک میرے چھُوؤ نہ ستاؤ نبیاں نُوں
۱۴ تے اوس نے سدّیا اوس دھرتی اُتّے کال نُوں وی
تے جس نے روٹی دِی سب آس توڑ سُٹّی سی

تیجا حصّہ	خُدا یُوسف دی خبر گیری کردا	دُوجھا وزن

۱۵ پھیر اوس نے گھلّیا یُوسف نوں اَگےّ اوہناں دے
کہ جا کے مصر دے وِچّ پہلاں اوہ غُلام بنے

۱۶ تے اوہدے پَیراں دے وِچّ پائیاں بیڑیاں اوہناں
ستائی لوہے دے وِچّ قید کر کے اوہدی جان

۱۷ کلام رَبّ دا جدوں ٹھیک ہویا نہ پُورا
کلام نال یہوّاہ دے سی اوہ تایا گیا

۱۸ تے گھلّے شاہ نے لوکی چھڈایا یُوسف نوں
ہاں شاہ مصر نے قیدوں بچایا یُوسف نُوں

۱۹ تے اوس نوں اپنے ہی گھر دا بنایا کُل مُختار
تے سارے مُلک دے وِچّ کیتا وڈا منصبدار

۲۰ تاں قید کر سکے اوہ جس رئیس نوں چاہے
مصاحباں نُوں وی دانائی خُوب سکھلائے

چوتھا حصّہ	یعقُوب دی خبر گیری جدوں مصر وِچّ وَسدا سی	تیجا وزن

۲۱ تد اسرائیل وی آیا دھرتی وِچّ مصر دی
یعقُوب زمین وِچّ حام دی مسافر ہویا سی

۲۲ خُدا نے اپنی قوم نُوں وَدھایا کثرت نال
تے ویریاں نالوں وَدّھ کے زور دِتّا سی کمال

۲۳ فرعونیاں دے دِل نُوں تد رَبّ نے پھرایا سی
کہ اوہدی قوم نال رکھّن اوہ وَیر تے دُشمنی

۲۴ تد اوس تے مُوسیٰ گھلّیا جو اوہدا بندہ سی

هارُون نُوں وِی نال اوہدے جو چُنیا ہویا سی

۲۵ نشانیاں وِکھائیاں اوہناں وِچّ اوہناں نے

حام دِی زمین وِچّ اوہناں وکھائے مُعجزے

۲۶ ہنیرا اوس نے گھلیّا تے گھُپ ہنیرا دِی

نہ کیتی نافرمانی پھیر اوہدے حُکماں دِی

۲۷ پھیر اوہناں دا سب پانی لہُو بنایا سی

فناہ کر سُٹّی ساری سب مچھی اوہناں دِی

۲۸ پھیر ڈڈواں دِی اوتھے اوہ کثرت ہوئی سی

تے اوہناں نال سب بھرے امیراں دے گھروی

۲۹ فرمایا سی جد اوس نے تد مچھّر آئے سان

تے مکھیاں اَت ہوئیاں خُون پِینے والیاں

۳۰ پھیر مینہ تے بدّل رَبّ نے گلا ورہایا سی

اوس دھرتی اُتّے گھلّی پھیر بجلی شدّت دِی

۳۱ انجیراں اُجڑ گیّاں تے باغ انگُوروں دے

پُٹ سُٹّے مُڈھوں مُولوں درخت سب اوہناں دے

۳۲ فرمایا سی جد اوس نے تد آئیاں ٹِڈیاں

تے کیڑیاں دیاں فوجاں آن اوتھے اُتریاں

۳۳ چٹ کیتی اوہناں ساری ہریاول دھرتی دِی

جو کھیتاں دے وِچّ اُگیّا اوہ وِی چٹ کیتا سی

۳۴ پلیٹھی دے سب بچّے مارے خُداوند نے

پھل اوہناں دے سن پہلے جو ساری قوّت دے

پنجواں حصہ	اسرائیلیاں دی خبر گیری بیابان وچ تے اوہناں نوں کنعان وچ وسایا	چوتھا وزن

کورس ۳۵۔ لے آیا اسرائیلی سب اوہ نددے نال مالا مال
نہ اوہناں وچ سی کوئی وی جو ہو کمزور تے کنگال

۳۶ جد اسرائیلی نکلے سن تدوں خوش ہوئے سب مصری
کہ اوہناں اُتے ہیبت پے گئی سی ڈاڈھی اوہناں دی

۳۷ کہ بدل رب نے رکھیا اوہناں اُتے واسطے چھاں دے
تے اگ داتھم کہ ہووے راتیں چانن اوہناں دے اگے

۳۸ جد اوہناں منگیا گھلے تدوں رب نے بٹیرے وی
تے روٹی آسمانی نال اوہناں نوں رجایا سی

۳۹ چٹان نوں چیریا جد نکلیا پانی تد اُچھل کے
تے سکی دھرتی اُتے وگ پئے سن پانی دے نالے

۴۰ کلام پاک اپنا تد خدا نے یاد فرمایا
تے ابراہام اپنا پیارا بندہ یاد وی رکھیا

۴۱ خوشی دے نال اپنی ساری اُمت کڈھ لے آیا سی
خوشی دے نال رب نے اپنے لوکاں نوں بچایا سی

۴۲ خدا نے غیر قوماں دی زمین تد اوہناں نوں دِتی
تے قوماں دی کمائی ہو گئی میراث اوہناں دی

۴۳ خداوند دی شریعت یاد رکھن دل تھیں اوہ سارے
پچھانن حق یہوواہ دا یہوواہ دی ثنا ہووے

پہلا حصہ	زبور ۱۰۶ - اسرائیل دی بغاوت تے خداوند دی رحمت خدا دی تعریف تے اوہدیاں بندیاں دی خوشحالی		پہلا وزن
کورس	کرو شکر و ثنا تسی رب دی	۱	اوہ ہے بھلا تے رحم اوہدا ابدی
	کیہڑا قدرت اوہدی نوں سُناوے	۲	کیہڑا اوہدیاں صفتاں بتاوے؟
	دھن رکھن نیاں یاد جیہڑے	۳	سدا کردا رہے کم چنگیرے
	یاد کرکے کریں مہر ربا	۴	جو توں اپنے لوکاں اُتے کردا
	اپنی مکتی توں دے یاالٰہی	۵	تیرے لوکاں دی ویکھاں بھلائی
	تیری قوم دی خوشی خوشی میری	۶	مان کراں میراث اُتے تیری
دوجا حصہ	اسرائیلیاں دا گناہ تے اقرار		دوجا وزن
کورس	اساں اپنے پیو دادیاں نال رل کے	۷	شرارت بدی تے گناہ بہت کیتے
	تیرے مصر دے کماں نوں اوہ نہ سمجھے	۸	تیری رحمتاں دی اوہ کثرت نوں بُھلے
	اوہ دریائے قلزم تے جد باغی ہوئے	۹	بچائے توں مڑ نام اپنے دے پچھے
	کہ تاں اپنی قدرت دکھاویں خدایا	۱۰	توں دھمکا کے قلزم دا دریا سُکھایا
	توں ڈونگھیاں تھوں پار ایسے لنگھائے	۱۱	کہ جیوں جنگلاں تھوں کوئی لنگھدا جائے
	توئیں اوہناں نوں دوتیاں تھوں بچایا	۱۲	تے دشمن دے قابو تھوں توئیں چھڈایا
	چھپا لیتے پانی نے اوہناں دے ویری	۱۳	نہ بچیا سی اوہناں دے وچوں کوئی دی
	تد اوہ اوس دی گلاں تے ایمان لیائے	۱۴	خداوند دی تعریف دے گیت گائے
تیجا حصہ	اوہناں دی شرارت دے سبب خدا دی تنبیہ		تیجا وزن
	اسرائیلی رب دے کم جھٹ بُھل گئے	۱۵	نہ صلاحاں اوہدیاں تکدے رہے
	حرص دے نال اوہناں خواہش کیتی سی	۱۶	جنگلاں وچ آزمایا رب نوں دی

پوری کیتی رب نے خواہش اوہناں دی	۱۷	جان پر اوہناں دی لسّی ہو گئی
موسیٰ تے ہارون کاہن نال وی	۱۸	خیمہ گاہ وچ کیتی اوہناں دشمنی
تد زمین پاٹی تے داتن نگلیا	۱۹	ٹولی نوں ابرام دی وی ڈھک لیا
اوہناں دی سب منڈلی نوں اگ کھا گئی	۲۰	بھسم کیتے لمباں نے بدکاراں دی
اوہناں نے وچھے دی مورت ڈھال کے	۲۱	سجدہ کیتا رل کے وچ حوریب دے
بدلیا رب اپنے دا اوہناں جلال	۲۲	گھاہ دے کھاون والے ڈنگر بیل نال
اوہ سب اپنے رب نوں چھیتی بھل گئے	۲۳	مصر دے وچ جس نے اوہناں واسطے
وڈّے وڈّے صاف وکھلائے نشان	۲۴	اوہناں نوں لے آیا با امن و امان
حام دی دھرتی دے وچ قلزم تے وی	۲۵	کم عجائب رب نے سب وکھلائے سی
رب نے فرمایا ”کراں گا ایں فناہ“	۲۶	جنہاں نے کم میرے سب دتے بھلا
موسےٰ چنیا ہویا بندہ اللہ دا	۲۷	وچ دراڑاں ہو گیا آپیں کھڑا
تاکہ روکے اوہ خداوند دا غضب	۲۸	ناس ہو جاوے نہ اسرائیل سب
دھرتی تجھ جاتی جو سی من بھاؤنی	۲۹	اوہناں نے گل رب دی نہیں سنی سی
کڑکڑائے اپنے تنبوآں وچ تمام	۳۰	سنیا نہ اوہناں یہوواہ دا کلام
تد خدا نے ہتھ لیا اپنا اٹھا	۳۱	اوہناں نوں جنگل دے وچ تاں دے ڈگا
نسل قوماں وچ ڈگاوے اوہناں دی	۳۲	ٹکڑاں وچ پھردے رہے آوارہ ہی
بعل نوں اوتھے سی اوہناں پوجیا	۳۳	مردے دی قربانیاں نوں کھا لیا
اوہناں نے جد رب نوں غصے کیتا سی	۳۴	اوہناں وچ پھٹ نکلی تد ڈاڈھی مری
اٹھ کے تد فینحاس نے کیتا نیاں	۳۵	اوس وبا دا نہ رہیا کجھ دی نشان
ایہ سچیائی اوہدے ناں لائی گئی	۳۶	پیڑھی در پیڑھی ہمیشہ تیک دی
پھیر مریبہ اتے کیتا غصے ور	۳۷	اوہنوں اسرائیلیاں نے ہو نڈر

ایس سبب تھیں مُوسیٰ دا ہویا زیان	۳۸	کیوں جو اوہناں نے ستائی اوہدی جان
نامناسب بات مُوسیٰ نے کہی	۳۹	اوہدی رُوح ناراض اوہناں کیتی سی

چوتھا حصہ | غیر قوماں دے بُتاں دی پُوجا دے سبب اسرائیلیاں نُوں تنبیہ تے اوڑک اوہدی رحمت دا بیان | چوتھا وزن

۴۰ نہ اِسرائیل نے اوہ قوماں کیتیاں برباد
جنہاں دے لئی یہوّاہ دا ہویا سی ارشاد

۴۱ سگوں تے رکھیا سی میل اوہناں غیر قوماں نال
تے سکھے اوہناں دے کمّ نالے پُوجے بُت نے بعل

۴۲ ایہ بُت پرستی تے اوہناں دے لئی پھنْدا ہوئی
تے بیٹے بیٹیاں اوہناں چڑھائے قُربانی

۴۳ کہ خُون کیتا سی اوہناں نے بے گُناہاں دا
بُتاں دے اگے جدوں بچیّاں نُوں ذبح کیتا

۴۴ چڑھائے بچّے جو کنعان دے بُتاں اگے
زمین ہو گئی ناپاک نال لہُو دے

۴۵ اُجیہاں کمّاں تھوں ناپاک ٹھہرے اُت لاچار
کہ اپنی بھیڑیاں کرتُوتاں تھوں ہوئے بدکار

۴۶ ندوں یہوّاہ دا قہر اوہناں اُتے بھڑکیا سی
کہ نفرت اوس نے میراث اپنی تھوں کیتی

۴۷ سو کیتا اوہناں نُوں غیراں دے قبضے وِچ ربّ نے
تے مالک اوہناں تے وِی ہوئے وَیری اوہناں دے

۴۸ سو دُشمناں نے بُہت اوہناں نُوں ستایا سی
سو عاجز ہو کے اوہناں منّی اوہناں دی مرضی

۴۹ چھڑائے سن اوہ خداوند نے کئی واری
پر اوہناں دِتی خداوند نوں آت آوازاری

۵۰ صلاحاں اوہناں دِیاں تھوں ناراض ہویا رب
سو نیچ کیتے گئے اپنی ہی بدی دے سبب

۵۱ جدوں اوہ مڑکے خداوند دے اگے چلائے
تے نظر بھر دِی تد اوس کیتی اوہناں تے

۵۲ تے عہد اپنا تدوں اوس یاد فرمایا
تے اپنی رحمتاں دے نال سی اوہ پچھتایا

۵۳ ہاں غیر قوماں نوں اوہناں نے کیتا مہربان
کہ جیہڑے اوہناں نوں قیدی بناکے لے گئے سان

پنجواں حصہ	رہائی دے واسطے دُعا تے خدا دِی بزرگی	چوتھا وزن

۵۴ اساڈے پاک یہوواہ خدا۔ اسانوں چھڈا!
تے غیر قوماں دے وچوں سانوں کڈھ کے لے آ

۵۵ تاں شکر کریئے تیرے پاک نام دا رل کے
تے مان کریئے تیری اُستتاں دِی گاگاکے

۵۶ یہوواہ پاک جو ہے اسرائیلیاں دا خدا
شروع تھیں لے کے مبارک ہو اوہدا نام سدا

۵۷ تے سارے لوکی وِی آکھن ایہ رل کے نال یقین
یہوواہ نام دِی تعریف ہووے ہاں آمین۔

پہلا حصّہ	زبور ۱۰۷۔ نجات یافتہ دی شکر گزاری اپنے بندیاں نوں چھڈان تے نکھڑیاں مکھڑیاں نوں اکٹھا کرن دے سبب خدا دی تعریف	پہلا وزن

کورس

۱۔ تسی خدا دی کرو شکر گزاری ہاں
اوہو بھلا رحم اوہدا ہے اوڑک تاڑی ہاں
۲ یہوواہ دے چھڈائے رحم اوہدا جاندے اوہ
اوہ دشمن تھیں بچائے اوہنوں پچھاندے اوہ
۳ سب کردا ہے اکٹھے ساریاں زمیناں وچوں
لہندے تے چڑھدے دکھنوں پہاڑوں وی ہون جتھوں
۴ جنگل تے وچ ویرانے اوہناں نوں راہ نہ لبھے
نہ شہر کوئی لبھدا ہل جتھے رہن سبھے
۵ بھکھے تہائے ہوئے غش جان کھاندی جاوے
یہوواہ نوں پکار دے دکھاں تھوں اوہ چھڈاوے
۶ رب سدھے راہ چلاوے شہریں اوہ لاندے ڈیرا
اوہدے اچرج کماں رحمت دا کرن جھیڑا
۷ جان ترسدی ہوئی نوں اوسے نے ہے رجایا
بھکھے نوں نال خوبی ہے اوس نے خوش کرایا

دوجا حصّہ	خدا کس طرح قیدیاں دی خبر لیندا ہے	دوجا وزن

نہ جو حق تعالیٰ دا مندے فرمان	۸	نہ اوہدی صلاح دی کجھ رکھدے پچھان
ہنیرے دے وچ سائے وچ موت دے	۹	مصیبت تے لوہے نال جکڑے گئے
اوہ محنت وچ ہوئے ات عاجز لاچار	۱۰	اوہ ڈگے تے اٹھیا نہ اک مددگار

جد اُس اَگے کیتی سی دُکھ وِچ فریاد		
ہنیرے تے موت دے پرچھائیں تھوں دی	۱۱	یہوّاہ نے کیتے تد اوہ سب آزاد
ہاں توڑ سٹے اوہناں دے بندھن تمام	۱۲	خلاصی ربّ اوہناں نوں آپ بخشی سی
یہوّاہ دِی رحمت دِی گاون ثنا	۱۳	سوچیا ہیدا کہ لین اوہ خُداوند دا نام
کہ ربّ توڑے پتّل دے بُوہے تمام	۱۴	عجائب کمّ اوہدے سُناون سدا
	۱۵	تے وڈھ سُٹیاں لوہے دیاں سریاں تمام
تیجا حصہ	خُدا بیمار اں دِی خبر لیندا	تیجا وزن
مُورکھ اپنے اُتّے آپ	۱۶	دُکھ لیاؤندا کرکے پاپ
بھیڑی چال اوہ چلدا ہے		بھیڑے کمّ اوہ کردا ہے
ہر اِک بھوجن کھان تھوں دِی	۱۷	اوہناں دا گھِن کردا جی
اوہ تے ہُن آ پہنچے سے		نیڑے موت دے بُوہیاں دے
اوہ اوس دُکھ دے درمیان	۱۸	یہوّاہ نوں چِلّائے سان
دُکھاں تھوں جان اوہناں دِی		اوس نے آپ چھڈائی سی
اپنا گھلدا ہے کلام	۱۹	چنگا کردا ہے تمام
دُکھاں تھوں چھُڈاندا ہے		ناس ہون تھوں بچاندا ہے
ہاہے یہوّاہ مِہربان	۲۰	شُکر کرو ہر زمان
آدم لئی بے شمار		کر دا ہے عجائب کار
شُکر دے ذبیح گزران	۲۱	اوہدے ہوون ثنا خوان
اوہدے سب عجائب کار		خُوشی دے نال کرن اظہار
چوتھا حصہ	خُدا جہاز والیاں دِی خبر لیندا	

کورس

۲۲- جو سیر کردے سمندر دِی وِچ جہازاں دے
تے وڈے پانیاں وِچ کارو بار ہن کردے

۲۳ یہوؔاہ پاک دے ہتھّاں دی ڈاہڈی کاریگری
اوہ صاف ویکھدے ڈونگھیائی وِچّ سمنّدر دی
۲۴ ہوا طوفانی اوہدے حُکم نال چلدی ہے
سمنّدراں دیاں لہراں نُوں اُچّا کردی ہے
۲۵ آکاش اُتےّ اوہ چڑھدے تے ہیٹھاں جانّدے ہین
تے اپنی جان نُوں دُکھاں دے وِچّ گھلانّدے ہین
۲۶ اوہ ڈگمگانّدے ہین جیوں ڈگمگاوے متوالا
تے جانّدا رہنّدا ہے سب علم وفہم اوہناں دا
۲۷ یہوؔاہ اگےّ جدوں کردے تنگی وِچّ فریاد
تدوں اوہ کرداہے اوہناں نُوں دُکھّاں تھوں آزاد
۲۸ ہنیرے نُوں اوہ تھمانّدا تے موجاں کردا بنّد
تد ہلدا اوہناں نُوں آرام ہُندے اوہ خورسنّد
۲۹ اوہ جنتھےّ چاہنّدے ہین ربّ اوہناں نُوں لے جانّدا ہے
تے ٹھیک تھاں اُتےّ اوہناں نُوں اوہ پچانّدا ہے
۳۰ خُدا دِی رحمتاں دے دِل تھوں ہون شُکرگُذار
جو کرداہے بنی آدم لئی عجائب کار
۳۱ اوہ لوکاں ساہمنے گاون خُدا دِی وڈیائی
بزُرگاں سامنے تعریف اوہدے کمّاں دِی

پنجواں حصّہ	خُدا ساریاں حالتاں وِچّ ساریاں دی خبر لیندا	پنجواں وزن

۳۲ وگدیاں نہراں نُوں یہوؔاہ جنگل صاف بنانّدا ہے
پانی دے اوہ سوُئیاں نُوں وِی جدچاہے سُکھانّدا ہے

۳۳ اوہ زمین بناندا بنجر جو سی پھلاں میوے دار
کیونکہ اوس وِچّ پاپی رہندے بدی کردے ہین بدکار
۳۴ سُکے جنگل نُوں جد چاہے تد اوہ جھیل بناندا ہے
سُکیّاں تھاواں وِچّ اوہ سُوئے پانی دے وگاندا ہے
۳۵ بُھکیاں تے لاچاراں نُوں اوہ اوتھے آپ وساندا ہے
اوہناں کولوں رہن دے لئی شہر تیار کراندا ہے
۳۶ تاں اوہ اوتھے کھیتی کرن واڑی لان انگوراں دی
تاں جو اوتھوں حاصل ہوون کثرت دے نال میوے وی
۳۷ اوہناں نُوں جد دیندا برکت تد اوہ بہت ہو جاندے ہین
ڈنگر چوکھر اوہناں دے تد کُجھ نہ گھٹنے پاندے ہین
۳۸ پھیر اوہ مُڑکے ہین گھٹ جاندے ہوندے ہین اوہ خجل خوار
دُکھ مُصیبت ظُلم دے مارے ہوندے ہین اوہ اَت لاچار
۳۹ کردا ہے امیراں نُوں اوہ خجّل خوار تے بے سامان
بُھلّے بھٹکے پھردے رہندے جنگل جنگل بیابان
۴۰ عاجز نُوں دُکھ وِچّوں کڈھ کے اُچّے تھاں بٹھاندا ہے
اوہناں دے گھرانے نُوں اوہ گلّے وانگ ودھاندا ہے
۴۱ صادق لوک ایس حال نُوں ویکھ کے خُوشیاں بہت مناون گے
پر بدکار شریراں دے مُنہ تدوں بند ہو جاون گے
۴۲ کیہڑا ہے دانا جو رکھّے ایہناں گلّاں اُتّے دھیان
تاں یہوواہ دی اوہ سمجھن مِہر تے رحمت بے پایان

پہلا حِصّہ	زبُور ۱۰۸۔ میرا دِل مضبُوط ہے خُدا دِی ثنا خوانی	پہلا وزن

کورس ۱۔ مضبُوط میرا دِل ہے شوکت دے نال گاواں
تعریف اپنے رَبّ دِی تے حمد مَیں سُناواں
۲ بربط تے رِبین جاگے مَیں جاگاں گا سویرے
قوماں تے اُمتّاں وِچ شُکرانے گاواں تیرے
۳ وڈّی تیری ہے رحمت اَسماناں نھیں وِی اُچّی
یا رَبّ تیری امانت ہے بدلاں تیک پہنچی
۴ اَسماناں اُتّے ہو تُوں اُچّا میرے خُدایا
سب دھرتی اُتّے ظاہر ہووے جلال تیرا

دُوجا حِصّہ	خُدا دِی مہربانیاں لئی دُعا	دُوجا وزن

کورس ۵۔ یا رَبّ اَپنے پیارے لوکاں نُوں تُوں دُکھاں تھوں چھُڈا
اپنا سجّا ہتھ ودھا کے دے خلاصی سُن دُعا
۶ آکھیا پاکیزگی وِچ رَبّ نے سو مَیں ہاں اننّد
مِنا نگا گھاٹی سُکاتے دِی سِکم نُوں ونڈاں گا
۷ ہے مُنسّی وِی میرا تے میرا ہے جلعاد وِی
ہے جو اِفرائیم سو ہے زور میرے سرہی دا
۸ ایہ یہوواہ میری خاطر شرع دینے والا ہے
ہے نگر مو آب بھانڈا میرے دھونے دھانے دا
۹ میں ادوم اُتّے وگا کے سُتّاں جُوتی پیراں دِی

میں فلسط اُتّے خوشی دے نال نعرے ماراں گا		
تیجا حصّہ	خُدا دی مدد دا یقین	تیجا وزن

کورس: مینوں کیہڑا راہ وکھاوے پکّے شہرا دُوم پچاوے

۱۰ کیا اوہ نہیں تُوئیں جس نے ساتُوں دُور ہے کیتا؟
ساڈی فوجاں نال نہ چلیا تُوئیں ہُن چھڈا
۱۱ تنگی وِچّ کر مدد اساڈی جھوٹی مدد ہے آدمیاں دی
تُوئیں ساڈی ہے دلیری لتاڑیں گا تُوں ویری

پہلا حصّہ	زبور ۱۰۹- دُشمن بابت فریاد داؤد اپنے دُشمن تے فریاد کردا	پہلا وزن

چُپ نہ رہ تُوں اَے خُدا	۱	تُوں ہیں اُستت جوگ سدا
ظالم ظلم تولدے ہَین		دغے دا مُنہ کھولدے ہَین
جھوٹ اوہ بولدے میرے نال	۲	مینوں گھیردے ڈاہ دے نال
میرے نال اوہ میرے ربّ		لڑدے رہندے بے سبب
اوہناں نال مَیں کردا خیر	۳	میرے نال اوہ رکھدے وَیر
مَیں تے تینتھوں اَے خُدا		منگدا رہندا ہاں دُعا
اوہناں نال مَیں کردا خیر	۴	میرے نال اوہ رکھدے وَیر
اوہناں نال مَیں کردا پیار		اوہ لڑائی نُوں تیّار
اوہدے اُتّے اَے خُدا	۵	پہرا رکھ شریراں دا
کھڑا رہے ہر زمان		اوہدے سجّے ہتّھ شیطان
تاں عدالت وِچّ بدکار	۶	ٹھہرے مجرم خطاکار

اوہ جے منگے وی دعا		گنی جاوے وچ گناہ
اوہدے دن وی گھٹ ہو جان	۷	دوجا لے اوہدی تھاں
بچیاں اُتے رہے نہ کو		گھر دی اوہدی رنڈی ہو
بچے اوہدے خجل خوار	۸	ہتھ وچ ٹھوٹھا بے روزگار
اُجڑی تھائیں جاون اوہ		لبھے کجھ تاں کھاون اوہ
لہنے والا لئے سنبھال	۹	گھر دی ورتن سارا مال
سب کمائی اوس ہی دی		اوپرے آکے لُٹن وی
اوہدے ول نہ کوئی وی	۱۰	نگاہ کرے رحمت دی
اوہدے رہن یتیم لاچار		کوئی وی نہ دیوے پیار
اوہدی سبھو آل اولاد	۱۱	اُڈ پُڈ جاوے ہو برباد
دوجی پیڑھی وچ تمام		ملیامیٹ ہو اوہدا نام
اوہدے وڈیاں دی خطا	۱۲	ربّ دے ساہمنے ہے سدا
بدی اوہدی ماتا دی		نہ مٹائی جاوے گی
ساہمنے یہوواہ دے	۱۳	اوہناں دے پاپ رہن گے
ذکر اذکار وی اوہناں دا		دھرتی اُتوں دے مٹا
اوہ غریب کنگال تے وی	۱۴	مہربان نہ ہویا سی
ٹٹے دل نوں جو لاچار		ہندا وڈھن نوں تیار
لعنت نوں اوہ کردا پیار	۱۵	لعنت ہووے اوہدی یار
برکت نوں نہ چاہندا سی		ہووے نہ کجھ برکت وی
کپڑے وانگر اوہ ناپاک	۱۶	پہن دا لعنت دی پوشاک
لعنت مانند پانی دی		اوہدے ڈھڈ وچ پہنچے گی

لعنت روغن دی مثال	۱۷	رچے اوہدیاں ہڈیاں نال
لعنت رہے اوہدے پاس		پہنے اوس نوں وانگ لباس
لعنت مانند پٹکے دی	۱۸	بنھے اپنے لک نال وی
سدا ہیکر اوہ بد حال		بنھی رکھے لک دے نال
بھیڑا حال خداوندا	۱۹	کرتوں میرے ویریاندا
مینوں جو ستاندے ہین		ایہو بدلہ پاندے ہین

دوجا حصہ	دشمناں دی بربادی دی نبوت تے اوہناں دے گناہ دا بیان	دوجا وزن

کورس

اپنے ناں تھیں اے یہوواہ رحمت کر سدا
تیری رحمت ات ہے بھلی مینوں توں چھڈا

۲۰ میں تے دکھاں دا ہاں ماریا ات غریبی نے لتاڑیا
تنگی میرے دل نوں پاڑیا اے رحیم خدا

۲۱ ڈھلیا ہویا جیوں پرچھایا میں ہاں ڈھلن تے ہن آیا
مینوں ٹڈی وانگ اڈایا ہن تے رحم فرما

۲۲ بھکھاں میری جان ستائی گوڈیاں وچ رہیا زور نہ کائی
ماس دے وچ نہ کجھ چکنائی مندا حال ہویا

۲۳ مینوں ڈاڈھا خوار اوہ جاندے میرا مندا حال پچھاندے
میرے اتے خوشیاں ماندے گھوردے سر ہلا

تیجا حصہ	دعاواں تے شکر گزاریاں	تیجا وزن

۲۴ کر مدد اپنے بندے دی یہوواہ! اے خدا
موافق اپنی رحمت دے توں بندے نوں چھڈا
تاں جانن اوہ کہ تیرا ہتھ چھڈاون والا ہے

	ہاں توئیں اپنے لوکاں دا بچاون والا ہے
۲۶	اوہ کوسن مینوں پر توں دے برکت خداوندا
	جد اُٹھن تاں اوہ ہوون خوار تدمیں خوش ہوواں گا
۲۷	خدایا میرے دشمن ہون شرمندہ پریشان
	شرمندگی دی چادر وچ اوہ اپنا آپ لکان
۲۸	تعریف۔ تعریف یہوواہ دی منہ میرا گاوے گا
	ہاں اُمتاں گروہاں وچ تعریف سناوے گا
۲۹	کہ سجے ہتھ غریباں دے رب آپ کھلوتا ہے
	اوہ خونیاں دے ہتھاں تھوں آپیں چھڈاندا ہے

پہلا حصہ	زبور ۱۱۰- مسیح بادشاہ تے کاہن مسیح بادشاہ ہے	پہلا وزن

کورس ۱-	یہوواہ نے فرمایا ہے خداوند میرے نوں
	کہ میرے سجے ہتھ ہی بیٹھ ہن تخت دے اُتے توں
۲	جد تیکر اوہناں سبھناں نوں جو رکھدے دشمنی
	بنا لواں نہ چوکی ئیں ہاں تیرے پیراں دی
۳	صیحون تھوں سوٹا گھلیگا رب تیری قوت دا
	توں اپنے ویریاں تے تد حکومت کریں گا
۴	تد تیرے زور دے ویلے رب دل دی صفائی نال
	لوک تیرے اپنے آپ نوں ہی گزرانن ہو خوش حال
۵	تریل جوانی تیری دی بتھیری ہووے گی

جو فجر ویلے پیندی ہے ہاں اُس تھوں ودھکے دی

دُوجا حِصّہ	مسیح ابد تک کاہن ہے	دُوجا وزن

۶ سَونہہ یہوّاہ نے ہے کھادی کدی نہ پچھتاوے گا
تُوں تے مَلک صدق وانگر کاہن رہیں گا سدا
۷ تیرے سجّے ہتھ دے اُتّے آپ خُداوند ہووے گا
اپنے قہر دے غُصّے دے وِچّ شاہاں نُوں مار سُٹّے گا
۸ قوماں دِی عدالت ساری آپ خُداوند کرے گا
اوہناں دِی پھیر دھرتی ساری لوتھاں دے نال بھریگا
۹ مُلکاں دے وِچّ لوکاں دے سر آپ خُداوند بھیوے گا
اُچّا کرے گا سر اپنا پانی پی کے نالے دا

پہلا حِصّہ	زَبُور ۱۱۱ خُدا دِی تعریف اوہدے کمّاں دے سبب	پہلا وزن

کورس
تُسیں گاؤ ثنا - گاؤ ثنا تُسی رَبّ دِی

۱ سچّیاں دِی ٹولی وِچّ دِل نال گاواں ثنا سُناواں مَیں رَبّ دِی
۲ کم خُدا دے اَت ہین وڈیرے - قُدرت اوہدی صاف لبھدی
۳ کم اوہدیاں ہتھاں دے سبھّو جلالی اوہدی سچیائی ہے ابدی
۴ رَبّ نے عجائب کم جو کیتے - یادگاری رکھّی سب دِی
۵ پاک یہوّاہ اَت مہربان ہے - رحمت بے حد رَبّ دِی
۶ روزی پاندے بُھکھّے نہ رہندے آس جنہاں نُوں رَبّ دِی
۷ جو کُجھ رَبّ نے عہد ہے کیتا - یاد اوہ رکھدا ابدی

	دوجا حصّہ ═══ دوجا وزن
	وکھایا اپنیاں لوکاں نوں زور اپنے ہتھّ دیاں کماں دا
	تاں بخشے آپیں اوہناں نوں میراث سب قوماں دی خدا
	خداوند دے سب ہتھّ دے کار برحق تے ٹھیک ہین برقرار
۸	ہمیشہ تیکر قائم ہین یقینی ربّ دے سب فرمان
	اوہ برحق سچے دائم ہین ہے سدھا اوہناں دا بیان
	تے واسطے اپنے لوکاں دے خلاصی بھیجی ربّ ہی نے
۱۰	عہد اپنے نوں ہمیشہ تیک خدا نے کیتا پائدار
	خوف والا نام خدا دا ٹھیک ہے پاک بے انت تے برقرار
	خوف رکھنا پاک خداوند دا ایہ شروع ہے دانائی دا
۱۱	اوہ سبھّو دل وچّ جہاندے خوف رہندا ہے خداوند دا
	اوہ چلدے اوہدے حکماں تے کہ رکھدے چنگی سمجھ سدا
	ہمیشہ تیکر ہووے گی ستائش پاک خداوند دی

زبور ۱۱۲- کامل آدمی

دوہاں جہاناں وچّ نیکو کاری تے دین داری دے فائدے

کورس			
سرا ہو ربّ نوں دلدے نال	۱	ہے اوہو مرد مبارک حال
بھوّاہ دا جو رکھدا ڈر		تے خوش ہے اوہدے حکماں پر
زور والی نسل ہووے گی	۲	زمین دے اُتّے اوسے دی
تے سچیاں لوکاں دی اولاد		مبارک ہووے گی دل شاد
دھن دولت مال اسباب سدا	۳	سچیار دے گھر وچّ ہووے گا

سچیار دی سچیائی دی		ہمیشہ قائم رہے گی
سچیار دے واسطے آپ خدا	۴	ہنیر وِچ چانن کرے گا
رحم کردا ترس کھاندا ہے		سچیائی نوں اوہ چاہندا ہے
اوہ کردا رہندا چنگے کار	۵	ترس کھاندا دیندا ہے اُدھار
جس کم نوں کرنا چاہندا ہے		سچیائی نال مُکاندا ہے
ہاں سچ مُچ اوس نوں ذرا وی	۶	نہ کدی تھڑکن ہووے گی
تے سچیاں لوکاں دی یادگار		ہمیشہ رہندی برقرار
تے سُن کے بھیڑی خبر وی	۷	نہ اوہدی جان گھبراوے گی
دِل اوہدا قائم رہے گا		یہوّاہ اوہدی آس سدا
دِل اوہدا قائم رہندا ہے	۸	نہ خوف کسے تھوں کھاندا ہے
اوہ اپنی اکھیں ویکھے گا		حال بھیڑا اپنے ویری دا
سخاوت وِچ لُٹاندا ہے	۹	مسکیناں تے ترس کھاندا ہے
اجیہاں دی سچیائی وی		ہمیشہ قائم رہے گی
جلال دے نال سِنگ صادق دا	۱۰	خوب اُچا کیتا جاوے گا
ایہ ویکھے گا شریر انسان		تے کُڑھ کے ہوویگا حیران
دند اپنے کچکچاوے گا	۱۱	تے پھر اوہ پگھر جاوے گا
بدخواہش سب شریراں دی		برباد تے ناس ہو جاوے گی

زبور ۱۱۳- غریباں دی اُچیائی

خدا دی رحمت تے وڈیائی دے سبب اوہدی تعریف

کورس	یہوّاہ دی تعریفاں ہر دم سناؤ	۱	یہوّاہ دے سب بندیو حمد گاؤ

یہوؔاہ دا نام ہُن مُبارک سدا ہو	۲	ہاں چڑھدے تھوں لہندے تیک اوہدی ثنا ہو
ہے سب اُمتّاں اُتّے اُچیائی رَبّ دی	۳	یہوؔاہ دِی اَسماناں تے ہے بُزرگی
اساڈے خُدا دے برابر ہے کیہڑا	۴	زمین اَسمان اُتّے جو ہے وڈیرا؟
خُدا اپنے آپ نُوں پست کردا	۵	تاں ویکھے زمین اَسمان دِی اوہ رچنا
اوہ مسکین نُوں خاک تھوں ہے اُٹھاندا	۶	تے عاجز نُوں رُوڑی تھوں اُچا بٹھاندا
کہ تاں وڈّیاں نال اوہنوں بٹھاوے	۷	تے قوم اپنی دے وڈّیاں نال رلاوے
اوہ اَچھل نُوں دیندا خُوشی بچیاں دِی	۸	یہوؔاہ دِی ہل کے کرو سب بُزرگی

زبور ۱۱۴ - یہوؔاہ دِی حضُوری

خُدا دِی مدد نال اسرائیلیاں دِی رہائی تے خُدا تھوں ڈرن لئی اُبھارنا

کورس
جد اسرائیلی مصر تھوں ترُ نکلے با اَمان

۱
جد اسرائیلی مصر تھوں یعقوب دا سب خاندان
غیر بولی بولن والیاں تھوں ترُ نکلے با اَمان

۲
یہوؔاہ تدوں ہویا سی اوہدی عبادت گاہ
تے اسرائیل وِی ہویا سی راج پاٹ سب اوسے دا

۳
سمندر نے جد ویکھیا ایہ تد مُڑیا پچھے نُوں
تے یردن نے وِی ویکھیا ایہ تد وگی پچھاں نُوں

۴
تد ٹپدے چھالاں ماردے سَن سب بھیڈاں وانگ پہاڑ
تے میمیاں وانگ خُوش ہُندے سَن سب ٹلّے چھالاں مار

۵
سمندرا کیوں نسّیا توں؟ کیہ تینوں ہویا سی؟
کیوں اُلٹی وگی یردن توں؟ کیہ تینوں ہویا سی؟

۶ پہاڑو چھالاں ماردے ہوکیوں وانگر بھیڈواں وی ؟
تے میمیاں وانگر کُددے ہوکیوں ٹِلّیو تسیں وی؟
۷ خُدا دے سامنے اَے زمین توں کمب تے تھرتھرا
یعقُوب دے مالک دے حضُور جو رَبّ ہے سبھناں دا
۸ جو پتھر وچّوں پانی دا اِک حوض بناندا ہے
چقماق دے وِچّوں پانی دا سوتا بہاندا ہے

پہلا وزن	زبور ۱۱۵-خُداہی دے اُتّے بھروسہ خُدا دی بزُرگی تے بُتاں دی حقارت	پہلا حِصّہ

کورس ۱- نہ ساڈُوں رَبّ نہ ساڈُوں رَبّ- دے آپ نُوں ہُن جلال
وفا تے رحمت دے سبب جو تیرا ہے کمال
۲ کِس لئی قوماں آکھن ایہ رَبّ کِتھے اوہناں دا؟
اساڈا رَبّ اسمان تے ہے جو چاہیا کیتا سا
۳ بنائے بُت مُنکھاں نے ہاں چاندی سونا ڈھال
مُنہ رکھدے پَر نہ بولدے ہَین نہ ویکھن اکھیاں نال
۴ اوہ کن تے نک تے ہتھ تے پیر ہاں سب کُجھ رکھدے ہَین
پر سُننا سُنگھنا-چھُونا-ٹُرنا نہ کُجھ کر سکدے ہَین
۵ اوہ اپنے گلے تھوں آوازہ نہ کڈھدے ذرا وی
جو مندے تے بناندے نیں ہَین وانگر اوہناں وی
۶ اَے اسرائیل یہوواہ تے سب سُٹ دے اپنا بھار
کہ اوہو ڈھال ہے اوہناں دی ہے اوہو مددگار

۷ ہارُون دے اے گھرانے تُوں یہوّاہ تے شست بھار
کہ اوہو ڈھال ہے اوہناں دی ہے اوہو مدد گار
۸ یہوّاہ اُتّے رکھو آس جو اوس تھوں ڈر دے ہو
کہ اوہو اوہناں دی ہے ڈھال تے مددگار ہے جو

دُوجا حصّہ	خُدا ترساں دا بھروسہ خُدا اُتّے تے اوہناں دی مُبارکبادی	دُوجا وزن

کورس ۹- یہوّاہ نے یاد کیتا اوہ برکت بخشے گا
ہارُون تے اسرائیل نُوں وی اوہ برکت بخشے گا
۱۰ اوہ سبھّو جو ہین رکھدے ڈر پاک یہوّاہ دا
سب نکیاں نُوں نال وڈّیاں آپ برکت بخشے گا
۱۱ ودھاوے ربّ تُہانُوں اولاد تُہاڈی دی
یہوّاہ دے حضُور وِچّ مُبارک ہووے گی
۱۲ یہوّاہ دے اسمان ہین ہاں سبھّو نال یقین
پر بنی آدم نُوں دی اُیہ بخشی ہے زمین
۱۳ جو مُردے تے جارہندے وِچّ شہر خاموشاں دے
یہوّاہ دی تعریف وِچّ اوہ مُنہ کیہ کھولن گے؟
۱۴ پر اسیں رل کے گایئے ہُن تھوں تا سدا
یہوّاہ دی ستائش ہو اوسے دی ثنا

پہلا حِصّہ	زبور ۱۱۶- آرام گاہ چنگا ہون دے بعد شُکر گزاری	پہلا وزن

کورس ۱- خُدا دے نال محبّت مَیں دِل تھیں رکھدا ہاں

۷	ہارُون دے اَے گھرانے تُوں یہوّاہ تے سُٹ بھار کہ اوہو ڈھال ہے اوہناں دِی ہے اوہو مدد گار
۸	یہوّاہ اُتّے رکھّو آس جو اوس تھوں ڈر دے ہو کہ اوہو اوہناں دِی ہے ڈھال تے مددگار ہے جو

دُوجا حصّہ	خُداترساں دا بھروسہ خُدا اُتے تے اوہناں دِی مُبارکبادی	دُوجا وزن

کورس	۹- یہوّاہ نے یاد کیتا اوہ برکت بخشے گا ہارُون تے اِسرائیل نُوں وی اوہ برکت بخشے گا
۱۰	اوہ سبھّو جو ہین رکھدے ڈر پاک یہوّاہ دا سب نکّیاں نُوں نال وڈّیاں آپ برکت بخشے گا
۱۱	ودھاوے ربّ تُہانُوں اولاد تُہاڈی دِی یہوّاہ دے حضُور وِچّ مُبارک ہووے گی
۱۲	یہوّاہ دے اَسمان ہین ہاں سبھّو نال یقین پر بنی آدم نُوں دِی اِیہ بخشی ہے زمین
۱۳	جو مُردے تے جارہندے وِچّ شہر خاموشاں دے یہوّاہ دِی تعریف وِچّ اوہ مُنہ کیہ کھولن گے؟
۱۴	پر اسیں رل کے گایئے ئے ہُن تھوں تا سدا یہوّاہ دِی ستائش ہو اوسے دِی ثنا

پہلا حِصّہ	زبُور ۱۱۶- آرام گاہ چنگا ہون دے بعد شُکر گُزاری	پہلا وزن

کورس	۱- خُدا دے نال محبّت ئیں دِل تھیں رکھدا ہاں

آوازاں ۔ ہِتّاں سب اوس نے میریاں سُنیاں
۲ جو اوس نے کنّ رکھّے اپنے میری عرضاں تے
میں اوہدا نام لواں جد تیکر میں جیوندا ہاں
۳ چوٗلیّ موت دے دُکھّاں نے مینوں گھیر لیا
ہاں غم تے رنج دے وِچّ لگیاں پیڑاں قبر دیاں
۴ یہوّواہ دائیں لیا ناں ۔ یہوّواہ مینوں بچا
رحیم سچّا اساڈا خُدا ہے مہربان
۱ یہوّواہ سِدّھیاں لوکاں دا آپیں رکھوالا
میں اُت لاچار ساں اوس نے بچائی میری جان
۲ اَے میری جان توں بے فکر ہو تسلّی رکھّ
کہ تیرے اُتّے یہوّواہ نے کیتے ہین احسان
۷ بچایا موت تھوں ڈِگن تھوں میرے پیراں نوں
بچائیاں ہنجواں تھیں توُئیں میریاں اکھّیاں
۸ میں زندگی دی زمین اُتّے اپنے ربّ دے حضور
چلّاں پھراں گا تے گاواں گا اوہدیاں صِفتاں
۹ یقین کیتا تے کیہا کہ میں ساں بہتا وِچّ
میں ایہہ وی کیہا سی گھابر کے ”جھوٹے ہین اِنسان“

ڈوجا حِصّہ ۔ شکر گزاری

کورس ۱۰۔ یہوّواہ بخشیاں ہین مینوں نعمتاں سبھّو
سو بدلے اوہناں دے اوہنوں میں کیہہ ہاں دے سکدا؟
۱۱ پیالہ اپنی نجات ہی دائیں تے چُک چُک کے

یہوّاہ اپنے خُدا دا مَیں ناں پُکاراں گا
۱۲ خُدا دے ساریاں لوکاں دے رُو برُو مَیں ہُن
یہوّاہ واسطے سبھّو کراں گا نذراں ادا
۱۳ یہوّاہ دِی نظراں وِچّ مقدّساں دِی موت
ہے قدر والی بڑی مہنگ مُلی دِسدی سدا
۱۴ مَیں بندہ ہاں تیرا بندہ۔ تے کردا ہاں منّت
مَیں تیری کامی دا پُت ہاں۔ تُوں مَینُوں کیتا رہا
۱۵ چڑھاواں شُکر دِی قُربانیاں مَیں تیرے حضُور
تے اپنے پاک یہوّاہ دا نام پُکاراں گا
۱۶ خُدا دے ساریاں لوکاں دے رُو برُو مَیں ہُن
یہوّاہ دے لئی سبھّو کراں گا نذراں ادا
۱۷ خُدا دے گھر دیاں درگاہواں وِچّ اَے یروشلیم
ہاں تیرے وِچّ اوہ کرن رل کے سبھّو ربّ دِی ثنا

زبور ۱۱۷- ہیلیلُویاہ

خُدا دِی وفاداری تے رحمت دے سبب تعریف

کورس ۱- رَبّ دِی بزرگی کرو قوم ساری سب کرو رَبّ دِی وڈیائی
ساریو قومو سودھن آکھو رَبّ نُوں اوہدی کرو وڈیائی
۲ اوہدی ہے رحمت اساڈے تے غالب قائم ہے رَبّ دی سچیائی
قائم سدا رہندی رَبّ دِی سچیائی اوہدی کرو وڈیائی

پہلا حصہ	زبور ۱۱۸۔ شادمانی خدا دی ستائش اوہدی رحمت دے سبب	پہلا وزن

کورس: سدا تیکر ہے رحمت ساڈے ربّ دی

کرو ربّ دی شکر گذاری	۱	نیکی نکلی ہے اوسے تھوں ساری
کاش اسرائیل ایہہ بولے	۲	اوہدی اُستت وِچ مُنہ کھولے
ہارون دے گھر دے سارے	۳	کاش آکھن مار کے نعرے
کاش آکھن اوہ ہمیشہ	۴	جو رکھدے خوف یہوّاہ

دوجا حصہ	خدا اُتے بھروسہ رکھنا بھلا ہے	دوجا وزن

کورس: یہوّاہ دے سامنے مَیں چلّایا	۱	جدوں میری جندڑی تے دُکھ آیا
دُعا اوس نے کنّ دھر کے میری سُنی	۲	میری جان نوں آزاد فرمایا
منکھ دی رکیہ طاقت جو اوس تھوں ڈراں	۳	یہوّاہ دا ہے میرے تے سایہ
یہوّاہ مدد ہے سنبھالاں گا مَیں	۴	جنہاں میرے نال وَیر ہے چایا
یہوّاہ تے آس اپنی رکھنی بھلی	۵	تے ڈھونڈنا منکھاں دا رکیہ سایا؟
یہوّاہ تے آس اپنی رکھنی بھلی	۶	رکیہ ڈھونڈنا امیر لوکاں دا سایا؟
یہوّاہ دا نام لے کے کراں گا ناس	۷	کہ سب قوماں مَینوں گھیرا پایا
جو گھیردے نیں مَینوں سب ہون گے فنا	۸	یہوّاہ دا نام جدوں مَیں تہایا
اوہ بجھ گئے کنڈیاں دی اگ وانگ سب	۹	کہ مدھ مکھیاں وانگوں گھیرا پایا
مَیں اوہناں دا بیخ مُچ ہُن کراں گا ناس	۱۰	یہوّاہ دا نام جدوں مَیں تہایا
تُوں زور نال دھکیا تاں دیویں ڈِگا	۱۱	یہوّاہ مدد میری نوں آیا
زور میرا یہوّاہ اوہ میرا ہے مان	۱۲	اوہ میرے چھڈاون نوں آپ آیا

تیجا حصہ	مسیح دا اپنی بادشاہی وچ آؤنا	تیجا وزن

۱۳ سچیاں دے ڈیریاں وچ خوشیاں نجاتاں دی صدا
سجا ہتھ کیا ہی بہادر ہے یہوواہ تیرا
۱۴ سجا ہتھ کیا ہی بہادر ہے یہوواہ تیرا
سجا ہتھ میرے یہوواہ دا اُچا ہویا
۱۵ مَیں تے جیواں گا مراں گا نہیں پر دساں گا
اَے یہوواہ تیرے سب کم جو عجائب نیں سدا
۱۶ دِتی ہے چنگی طرح مینوں یہوواہ تنبیہ
پر نہیں موت دے ہے مینوں حوالے کیتا
۱۷ بوہے سچیائی دے میرے لئی کھولو چھیتی
جا کے اندر مَیں کراں اپنے یہوواہ دی ثنا
۱۸ ایہ ہے دروازہ یہوواہ دا کہ جس دے اندر
خوشیاں دے نال چلے جاندے ہین سچیار سدا
۱۹ توں سنی میری دُعا توئیں چھڑایا مینوں
زور دے نال مَیں گاواں گا تیری حمد و ثنا
۲۰ جیہڑے پتھر نوں تدوں راجاں نے رد کیتا سی
اوہو پتھر ہویا اوڑک ہی نوں نکر دا سرا
۲۱ ساڈیاں نظراں دے اندر راہ عجائب کم ہے
پر خداوند یہوواہ نے ہے آپہیں کیتا
۲۲ کیتا اُس دِن نوں یہوواہ نے مقرر آپہیں
خوشیاں دے گیت اسیں گاواں گے دِل نال سدا

۲۳ تیری درگاہاں دے وِچ عرض تے منّت ہے میری
بخشدے آپیں یہوّاہ مینُوں تُوں چھُٹکارا
۲۴ پُورا کر میرے یہوّاہ تُوں میرے مطلب نُوں
میری ہتھّ جوڑکے ایہو تیرے اَگے ہے دُعا
۲۵ آوے جو ناں تھوں یہوّاہ دے مُبارک ہووے
تینُوں دھن کہندے اَسیں گھر تھوں یہوّاہ دے سدا
۲۶ لیاؤ قرُبانی نُوں بنھّ مذبحے دے سِنگاں نیکر
نُور چمکاندا یہوّاہ جو اساڈا ہے خُدا
۲۷ تُوں میرا رَبّ ہیں بزُرگی میں کراں گا تیری
تُوں میرا رَبّ ہیں میں گاواں گا تیری حمد و ثنا
۲۸ تُسی دِل نال یہوّاہ دے ہو سب شُکر گزُار
اوہو ہے نیک تے اوسے دی ہی رحمت ہے سدا

پہلا حِصّہ	زبُور ۱۱۹- خُدا دی شریعت نال محبّت خُدا دی شریعت تے قواعد مَنّن لئی مختلف دُعاواں تے تعریفاں	پہلا وزن

کورس ۱- دھن حال اوہناں دا ہے جو ٹھیک چال چلدے
شرع یہوّاہ والی دِل تھیں جو ہین مندے
۲ دھن اوہ جو یاد کردے اوہدی شہادتاں نُوں
اوہ اپنے سارے دِل تھیں ہین ڈھونڈدے خُدا نُوں۔
۳ اوہ کردے نہ برُیائی پر رَبّ دے راہ نُوں پھڑدے
تیری شرع نُوں دِل تھیں ہُن یاد اَسیں ہاں کردے

۴	مَیں چاہیا میریاں سب ہوون دُرست راہاں تیری شرع دے اُتّے مَیں اپنا دِل لگاواں
۵	جد تیرے حُکماں اُتّے مَیں اپنی اکھیاں لاواں شرمندہ مَیں نہ ہوواں نہ شرم کُجھ اُٹھاواں
۶	تیرے نیاں جو سچّے یا ربّا مَیں اوہ سکھ کے اُستت تیری کراں گا ہاں نال سچّے دِل دے
۷	مَیں دِل تھیں یاد رکھّاں فرمان تیرے سارے مَینوں کدی نہ چھڈّیں اوڑک دے توں دہاڑے

دُوجا حِصّہ ——— دُوجا وزن

کورس	جوان بھلا کِس طرح صاف رکھے گا اپنا راہ؟
۸	تیرے کلام دے موافق چلّے رکھّے اوہدے تے نگاہ
۹	تَینوں مَیں ڈھونڈیا مَینوں نہ ہون دے اپنے حُکماں تھوں گمراہ
۱۰	تیرے کلام نُوں مَیں دِل وِچّ رکھّیا کراں نہ تیرا گناہ
۱۱	تُوئیں یہوواہ دَھن ہیں سو مَینوں اپنی شرع سکھلا
۱۲	کیتا بیان تیرے سارے نیاں دا میرے ہونٹھاں نے خُدا
۱۳	تیری شرع تھوں مَیں ایسا ہُن خُوش ہاں جیسے خزانہ ملا
۱۴	دھیان کراں گا تیری شرع تے سا ہویں رکھّاں تیرا راہ
۱۵	تیرے مَیں حُکماں وِچّ مگن رہاں گا بُھلّاں کلام نہ تیرا

تیجا حِصّہ ——— تیجا وزن

اپنے بندے دے اُتّے کر احسان	۱۶	تا کہ جیوندی رہے ایہ میری جان	
یاد رکھّاں کلام نُوں تیرے	۱۷	کھول دے ہُن توں میریاں اکھیاں	

چنگے چنگے عجب عجب مضمون	۱۸	تاں شریعت تیری دے وِچ ویکھاں
مَیں مسافر ہاں ایس زمین اُتّے	۱۹	مَیتھوں اپنے چھُپا نہ توں فرمان
تیرے انصافاں دے لئی ہر دم	۲۰	تڑپدی رہندی ہے ایہ میری جان
اوہناں ملعوناں نوں توں ڈانٹیا ہے	۲۱	جیہڑے مغرور ہَین تے نافرمان
توں ملامت نوں تے حقارت نوں	۲۲	دُور کر میرے اُتوں اَے رحمان
تیریاں ساکھیاں نوں یا رّبا	۲۳	اپنے دِل نال یاد رکھنا ہاں
کر کے جلسہ امیر لوکاں نے	۲۴	میری ضدّ وِچ نیں کیتیاں گلاں
پر تیرے حق دے اُتّے یا رّبا	۲۵	تیرے بندے دا ہر دم رہندا دھیان
مَینوں اوہناں تھوں ہے صلاح ملدی	۲۶	ساکھیاں تیریاں تھوں مَیں خوش ہاں

چوتھا حصہ == چوتھا وزن

کورس ۲۷۔ مَینوں جوالیں رّبا، مَینوں جوالیں ہو
جیہڑے توں قول کیتے اوہناں نوں پالیں ہو

۲۸ رُلدی ہے مٹّی وِچّ میری ایہ جان ہو
تیرے تے قولاں اُتّے میرا ایمان ہو

۲۹ دسّیاں تینوں رّبا اپنیاں راہاں
تدوں توں رحم کر کے سُنیاں دُعاواں

۳۰ اپنے توں حق سبھّو مَینوں سکھائیں
اپنی شریعت دیاں راہاں وکھائیں

۳۱ تیرے عجائب کمّاں اُتّے خدایا
دھیان مَیں اپنا چنگی طرحاں ہے لایا

۳۲ وگدیاں نیں ہنجوآں میرے دُکھاں دے نال ہو

مَینُوں سنبھالیں اپنے قولاں نُوں پال ہو

۳۳ جھُوٹ دا راہ میتھوں رکھّیں تُوں دُور ہو
بخشیں تُوں مہر کرکے شرع دا نُور ہو

۳۴ چُنیا مَیں اپنے لئی رستہ سچیائی دا
تیرے تے قولاں نُوں مَیں سامنے ہے رکھیا

۳۵ تیریاں گواہیاں اُتّے جی میرا لگدا
مَینُوں یہوّاہ نہ ہون دے شرمندہ

۳۶ دَوڑاں گا مَیں تیرے حُکماں دے راہ تے
کِیتا تُوں خُوش ہے میرے دِل نُوں وَدھا کے

پنجواں حصّہ = پنجواں وزن

کورس
دسّیں یہوّاہ راہ اپنی شرع دا
مَینُوں بخش دے سمجھ تیری شرع نُوں
مَینُوں چلا اپنیاں حُکماں دی راہ تے
اپنی گواہی وَل دِل میرا لا تُوں
جھُوٹھ نہ ویکھاں پھیریں میری اکھّیاں تُوں
رکھّیں تُوں قائم اپنا قول میرے واسطے
جس تھوں مَیں ڈرناں کریں دُور ملامت
تیرے قواعد میرے دِل نُوں ہین پیارے

۳۷ آخر توڑی اوہنُوں یاد مَیں رکھّاں گا
۳۸ اپنے سارے دِل تھیں یاد مَیں کراں گا
۳۹ میری خُوشی اوہناں وِچّ ہے ہمیشہ
۴۰ لالچ اُتّے لگّے دِل وی نہ میرا
۴۱ راہ وِچّ اپنے تُوں جیون دَئیں ربّا
۴۲ کیوں جو مَیں ڈر خوف رکھدا ہاں تیرا
۴۳ تیرا نیاں ربّا اَت ہے چنگیرا
۴۴ اپنی سچیائی وِچّ رکھّیں مَینُوں زندہ

چھیواں حصّہ = چھیواں وزن

کورس
مَینُوں رحمت تے نجات وکھائیں ۴۵ عرض کراں تیری منّت کراں مَیں
اپنا قول تُوں یاد فرمائیں

میتھوں تاں جواب اوہ پاون ۴۶ جیہڑے طعنے مار ستاون
تدھ بناں کسے دی آس وی ناہیں

میں تے ہردم سچ ہی بولاں ۴۷ جھوٹھی گل وچ مُنہ نہ کھولاں
میں مندا ہاں تیرے حکماں تائیں

تیری شرح نوں پاک خدایا ۴۸ ہر ویلے میں یاد رکھاں گا
بھلاں گا نہ کدی اوڑک تائیں

تنگی تھیں چھٹکارا پاواں ۴۹ پھراں ٹراں گا کھلیاں تھاواں
ڈھونڈیاں میں تیرے حکماں تائیں

میں بادشاہاں دے دربارے ۵۰ حکم سناواں تیرے سارے
شرمندہ نہ ہوواں کدائیں

تیرے حکماں وچ خدایا ۵۱ جنہاں نوں میں پیار ہاں کردا
خوش رکھاں گا اپنے تائیں

تیری شرع ول ہتھ اٹھاندا ۵۲ جس نوں میں ہاں دل نہیں چاہندا
سوچاں گا تیرے حکماں تائیں

ستواں حصہ ═ ستواں وزن

۵۳ اپنے بندے لئی اپنے قول توں یارب یاد فرما
تیرے قول دی مینوں آس ہے میرے پاک خدا

۵۴ تیرے کلام نال جیوندا ہاں پیندا جد گھبرا
مغرور ٹھٹھا کردے پر میں نہ چھڈیا تیرا راہ

۵۵ تیرے سب قدیم نیاں میں رکھے یاد خدا
اوہناں تھوں تسلی پائی جد میں دکھ وچ سا

۵۶ اوہناں بُریاں دے سبب تھیں ہیں جاندا گھبرا
جنہاں نے اے پاک یہوواہ چھڈیا تیرا راہ
۵۷ ایس مسافر خانے دے وِچ میرے پاک خُدا
تیرے سب فرمان اِک گیت ہین سبب خوشی دا
۵۸ رات دے ویلے یاد میں کیتا تیرا ناں خُدا
تیری شرع دی حفاظت کیتی میں سدا
۵۹ ایسے لئی میں تسلّی پائی اَے خُدا
کیونکہ تیرے حُکماں نوں میں حفظ کیتا سا

	اٹھواں حصّہ ——— اٹھواں وزن	

کورس
۶۰۔ یہوواہ توئیں میرا حصّہ ہیں۔ توں بخرہ ہیں میرا
میں کیہا ایہ کہ گلاں تیریاں نوں یاد رکھاں گا
۶۱ میں اپنے سارے دِل تھیں مہربانی تیری چاہندا ہاں
توں میرے اُتّے اپنے قول موجب رحم دی فرما
۶۲ میں اپنیاں ساریاں راہاں دے اُتّے دھیان کیتا ہے
میں مُڑیا ہاں شریعت تیری دے وَل ہُن خُداوندا
۶۳ میں چھیتی کر کے کیتا یاد یا ربّ تیریاں حُکماں نوں
شریراں گھیریا پر میں نہ تیری شرع نوں بُھلیا
۶۴ خُداوندا تیرے سب فیصلے ہین ٹھیک تے سچے
میں اَدّھی رات نوں ہاں شُکر تیرا کرن اُٹھاں گا
۶۵ میری بیٹھک ہے اوہناں نال جیہڑے رکھدے ڈر تیرا
جو مندے تیریاں فرضاں تے حُکماں نوں خُداوندا

۶۶ یہوواہ ہے زمین اُتّے تیری رحمت دی بھرپوری
میرے اُتّے دی رحمت کرتے مینوں اپنا حق سکھلا

نواں حصّہ ═ نواں وزن

۶۷ اپنے کلام دے موافق نال میرے چنگا سلوک توں وکھایا
میں تے ایمان تیرے حکماں تے لیاندا مینوں دانائی تے علم سکھا
۶۸ دُکھاں دے وِچ جدوں تیک نہیں ساں پھسیا ہُندا ساں میں ہر ویلے گمراہ
ہُن تے میں کیتا یاد تیرے کلام نوں میں ایسے تھوں پاندا تسلی سدا
۶۹ ربّا توں نیک ہیں، توں نیکی سدا کردا۔ ہُن مینوں توں اپنے حقوق سکھلا
مغروراں نے میرے اُتّے جھوٹ ہے بنھیا پر میں تیرے فرماناں نوں نہیں بھُلانگا
۷۰ اوہناں دا دِل چربی وانگ موٹا ہویا پر میں شرع دے وچ خوش ہاں سدا
چنگا ایہہ ہویا کہ میں دُکھ پایا یا ربّ سکھاں گا میں تیرے قاعدے سدا
۷۱ رُپئے تے سونے دے سِکیاں کولوں بھانویں ہزاراں وی ہوون خُدا
تیرے جو مُنہ دیاں ہین شہادتاں اوہناں تھیں وّدھ ہین تے چنگیاں سدا

دسواں حصّہ ═ دسواں وزن

کورس | فہم عطا کر مجھ کو خُدایا ۷۲ تا شریعت کو تیری میں جانوں
توُہی نے الٰہی میری صورت بنائی ۷۳ ہاتھوں نے کاریگری یہ دِکھائی
توُہی نے مٹی سے مجھ کو بنایا
دِل میں جو اپنے تجھ سے ہیں ڈرتے ۷۴ مجھ کو وہ دیکھ کر خوشیاں ہیں کرتے
تیرے کلام پر ہے میرا بھروسہ
تیرے نیاں سب ہیں سچے الٰہی ۷۵ بھیجی محبّت سے مجھ پر تباہی
جانتا ہوں میں سب یہ میرے خُدایا

وعدہ کیا تُونے بندے سے جیسے ۷۶ شفقت سے تیری تسلی ہو ویسے
مُجھ پر تو ہو تیری رحمت کا سایہ
کیونکہ اسی سے میری زندگی ہے ۷۷ تیری شریعت میں میری خوشی ہے
شرمندہ ہوں سب گھمنڈی خُدایا
میرے خلاف باندھ کے جھُوٹے منصوبے ۷۸ مُجھ کو پہنچایا نقصان ہے اُنہوں نے
پر سب تیرے فرضوں کو یاد میں رکھوں گا
ایسا ہو یارب کہ جو تُجھ سے ڈرتے ۷۹ تیری شہادتوں کو یاد کرتے
دِل میری جانب ہے مائل اُن سب کا
ایسا تُو کر اَے خُداوند میرا دِل ۸۰ تیرے قواعد کی جانب ہو مائل
تاکہ کبھی نہ ہُوں میں شرمندہ

گیارھواں حِصہ = گیارھواں وزن

۸۱ تیری نجات دے شوق وِچ ہندی بے ہوش ہے میری جان
تیرے ہی قول تے اَے خُدا دِل نہیں مَیں رکھدا ہاں ایمان
۸۲ تیری اوڈیک وِچ اَے خُدا اکھیاں تے ہویاں ہَین فنا
کدوں جواب تُوں گھلیں گا دیویں گا تُوں تسلیاں
۸۳ چمڑے دِی مشک دِی مثال ہویا ہے ربّا میرا حال
سُکی ہو جیہڑی دُھوں دے نال پر مَیں نہ بُھلیا تیرا ناں
۸۴ مَینُوں تُوں دسّیں اَے خُدا کِتنے دہاڑے جیواں گا
میریاں دُشمناں ہی دا کدوں تُوں کریں گا نیاں
۸۵ واسطے میرے اَے خُدا ایہ جو گھمنڈی بے شرع
پٹدے نیں ٹوئے ڈُوہنگے چا اوہناں دے وِچ تاں ڈِگ پواں

۸۶ مینوں ستاندے بے سبب تیرے نے سچے حکم سب
میری مدد توں کر اَے ربّ توئیں تے میری ہیں چٹان

۸۷ ویلاسی نیڑے آگیا کر دے اوہ مینوں ہل فنا
پر میں ہمیشہ رکھیا تیرے ہی فرضاں دا دھیان

۸۸ رکھیں توں نظر مہر دی بخشیں توں مینوں زندگی
رکھاں گا یاد دل سیتی تیریاں سب شہادتاں

بارھواں حصّہ ——— بارھواں وزن

۸۹ آسمان اُتّے یہوواہ تیرا قائم ہے کلام
تیری سچیائی رہے گی پیڑھی در پیڑھی مُدام

۹۰ تُوئیں قائم کیتی دھرتی ہوئی قائم اَے خُدا
تیری خدمت دے لئی حاضر ہین ایہ خادم تمام

۹۱ جے نہ ہوندی تیرے حکماں وچ میرے دل نوں خوشی
اپنے دُکھ وچ مر گیا ہُندا تد ایہ تیرا غلام

۹۲ تیرے فرضاں نوں خُدایا مَیں نہ بھُلاں گا کدی
کیوں جو اوہناں دے سبب بخشی توں مینوں زندگی

۹۳ مَیں تے ہاں تیرا۔ سو توں مینوں بچالے اَے خُدا
مینوں رہندی ہے ہمیشہ ڈھونڈ تیرے فرضاں دی

۹۴ بیٹھے ہین بدکار داء لا میرے مارن دے لئی
پر تیرے حکماں دے اُتّے رہندا میرا دھیان وی

۹۵ مَیں تے حد ہر کاملیّت دی دی ویکھی ہے ربّا
پر تیرے حکماں دی حد تیکر نہ پہنچا کوئی وی

تیرھواں حِصّہ ــــ تیرھواں وزن

تیری شرع نال محبّت میری	۹۶	سوچدا رہندا ہاں شریعت تیری
تیرے ہی حُکماں دے وسیلے خُدا	۹۷	دُشمناں تھیں وَدھ کے ہیں ہُندا دانا
کیونکہ تیرے حُکم تمام و کمال	۹۸	رہندے سدا تیک ربّا میرے نال
حِکمتاں سکھلاندے نے جو دُنیا دِی	۹۹	اوہناں تھوں وُدھ کے ہے میرا علم وِی
کیونکہ تیری شرع دے اُتّے خُدا	۱۰۰	دھیان مَیں دِل نال ہاں رکھدا سدا
بُڈھیاں تھوں وِی میری سمجھ ہے وُدھیک	۱۰۱	فرض تیرے یاد نیں سب ٹھیک ٹھیک
چھَڈ دِتّے مَیں تے بُرے راہ تمام	۱۰۲	یاد رکھّاں جو کہ ہے تیرا کلام
مَیں تیرے حُکماں تھیں نہ ٹلیا کدی	۱۰۳	میری ایہ تعلیم تیرے وَلّوں سی
شہد تھیں وِی وَدھ کے ہے مِٹّھا تمام	۱۰۴	یا ربّا میرے لئی تیرا کلام
تیرے ہی فرضاں دے وسیلے خُدا	۱۰۵	سمجھ میری وَدھدی ہے رہندی سدا
جھُوٹھ دے سب راہاں تھوں ایسے لئی	۱۰۶	ہے میرے دِل نُوں تے بہت دُشمنی

چودھواں حِصّہ ــــ چودھواں وزن

چراغ ہے میرے پیراں لئی کلام تیرا	۱۰۷	تے میرے راہاں دے وِچّ اوہ ہے روشنی کردا
کراں گا پُورا اوس نُوں قسم جو کھادی ہے	۱۰۸	کہ فیصلے تیرے سب سچّے یاد رکھّاں گا
ہے میرے اُتّے مصیبت یہوّاہ اَت بھاری	۱۰۹	سو اپنے قولاں نُوں تُوں ل یاد کر کے مینُوں جوا
قبُول کر میرے سب مُنہ دے ہدئے مہر دے نال	۱۱۰	یہوّاہ اپنیاں ہُن تُوں عدالتاں سِکھلا
ہمیشہ میری تھیلی اُتّے ہے میری جان	۱۱۱	مَیں تد وِی تیری شریعت نہیں بُھلائی ذرا
وِچھایا جال میرے واسطے شریراں نے	۱۱۲	مَیں تد وِی فرضاں تھیں تیرے ذرا نہیں ہٹیا
تیرا کلام ہے میری ہمیشہ دِی میراث	۱۱۳	تیری شہادتاں تھوں میرا دِل ہے خوش رہندا
مَیں کیتا اپنے دِل نُوں ہے اِس طرف مائل	۱۱۴	کہ تیرے قاعدے سُتواں اُتّے چلّاں سدا

پندرھواں حِصّہ ـــــ پندرھواں وزن

مَینُوں دِق کردے بھیڑے بھیڑے خیال	۱۱۵	پیار ہے میرا تیری شرع دے نال
تُوں میری ڈھال تے پناہ دِی جا	۱۱۶	تیرے قولاں تے آسرا میرا
سارے بدکار مَیتھوں ہوون دُور	۱۱۷	مَیں تے مناں گا ربّ دے حُکم ضرُور
قول تُوں کِیتا اپنے بندے نال	۱۱۸	سو خُداوند آپیں مَینُوں سنبھال
مَیں نہ جیواں نہ ہوواں شرمندہ	۱۱۹	تیرے اُتّے ہے آسرا میرا
مَینُوں تھم لے کہ تاں مَیں بچیا رہاں	۱۲۰	تیرے حق اُتّے اکھّیاں لاواں
ایسیاں لوکاں نُوں تُوں ردّ کردا	۱۲۱	تیرے حق تھوں جو ہٹّدے ہَین گمراہ
جھُوٹھ دا اوہناں وِچّ ہے بوہا خمیر	۱۲۲	مَیل وانگہ تُوں دفع کیتے شریر
پر خُدایا تیری شہادتاں نال	۱۲۳	مَیں تے رکھدا پیار دِل تھیں کمال
تیرے ڈر تھیں ہیں کمبدا ہاں تھر تھر	۱۲۴	ڈاہڈا تیری عدالتاں دا ڈر

سولھواں حِصّہ ـــــ سولھواں وزن

کورس — یا ربّ کیتے مَیں نیاں سچّے	۱۲۵	نہ حوالے کریں تُوں ظالماں دے
خیر دے واسطے خُداوندا	۱۲۶	ہوویں ضامن تُوں اپنے بندے دا
تاں جو مغرُور لوک بدانسان	۱۲۷	ظُلم کرکے نہ میرا کرن زیان
قول سچّیائی دا جو کیتا سی	۱۲۸	نالے وعدہ میری نجات دا وِی
اِنتظاری دے وِچّ ہی میرے خُدا	۱۲۹	اکھّیاں میریاں تاں ہویاں فنا
مہر بے حد ہے تیرا رحم کمال	۱۳۰	ویسا کر تُوں سلُوک بندے نال
اپنے حق اپنے فرض میرے خُدا	۱۳۱	اپنے ایس بندے نُوں تمام سِکھا
مَیں تے عاجز ہاں بندہ تیرا ہی	۱۳۲	اپنے بندے نُوں بخش دانائی
اَے یہوّاہ تیری شہادتاں دِی	۱۳۳	تدوں مَینُوں پچھان ہووے گی

کار کرنے دا ایہ تے ویلا سی	۱۳۴	کہ شرع تیری اوہناں نے توڑی	
مَیں تیرے حُکماں نوں خُداوندا	۱۳۵	چوکھے سونے تھوں وَدّھ کے ہاں چاہندا	
بات سچّی ہے تیرے فرضاں دی	۱۳۶	جھوٹھیاں راہاں دا ہاں مَیں ویری	

ستارھواں حِصّہ ـــ ستارھواں وزن

کورس ۱۳۷۔ شہادتاں نیں عجائب تیری خُداوندا

سو اوہناں سبھناں نوں جان میری یاد کردی سَدا

۱۳۸ تیرے کلام دا کُھلنا ہے دِل نوں بخش دا نُور

دانائی نال ہے کردا اوہ سِدّھے دِل بھرپُور

۱۳۹ مَیں ہونکدا ہاں تے مُنہ اپنا کھول دا ہاں خُدا

کہ میرے دِل نوں تے ہے شوق تیرے حُکماں دا

۱۴۰ تُوں کردا پیار ہَیں جس طرح اپنے عاشقاں نُوں

ہاں ایسے طرحاں میرے دِل دی کر توجّہ تُوں

۱۴۱ مطابق اپنے ہی وعدے دے میرے پَیراں نُوں

چلائیں سِدّھا بچائیں بَدی تھوں مَینُوں تُوں

۱۴۲ چُھڈائیں ظالماں دے ہتھّوں مَینُوں میرے خُدا

مَیں تیرے ساریاں فرضاں نُوں یاد رکھّاں گا

۱۴۳ تُوں اپنے بندے تے کر اپنا چہرہ جلوہ گر

حقُوق اپنے دا سب عِلم تُوں عنایت کر

۱۴۴ ہَین وَگدیاں میریاں اکھّیاں تھوں نہراں پانی دیاں

کہ لوگ تیری شریعت دا کُجھ نہ رکھدے دھیان

اٹھارھواں حِصّہ ـــ اٹھارھواں وزن

کورس — تُوں سچّا برحق یہوّاہ میرے	۱۴۵	بہُت ٹھیک سچے تیرے فیصلے
امانت تے سچیائی نال اَے خُدا	۱۴۶	تُوں سب ساکھیاں اپنی دِتّیاں جتا
کہ غیرت میری مینُوں ہے کھا گئی	۱۴۷	شرع دُشمناں نے بھلائی تیری
نہایت ہے خالص کلامِ خُدا	۱۴۸	کہ ایس نال ہے عِشق میرا سدا
مَیں ہاں خوار خجل تے لاچار وی	۱۴۹	نہ بھُلاں گا فرضاں نُوں تیرے کدی
سچائی تیری ہے سچائی سدا	۱۵۰	ہے برحق شریعت تیری اَے خُدا
مصیبت تے دُکھ وِچّ میری جان پھسی	۱۵۱	تیرے حُکماں وِچّ پر ہے میری خُوشی
تیری ساکھیاں سچیاں ہین سدا	۱۵۲	مَیں جی جاواں کر سمجھ مینُوں عطا

اُنیسواں حِصّہ ——— اُنیسواں وزن

دِل تھیں یہوّاہ تینُوں پُکاراں	۱۵۳	سُن لے دُعاواں تُوں میریاں
تینُوں پُکارناں سُن تُوں خُدایا	۱۵۴	یاد کراں گلّاں تیریاں
تینُوں پُکارناں مینُوں بچا لے	۱۵۵	یاد رکھّاں شرع تیریاں
فجرے مَیں اُٹھ کے رُوناں چلاناں	۱۵۶	تُوئیں تے دیندا دلیریاں
رات دے پہراں وِچّ جاگدا رہندا	۱۵۷	یاد رکھّاں گلّاں تیریاں
اپنی رحمت نال خُدایا	۱۵۸	سُن لئیں آوازیاں تُوں میریاں
مینُوں جوال اپنیاں نال عدالتاں	۱۵۹	تیریاں نیں یہوّاہ جیہڑیاں
نیڑے آئے اوہ جو کردے شرارت	۱۶۰	منّدے جو نہ گلّاں تیریاں
اَے یہوّاہ تُوئیں ہیں نیڑے	۱۶۱	تیریاں گلّاں نے سچیریاں
تیری شہادت ڈھُونڈھوں مَیں جاندا	۱۶۲	رہنہاں نیں اوہدیاں پکیریاں

بیسواں حِصّہ ——— بیسواں وزن

کورس — مینُوں تُوں رہائی دے ویکھ مصیبت میری

دے توں رہائی مینوں خدایا	۱۶۳	بھلیا نہ شرع میں تیری
میرا مقدمہ آپیں توں نے لے	۱۶۴	ہووے خلاصی تاں میری
مینوں جواوس گل دی خاطر	۱۶۵	آپیں توں کیتی سی جیہڑی
تیریاں حکماں نوں بد نہیں ڈھونڈدے	۱۶۶	دور حکمت تھیں اوہ تیری
کریں عدالت مینوں جوالیں	۱۶۷	رحمت تیری ہے بتھیری
دوتی دشمن میرے ہین بتھیرے	۱۶۸	شرع نہ چھڈی میں تیری
ڈنگیاں نوں ویکھ کے کرداہیں نفرت	۱۶۹	منن کلام جو نہ تیری
حکم تیرے مینوں لگدے پیارے	۱۷۰	خوشی ہے اوہناں وچ میری
مینوں جوالیں میرے یہوواہ	۱۷۱	تیری ہے مہر بتھیری
تیرا کلام مڈھوں یارب سچ ہے	۱۷۲	سچی ہے عدالت تیری

اکیسواں حصہ ═ اکیسواں وزن

کورس

۱۷۳- بے سبب سردار میرا پچھا کر دے ہین سدا
پر میں دل وچ خوف رکھدا ہاں شریعت تیری دا

۱۷۴ میرا دل تیری شریعت تھوں اچھا ہے نہال
جس طرح قابو کسے دے جائے چڑھ کجھ لٹ دا مال

۱۷۵ میں تے ات بیزار ہاں تے جھوٹھ تھوں گھن کرداہاں
پر شریعت نال تیری میں محبت رکھدا ہاں

۱۷۶ یاد کرکے میں خدایا تیرے سچے فیصلے
گیت ست واری میں دن وچ گاندا ہاں تعریف دے

۱۷۷ جو شریعت تیری نوں دل نال یارب چاہندے ہین
چین وچ رہندے تے ٹھوکر وی کدی نہ کھاندے ہین

۱۷۸	ئیں رہائی دا یہوّاہ تیتھوں ہاں اُمیدوار تیرے حکماں اُتّے چلّیا اوہناں نوں کیتا پیار
۱۷۹	یاد رکھیاں میری رُوح تے سب گواہیاں تیریاں اوہ تے میرے دِل نوں یارَبّ پیاریاں اب لگدیاں
۱۸۰	سب گواہیاں تیریاں تے فرض تیرے اَے خدا یاد کیتے ئیں ہَین تیرے سامنے سب میرے راہ

بائیسواں حِصّہ ——— بائیسواں وزن

کورس	۱۸۱۔ میری فریاد آون دے یہوّاہ سامنے اپنے سمجھ مینوں عنایت کر مطابق قول اپنے دے
۱۸۲	حضوری وِچّ تیری پہنچے میری مِنّت خداوندا مطابق اپنے وعدے دے توں مینوں بخشیں چھٹکارا
۱۸۳	ستائش تیری یارَبّ میرے ہونٹھاں وِچوں نکلے گی جدوں تعلیم توں دیویں گا مینوں اپنے فرضاں دِی
۱۸۴	کرے گی چرچا ایہ میری زبان تیری شریعت دا کہ سب فرمان تیرے ٹھیک سچے ہَین خداوندا
۱۸۵	بھلا ہُندا جے ہتھ تیرا مدد ایس بندے دِی کردا کہ ئیں سب تیرے فرضاں اُتّے دِل دے نال ہاں چلدا
۱۸۶	میرے دِل وِچّ یہوّاہ ہے محبّت تیری مُکتی دی کہ ہے تیری شریعت تھوں میری رُوح نوں خوشی ڈاڈھی
۱۸۷	میری جندڑی رہے زندہ کہ تاں اُستت تیری گاواں نیاواں تیریاں تھوں وِی خداوندا مدد پاواں

۱۸۸ گواچی بھیڈ وانگوں ہاں مَیں بھُلّا بھٹکیا گمراہ
توں مینوں ڈھونڈھ۔ مَیں تے تیریاں حکماں نوں ہاں تکدا

زبور ۱۲۰- مُصیبت

دغاباز تے جھوٹی زبان تھوں رہائی پان لئی دُعا تے شریر ہمسایاں دی فریاد

کورس
سُن لے رَبّ میری تنگی وِچ پُکار

جھوٹھیاں ہونٹھاں تھوں مینوں بچائیں ۱ دغا بازاں تھوں مینوں چھڈائیں
رَبّا توئیں ہیں میرا بچاون ہار

جھوٹھی جیبھ نوں نہیں کُجھ پھلدا ۲ تیر مرد جنگی دا بلدا
جیویں بلدے نین رتمے دے انگیار

مینوں ہے افسوس ایس گلّے ۳ ڈیرے مسک اندر مَیں ملّے
کول ہی وسدی ہے میرے قوم قیدار

میرا واسا اوہناں دے نیڑے ۴ رکھن ویر صلح نال جیہڑے
مَیں تے چر تیکر جاناں اوہناں نوں یار

مَیں تے بندہ ہاں ملاپی ۵ جدوں گل کراں مَیں آپیں
تداوہ میرے نال جنگ نوں ہون تیّار

زبور ۱۲۱- یہوواہ میرا نگہبان

خُدا تے بھروسہ رکھّن والیاں دی حفاظت

کورس
اکھیاں چُکناں ہاں مَیں وَل پہاڑاں ۱ مدد لئی مَیں کس نوں پکاراں؟
اکھیاں چُکناں ہاں مَیں وَل پہاڑاں

میری مدد نوں ربّ آپیں آیا ۲ جس نے دھرتی اکاش بنایا
تیرے پیراں نوں دیوے کھلاراں
تیرا راکھا نہ کدی اُنگھلاوے ۳ تیرے ربّ نوں نیند روی نہ آوے
اسرائیل دیاں رکھدا اوہ تاڑاں
آپیں تیرا یہوّاہ رکھوالا ۴ تیرے اُتّے اوہ چھاں کرن والا
شکرا اوسے دا ہردم گزاراں
دنے سورج نہ تینوں ستاوے ۵ راتیں چن وی نہ کجھ دُکھ پچاوے
خوف کھاویں گا نہ وچّ اُجاڑاں
تیرا ربّ تینوں آپیں بچاندا ۶ ساری بدیاں تھوں تینوں چھڈاندا
تیری جندڑی دیاں رکھے تاڑاں
تیرے راہ وچّ یہوّاہ تعالے ۷ سدا ہووے گا تیرا رکھوالا
میں نے ربّ ہی نوں ہردم پکاراں

پہلا حصّہ	زبور ۱۲۲- سلامتی صیحون تھوں خوش ہونا	پہلا وزن

کورس	میں خوش ہویا جد مینوں آکھن لگے	۱	کہ آؤ یہوّاہ دے گھر چلیئے
	اے یروشلم توں خداوند دا شہر	۲	تیرے بوہیاں وچّ ہُن کھڑے ساڈے پَیر
	اے یروشلم توں عجائب بنی	۳	تیری ساری وسوں ہے ڈاہڈی گھنی
	نے جس وچّ یہوّاہ دی سب ٹولیاں	۴	گواہی دی خاطر ہین چڑھ جاندیاں
	کہ تاں اسرائیل دے اوہ شاہد بنن	۵	یہوّاہ دے ناں دی ستائش کرن
	کہ اوس وچّ دھرے ہین عدالت دے تخت	۶	کہ داؤد دے سب گھرانے دے تخت

دُوجا حِصّہ	کلیسیا دی سلامتی دِی دُعا	پہلا وزن

کورس دُعا منگو ایہ رل کے سب دمبدم	۷	سلامت رہے شہر یروشلم
تیرے دوست ہون سب تیرے خیر خواہ	۸	سلامت رہن ہاں سلامت سدا
تیرے سارے ولگن تیرے سب چوگان	۹	تیرے محلّاں وِچ ہووے امن و امان
مَیں اپنے بھراواں عزیزاں لئی	۱۰	دُعا منگدا رہندا تیری خیر دِی
یہوّاہ دے گھر لئی جو ساڈا خُدا	۱۱	تیری خیر سلاّہیں منگدا سدا

زبور ۱۲۲

پہلا حِصّہ ـــ دُوجا وزن

کورس ۱- مَیں اوہناں تھوں اَت خُوش ساں جو مینوں کہندے سے
کہ آؤ رل کے چلیئے گھر وِچ یہوّاہ دے

۲ وِچ وڈھیاں بُوہیاں تیرے ہین اساڈے قائم پَیر
اَت سوہنی ڈاہڈی سُندر اے یروشلم شہر

۳ یروشلم اوس شہر تھوں توں ڈاہڈی ہے شان دار
کہ جس دی سب عمارت ہے سوہنی تے خُوب تیّار

۴ کہ جس وِچ یاہ دے فرقے چڑھ جاندے ہین تمام
گواہ ہون اسرائیل اُتّے تے گاون رَبّ دا نام

۵ کہ اوتھے تخت ہے دھریا تاں ہووے مُنصفی
داؤد دا جو گھرانا ہے تخت اوہدے واسطے وِی

زبور ۱۲۳- خُدا دا منتظر

دینداراں دا خُدا اُتّے بھروسہ تے ٹھٹھے بازاں دی شکایت

کورس ۱۔ توں بیٹھا تخت اُتّے آسماناں پر خداوندا
میں تیری طرف اپنی اکھّیاں ہر دم اُٹھاواں گا

۲ جیوں کامے کامیاں ہتھ ویکھدے ہین اپنے مالک دے
اسیں رہندے ہاں ایسے طرحاں تکدے وَل یہوّاہ دے

۳ توں کد تیکر اساڈے اُتّے اپنا رحم نہ دسّیں گا
یہوّاہ رحم اپنا اپنے لوکاں اُتّے ہُن وکھلا،

۴ اساڈے اُتّے رحمت کر اسیں ہاں خوار تے حیران
گھمنڈی رجّے ہوئے سب ستاندے ہین اساڈی جان

زبور ۱۲۴۔ یہوّاہ ساڈے نال
رہائی دے سبب دین داراں دی شکرگزاری

۱ توں جے نہ کردوں مدد ساڈی یہوّاہ اے خدا
آکھے اسرائیل جے ہندوں نہ توں تد یا ربّا

۲ ساڈی ضِد اُتّے جد اُٹھے ساڈے دشمن غصّے نال
مارسٹدے سانوں تے اوہ جیوندیاں نوں جاندے کھا

۳ بھڑکدے سن ساڈے اُتّے غصّے وِچّ جس ویلے اوہ
تد اسیں پانی دے وِچّ اوس ویلے ہو جاندے فنا

۴ پانی دے طوفان لنگھ جاندے اساڈی جان تے
ڈبکوں ڈبکوں پانی دے ہڑ وِچّ اسیں کردے خدا

۵ اوہناں دے دنداں دا سانوں نہیں کیتا توں شکار
نام تیرا ہی یہوّاہ مبارک ہے سدا

۶ دشمناں دے جال وچوں چڑی وانگر ساڈی جان
چھٹ گئی تے اُٹھ نسّے جد جال ٹُٹّا اوہناں دا

۷ جس یہوّاہ نے بنایا ہے زمین تے آسمان
اوس دے ہی نام تھوں ساڈی مدد ہُندی سدا

زبور ۱۲۵ - بھروسہ

ایمان داراں دی سلامتی تے برکتاں تے شریراں اُتّے آفتاں

کورس ۱- آس جنہاں دی تُوں ہیں اوہ تے وانگ صیحون پہاڑ یا ربّا
اپنی جا تھوں کدی نہ جھُلدا، رہندا ہے پائدار یا ربّا

۲ یروشلم دے آلے دوالے جیوں ہین خوب پہاڑ یا ربّا
ایسے طرح توں اپنے لوکاں دا رہندا ہیں مددگار یا ربّا

۳ سوٹا بداں دا دیوے گا ناہیں سچیاں نوں آزار یا ربّا
وچ بُرائی دے پھس جان تھوں بچن گے سچیار یا ربّا

۴ بھلیاں لوکاں نال آپ یہوّاہ بھلا توں کر ہر بار یا ربّا
سِدھیاں دِلاں دے اُتّے کر توں رحمت دا اظہار یا ربّا

۵ ڈِنگیاں نوں توں گھلیں گا اوتھے جتھے جاون گے بدکار یا ربّا
اسرائیل دا آپیں توئیں ہوویں گا مددگار یا ربّا

زبور ۱۲۶ - اسیری تھوں رہائی

چھٹکارا پاون والیاں دی شکرگزاری تے باقی قیدیاں لئی دعا

کورس ۱- قیدی صیحونی یہوّاہ نے لیاندے جد چھُڑا

تد اساڈا حال سی جیوں سُفنا کوئی ویکھدا

۲ مُنہ اساڈے بھر گئے ہاسے تے راگاں نال تد
غیر قوماں وچ ایہ چرچا سی کہ اِہناں دا خُدا
۳ کردا ہے اِہناں دے اُتے بڑیاں مہربانیاں
مہربان ساڈا یہوّاہ خوش اسیں ایس تھوں سدا
۴ نوں اساڈے قیدی سارے دکھنی نہراں دے وانگ
اپنی رحمت دے نال یا ربّا چھڈا کے گھر لے آ
۵ ہنجوآں دے نال رو رو کے جو بی بیجدے ہین
فصل وڈھنگے خوشی دے نال گا گا کے سدا
۶ بیج دا چک کے ذخیرہ روندا ہویا جاندا ہے
پر خوشی دے نال بیشک بھریاں چک کے آوے گا

زبور ۱۲۷ - ایمان دار دا گھر

گھر وچ آل اولاد خدا دیاں برکتاں ہین -

کورس	جے یہوّاہ نہ گھر نوں بناوے	۱	ساڈی محنت اکارتھ ہی جاوے
	راکھا شہر دا جے نہ ہو یہوّاہ	۲	تد کیہ چوکیدار جاگ کے بناوے
	تڑکے اُٹھنا جھبدے نہ سونا	۳	روٹی دکھاں دے نال جو کھاوے
	پر رب بخشدا ہے نیندر اوس نوں مٹھی	۴	جیہڑا اوس نوں محبت دکھاوے
	ویکھو بچے خدا دی میراث ہین	۵	سارا ڈھڈ دا پھل اوسے تھوں آوے
	ہوون بچے جوانی دے ایسے	۶	جیویں بلی تیر ہتھ وچ ہلاوے
	سو مبارک ہے حال اوس منکھ دا	۷	جیہڑا بچیاں نال گھر بھریا پاوے

اوہ نہ ہووے کدی شرمندہ	۸	اپنے ڈُوتیاں نُوں اوہ نسادے

زبور ۱۲۸- خُداترسی

خُداترساں تے خُدا دیاں برکتاں

کورس ۱- جو یہوّاہ تھوں ہے ڈردا- اوہ تے ہے مُبارک حال
اوہدیاں راہاں اُتّے سدا چلدا ہے اوہ خُوشیاں نال

۲ اپنے ہتھّاں دِی کمائی تُوں تے آپیں کھادیں گا
تیرے نال رہے گی خُوشی تُوں خُوش رہیں گا سدا

۳ اوس انگور دے وانگر تیری وَوہٹی ہووے گی خُوشحال
گھر دے آلے دوالے لگّا لدّیا ہویا میوے نال

۴ ہرے بھرے تے سوہنے لگدے وانگ زیتُون دے بُوٹے دے
تیری میز دے آلے دوالے تیرے بچّے ہوون گے

۵ ایسے طرح اوہ منُکھ وِی جس وِچّ خوف یہوّاہ دا
ہووے گا اوہ برکت والا سدا مُبارک رہے گا

۶ صیُّون وِچوّں کرے یہوّاہ برکت دے نال مالا مال
ساری عُمر ویکھیں گا تُوں یروشلم نُوں خُوش حال

۷ اپنے بچیّاں دے بچّے تُوں پھیر آپیں ویکھیں گا
اِسرائیل پر اوہدی رحمت سدا مُبارک رہے گا

زبور ۱۲۹- مُصیبت دا ماریا ہویا

مُصیبت تھوں رہائی تے کلیسیا دے دُشمناں تے لعنت

کورس مینوں میری جوانی تھیں لے کے	۱	کِنّی واری ہے اوہناں ستایا
اسرائیل نوں ایہ چاہیدا ہے کہنا	۲	مینوں وِچّ جوانی خدایا
راہیاں ڈکھ دِتّا سی کنّی واری	۳	تاں وی میرے تے نہ غلبہ پایا
لمّے لمّے سیاڑ بنائے	۴	میری پِٹھ اُتّے ہل اوہناں واہیا
سارے بنّدھن شریراں دے وڈھکے	۵	مینوں آپ یہوّاہ چھڈایا
شرم کھاکے اوہ مُڑجان پِچھّے	۶	جنہاں وَیر صیّہون نال چایا
چھت دے گھاہ وانگ جڑھ اوہ نہ رکھّن	۷	جیہڑا پُٹّن تھیں پہلاں ہی سُکدا
وڈّھن والا نہ ڈُگ اپنا بھرے دا	۸	جھولی سُتھری نہ بھر کے لیایا
نہیں چاہندے ہین راہی کہ ہووے	۹	تہاڈے اُتّے یہوّاہ دا سایا
یا اوہ منگن دُعا اوہناں لئی	۱۰	نام لے کے یہوّاہ خدا دا

زبور ۱۳۰- یہوّاہ دا منتظر

کورس ۱- اَے یہوّاہ دے لوک اوس تے رکھّو ایمان
کیوں جو بھاری نجات ہے وچّ اوہدے فرمان

تیرے اگّے مَیں تنگی وِچّ کیتی دُعا	۲	میری مِنّت نوں سُن لے اساڈے خدا
جے توں ساڈے گناہاں دا کریں حساب	۳	کون جو تینوں کھلوکے دے سکدا جواب
تیرے کول ہے معافی توں بخشندا گناہ	۴	تاں جو لوکاں نوں ڈر ہووے تیرا سدا
اوڈیکدی یہوّاہ نوں پئی میری جان	۵	ہاں ہُن اوسدے کلام تے مَیں رکھدا ایمان
جیوں پہرے والا ویکھدا ہے فجر دی راہ	۶	مَیں وی اوس تھوں ودھیک تکدا تینوں خدا
اَے خدا دے لوکو رکھّو سب اعتقاد	۷	اسرائیل نوں گناہ تھوں اوہ کرو آزاد

زبور ۱۳۱- ایمان داراں دی فروتنی تے بھروسہ

کورس	۱-دِل میرا نہیں ہے مغرور نہ اُچّا تکدا ہے اچرج تے وڈّیاں گلّاں وِچّ نہ رُجّا رہندا ہے
۲	ہاں سچّ مُچ اپنی جان نُوں مَیں چُپ کیتی رکھیا ہے جیوں ماں دے کول اوہ بچّہ ہو کہ جس دُدھ چھڈّیا ہے
۳	جیوں دُدھ چھڈایا بچّہ ہو ہے ایسی میری جان اَے اِسرائیل بھروسہ رکھ یہوّاہ تے ہر آن

پہلا حصّہ	زبور ۱۳۲- یہوّاہ دی آرام گاہ عہد دے صندوق دی بابت داؤد دی خبرداری دُعا تے خدا دے عہد دا بیان	پہلا وزن

کورس	داؤد دی یہوّاہ تُوں کر یاد مختتاں
۱	اوس کھادی سَونہہ یہوّاہ دی تے منّت منّی ایہ ڈیرے دے وِچّ نہ رہاں گا بسترتے نہ چڑھاں
۲	نہ نیندر اکھیاں وِچّ ہے نہ پلکاں مِلدیاں میں اپنے ربّ دے گھر نُوں جد توڑی نہ بناں
۳	افراتے وِچّ سُنی سی اساں اوس دی خبر پر جاکے اوہنُوں لبھ لیا وِچّ جنگلاں
۴	درگاہاں دے وِچّ اوسدے جاواں گے ہُن ضرور ٹیکاں گے متّھا اوس دے پیراں دی جو ہے تھاں
۵	اُٹھ اَے خدا ہو داخل تُوں وِچّ اپنی آرام گاہ تُوں وی تیرا صندوق وی جس وِچّ ہے تیرا ناں
۶	سب پہنن تیرے کاہن سچیائی دا لباس

ناے جو لوکی پاک ہَین ہون دِل تھوں شادمان

دُوجا حِصہ	یہوّاہ دیاں برکتاں صیُّون اُتے	دُوجا وزن
کورس تُوں داؤد دے واسطے ہُن خُدایا	۷	نہ موڑیں کدی اپنے مسُوح تھوں چہرا
قسم سچّی داؤد دے لئی کھادی	۸	پھریگا یہوّاہ نہ سَونہہ تھوں کدی وی
کِسے نُوں مَیں پھل تھوں تیرے پیٹ ہی دے	۹	بٹھاداں گا سچّ مُچ تیرے تخت اُتّے
جے لڑکے تیرے میرا منّن گے فرمان	۱۰	میرا عہد میری شہادت دِی باتاں
تَدوں مَیں سدا تیک اوہناں دے لڑکے	۱۱	بٹھاواں گا داؤد دے تخت اُتّے
کہ صیُّون نُوں ہے یہوّاہ نے چُنیا	۱۲	بناوے اوہ تاں اپنے رہنے دِی جاگہ
اِیہ تھاں تاں میرے چین دِی ہووے گی جا	۱۳	تے ایس جاگہ نُوں میرا جی اَتے چاہندا
مَیں اوہدی کمائی نُوں آپیں ودھاواں	۱۴	غریباں نُوں وِی نال روٹی رجاواں
تے پہنن گے مُکتی نُوں سب اوہدے کاہن	۱۵	خُوشی نال لوک اوہدے سب نعرے مارن
مَیں ایس تھاں دے اندر اجیہا کراں گا	۱۶	کہ داؤد دے لئی رسنگ اِک کڈھاں گا
ہاں مَیں اپنے داؤد مسُوح دِی خاطر	۱۷	ہے اِک بالیا دِیوا اوس تھاں دے اندر
مَیں شرمندے سب اوہدے وَیری کراں گا	۱۸	مگر تاج اوہدا چمکدا رہے گا

زبُور ۱۳۳

براردانہ محبّت دا جلال

کورس ۱۔ دیکھ کیا ہی چنگی گل ہے اِیہ تے خُوب سُہانی وِی
جد دِل دے نال ہو اِک صلاح سبھناں بھراواں دِی

۲ ہاں اِیہ اوس عطر وانگر ہے جو سر تے ڈُلّھا ہے
وَگ کے ہارُون دِی داڑھی تھوں آ جھونِدا پلّا ہے

۳ ہرمُون دِی ہووے جیوں تریل پَیندی پہاڑاں تے
اِجیہاں بھائیاں دا ہے میل ہر طرف صیُّون ہی دے
۴ یہوّواہ اوہ تھاں کردا ہے خُوب برکت نال نہال
ہمیشہ دِی زندگانی دا حُکم دِتّا رحمت نال

زبُور ۱۳۴۔ مُبارک بادی

خُدا نُوں مُبارک باد کہن دِی ہدایت

یہوّواہ دے اَے بندیو	۱	جو راتیں کھڑے رہندے ہو
یہوّواہ دے گھر وِچ سدا		کہو مُبارک ہے خُدا
ہتھّ ہیکل وَل اُٹھاؤ وی	۲	مُبارک بادی گاؤ دِی
سب برکت تینُوں بخشے گا		صیُّون نُوں خالق پاک خُدا

زبُور ۱۳۵۔ ہلّیلُویاہ

پہلا حِصّہ — خُدا دِی رحمت دے سبب اُوس دِی ستائش — پہلا وزن

خُدا دِی کرو ہُن ثنا	۱	سلاہو نام یہوّواہ دا
ہاں اوہدے سارے نوکر وی		گاوُن تعریف یہوّواہ دِی
خُدا دے گھر وِچ رہندے جو	۲	بارگاہ دے وِچ کھلوتے ہو
حمد گاؤ اوہ ہے مہربان		سلاہو اوہدا پیارا ناں
یعقُوب نُوں اپنے واسطے ہی	۳	یہوّواہ نے چُن لیا سی
ہاں چُنیا اِسرائیل ہے جو		تاں اوہدا خاص خزانہ ہو

دُوجا حِصّہ — خُدا دِی قُدرت دے سبب اوہدی تعریف — پہلا وزن

کورس	میں جاندا ہاں کہ پاک خدا	۴	بزرگ تے وڈا ہے سدا
	ہاں سب دیوتیاں دے درمیان		یہوواہ دی ہے ڈاہڈی شان
	اسمان زمین دریاواں وچ	۵	سب نیویاں ڈونگھیاں تھانواں وچ
	جو کجھ یہوواہ چاہندا ہے		آپ اوہناں وچ بناندا ہے
	جد حکم کردا ہے کرتار	۶	زمین تھیں اٹھدے ہین بخار
	بجلی مینہ لئی بناندا ہے		اکاسوں وا وگاندا ہے
تیجا حصہ	خدا دے سلوک دے سبب اوہدی تعریف		دوجا وزن
	پلوٹھے مصر دے سب رب نے مارے	۷	انساناں دے تے پشوآں دے ہی سارے
	فرعون تے اوہدے لوکاں نوں وکھاوے	۸	مصر دے وچ عجائب تے اچنبے
	فنا کردتیاں وڈیاں وڈیاں قوماں	۹	مٹائے اوہناں دے سب شاہاں دے ناں
	اموری بادشاہ سیحون وڈا	۱۰	تے شاہ عوج وی ملک بسن دا
	جو اسرائیل اوہدی قوم پیاری	۱۱	زمین اوہناں دی کھو کے اوس نوں دتی
چوتھا حصہ	خدا دی تعریف		تیجا وزن
	یہوواہ توں قادر میرے رب خدایا	۱۲	تے قائم رہے گا سدا ذکر تیرا
	کریگا نیاں اپنے لوکاں دا قادر	۱۳	تے پچھتائے گا اپنے لوکاں دی خاطر
پنجواں حصہ	قوماں دے بت		چوتھا وزن
	قوماں دے بت نے سونا تے چاندی	۱۴	منہ تے ہے پر نہ بولدے کجھ وی
	کجھ نہیں ویکھدے اوہ اکھیاں نال	۱۵	کجھ نہیں سندے ہین اوہ کناں نال
	منہ تے ہے پر نہ کجھ وی لیندے ساہ	۱۶	حال ایہو بنانے والیاں دا
	بت دے اتے ہے آس جنہاں دی	۱۷	انھے گونگے تے بولے ہین اوہ وی
	اسرائیلی گھرانا گاوے ثنا	۱۸	ہے مبارک سدا یہوواہ خدا

گاوے ہارون دا گھرانا وی	۱۹	ہے مبارک سدا یہوواہ ہی
لاوی رل کے سب تسی آکھو	۲۰	کہ یہوواہ سدا مبارک ہو
رکھدے جو خوف ہن یہوواہ دا	۲۱	آکھن ایہہ کہ یہوواہ دھن ہے سدا
اوہو صیحون دا ہے پاک خدا	۲۲	جیہڑا یروشلم دے وچ رہندا
اوہ مبارک ہے رل کے سب آکھو	۲۳	ہاں یہوواہ ہی دی ستائش ہو

پہلا حصہ

زبور ۱۳۶ - شکر گزاری

یہوواہ دی رحمت ہمیشہ تیک

کورس شکر یہوواہ دا ہی کرو۔ کرو شکر یہوواہ دا

۱ شکر کرو تسی اوہدا جیہڑا ہے خداواں دا خدا
کیوں جو اوہو بھلا ہیگا رحمت اوہدی ہے سدا

۲ وڈے وڈے کم جو کردا شکر کرو تسی اوسے دا
جس نے یہن اسمان بنائے رحمت اوہدی ہے سدا

۳ جس پانی تے دھرتی رکھی شکر کرو تسی اوسے دا
نالے جس نے نور بنائے رحمت اوہدی ہے سدا

۴ دن دا پہرا سورج کردا راتیں کردا چن اوا
تارے چن نوں ساتھی دتے رحمت اوہدی ہے سدا

۵ جس پلوٹھے مصر دے مارے چک اپنا ہتھ غضب دا
کڈھے مصروں اسرائیلی رحمت اوہدی ہے سدا

۶ جس قلزم دو حصے کرکے لئے اسرائیل پار لنگھا
فوج نے فرعون نوں ردیڑے رحمت اوہدی ہے سدا

دُوجا حِصّہ

۷	شُکر کرو جیہڑا بن وِچّ ہویا راہبر اپنے لوکاں دا وَڈّے وَڈّے بادشاہ مارے رحمت اوہدی ہے سَدا
۸	شاہ صِیحُون اَمُوریاں دا نالے عُوج بسن دا شاہ مارے رَبّ تے ایہ جلکاری رحمت اوہدی ہے سَدا
۹	کھوہ وِرثہ اوہناں دی رَبّ نے قوم اپنی نُوں کیتی عطا اِسرائیل نُوں کیتا مالک رحمت اوہدی ہے سَدا
۱۰	سانُوں ساڈی پستی وِچّوں اُچا کیتا آپ خُدا وَیریاں کولوں سانُوں چھڈّایا رحمت اوہدی ہے سَدا
۱۱	جانداراں نُوں روزی بخشے پالنہار اوہ سبھناں دا شُکر کرو تُسی شُکر کرو تُسی رحمت اوہدی ہے سَدا

زبُور ۱۳۷- بابل دیاں نہراں

اسیری وِچّ یہُودیاں دِی وفاداری تے یروشلم نال محبّت

کورس ۱-	بابل دیاں نہراں تے جدوں بیٹھے اسیں جا صِیحُون نُوں کر یاد تدوں روئے مار ڈھا
۲	ٹنگ دِتّیاں اساں بربطاں بیتیاں دے دُکھّاں نال ساڈے قید کرن والے کہندے دیو کُجھ سُنا
۳	اپنے خُدا دے گیت اسیں گاوندے کِس طرح اوہ سی بیگانہ دیش نالے غیر اوہ جاگہ
۴	یروشلم یروشلم بُھل جاواں جے کدی

اُستادی اپنی دیوے میرا سجا ہتھ بُھلا
۵ اپنی خوشی نہیں وِدھ کے جے ہِن یاد نہ رکھاں
تد جیبھ میری میرے تالو نال لگے جا
۶ دِن یاد کر یہوواہ اَدومی ایہ کہندے سان
یروشلم نوں مُڈھوں مُواوں دیو رل کے ڈھا
۷ بابل دِی دِھی لُٹیریئے سانوں اُجاڑیا
دھن اوہ جو تیتھوں بدلہ لوے تیرے ظُلم دا
۸ دھن اوہ ہے جیہڑا بچیاں نوں تیرے پکڑ کے
پتھراں دے اُتّے مار کے سبھو کرے فنا

پہلا حصہ	زبور ۱۳۸- یہوواہ دِی تعریف خُدا دِی تعریف کیوں جو اوہ دُعا دا جواب دیندا ہے	پہلا وزن

کورس
۱ مَیں دِل دے نال خُداوندا تیری ستائش کراں گا
مَیں رُو برُو اِلٰہاواں دے گیت گاواں گا ثناواں دے
۲ پاک ہیکل تیری وَل سدا مَیں جھک کے سجدہ کرانگا
جیبھ میری اُستت گاویگی خُداوندا ناں تیرے دِی
۳ سچیائی رحمت دے سبب جو ظاہر کیتی توئیں رَبّ
توں رکھی اپنے قول دِی آن ودھائی اپنے ناں دِی شان
۴ جد تیتھوں منگی مَیں دُعا توں جھبدے سُنی اَے خُدا
دلیری دے کے اَے رحمان توں تازہ کیتی میری جان

دُوجا حصہ	فروتناں تے مغروراں نال خُدا دا سلُوک	دُوجا وزن

تیرے منہ دیاں گلاں سن کے یہوواہ	۵	تیری حمد گاون گے دنیا دے سب شاہ
اوہ گاون گے ایہ گیت راہ وچ خدا دی	۶	کہ اوسے دی ہے سب تھوں وڈی بزرگی
کہ بھاویں یہوواہ ہے سبھناں تھوں اچا	۷	غریباں تے پر مہر دی نظر کردا
کہ مغروراں دا حال سب جاندا ہے	۸	گھمنڈی نوں اوہ دوروں پہچاندا ہے
کہ بھاویں میں دکھاں دے وچ چلدا پھردا	۹	خدا میرا پر مینوں زندہ رکھے گا
ودھاویں گا ہتھ اپنا توئیں خداوند	۱۰	کریں گا میرے ویریاں دا غضب بند
ودھاویں گا توں سجا ہتھ اپنا چھیتی	۱۱	تے بخشیں گا مینوں خدایا خلاصی
یہوواہ نہ چھڈے گا کم نوں ادھورا	۱۲	میرے واسطے کم کرے گا اوہ پورا
سدا تیک رحمت تیری ہے یہوواہ	۱۳	نہ چھڈیں کدی کم توں اپنے ہتھاں دا

پہلا حصہ	زبور ۱۳۹ - خدا حاضر تے ناظر ہے خدا سب کجھ جاندا ہے	پہلا وزن

کورس

۱- توں یہوواہ مینوں جا چدا میرا حال پچھاندا ہیں
میرا بیٹھنا میرا اٹھنا سب کجھ توئیں جاندا ہیں

۲ میری سوچاں تے اندیشے واقف ہیں توں سبھناں تھوں
میرا ٹرنا میرا سونا واقف ہیں سب راہاں تھوں

۳ میری جیبھ دے اتے نہیں کوئی بات اجیہی وی
جس تھوں تینوں اے یہوواہ ہووے نہ کجھ واقفی

۴ میرے اگے پچھے توئیں گھیرن والا ہیں سدا
توئیں رکھیا میرے اتے اپنا ہتھ خداوند

۵ ایہ گیان تے میرے لئی اک اچرج اچنبا ہے

جس نوں کر مَیں پہنچ نہ سکدا اوہ نہایت اچّا ہے

دُوجا حصّہ	اوہ ہر جگہ حاضر ہے	دُوجا وزن

کورس ۶۔ خُدایا تیری رُوح تھوں مَیں بھلا نس کے کِدّھر جاواں
حضُوری تیری تھوں چھُپ کے مَیں کیہڑی طرف نُوں نساں؟
۷ مَیں چڑھ جاواں جے اسماناں دے اُتّے اوتھے ہے تُوں ہی
وِچھاواں بِسترا پاتال دے وِچّ اوتھے ہے تُوں ہی
۸ سمندروں پار جا اُتراں صُبح دے پنکھاں نُوں پھیلا
تے اوتھے وِی تیرا ہتھّ مینُوں یا ربّ راہ وکھاوے گا
۹ خُدایا تُوں کریں گا دستگیری آپیں میری وِی
تیرا ہتھّ سجّا اوس پاتال وِچّ ہووے مدد میری
۱۰ جے مَیں آکھاں کہ مینُوں گھُپ ہنیرا ہُن چھُپاویگا
میرے گِردے ہنیرا وِی تدوں چانن ہو جاوے گا
۱۱ نہیں ہے سامنے تیرے ہنیرا گھُپ ہنیرا وِی
ہنیری رات تیرے سامنے ہے وانگ چانن وِی

تیجا حصّہ	اوہ خالق ہے	تیجا وزن

کورس ۱۲۔ کہ میرے گُردیاں دا تُوئیں مالک ہَیں خُداوندا
چھُپایا مینُوں تُوئیں جد مَیں اپنی ماں دِی کُکھ وِچّ سا
۱۳ خُداوندا مَیں گاواں گا ہمیشہ تیریاں صِفتاں
بھیانک تے اچنبھے طور وِچّ پیدا مَیں ہویا ساں
۱۴ تیرے کارج میری حیرت وِدھاندے ہَین خُداوندا
کہ میری جان نُوں ڈاہڈا یقین ہے تیرے کمّاں دا

۱۵ بنایا جاندا سی جد گپت دے اندر ایہ بُت میرا
ہنیری گُکھ دے وِچ جد نقش بندا سی میرے بُت دا

۱۶ نہ تیتھوں کُجھ چھپی سی ربّا صورت میرے جُثّے دی
ایہ بے ترتیب مادہ تیرے اگّے صاف ظاہر سی

۱۷ تیرے دفتر دے وِچ ایہ سبھّو کُجھ پہلاں تھوں لکھیا سی
جدوں راہناں دے وِچّوں کوئی وی نہ انگ بنیا سی

۱۸ بہت انمول ہین میرے لئی سب تیریاں سوچاں
خُداوندا میں اوہناں نُوں کدی وی گِن نہ سکدا ہاں

۱۹ اوہ سب ہین ریت تھوں ودھکے گِنان کیکر خُداوندا!
میں تیرے نال ہاں تدوی جدوں میں جاگدا رہندا

پھوتھا وزن	شریراں لئی دھمکی تے دِلی ارمان لئی دُعا	چوتھا حصہ

۲۰ فنا کریں گا خُدایا شریراں نُوں تُوں ضرور
سو خُونی جتنے ہین سب میرے کولوں ہوون دُور

۲۱ اوہ ذکر تیرا شرارت دے نال کردے ہین
تے ویری تیرے تیرا ناں اینویں لیندے ہین

۲۲ بھلا میں ویر نہیں رکھدا اوہناں نال سدا
جو ویر رکھدے یہوواہ ؟ ہین نام تیرے دا

۲۳ اجیہاں لوکاں تھوں یا ربّا میں ہاں اَت بیزار
جو تیرے ویری نیں میرے دی ویری ہین بدکار

۲۴ تُوں مینُوں جانچ میرے دِل نُوں وی خُدایا جان
تُوں آزما وی تے سب سوچاں میریاں پچھان

۲۵ تُوں ویکھ جے میرے وِچّ کوئی بھیڑی خُو ہے بھلا
ہمیشگی دے تُوں راہ اُتّے مینُوں آپیں چلا

پہلا حِصّہ	زبُور ۱۴۰- تُو میرا خُدا ہے دُشمناں تھوں رہائی پان لئی دُعا	پہلا وزن

یہوّاہ شریراں تھیں مینُوں چھُڈا	۱	تے زور آوراں کولوں مینُوں بچا
اوہ دِل وِچّ بدی سوچدے رہندے ہین	۲	لڑائی دِی خاطر جمع ہُندے ہین
ہے سپ وانگ تکھی زبان اوہناندی	۳	تے ہونٹھاں دے وِچّ ناگ دا زہر ہی
یہوّاہ شریراں تھوں مینُوں چھُڈا	۴	تے زور آوراں کولوں مینُوں بچا
ہے سوچ اوہناندی رات دن اے خُدا	۵	کہ مینُوں کِسے طرح دیون ڈِگا
کہ اوہناں نے تیار ہین کیتیاں	۶	میرے واسطے پھاہیاں تے رسیاں
کہ لانڈے نے چھُپ چھُپ کے ہنکاریئے	۷	میرے راہ دے وِچّ جال تاں ماریئے

دُوجا حِصّہ	دُعا	دُوجا وزن

کورس — میں یہوّاہ دے عرض گُزاری	۸	سُن میری دُعا ربّ باری
اے نجات دے زور یہوّاہ	۹	کیتا جنگ وِچ میرے تے سایہ
ہوئے بُرے دا نہ مطلب پُورا	۱۰	اوہدا منصُوبہ رہے اُدھورا
جیہڑے میرے نے گھیرن والے	۱۱	بدی اوہناندی اوہناں نُوں گالے
انگیار اوہناں اُتّے ماریں	۱۲	اگّ نال اوہناں نُوں ساڑیں
ٹوئے وِچّ اوہناں نُوں پائیں	۱۳	اُٹھ سکّن نہ پھیر کدائیں

تیجا حِصّہ	دُعا تھوں تسلّی	تیجا وزن

۱۴ زمین دے اُتّے بد زبان موجُود نہ رہے گا

تے ظالم اپنے ظلم دے وچ ہو جاون گے فنا

۱۵ ہاں سچ مچ کرے گا نیاں یہوواہ دکھیاں دا

ہاں عاجز تے غریباں دا اوہ بدلہ لوے گا

۱۶ تے صادق لے کے تیرا ناں ات ہون گے شکر گزار

حضور وچ تیرے وسن گے اوہ سب جو ہین سچیار

پہلا حصہ	زبور ۱۴۱۔ دعا دی خوشبو خدا دی قبولیت تے مدد لئی ایمان داراں دی دعا	پہلا وزن

کورس: یہوواہ میں پکاردا ہاں۔ میرے ول توں چھیتی آ

۱ جدوں پکاراں میں تینوں خدایا سن لے میری گل کن لا

۲ میری دعا ہن تیرے حضور وچ پہنچے وانگ بخور دے جا

۳ جیویں قربانی شاماں دی ہووے ہتھ چک تیتھوں منگاں دعا

۴ میرے ہونٹھاں دی کر رکھوالی منہ اتے نگہبان بٹھا

۵ دل نہ ہووے میرا بدی تے مائل بداں نال رہے نہ جا

۶ کھاواں نہ اوہناں دے سودا لے کھانے اوہناں وچوں نہ اک گراہ

دوجا حصہ	دعا کہ خدا چھٹکارا دین لئی ظاہر ہووے	دوجا وزن

اوہ بھاویں مینوں مارے دی ۷ ایہ ہے مہربانی صادق دی

جو مینوں دیوے دی سزا اوہ تیل ہے میرے سر ہی دا

نہ کدی کراں گا انکار ۸ جے مینوں مارے دوجی وار

پر میں تے منگاں گا دعا شریر جے مینوں دین ستا

ڈگائے گئے پتھر تے ۹ تے سارے حاکم اوہناں دے

تد کیتی اوہناں ایہ پچھان — کہ میریاں باتاں مٹھیاں سان

۱۰ جیوں ہل زمین نوں پھاڑدی ہے — ہاں چیردی تے سوار دی ہے

اجیہیاں ساڈیاں ہڈیاں — ہُن گور دے مُنہ وِچ پریشان

۱۱ پر اَے یہوواہ پاک خُدا — مَیں تیرے ہی وَل تکّاں گا

تُدھ اُتّے میرا ہے ایمان — ڈِگا نہ دے توں میری جان

۱۲ شریر جو بھندے پھاہی لا — تاں اوس وِچ مَیتُوں لین پھسا

بدکار وچھاندے ٹُک کے جال — سو یا ربّ مَینُوں توں سنبھال

۱۳ شریر تے سب گمراہی وِچ — پھس جاون اپنی پھاہی وِچ

تے ابدھر مَیں بچ نکلاں گا — خُداوند میری سُن دُعا

زبور ۱۴۲ ـ یہوواہ میری پناہ

دُعا وِچ ایمان داراں دی تسلّی

کورس

۱ پُکار دا ہاں یہوواہ نُوں بُلند آواز دے نال
یہوواہ اَگے مِنّتاں مَیں کرنا زور دے نال

۲ مَیں کھول کے کرنا ہاں فریاد یہوواہ دی درگاہ
تے اوہدے اَگے کردا ہاں بیان سب دُکھاں دا

۳ توں راہ سب میرے جاندا ہَیں اُداسی دا سب حال
وچھایا چھُپ کے اوہناں نے اِک میرے واسطے جال

۴ نہ میرا کوئی جان پچھان ہے سجّے ہتھ خُدا
نہ میرا کوئی پُچھے حال نہ میری ہے پناہ

۵ مَیں اُچّی دِتّی کہا ایہ ـ یہوواہ اَے رحمان

	ہیں حصہ میری زندگی دا توں میری ہیں چٹان
۶	توں میری سُن ئیں ہاں کمزور تے دُشمن زور آور
	اوہ میرے پچھے پئے ہین چھڈا تے رحمت کر
۷	خُدایا میری جان نوں توں ہُن قیدوں لے چھڈا
	تاں سدا شُکر گاواں ئیں نام تیرے دی ثنا
۸	اکٹھے ہون گے میرے کول پھیر سب سچے انسان
	جد جانن گے کہ کریں گا توں میرے تے احسان

پہلا حصہ	زبور ۱۴۳- ترہائی رُوح ایمان دار اپنے دُشمناں تے ستاؤن والیاں لئی فریاد کردا	پہلا وزن

کورس ۱-	سُنیں اے یہوواہ توں میری ہُن دُعا نوں
	کن اپنا میریاں گلاں اُتے لا توں
۲	اُتر دئیں مینوں توں ہیں وفا تے سچیائی نال
	تیرے کولوں منگدا ہاں دل دی صفائی نال
۳	اپنے بندے نوں توں عدالت تھیں بچالے
	تیرے اگے سچا ٹھہرے اوہدی کیہ مجال ہے
۴	دُشمن میرے پچھے پیا لین میری جان دے
	میری زندگانی توں ہُن مٹی وچ رلان دے
۵	اوہنے مینوں اوہناں وانگر کیتا جیہڑے مر گئے
	مدت تھیں ہنیرے دے وچ جیہڑے واسا کر گئے
۶	ایس لئی جی میرا میرے وچ ہی حیران ہے

	نالے میرا دل وی ہُن اُجڑ کے ویران ہے
۷	یاد پچھلے دناں نوں مَیں سدا کردا رہناں ہاں
	سوچ تیریاں کمّاں دے وِچّ دل نوں دھر دا رہناں ہاں
۸	وہنیاں تیرے ہتھّاں دے کمّ اپنا جی لا کے
	تیرے ول مَیں آوناں اپنے دونویں ہتھ ودھاکے
۹	میری رُوح تہائی ہے ہُن وانگر خشک زمین دے
	ہے تہائی باہجوں اپنے ربّ العالمین دے

دُوجا حصّہ	تسلّی تے رہائی لئی دُعا	دُوجا وزن

کورس	یہوواہ توں ہُن میری چھیتی دُعا	۱۰	کہ ہے خاتمہ نیڑے رُوح میری دا
	توں مُنہ اپنا بندے تھوں نہ پھیر لے	۱۱	کہ تاں ڈگ پواں مَیں نہ وِچ گورے
	محبّت دی آواز فجرے سُنا	۱۲	کہ ہے تیرے اُتّے میرا آسرا
	توں ہُن اپنی راہ اُتّے مَینوں چلا	۱۳	تیرے ول میری جان تکدی سدا
	میرے وَیریاں کولوں مَینوں چھُڈا	۱۴	تیرے کول آکے مَیں لیندا پناہ
	توں اپنی ہی مرضی تے چلنا سکھا	۱۵	کہ توئیں ہے میرا خُداوند خُدا
	وکھاوے تیری نیک رُوح مَینوں راہ	۱۶	تاں سچیائی دے مُلک جا پہنچانگا
	توں نام اپنے دے واسطے اَے خُدا	۱۷	میری جان نوں زندگی کر عطا
	توں اپنی صداقت دی خاطر خُدا	۱۸	میری جان ڈاہڈے دُکھاں تھوں چھُڈا
	میرے اُتّے کر رحم میرے خُدا	۱۹	میرے وَیریاں نوں توں چھیتی مُکا
	توں کرناس ہُن میرے موذی تمام	۲۰	خُداوندا تیرا ہی مَیں ہاں غلام

پہلا حصّہ	زبور ۱۴۴ - مُبارک جھنڈا ایماندار خُدا دی مہربانیاں دا اقرار کردا تے مدد لئی دُعا منگدا	پہلا وزن

کورس — مبارک یہوّاہ جو میری چٹان ہے

۱	میرے ہتھاں نوں جنگ کرنا سکھاندا	میری انگلیاں نوں اوہ لڑنا سکھاندا
۲	میرے اُتّے کردا ہے رحمت ہمیشہ	میرا برج ہے اوہ میری اُچّی جاگہ
۳	میرا مکتی داتا ہیں توں ڈھال میری	میری جان نوں ہے فقط آس تیری
۴	خداوند میرے واسطے آپ ہیں لڑدا	میرے ویریاں نوں میرے ہیٹھاں کردا
۵	ہے کیہ چیز انسان یا آدمی زاد	کہ جس نوں یہوّاہ توں فرمائیں یاد؟
۶	تے انسان باطل نہ کجھ اوہدا پایا	تے ہے زندگی اوہدی جیوں ڈھلدا سایہ
۷	جھکا اپنے اسماناں نوں اتریں ہیٹھاں	پہاڑاں نوں چھوہ اوتھوں نکلیگا دھوآں
۸	کھنڈا دشمناں نوں توں بجلی ڈگا کے	ہکا اوہناں نوں تیر اپنے چلا کے
۹	ودھا کے توں ہتھ اپنا مینوں چھڈائیں	تے ڈُبن تے ڈگن تھوں مینوں بچائیں
۱۰	نکلدا ہے اوہناں دے منہ وچوں پھٹ پھٹ	تے ہے جھوٹھ دا سجّا ہتھ اوہناں دا ہتھ

دوجا حصہ — خدا دی بادشاہت دی اقبال مندی لئی درخواست — دوجا وزن

۱	کورس: میں تیرے واسطے اے خدا	اک نواں گیت ہی گاواں گا
	وجا کے بین دس تاراں دی	میں گاواں اُستت تیری ہی
۲	خداوندا بادشاہاں نوں	نجات اکلّا دیندا توں
	داؤد تے ترس توں کھاناں ہیں	بد تیغے تھیں بچاناں ہیں
۳	یا رب جو غیراں دی اولاد	توں اوس تھیں مینوں کر آزاد
	منہ بھرے ظلم نال اوہناں دے	سو بندے نوں چھٹکارا دے
۴	کہ اوہناں دا منہ دنے رات	ہے بکدا رہندا واہیات
	جو ہتھ ہے سجّا اوہناں دا	ہے ڈاہڈا جھوٹھ فریباں دا
۵	کہ تاں اساڈے بیٹے سب	اپنی جوانی وچ اے رب

وَدھ جاون مانند بُوٹیاں دِی		تے سب اساڈیاں دِھیاں وِی
تُنگرے پتھّر وانگ اَے رَبّ	۶	خُوبصُورت سوہنیاں ہوون سب
وِچّ ہیکل دے لگ جاوے جو		خُوب صاف تے چِھلّیا چھلّیا ہو
اساڈے کوٹھے ہون بھرپُور	۷	ہو جِنھّاں وِچّ ہر چیز ضرور
اساڈے گلّے تُوں وَدھا		ہزاراں لکھّاں تیک پُہنچیا
بیل موٹے ہوون خُوب جوان	۸	نہ ساڈا ہووے کُجھ نُقصان
صاف ہوون ساڈے سب بازار		نہ ہووے اوہناں وِچّ تکرار
اوہ قوم مُبارک ہے نہال	۹	اجیہا جِہدا ہووے حال
مُبارک ہے اوہ قوم سَدا		یہوّاہ جِس دا ہے خُدا

پہلا حصّہ	زبُور ۱۴۵- یہوّاہ بادشاہ خُدا دی قُدرت. بھلائی تے رحمت لئی دُعا	پہلا وزن

کورس	اَے میرے شاہ خُداوندا	۱	وڈیائی تیری کراں گا
	مَیں سدا تیک بیان کراں		کہ تیرا ہے مُبارک ناں
	مَیں تینُوں ہی خُداوندا	۲	ہر روز مُبارک آکھاں گا
	ہمیشہ تیرے ناں ہی دِی		جان میری اُستت گاویگی
	خُدا بزُرگ تے فائق ہے	۳	بیحد تعریف دے لائق ہے
	بزُرگی اوہدی ظاہر ہے		اوہ عقلوں سمجھوں باہر ہے
	ستائش تیرے کمّاں دِی	۴	پُشت دُوجی پُشت نال کریگی
	اوہ تیری بے حد قُدرت دا		بیان سُناوے گی سَدا
	تیری جناب دِی عزّت سب	۵	جو ڈاہڈی ہے شان والی رَبّ

تیرے عجائب کماں دا کم ڈاڈھے تیری قدرت دے پر مَیں ہمیشہ ٹیک خُدا جو تیرے وڈّے ہین احسان اوہ تیری ہی سچیائی دے		۶ ۷	مَیں کھول کے حال سُناوانگا لوک اِک دُوجے نُوں دسن گے بزرگی تیری کراں گا اوہ سبھّو کرن گے بیان رگیت خوشیاں دے نال گاونگے

دُوجا حصّہ	خُدا رحیم ہے تے اوہدی بادشاہی جلالی ہے	دُوجا وزن

۱ نہایت ہے رحیم خُدا
مہربان - مہربان - مہربان
اوہ دِھیما غُصّے وِچّ سدا
مہربان - مہربان - مہربان

رحم اوہدا اودھ کے ہے کمال
بھلیائی کردا سبھناں نال
سب خلقت اوس تھوں ہے نہال
مہربان - مہربان - مہربان

۲ سب کاریگریاں اے خُدا
مہربان - مہربان - مہربان
رگیت گاون تیریاں صفتاں دا
مہربان - مہربان - مہربان

پاک لوک جو تیرے ہین تمام
اوہ کہندے لے کے تیرا نام
کہ توُں مُبارک ہیں مُدام

مہربان - مہربان - مہربان

۳ اوہ سب تیری بادشاہی دی

مہربان - مہربان - مہربان

بزرگی دسدے رہندے دی

مہربان - مہربان - مہربان

اوہ کردے رہندے ہین بیان
تاں سارے لوکی لین پچھان
کہ تیری قدرت بے پایان

مہربان - مہربان - مہربان

۴ یارب بادشاہی تیری دی

مہربان - مہربان - مہربان

ہمیشہ ٹکیر رہے گی

مہربان - مہربان - مہربان

سب لوکاں نوں ایہ دسدے چا
راج پیڑھیاں تیکر رہے گا
سب خلقت تے یہوّاہ دا

مہربان - مہربان - مہربان

تیجا حصہ	خدا اپنے پیار کرن والیاں دی خبر گیری کردا ہے	تیجا وزن

کورس

یہوّاہ ڈگیاں ہویاں نوں بچاندا
لگی ہے تیرے ہی ول آس سب دی
خدا جد کھول دا ہے اپنی مٹھی

۵ تے جھکیاں ہویاں نوں آپیں اٹھاندا
۶ توں دیندا اوہناں نوں ویلے تے روزی
۷ تدوں پیٹ اپنا بھر دا ہے ہر اک جی

یہوّاہ اپنے راہاں وِچّ ہے سچّا	۸	تے اپنے کماں وِچّ ہے رحم کردا
یہوّاہ ہے سدا اوہناں دے نیڑے	۹	جو سچے دِل تھیں اوہدے کولوں منگدے
یہوّاہ اپنے ڈرن والیاں دے	۱۰	مطالب سب کرے گا آپیں پُورے
سُنے گا اوہناں دی کن لا کے فریاد	۱۱	کرے گا اوہناں نُوں دُکھاں تھوں آزاد
یہوّاہ رہندا اپنے لوکاں دے پاس	۱۲	خبیثاں دا کرے گا ستیاناس
یہوّاہ دِی ثنا گاوے میرا مُنہ	۱۳	سدا دھن آکھو اوہدے پاک ناں نُوں

پہلا حصّہ	زبور ۱۴۶- زندگی بھر ہیلیلو یاہ انسان کیوں بھروسے دے لائق نہیں	پہلا وزن

کورس		
اے جان میری کر ربّ دی وڈیائی	۱	ہاں زندگی وڈیائی کرے لوکائی
مَیں جد تیکر دھرتی تے جیوندا رہاں گا	۲	کردا رہاں گا ربّ دی وڈیائی!
امیر لوکاں تے نہیں آس اپنی رکھو	۳	اوہناں وِچّ مُکتی دی طاقت نہ کائی
جد نکل دی جان اوہناں دی اوہناں چوں	۴	تد مٹی وِچّ رلدی ساری لوکائی
ٹُٹ جاندے بدمنصُوبے اوہناں دے سارے	۵	جس ویلے اوہناں دی جان تے بن آئی
دھن حال ہے اوس مُنکھ دا اے بھائی	۶	یعقُوب دا ربّ ہُندا جس دا پناہی

دُوجا حصّہ	خُدا کیوں بھروسے دے لائق ہے	دُوجا وزن

کورس ۷- جس کسے دی ہے مدد کردا خُدا یعقُوب دا
آس جس دی ہے یہوّاہ اوہ مُبارک ہے سدا

۸ جس نے سب آکاش تے دھرتی بنائی آپ ہی
پانیاں وِچّ جس نے سب رچنا رچائی آپ ہی

۹ جو ہے خالق سبھناں دا تے جو ہے مالک سبھناں دا

اوہ تے قائم رکھدا ہے سچیائی اپنی نوں سدا
۱۰ بھکھیاں نوں ہے اوہ کھلاندا دکھیاں دا کردا نیاں
قیدیاں نوں کھول دیندا ہے یہوواہ بے گماں
۱۱ رحم کرکے اکھیاں انھیاں نوں دیندا ہے خدا
جھکیاں ہویاں نوں اٹھا کے سدھا کردا ہے کھڑا
۱۲ راکھا پردیسی دا ہے اوہ صادقاں نوں کردا پیار
تے یتیماں رنڈیاں دا ہے ہمیشہ مددگار
۱۳ پر جو بدکاراں۔ خبیثاں تے شریراں دا ہے راہ
اوس نوں آپیں یہوواہ ڈنگا ٹیڑھا کرے گ
۱۴ رب سدا تیکر کرے گا بادشاہی ہر زمان
پیڑھیاں تیکر اے صیہون تیرا رب ہو ثنا خوان

پہلا حصہ	زبور ۱۴۷- یہوواہ دی تعریف خدا دی رحمت تے حفاظت تے قدرت دے سبب تعریف دی ہدایت	پہلا وزن

کورس: اساڈے یہوواہ دی تعریف گاؤ		
شکر کرنا اوہدا ہے دل نوں پیارا	۱	بھلا ہے کہ سب اوہدی اُستت سناؤ
اوہ کردا ہے تعمیر یروشلم دی	۲	تے اوسے دی تعریف کرنی ہے زیبا
علاج آپیں کردا ہے ٹٹے دلاں دا	۳	ملاندا ہے وچھڑے ہوئے اسرائیلی
خدا آپیں سب تاریاں نوں ہے گن دا	۴	تے اوہناں دے زخماں نوں آپیں ہے بنھدا
اساڈے خداوند دی ڈاہڈی بزرگی	۵	تے سبھناں دا ناں وکھو وکھ آپیں رکھدا
یہوواہ حلیماں نوں آپیں بچاندا	۶	ہے بے انت قدرت تے دانائی اُسدی
	۷	شریراں نوں جھک کے اوہ بیٹھاں ڈگاندا

ثنا اوہدی گاؤ تے بربط بجاؤ	۸	یہوّاہ دے شکرانے دا گیت گاؤ	
اوہ اسماناں نوں گھل کے بدّل چھپاندا	۹	ورہاندا ہے ہینہ گھاہ تے سبزی اُگاندا	
یہوّاہ رجاندا ہے سب چار پائے	۱۰	جو چلاندے مُنہ کھول کانواں دے بچے	
خُدا گھوڑے دے زورتھوں نہ ہے راضی	۱۱	نہ کُجھ مرد دی پنڈلیاں تھوں خوشی دی	
خُدا خوش ہے اوہناں تھوں جو اوس تھوں ڈر دے	۱۲	تے جو اوہدی رحمت تے آس اپنی دھردے	

دُوجا حصّہ	کلیسیا دی نجات تے کامیابی لئی خُدا دی تعریف	دُوجا وزن

کورس ۱- یہوّاہ دی یروشلم دِل نال ستائش کر

ہاں اپنے ربّ دی اے صیحُون دِل تھیں ستائش کر

۲ کہ اوس نے تیرے بُوہیاں نُوں مضبُوطی بخشی ہے

تے تیرے سارے بچّیاں نُوں اوس برکت دِتی ہے

۳ کہ اوہ تے تیریاں حدّاں نُوں سلامت رکھدا ہے

ہاں تینوں چنگی کنک نال آسُودہ کردا ہے

۴ اوہ اپنے سچّے حُکماں نُوں زمین تے گھلدا ہے

جو اوہدے مُنہ دا ہے کلام اوہ چھیتی چلدا ہے

۵ برف اُون دے وانگر پاندا ہے تے پالا وانگ سواہ

اوہ ٹھنڈا ٹکڑے گکر دے ٹھنڈ کون سہہ سکّے گا؟

۶ اوہ اپنا حُکم گھلدا ہے سب کُجھ گل جاندا ہے

تے پانی سب وگ جاندا ہے جد وا چلاندا ہے

۷ یعقوب تے ظاہر کردا ہے اوہ اپنا پاک کلام

حق سبّھو اسرائیل اُتّے عدالتاں تمام

۸ نہ کِسے قوم تے کیتا ہے خُدانے ایہ احسان

نہ سمجھن اوہدا اوہ انصاف حمد اوہدی ہو ہر آن

پہلا حصہ	زبور ۱۴۸۔ مخلوقات تعریف کرے آسمانی مخلوقات تعریف کرے	پہلا وزن

کورس: کرو ربّ دِی ہُن وڈیائی ۱ سب اَسماناں دِی اُچیائی
تعریف تعریف کرو بلنّدی پر

تعریف کرن فرشتے سارے ۲ اوہدیاں فوجاں مارن نعرے
تعریف تعریف کرو بلنّدی پر

چَن سورج چمکیلے تارے ۳ سب اَسمان تے پانی سارے
تعریف تعریف کرو بلنّدی پر

اوس نے حُکم کیتا جاری ۴ خلقت پیدا ہوئی ساری
تعریف تعریف کرو بلنّدی پر

اوس اَجیہے مضبوط بنائے ۵ تاں جو کُجھ وِی ٹل نہ جائے
تعریف تعریف کرو بلنّدی پر

دُوجا حصہ	زمینی مخلوقات تعریف کرے	پہلا وزن

کورس: کرو ربّ دِی ہُن وڈیائی ۶ کرو زمین دِی ساری لوکائی
تعریف تعریف کرو زمین ساری

سب ڈونگھائیاں سب گہراؤ ۷ اَولے برف تعریفاں گاؤ
تعریف تعریف کرو زمین ساری

اَگ تے دُھند ہنیری ساری ۸ حُکم ربّ دا منّن ہاری
تعریف تعریف کرو زمین ساری

اُچّے ٹِیلیو سب پہاڑو ۹ پھلدار رُکھّو سب دیودارو
تعریف تعریف کرو زمین ساری
جنگلی جانور چوکھر سارے ۱۰ سب پرندے کیڑے کاڑے
تعریف تعریف کرو زمین ساری
سب پرجا سب راجے سائیں! ۱۱ سب امیر تے سب نیائیں
تعریف تعریف کرو زمین ساری
سب جوان تے سب کواری ۱۲ بُڈّھے بچّے خلقت ساری
تعریف تعریف کرو زمین ساری
ہے شان والا نام خُدا دا ۱۳ سب تھاں ہے جلال اوسے دا
تعریف تعریف کرو زمین ساری
اپنی قوم نوں دے اُچیائی ۱۴ عزّت اوہناں دِی وڈھائی
تعریف تعریف کرو زمین ساری
اِسرائیل دِی اُمّت ساری ۱۵ اوہدی ہے ایہ عزّت بھاری
تعریف تعریف کرو زمین ساری

	زبور-۱۴۸	دُوجا وزن

کورس

کرو ستائش یہوّاہ ہی دِی
کرو ستائش کرو ستائش
بلندیاں تھوں تے آسمان تھوں
تُسیں خدا دِی کرو ستائش

۲	اَے ساری فوجو! فرشتیو سارے اَے چن سورج تے سب تارے ہاں رل کے سارے خوشی دے مارے کرو ستائش۔ کرو ستائش
۳	اَے اسماناں دے اسمانو تے عرش دے پانیو ایہ جانو تے ایس گل نوں ذرا پچھانو کرو ستائش۔ کرو ستائش
۴	بنے ایہ سب نال حکم ربّ دے تے ڈاہڈے مضبوط جو نہ ہلدے ارادے اوہدے کدی نہ ٹلدے کرو ستائش۔ کرو ستائش
پہلا حصّہ	**زبور ۱۴۹۔ صیحون دے فرزند یہوواہ دی تعریف کردے** خدا دے تمام لوکاں دی خوشی
کورس	ہیلیلویاہ پاک خدا دا نواں گیت اک گاؤ رل دی
۱	اوہدی ہن تعریف سناؤ مجلس وچّ پاک لوکاں دی
۲	اسرائیل مناوے خوشی اپنے خالق دے سبب اپنے شاہ دی خوشی مناون ہاں صیحون دے بیٹے سب
۳	اوہدے نام دیاں صفتاں گاؤن نچن ٹپن خوشی نال طبلہ بربط ساز وجا کے گاؤن صفتاں ہون نہال

۴	کیوں جو اوہ اپنے لوکاں دے نال خوش یہوّاہ رہندا ہے اوہ حلیماں نوں نجات دا گہنا آپئیں دیندا ہے
۵	سب مقدّس فخر کرن اپنی شان تے عزّت دا بسترا اُتے اُچی دِتّی گاون اوسے دی ثنا
دوجا حصّہ	اوہدے دشمناں تے فتح
۶	پاک لوکاں دے مُنہ وچ ہووے صرف تعریف خداوند دی اوہناں دے ہتھ پکڑی ہووے اِک تلوار دو دھاری وی
۷	بدلہ لین اوہ غیر قوماں تھوں اوہناں دی بُریائی دا لوکاں نوں تنبیہاں دیون نالے دیون خوب سزا
۸	تد پہناواں اوہناں دے سب شاہاں نوں مضبوط زنجیر بیڑیاں دے نال جکڑے جاون اوہناں دے سردار امیر
۹	تدوں لکھیا ہویا فتوٰے جاری ہووے اوہناں تے ایہ پاک لوکاں دی ہے عزّت گاؤ گیت یہوّاہ دے

زبور ۱۵۰- ہیلّیلویاہ

ہر چیز جو دم لیندی ہے یہوّاہ دی ستائش کرے

کورس	ہیلّیلویاہ ثنا گاؤ اوس دی ہیکل وچ سدا اوہدی قدرت دی فضا وچ گاؤ اوسے دی ثنا
۲	اوہدی قدرت دے موافق گاؤ صفتاں خوشی نال جیسی اوہدی ہے وڈیائی صفتاں گاؤ ہو نہال
۳	تسیں پھوکو ہن قرنائی اوہدیاں صفتاں گاؤ دی

چھیڑ کے بربط واجے اپنے رَبّ دِی حمد سُناؤ دِی

۴ طبلے دے نال بجدے ہوئیاں رَبّ دِی گاؤ سب تعریف
تار دے ساز تے بانسری لے کے رَبّ دِی گاؤ سب تعریف

۵ چھینیاں دے نال ثنا۔ گاؤ جہدی ہو آواز بلنّد
مِٹھّی سُر نال ساز وجاؤ اُستت گاؤ ہو انند
ہر اِک شے جو ساہ ہے لیندی گاوے حمد یہوّاہ دِی
حمد یہوّاہ دِی اوہ گاوے۔ گاوے حمد یہوّاہ دِی

دُس حُکم

خرُوج باب ۲۰

پہلا حُکم :- میرے باجھوں تیرے لئی کوئی دُوجا خُدا نہ ہووے۔

دُوجا حُکم :- تُوں اپنے لئی کوئی مُورت یا کسے چیز دی صُورت جیہڑی اُپّر اسمان تے یا ہیٹھاں زمین تے یا پانی وِچّ زمین دے ہیٹھاں اِے نہ بنا نہ اوہناں دے اَگّے متھّا ٹیک تے نہ اوہناں دِی پُوجا کر کیوں جو مَیں یہوّاہ تیرا خُدا غیرت والا خُدا ہاں۔ پیو دادیاں دیاں بُرائیاں اوہناں دِی آل اولاد اُتّے جیہڑے میرے نال وَیر رکھّدے نیں، تیجی چوتھی پیڑھی تک پُچاناں ہاں۔ پر اوہناں وِچّوں ہزاراں اُتّے جیہڑے مَینُوں پیار کردے ہَین تے میرے حُکماں نُوں مَندے ہَین رحم کرناں ہاں۔

تیجا حُکم :- تُوں یہوّاہ اپنے خُدا دا ناں بے فائدہ نہ لے۔ کیوں جو جیہڑا اوہدا ناں بے فائدہ لیندا ہے، یہوّاہ اوس نُوں بے گُناہ نہ ٹھہراوے گا۔

چَوتھا حُکم :- تُوں سبت دا دن پاک رکھّن لئی یاد کر۔ چھیاں دِناں تِیکر تُوں محنت کر کے اپنے سارے کمّ کاج نُوں پُوریاں کر۔ پر ستواں دن یہوّاہ تیرے خُدا دا سبت ہے۔ اوہدے وِچّ تُوں کوئی کم نہ کر نہ تُوں نہ تیرا پُتّر نہ تیری دِھی نہ تیرا ٹہلیا نہ تیری ٹہلن نہ تیرے چَوکھر نہ کوئی اوپرا جیہڑا تیرے پھاٹکاں دے اندر

آیا ہووے ۔ کیوں جو یہوّاہ نے چھیاں دناں وچ اسمان تے زمین سمندر تے سبھو کجھ جیہڑا اوہناں دے وچ ہے بنایا تے ستویں دن آرام کیتا۔ ایس لئی یہوّاہ نے سبت دے دن نوں برکت دتی، تے اوہنوں پاک ٹھہرایا۔

پنجواں حکم :۔ توں اپنے ماں پیو دی عزت کر۔ تاں جو تیری عمر اوس زمین وچ جیہڑی یہوّاہ تیرا خدا تینوں دیندائے وڈی ہووے۔

چھیواں حکم :۔ توں خون نہ کر۔

ستواں حکم :۔ توں زنا نہ کر۔

اٹھواں حکم :۔ توں چوری نہ کر۔

نواں حکم :۔ توں اپنے گوانڈھی اُتے جھوٹی گواہی نہ دے۔

دسواں حکم :۔ توں اپنے گوانڈھی دے گھر دا لالچ نہ کر۔ توں اپنے گوانڈھی دی ووہٹی دا لالچ نہ کر۔ نہ اوہدے ٹہلئے دا نہ اوہدی ٹہلن دا، نہ اوہدے ڈھگے دا، نہ اوہدے کھوتے دا، نہ کسے ہور چیز دا جیہڑی تیرے گوانڈھی دی اے۔

اَے ساڈے باپ جو اَسمان تے ہَیں تیرا ناں پاک مَنیا جاوے۔ تیری بادشاہی آوے۔ تیری مرضی جیہی اَسمان اُتّے پُوری ہوندی ہے۔ زمین تے وِی ہووے۔ ساڈی روز دِی روٹی اَج سانُوں دے۔ تے جیکر اساں اپنیاں قصور واراں نُوں مُعاف کیتا ئے تُوں سانُوں وِی مُعاف کر۔ سانُوں آزمائش وِچّ نہ پا، سگوں بُرِیائی تھوں بچا۔ کیوں جو بادشاہی قُدرت تے جلال سدا تیکر تیرے ئی ہین۔ آمین

ئیں مَندا ہاں اِک خُدا باپ نُوں جِہدی قُدرت بے اَنت ہے۔ جس زمین تے آسمان نُوں بنایا۔ نالے ئیں مَندا ہاں اُہدے اِکلوتے بیٹے ساڈے خُداوند یسُوع مسیح نُوں جیہڑا رُوح القُدُس دِی قُدرت نال گربھ وِچّ پیا۔ کواری مریم تھوں جمّیا۔ پنطُس پیلاطُوس دِی حکُومت وِچّ دُکھ سہیا۔ سُولی دِتّا گیا۔ مر گیا تے دفنایا گیا۔ تریجے دیہاڑے مُردیاں وِچّوں جی اُٹھیا۔ آسمان اُتّے چڑھ گیا۔ تے خُدا باپ دے سجّے ہتّھ وَل جا بیٹھا۔ جِتھوں پھیر مویاں تے جیوندیاں دا لیکھا لین آوے گا۔

ہور ئیں مَندا ہاں پاک رُوح نُوں، پاک کُلیّہ کلیسیا نُوں، پاک لوکاں دِی ست سنگت نُوں، گناہ دِی معافی نُوں، دیہہ دے جی اُٹھنے نُوں، تے ہمیشہ دِی زِندگی نُوں۔ آمین۔

زبوراں دے پہلے مصرعیاں دی

فہرست

حروفِ تہجّی دی ترتیب دے نال

پہلا مصرعہ	زبور	حصّہ	وزن	صفحہ
آپ یہوّاہ اپنی گل فرمائی	۱۲	۲	۲	۲۲
آپلے اُپرّوں ہتھ وَدھا کے مینوں ربّ بچاوے گا	۱۸	۳	۱	۳۲
آزمایا پھیر خُدا نُوں تے باغی ہوئے وی	۷۸	۱۰	۰	۱۴۸
آس تیرے اُتّے رکھدا ایں شرمنّدہ نہ تُوں ہوون دے	۲۵	۱	۲	۵۱
آس تیرے تے خُدا ایں ہر دم رکھّاں گا	۷۱	۴	۳	۱۲۸
آس جنہاں دی تُوں ہیں	۱۲۵	۰	۰	۲۴۵
آس میری ہے یہوّاہ تے کیوں کہندے ہو سدا	۱۱	۰	۰	۲۰
آسرا میرا ہیں تُوئیں اَے خُدا	۳۸	۳	۲	۷۵
آسمان اُتّے یہوّاہ تیرا قائم ہے کلام	۱۱۹	۱۲	۱۲	۲۳۴
آؤ مُنڈیو سُنو میں سُناواں	۳۴	۳	۲	۶۵
آؤ ربّ دی وڈیائی گائیے دِل تے زور دے نال	۹۵	۱	۰	۱۸۱
آؤ اک نواں گیت ربّ دے گاؤ	۹۶	۱	۰	۱۸۳
آویں تُوں چھیتی ربّا مینوں چھڈائیں ربّا	۷۰	۰	۲	۱۲۶

پہلا مصرعہ	زبور	حصہ	وزن	صفحہ
سُن اَے بیٹی تُوں ایہ سوچ لے اپنا کن توں ایدھر کر	۴۵	۲	۰	۸۵
سُن میری قوم اَے اسرائیل مَیں آپ ہیں کرداہاں بیان	۵۰	۲	۲	۹۲
سُن اَے میری اُمّت مَیں دسّاں گا چا	۸۱	۲	۰	۱۵۵
سُن لے رَبّ میری تنگی وِچ پُکار	۱۲۰	۰	۰	۲۴۱
سُنے دھر کن ادنٰے اعلٰے	۴۹	۱	۱	۹۰
سُنیں اَے یہوّاہ تُوں میری ہُن دُعا نُوں	۱۴۳	۱	۱	۲۶۲
سونہہ یہوّاہ نے ہے کھادی کدی نہ پچھتاوے گا	۱۱۰	۲	۲	۲۱۶
ش				
شریر دا ویکھیا مَیں ایہہ حال زوروالا تے شاندار	۳۷	۷	۲	۷۴
شُکر کرو رَبّ دا تے مہاں اوہدی گا ئیو	۱۰۵	۱	۱	۱۹۸
شُکر یہوّاہ داہی کرو۔ کرو شُکر یہوّاہ دا	۱۳۶	۱	۲	۲۵۳
شُکر کرو جیہڑا بن وِچ ہویا رہبر اپنے لوکاں دا	۱۳۶	۲	۲	۲۵۴
شہادتاں نیں عجائب تیری خُداوندا	۱۱۹	۱۷	۱۷	۲۳۷
ص				
صادقاں نُوں حال بد داویکھ کے ہووے گا ڈر	۵۲	۲	۲	۹۷
صلاح قوماں دی ردّ کرداِ یہوّاہ	۳۳	۳	۱	۶۳
صلاحاں دے دے کے اپنیاں تُوں کریں گا ہُن میری رہنمائی	۷۳	۳	۲	۱۳۴

پہلا مصرعہ	زبور	حصہ	وزن	صفحہ
مَیں خُوش ہویا جَد مَینُوں آکھن لگے	۱۲۲	۱	۱	۲۴۲
مَیں اوہناں تھوں اَت خُوش ساں جو مَینُوں کہندے سے	۱۲۲	۱	۲	۲۴۳
مَیں جاندا ہاں کہ پاک خُدا بزرگ تے وڈّا ہے سدا	۱۳۵	۲	۱	۲۵۲
مَیں دِل دے نال خُداوندا تیری ستائش کرانگا	۱۳۸	۱	۱	۲۵۵
مَیں یہوّاہ دے عرض گذاری	۱۴۰	۲	۲	۲۵۹
مَیں تیرے واسطے اَے خُدا اِک نواں گیت ہی گاوانگا	۴۴	۲	۲	۲۶۴
مَینُوں ویکھ مصیبت وِچ رل اوہ خُوشیاں کردے سی	۳۵	۴	۳	۶۸
مَینُوں بُڈّھے وارے ہُن اَے خُدا	۷۱	۳	۲	۱۲۷
مَینُوں کیہڑا راہ وکھاوے پکّے شہر اُودم پچاوے	۱۰۸	۳	۳	۲۱۲
مَینُوں جوالیں رَبّا مَینُوں جوالیں ہو	۱۱۹	۴	۴	۲۲۸
مَینُوں رحمت تے نجات وکھائیں	۱۱۹	۶	۶	۲۲۹
مَینُوں دِق کردے بھیڑے بھیڑے خیال	۱۱۹	۱۵	۱۵	۲۳۶
مَینُوں توں رہائی دے ویکھ مصیبت میری	۱۱۹	۲۰	۲۰	۲۳۸
مَینُوں میری جوانی تھیں لے کے	۱۲۹	۰	۰	۲۴۸
میراث وِچ تیری اَے خُدا غیر قوماں داخل ہوئیاں آن	۷۹	۱	۱	۱۵۰
ن				
ناحق میرے واسطے اپنا جال وچھاندے	۳۵	۲	۲	۶۷
نہایت ہے رحیم خُدا مہربان۔ مہربان	۱۴۵	۲	۲	۲۶۶
نہ اِسرائیل نے اوہ قوماں کیتیاں برباد	۱۰۶	۴	۴	۲۰۵

مضموناں دے بموجب زبوراں دی مختصر

فہرست

مضمون	زبور و آیات
مشنری زبور	۲ و ۴۵ و ۶۶ و ۶۷ و ۶۸ و ۷۲ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۱۰۰ و ۱۰۲ و ۱۱۷ و ۱۴۷ زبور
مقدساں دا قائم رہنا	۷۱:۱۵-۱۶ و ۸۴:۹ و ۸۹:۲۹-۳۷ و ۹۲:۱۶-۱۹ و ۱۲۱ و ۱۲۵ زبور
مقبول عابد	۱۵ و ۲۴ زبور
نجات دا یقین	۷۳ و ۱۲۵ زبور
نیک آدمی دی زندگی	۱۱۲ زبور
نیک آدمی دیاں برکتاں	۱۲۸ و ۱۳۳ و ۱۳۴ و ۱۴۴ زبور
نئی پیدائش	۴۰ و ۵۱ زبور
فضل دا عہد	۸۹ و ۱۰۵ و ۱۳۲ زبور

محمد طفیل مالک نقوش پریس آردو بازار لاہور میں باہتمام میجر
ای-پی - عطارد سکریٹری پنجاب ریلیجس بک سوسائٹی ، انارکلی لاہور
چھپ کر شائع ہوئی

پنجاب ریلیجس بک سوسائٹی

لاہور

سولہواں — نومبر ۱۹۶۶ء — تعداد ۲۰۰۰